

Официален вестник

на Европейския съюз

L 274

Издание
на български език

Законодателство

Година 53
19 октомври 2010 г.

Съдържание

II Незаконодателни актове

РЕШЕНИЯ

2010/605/ЕС:

- ★ Решение на Комисията от 26 януари 2010 година относно държавна помощ С 56/07 (ex E 15/05), отпусната от Франция в полза на La Poste (нотифицирано под номер C(2010) 133) ⁽¹⁾..... 1

2010/606/ЕС:

- ★ Решение на Комисията от 26 февруари 2010 година относно държавна помощ С 9/09 (ex NN 45/08; NN 49/2008 и NN 50/08), приведена в действие от Кралство Белгия, Република Франция и Великото херцогство Люксембург в полза на Dexia SA (нотифицирано под номер C(2010) 1180) ⁽¹⁾..... 54

2010/607/ЕС:

- ★ Решение на Комисията от 27 април 2010 година относно държавна помощ, отпусната от Белгия за реструктуриране на рибната борса в Остенде (Държавна помощ С 30/08 (ex NN 21/08) (нотифицирано под номер C(2010) 2520) ⁽¹⁾..... 103

IV Актове, приети преди 1 декември 2009 г. по силата на Договора за ЕО, Договора за ЕС и Договора за Евратом

2010/608/ЕО:

- ★ Решение на Комисията от 18 ноември 2009 година относно държавна помощ С 10/09 (ex N 138/09), приведена в действие от Нидерландия за механизъм за подкрепа (back-up facility) на неликвидните активи на ING и план за нейното реструктуриране (нотифицирано под номер C(2009) 9000) ⁽¹⁾..... 139

Цена: 8 EUR

⁽¹⁾ Текст от значение за ЕИП

BG

Актовете, чиито заглавия се отпечатват със светъл шрифт, са актове по текущо управление на селскостопанската политика и имат кратък срок на действие.

Заглавията на всички останали актове се отпечатват с получер шрифт и се предшества от звездичка.

II

(Незаконодателни актове)

РЕШЕНИЯ

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

от 26 януари 2010 година

относно държавна помощ С 56/07 (ex E 15/05), отпусната от Франция в полза на La Poste

(нотифицирано под номер C(2010) 133)

(само текстът на френски език е автентичен)

(текст от значение за ЕИП)

(2010/605/ЕС)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз ⁽¹⁾, и по-специално член 108, параграф 2, първа алинея от него,

като взе предвид Споразумението за Европейското икономическо пространство, и по-специално член 62, параграф 1, буква а) от него,

като прикани заинтересованите страни да представят мненията си в съответствие с посочените по-горе разпоредби ⁽²⁾,

като има предвид, че:

гаранция е била в сила от 1 януари 1958 г., Комисията е прилагала процедурните правила относно съществуващите помощи съгласно член 1, буква б) от горепосочения процедурен регламент ⁽³⁾.

(3) Комисията получи отговора на френските власти на 24 април 2006 г.

(4) На 4 октомври 2006 г. Комисията прикани Франция, съгласно член 18 от процедурния регламент да прекрати най-късно до 31 декември 2008 г. гаранцията, предоставена в полза на La Poste, по силата на статута ѝ и обхващаща всички нейни задължения.

(5) На 6 декември 2006 г. Комисията получи обяснителна бележка от френските власти, в която те оспорват представените от Комисията заключения в писмото ѝ от 4 октомври 2006 г.

(6) След събрание със службите на Комисията, които отговарят за конкуренцията (наричани по-долу ГД „Конкуренция“), с писмо от 16 януари 2007 г. френските власти представиха на Комисията проект за изменение на декрета за прилагане на закон № 80-539 от 16 юли 1980 г. относно постановените принудителни парични мерки от административен характер и изпълнението на съдебните решения от обществени организации ⁽⁶⁾ (наричан по-долу „законът от 16 юли 1980 г.“), а именно Декрет № 81-501 от 12 май 1981 г., приет за прилагане на закона от 16 юли 1980 г. относно постановените принудителни парични мерки от административен характер и изпълнението на съдебните решения от обществени организации ⁽⁷⁾ (наричан по-долу „декретът от 12 май 1981 г.“).

1. ПРОЦЕДУРА

(1) На 21 декември 2005 г. Комисията одобри прехвърлянето на банковите и финансовите дейности на La Poste към нейния филиал — La Banque Postale ⁽³⁾. В решението си Комисията подчерта, че въпросът за неограничената държавна гаранция в полза на La Poste е предмет на отделна процедура.

(2) На 21 февруари 2006 г., в съответствие с член 17 от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета ⁽⁴⁾ за установяване на подробни правила за прилагането на член 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (наричан по-долу „процедурният регламент“), Комисията информира френските власти за предварителните си заключения относно наличието на неограничена държавна гаранция, произтичаща от статута на La Poste и която се счита за държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз, и ги прикани да представят мненията си. Доколкото предполагаемата неограничена държавна

- (7) След искане от страна на Комисията за изясняване френските власти изпратиха обяснителна бележка, получена на 1 февруари 2007 г., в която обясняват положението на кредиторите на La Poste, в случай че последната изпадне във финансово затруднение.
- (8) С обяснителна бележка от 19 март 2007 г. френските власти представиха допълнително предложение, а именно да поемат съвместен ангажимент с La Poste за упоменаване на липсата на гаранция във всеки договор за финансиране и проспекта за емитиране на La Poste.
- (9) С писмо от 29 ноември 2007 г. Комисията информира Франция за решението си да открие процедурата, предвидена в член 108, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз срещу тази мярка (наричано по-долу „решението за откриване“).
- (10) Решението за откриване е публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* ⁽⁸⁾. Комисията прикани заинтересованите страни да представят мненията си по разглежданата мярка.
- (11) Комисията не получи мнения в тази връзка от страна на заинтересованите страни.
- (12) Комисията получи мнението на Франция с писмо от 23 януари 2008 г.
- (13) Комисията публикува на уебсайта на ГД „Конкуренция“ покана за представяне на оферти за извършване на проучване относно неограничената гаранция, предоставена от Френската република в полза на La Poste. Преди крайния срок 21 април 2008 г. са подадени четири оферти. Проучването е възложено на г-жа Sophie NICINSKI, университетски професор, преподавател по публично право, доктор по право и автор на публикации по темата за държавната гаранция, отпускана на промишлени и търговски организации на публичното право. Експертът (наричан по-долу „експертът на Комисията“) представи доклада си на 17 ноември 2008 г.
- (14) След публикуването в пресата на информация, свързана с приемането от френското правителство на проекта на закон, потвърждаващ промяната на статута на La Poste, на 20 юли 2009 г. Комисията поиска от Франция да заяви дали е съгласна да поеме задължение за преобразуването на La Poste в акционерно дружество, към което се прилагат производствата по оздравяване и съдебна ликвидация, предвидени по общия правен режим. В същото писмо Комисията представя на френските власти доклада на своя експерт.
- (15) С обяснителна бележка от 31 юли 2009 г. Франция информира Комисията, че Министерският съвет на 29 юли 2009 г. е приел проекта на закон относно La Poste и пощенските дейности за преобразуване на La Poste в акционерно дружество, считано от 1 януари 2010 г. Освен това френските власти посочват, че ще представят мнението си относно доклада на експерта на Комисията.
- (16) След две напомнителни писма от страна на Комисията от 9 октомври и 6 октомври 2009 г. с обяснителна бележка от 27 октомври 2009 г. Франция представи мнението си по доклада на експерта на Комисията и представи становище на г-н Guy CARCASSONNE, университетски професор и преподавател в юридически факултети (наричан по-долу „експертът на френските власти“).
- (17) На 11 декември 2009 г. е внесено изменение към проекта на закон за La Poste за отлагане на датата на преобразуването на la Poste в акционерно дружество през месец март 2010 г.

2. ОПИСАНИЕ НА МЯРКАТА

- (18) Със Закон № 90-568 от 2 юли 1990 г. за организацията на обществените пощенски услуги и France Télécom ⁽⁹⁾ (наричан по-долу „законът от 2 юли 1990 г.“) се преобразува предишната Генерална дирекция на пощите и далекосъобщенията в две юридически лица на публичното право: La Poste и France Telecom.
- (19) Някои юридически лица на публичното право не са били определени от закона като публични административни организации (EPA) или като търговски и промишлени организации на публичното право (EPIC) ⁽¹⁰⁾. Такъв е случаят с La Poste. В решението си от 18 януари 2001 г. (Второ гражданско отделение) ⁽¹¹⁾ все пак Касационният съд приема принципа, според който La Poste се счита за търговска и промишлена организация на публичното право (EPIC) ⁽¹²⁾. Правните последици от статута на La Poste са следните:

2.1. НЕПРИЛОЖИМОСТ КЪМ LA POSTE НА ПРОИЗВОДСТВОТА ЗА УСТАНОВЯВАНЕ НА НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ И НА ФАЛИТ

- (20) В член 1 от Закона от 2 юли 1990 г. La Poste се определя като юридическо лице на публичното право. Във Франция юридическите лица на публичното право не са подчинени на общия правен режим по отношение на оздравяването и съдебната ликвидация на изпаднали в затруднение предприятия.

- (21) Неприложимостта на производствата за установяване на неплатежоспособност и на несъстоятелност към юридическите лица на публичното право би следвала от общия принцип на неприкосновеност на имуществото на юридическите лица на публичното право, признат от френската съдебна практика от края на 19-и век, и по-специално от Касационния съд⁽¹³⁾.
- (22) Освен това в член 2 от закон № 85-98 от 25 януари 1985 г. относно оздравяването и съдебната ликвидация на предприятията⁽¹⁴⁾ (наричан по-долу „законът от 25 януари 1985 г.“), в който се определя приложното поле на производствата по оздравяване и съдебна ликвидация във Франция, променен на член L620-2 от Търговския кодекс, се постановява: „Оздравяването и съдебната ликвидация са приложими към всеки търговец, към всяко лице, вписано в регистъра на занаятите, към всеки земеделски производител и към всяко юридическо лице на частното право“. От формулировката на този член, както и от тълкуването му във френската съдебна практика⁽¹⁵⁾ е видно, че колективните процедури по общия правен режим не се прилагат към юридически лица на публичното право.
- 2.2. ПРИЛОЖИМОСТ КЪМ LA POSTE НА ЗАКОНА ОТ 16 ЮЛИ 1980 Г. И НА ПРИНЦИПА НА ОТГОВОРНОСТ НА ДЪРЖАВАТА КАТО КРАЙНА МЯРКА ПО ОТНОШЕНИЕ НА ДЪЛГОВЕТЕ НА ЮРИДИЧЕСКИТЕ ЛИЦА НА ПУБЛИЧНОТО ПРАВО
- (23) Законът от 16 юли 1980 г. е приложим към La Poste, определена като юридическо лице на публичното право със Закона от 2 юли 1990 г.
- (24) В параграф втори от член 1 от Закона от 16 юли 1980 г. се постановява: „когато с влязло в сила съдебно решение от орган на местната власт или от публичноправна организация се изисква да заплати определена сума, размерът на която е определен в самото решение, трябва да бъде наредено или разпоредено плащането на тази сума в срок от два месеца, считано от издаване на уведомление за съдебното решение. Ако плащането не е наредено или разпоредено в този срок, представителят на държавата в департамента или надзорния орган издава служебно нареждане за плащане. Ако наличните бюджетни кредити са недостатъчни, представителят на държавата в департамента или надзорният орган изпраща до органа на местната власт или до организацията покана за доброволно набиране на необходимите ресурси. Ако ръководният орган на местната власт или организацията не е заделил(а) или събрал(а) тези ресурси, представителят на държавата в департамента или надзорния орган ги предоставя, и ако се налага, издава служебно нареждане за плащане“.
- (25) Член 3-1, четвърта алинея от декрета от 12 май 1981 г. гласи че, „когато поканата за доброволно изпълнение не бъде изпълнена до изтичането на тези срокове⁽¹⁶⁾, представителят на държавата или надзорния орган вписва разхода в бюджета на неизрядната местна власт или публичноправна организация. При необходимост той ангажира нужните ресурси чрез напалвяване на бюджетните кредити, определени за други разходи, които все още не са изразходвани, или чрез увеличаване на ресурсите“. Накрая, в член 3-1, пета алинея от горепосочения декрет се предвижда, че „ако в срок от осем дни след издаването на уведомление за вписването на бюджетния кредит органът на местната власт или публичноправната организация не е наредил/а плащането на дължимата сума, представителят на държавата или надзорния орган нарежда това да се извърши в единмесечен срок“.
- (26) Горепосоченият декрет от 12 май 1981 г. е отменен и заменен с декрет № 2008-479 от 20 май 2008 г. относно изпълнението на съдебните решения за парични санкции срещу публичните власти. При все това в член 10 от новия декрет отново се включва формулировката на четвърта и пета алинея от член 3-1 от Декрета от 12 май 1981 г.⁽¹⁷⁾ Той обаче не изменя мярката по същество.
- (27) От друга страна, в циркулярното писмо от 16 октомври 1989 г.⁽¹⁸⁾ се предвижда, че: „ако бюджетните кредити са недостатъчни или липсват, положение, посочено в член 1, втора алинея от закона от 16 юли 1980 г., разпоредителят също така е длъжен преди изтичането на четиримесечния срок да информира кредитора с препоръчано писмо с обратна разписка, като уточнява размера на сумата, която ще бъде наредена за плащане на по-късен етап. Нарездането за плащане се отнася до цялата дължима сума, ако въобще няма бюджетни кредити, или до остатъка при недостиг на бюджетни кредити“.
- (28) От всички разпоредби става ясно, че Законът от 16 юли 1980 г. и правилата за неговото прилагане целят единствено изпълнението на влезлите в сила съдебни решения, с които от държавата или от орган на местната власт или публичноправна организация се изисква да заплати парична сума. В закона и правилата за неговото прилагане не се предвижда производство по оздравяване или ликвидация.
- (29) От друга страна, със закона от 16 юли 1980 г. и с правилата за неговото прилагане държавата изрично се определя като компетентния орган за събиране на дълговете на публичноправните организации. Държавата разполага с важни правомощия: от една страна, служебното нареждане за плащане и, от друга страна, предоставянето на достатъчно ресурси. Това означава, че е необходимо да се разгледа до каква степен възможностите за обезщетяване, които съществуват пред кредиторите чрез търсене на отговорност от държавата при неизрядност от страна на La Poste, могат да се възприемат като форма на гаранция.

- (30) Освен предходните два елемента (неприложимост на производство по несъстоятелност и приложимост на закона от 16 юли 1980 г.), в решението си за откриване Комисията посочва, че приложимите правила към някои търговски и промишлени организации на публичното право (EPIC) биха могли да се приложат към La Poste:

2.3. ПРЕХВЪРЛЯНЕ НА ЗАДЪЛЖЕНИЯТА НА РАЗПУСНАТА ТЪРГОВСКА И ПРОМИШЛЕНА ОРГАНИЗАЦИЯ НА ПУБЛИЧНОТО ПРАВО (EPIC) НА ДРУГА ПУБЛИЧНОПРАВНА ОРГАНИЗАЦИЯ ИЛИ НА ДЪРЖАВАТА

- (31) В Наредба за кодификация № 02-060-M95 от 18 юли 2002 г. относно финансовото и счетоводно регулиране на националните търговски и промишлени организации на публичното право⁽¹⁹⁾ (наричана по-долу „наредбата за кодификация“) се предвиждат два възможни случая при закриване на търговска и промишлена организация на публичното право (EPIC), за която е определен публичен счетоводител:

— или нова публичноправна организация да замени старата търговска и промишлена организация на публичното право (EPIC) и да поеме нейното имущество, права и задължения,

— или чрез текст за разпускане на публичноправната организация. В този случай „текстът за разпускане на организацията може отпук нататък да съдържа разпоредба за назначаване на правоприемника на saldoto от ликвидацията, в общия случай държавата“⁽²⁰⁾.

- (32) В ръководството относно финансовата организация за създаването, преобразуването и разпускането на национални публичноправни организации и групи от обществен интерес от 14 ноември 2006 г. (наричано по-долу „ръководството относно финансовата организация“), публикувано на уебсайта на Министерството на финансите, се уточнява⁽²¹⁾: „В текста за разпускане на организацията трябва изрично да се предвижда прехвърлянето на правата, илуцеството и задълженията на разпуснатата организация към структурата, която ще поеме дейността или илуцеството ѝ (т.е. публичноправна организация или държавата)“ ... „Най-общо трябва да е предвидено, че новата организация ще замени юридическите лица, чиято дейност поема, заедно с правата и задълженията, които произтичат от сключените договори за изпълнението на възложени задачи“.

- (33) Въпреки че разпоредбите на наредбата за кодификация и на ръководството относно финансовата организация са приложими единствено към търговските и промишлени организации на публичното право (EPIC), за която е определен публичен счетоводител, от някои елементи личи, че и задълженията на търговски и промишлени организации на публичното право (EPIC), за която е определен публичен счетоводител, при закриване ще се прехвърлят на държавата или на друга публичноправна организация.

- (34) Като доказателство за това Charbonnages de France (Организация за минна дейност във Франция) публикува в обяснителните бележки към финансовите си отчети от

31 декември 2000 г., че всички права и задължения на дадена търговска и промишлена организация на публичното право (EPIC) при закриване е необходимо да бъдат прехвърлени на друго юридическо лице на публичното право или на самото френско правителство, а правилата за подобно прехвърляне трябва да бъдат уточнени в приетия закон за закриването на въпросната търговска и промишлена организация на публичното право. Това твърдение не се засяга само търговски и промишлени организации на публичното право, за които е определен публичен счетоводител. От друга страна, Charbonnages de France е EPIC и за него е определен публичен счетоводител.

- (35) От друга страна, според някои агенции за кредитен рейтинг при евентуално разпускане на ERAP⁽²²⁾, макар че ERAP също е търговска и промишлена организация на публичното право (EPIC), за която е определен публичен счетоводител, saldoto от дълговете и активите му също трябва да се прехвърлят на държавата. Според Fitch⁽²³⁾ „като търговска и промишлена организация на публичното право ERAP не подлежи на производство по ликвидация. Нейното съществуване може да бъде прекратено единствено чрез законодателна процедура и в такъв случай saldoto от дълговете и активите ѝ се прехвърлят на държавата.“ Според Moody's⁽²⁴⁾ „ERAP не може да подлежи на реструктуриране, наложено от съда по производство за съдебна ликвидация. По този начин при прекратяване на дейността на дружеството активите/пасивите му следва да се прехвърлят на отговорния орган за създаването му, а именно самата държавата“.

- (36) Като се имат предвид тези елементи и въпреки че за La Poste не е определен публичен счетоводител⁽²⁵⁾, е уместно да се разгледа дали при евентуална ликвидация принципът на прехвърляне на дълговете към държавата или към друго юридическо лице на публичното право е приложим за La Poste предвид определянето ѝ като търговска и промишлена организация на публичното право. В такъв случай кредиторът би имал гаранция, че няма загуби вземанията си и той би могъл да приеме по-нисък лихвен процент или да договори по-изгодни условия и срокове за плащане, отколкото при липса на такава гаранция. Подобно прехвърляне води до същия резултат като гаранцията.

2.4. ПРЯК ДОСТЪП ДО БЮДЖЕТНИТЕ СМЕТКИ

- (37) Пак според Fitch⁽²⁶⁾, „ликвидността на ERAP е гарантирана от прекия ѝ достъп до сметките за авансови бюджетни средства“. Тъй като ERAP е търговска и промишлена организация на публичното право е уместно да бъде разгледан въпросът за достъпа, който може да има La Poste до сметките за авансови бюджетни средства.

3. МНЕНИЕ И ПРЕДЛОЖЕНИЯ НА ФРЕНСКИТЕ ВЛАСТИ

- (38) След решението за откриване на процедура френските власти са информирали Комисията за мнението и предложенията си в писмо от 23 януари 2008 г. Това писмо допълва представеното мнение и предложения в предишните писма на френските власти⁽²⁷⁾, които са обобщени в решението за откриване на процедурата.

3.1. МНЕНИЕ НА ФРЕНСКИТЕ ВЛАСТИ

- (39) Френските власти оспорват, от една страна, наличието на гаранция, а от друга страна — наличието на предимство за La Poste.

3.1.1. ЛИПСА НА ГАРАНЦИЯ

- (40) Според френските власти, от една страна, публично-правните организации не получават автоматична гаранция поради статута си (А), а от друга страна — разсъжденията на Комисията в решението за откриване са погрешни (Б).

А. Публичноправните организации не получават автоматична гаранция само поради статута си ⁽²⁸⁾.

- (41) На първо място, в нито един текст или решение не е заложен принципът, според който държавата по правило гарантира и безсрочно дълговете на търговските и промишлени организации на публичното право.

- (42) На второ място, съдебната практика се е произнесла за липсата на гаранции. По-специално, в решението си относно Société de l'hôtel d'Albe ⁽²⁹⁾ Държавният съвет е счел, че „Националната служба по туризъм, която е организация с гражданска правосубектност с финансова самостоятелност (...) е била публичноправна организация, по отношение на която следователно държавата не следва да носи отговорност за плащането на поетите от тази организация дългове; че по този начин министърът на строителството с онование е отказал да даде ход на искането [на кредитора].“ Същата логика явно е следвана и по отношение на органите на местните власти в двете решения на Държавния съвет по делото Campolongo ⁽³⁰⁾.

- (43) На трето място, основният закон от 1 август 2001 г. относно закона за бюджета ⁽³¹⁾ (наричан по-долу „LOLF“) предвижда, че само разпоредба от закона за бюджета може да породи гаранция ⁽³²⁾. Поради това според експерта на френските власти ⁽³³⁾ след пълното влизане в сила на LOLF на 1 януари 2005 г. не може законосъобразно да бъде предоставена гаранция по подразбиране. Поетите от La Poste дългове от 1 януари 2005 г. според експерта не се ползват от гаранция по подразбиране. По отношение на поетите дългове преди 1 януари 2005 г. експертът на френските власти счита, че при липсата на решение по исково производство не може да се определи дали недействителността на предоставените гаранции по подразбиране преди 1 януари 2005 г., чието отпускане не е било изрично разрешено в закона за бюджета, би могла или не би могла да не се вземе под внимание с основанието за спазване на конституционно защитените права на кредиторите.

- (44) На четвърто място, ако EPIC са получавали държавна гаранция, при промяната на статута им би било необходимо да се въведат мерки за запазване на правата на

кредиторите. Такъв механизъм обаче никога не е бил създаван. Напротив, при преобразуването към 1 януари 1991 г. на администрацията на пощите и далекосъобщенията в самостоятелно юридическо лице (La Poste) с постановление от 31 декември 1990 г. държавата е предоставила изрична гаранция за дълговете, поети преди 31 декември 1990 г. и прехвърлени на La Poste. Това нямаше да е нужно, ако La Poste, считана за EPIC, е получавала държавна гаранция поради своя статут. Също така са били приети закони и подзаконови разпоредби за предоставяне на държавна гаранция за някои дейности на ERAP и на Френската агенция за развитие, които също са търговска и промишлена организация на публичното право.

- (45) Накрая, френските власти цитират статия ⁽³⁴⁾ на г-н Labetoulle, бивш председател на отдела за искове към Държавния съвет. Според г-н Labetoulle „в правото няма автоматично предоставяне, ползване и обхват на тази гаранция [държавна гаранция, която пълноправно би се приложила към публичноправните организации на държавата].“

Б Разсъжденията на Комисията за съществуването на гаранция са погрешни ⁽³⁵⁾

а) Плащането на индивидуалните кредити не е гарантирано

1) Законът от 16 юли 1980 г. не предвижда гаранция

- (46) Според френските власти ⁽³⁶⁾ законът от 16 юли 1980 г. предоставя на надзорния орган правомощие да замени изпълнителния орган на структурата, която заменя. В този смисъл надзорният орган може да упражнява само върху компетенциите на този изпълнителен орган, сред които не е възможността да се разполага с държавния бюджет. Следователно законът от 16 юли 1980 г. не предвижда задължение за държавата да предоставя собствени ресурси.

- (47) В подкрепа на това тълкуване френските власти цитират подготовителните работи по закона от 16 юли 1980 г. По време на разискванията правителството се е противопоставило на изменения, целящи да задължат държавата да изплаща извънредна субсидия на местна власт, чиито ресурси са недостатъчни за изпълнението на съдебно решение.

- (48) Френските власти се позовават и на теоретични статии ⁽³⁷⁾. В тези статии се напомня, че изразът „ги предоставя“, посочен в член 1 от закона от 16 юли 1980 г., препраща към правомощие за „заместване“, в което „принципно заместващият разполага със същите компетенции като заместваемия“, а отпускането на извънредна субсидия е „извън упражняването на правомощие за заместване“ и следователно не е предвидено в закона от 16 юли 1980 г.

- (49) Накрая френските власти цитират решенията на Държавния съвет от 10 ноември 1999 г.⁽³⁸⁾ и от 18 ноември 2005 г.⁽³⁹⁾ по делото *Camplongo*. Държавният съвет счита, че заместването във финансово отношение на неизрядна община от страна на държавата не е вписано в списъка със задълженията съгласно закона от 16 юли 1980 г. От друга страна, като разглежда въпроса дали е било уместно да се търси отговорност от държавата по отношение само на вината — и при това тежка, Държавният съвет принципно изключва всякаква форма на „пълноправна“ отговорност и следователно всякаква форма на гаранция.
- 2) *Не може да се търси безвиновна отговорност от държавата единствено на основание недостиг на активи*
- (50) От друга страна, френските власти твърдят, че съществуващите възможности за обезщетяване на кредиторите на публичноправните субекти чрез търсенето на отговорност при ограничителни условия, не следва да се считат за форма на гаранция. Гаранцията предполага, че гарантът поема отговорност за деянието на получателя на гаранцията. Ако става дума за поемане на отговорност за вина, или случай на безвиновна отговорност на последствията от собствено действие, не може да става въпрос за гаранция.
- (51) По-нататък френските власти твърдят, че при всички положения не може да се търси отговорност от държавата единствено поради това, че префектът или надзорният орган не е успял да предприеме мярка, която да даде възможност за изплащане на вземането поради финансовото и имуществено състояние на органа на местната власт или на публичноправната организация.
- (52) Що се отнася до правонарушението — и при това тежко — бездействието на префекта или на надзорния орган да използват компетенциите си, когато никаква мярка не позволява на органа на местната власт или на публичноправната организация да погаси вземането, не може само по себе да представлява нарушение.
- (53) По отношение на безвиновната отговорност са налице поне два елемента в подкрепа на това тя да не бъде взета прадвид:
- На първо място, отговорност от лицето, от което се иска обезщетението, може да бъде търсена само ако приписването му деяние (включително бездействие) е било пряка причина за вредата. Впрочем при недостиг на активи нито действието, нито бездействието на административния орган са в основата на понесената от кредитора вреда, а неплатежеспособността на органа на местната власт или на публичноправната организация.
- На второ място, безвиновната отговорност произтича от принципа на равенство пред публичните дългове. Впрочем, според френските власти в конкретния случай трудно може да се разграничи по какъв начин понесената от кредитора вреда би могла да се изрази в нарушаване на принципа на равенство пред публичните дългове. В действителност, противно на делото, довело до съдебната практика *Coûtéas*⁽⁴⁰⁾, в настоящия случай нито един държавен орган не би решил да не пристъпи към изпълнение на съдебното решение по съображения от обществен интерес. В конкретния случай публичната власт се изправя пред практическата невъзможност да предприеме мерки, които позволяват изпълнение на съдебното решение и извършване на плащания към кредиторите, а не пред невъзможност да вземе решение поради императивни изисквания от обществен интерес. Според френските власти позоваването на отговорността вследствие нарушаване на принципа на равенство на пред публичните дългове не може да е резултат само от установяването на неплатежеспособност. По отношение на представения от Комисията аргумент в съображение 59 от решението ѝ за откриване, според който „ако представителят на държавата облагодетелства запазването на непрекъснатостта на обществената услуга пред правото на кредитора да получи вземанията си, не е изключено да може да се потърси безвиновна отговорност от държавата“, френските власти признават, че изискването за непрекъснатост на обществената услуга се налага на представителя на държавата при изпълнението на създадената със закона от 16 юли 1980 г. процедура. При все това според френските власти дори и съдията да постанови обезщетяване на кредитора, обезщетението ще доведе до това кредиторът да се озове в положението, в което би изпаднал по общия правен режим, тъй като в последния случай въпросното имущество би било претстъпено и всички кредитори биха получили полагащата им се сума. Т.е. за кредитора не би имало никакво предимство.
- б) [...] (*)
- 1) *Неприложимостта към обществените организации на производството по оздравяване и ликвидация по общия правен режим не изключва възможността за обявяване на несъстоятелност на търговска и промишлена организация на публичното право или за започване на производство по нейната несъстоятелност*
- (54) Според френските власти Комисията основава своя анализ на известието си от 2000 г. относно държавните помощи под формата на гаранции⁽⁴¹⁾, и по-специално на точка 2.1.3 от него, в която се посочва, че „Комисията счита, че предоставянето на по-изгодни условия за кредит на предприятия, чиито правен статут изключва възможността от несъстоятелност или други процедури при неплатежеспособност, също представлява помощ под формата на гаранция, както и предоставянето на нарочна гаранция или покритие на загубите на тези предприятия от страна на държавата“.

- (55) Като отбелязват, че правилата от Договора имат превес над известието от 2000 г. относно държавните помощи под формата на гаранции, френските власти изтъкват два елемента, които според тях изключват конкретния случай от обхвата на посоченото известие:
- известието от 2000 г. относно държавните помощи под формата на гаранции поставя акцента върху това, че евентуална помощ може да е следствие от „по-изгодните условия за кредит“, чрез които се изключва възможността от производство за фалит. Но Комисията не е доказала съществуването на такива „по-изгодни условия за кредит“;
 - в известието от 2000 г. относно държавните помощи под формата на гаранции се има предвид случай, в който правният статут изключва всякакво производство за фалит или неплатежоспособност. Но Комисията не е установила, че La Poste не може да фалира, нито че е невъзможно производство по несъстоятелност.
- (56) Според френските власти законът от 25 януари 1985 г. е само един процедурен закон. Фактът, че ЕРИС не попадат в приложното му поле не означава, че една търговска и промишлена организация на публичното право не може да се окаже в положение на преустановяване на плащанията, нито да забрани завеждането срещу нея на производство по оздравяване, ликвидация или несъстоятелност *ad hoc*.
- 2) Прилагането по-скоро на „процедурата“, установена със закона от 16 юли 1980 г., отколкото на колективната процедура по общия правен режим, не предоставя никакво предимство на кредитора
- (57) След анализ на съображение 68 от решението за откриване френските власти заключават, че Комисията използва два критерия за оценяването на това дали прилагането на специфична процедура при неплатежоспособност предоставя предимство на субекта, който подлежи на тази процедура, в сравнение с предприятията, които подлежат на търговското право:
- критерий за публичност: процедурата за неплатежоспособност на La Poste следва да бъде определена и публично оповестена,
 - критерий за равностойност: тази процедура следва да бъде процедура по частното право или процедура, която предоставя на кредиторите на La Poste права, които не превишават тези, които биха били приложими съгласно търговското право.
- (58) Въпреки че френските власти оспорват необходимостта от спазване на двата критерия ⁽⁴²⁾, доколкото тези критерии се считат за необходими и достатъчни от Комисията, френските власти ги приемат, за да се анализира дали прилагането на разпоредбите на закона от 16 юли 1980 г. предоставя предимство на кредиторите на юридическите лица на публичното право в сравнение с кредиторите на предприятията, които са предмет на колективните процедури по общия правен режим.
- (59) Що се отнася до критерия за публичност, френските власти считат, че процедурата, установена със закона от 16 юли 1980 г., правилно се посочва от агенциите за кредитен рейтинг като приложимата в случай на неплатежоспособност на ЕРИС, което личи от кредитния рейтинг, даден на агенциите, споменати от Комисията по отношение ERAP.
- (60) Що се отнася до критерия за равностойност френските власти разграничават случая, в който се прилага изискване за непрекъснатост на обществената услуга от случая, в който няма такова изискване.
- i) „процедурата“, установена със закона от 16 юли 1980 г., анализирана през призмата на теста за равностойност — без изискването за непрекъснатост на обществената услуга
- (61) Според френските власти, в случай че La Poste не е била в състояние да погаси дълговете си и ако не е имало изискване за непрекъснатост на обществената услуга, би била следвана следната процедура: в малко вероятния случай на доказано финансово затруднение и преди да се стигне до състояние на недостиг на активи, предприятието на първо време е щяло да води преговори с кредиторите си с цел да се състави план за изчистване на пасивите. След това, ако планът не е бил счетен за задоволителен или ако не е водел до излизането от финансовото затруднение, и при липсата на ново споразумение с кредиторите, същите — или някои от тях — биха могли да сезират компетентния съдия с цел да осъдят длъжника и вземането им да бъде признато. Тогава би се задействала процедурата, установена със закона от 16 юли 1980 г. При необходимост тя би могла да доведе до това надзорният орган да замести изпълнителния орган на La Poste, за да вземе необходимите решения за погасяване на дълговете на организацията чрез нейните ресурси. Ако прилагането на създадената със закона от 16 юли 1980 г. процедура е било възпрепятствано от недостиг на активи на La Poste и ако надзорният орган действително се е оказал в материална невъзможност, без да са останали активи за преотстъпване, да ангажира необходимите ресурси за плащането на дължимата сума, предвидената в закона от 16 юли 1980 г. процедура би била прекратена.
- (62) Следователно, според френските власти при липса на изискване за обществена услуга прилагането на създадената със закона от 16 юли 1980 г. „процедура“ би могло да доведе до продължбата на всички активи на La Poste, но при недостиг на активи тази процедура не позволява да бъдат изплатени вземанията на всички

кредитори на La Poste. При приключване на процедурата кредиторите на юридическо лице, което е предмет на закона от 16 юли 1980 г. в неговата цялост, биха получили същата сума като кредиторите на юридическо лице по търговското право, а именно сумата, получена в резултат на продажбата на активите.

- (63) Тази процедура би се различавала от процедурата, приложима в търговското право, само по два аспекта:

— липсата на обслужване на кредиторите като цяло: противно на процедурата по частното право, при която вземанията се разглеждат в своята цялост и кредиторите се удовлетворяват по низходящ ред на привилегированост и пропорционално на наличните суми, създадената със закона от 16 юли 1980 г. процедура се различава по това, че само действията на кредитора му позволяват да запази правата си. Логиката на закона от 16 юли 1980 г. е „първи дошъл — първи обслужен“;

— държавният представител е този, който под контрола на административния съдия (контрол за грубо правонарушение, както е установено от Държавния съвет в решението по делото *Samprologo*, заведено през ноември 2005 г.), поема същата функция като ликвидатора и съдебния администратор.

- (64) Френските власти считат, че в края на процедурата кредиторите не биха разполагали с възможност за обжалване. В действителност според френските власти, от държавата не може да се търси отговорност единствено на основание недостиг на активи. Също така, при процедурата по частното право кредиторите „не възстановяват правото си за самостоятелно завеждане на дело“, с изключение в края на съдебната ликвидация ⁽⁴³⁾.

ii) Създадената със закона от 16 юли 1980 г. процедура, анализирана през призмата на теста за равностойност, като се отчита изискването за непрекъснатост на обществената услуга.

- (65) При условие че трябва да се осигури непрекъснатост на обществената услуга, френските власти допускат, че представителят на държавата при упражняване на правомощията му съгласно закона от 16 юли 1980 г. би могъл да реши да не се преотстъпват определени активи, необходими за изпълнението на обществената услуга. Преотстъпването на определено имущество поради причини, свързани с непрекъснатостта на обществената услуга, може да се изрази, ако не подлежи на обезщетяване от държавата, в по-малка продажба на активи и в свързано с него намаляване на сумите, които кредиторите могат да получат обратно. Процедурата не предоставя на кредиторите на La Poste по-големи права в сравнение с тези, които биха имали по търговското право. Поради това френските власти считат, че заложенният от Комисията критерий за равностойност би бил *a fortiori* изпълнен.

- (66) Въпреки това френските власти допускат, че при тази хипотеза има риск от позоваване на безвиновната отговорност на държавата, което се изразява в обезщетяване на кредиторите до размера на понесената от тях вреда, т.е. най-много до продажната стойност на активите, които представителят на държавата законосъобразно е решил да не преотстъпва. Според френските власти евентуалното обезщетяване би довело единствено до това кредиторът да се озове в положението, в което би изпаднал при прилагането на общия правен режим, и следователно съгласно теста за равностойност това не би му предоставило по-големи права от тези, които би имал по общия правен режим.

- (67) Френските власти заключават, че създадената със закона от 16 юли 1980 г. процедура изпълнява заложените от Комисията критерии за равностойност и публичност, които са достатъчни за отстраняване на предположението за наличие на предимство. Поради това те считат за неоснователно към La Poste да се приложи тежката и сложна процедура по общия правен режим.

3) *Посочените от Комисията текстове относно бъдещето на задълженията след изчерпване на ресурсите на организацията не са приложими към La Poste*

- (68) Според френските власти посочените от Комисията текстове в решението за откриване, по-специално в съображение 69, нито са валидни, нито могат да бъдат приложени за La Poste.

3.1.2. ЛИПСА НА ПРЕДИМСТВО

- (69) Според френските власти анализът на Комисията по отношение на наличието на избирателно предимство застъпва две гледни точки:

— взаимоподхранващи разсъждения които се основават на известието от 2000 г. относно държавните помощи под формата на гаранции,

— анализ на предполагаемото влияние на посочената мярка върху агенциите за кредитен рейтинг.

A. Известието от 2000 г. относно държавните помощи под формата на гаранции не дава основание да се направи заключение за наличието на предимство в настоящия случай

- (70) Френските власти считат, че в съображение 77 от решението за откриване Комисията допуска грешка в тълкуването на точка 2.1.3 от известието от 2000 г. относно държавните помощи под формата на гаранции. Според френските власти в точка 2.1.3 се има предвид, че при наличието на предприятие, чийто правен статут изключва възможността за производство по несъстоятелност или неплатежоспособност, ако това предприятие

се ползва от по-изгодни условия за кредитиране, последните представляват помощ под формата на гаранция. Според френските власти нищо в точка 2.1.3 от известието от 2000 г. относно държавните помощи под формата на гаранции не дава основание на Комисията да счита, че фактът, че правният статут на едно предприятие изключва възможността за производство по несъстоятелност, води непременно до това същото предприятие да се ползва от по-изгодни условия за финансиране.

- (71) От друга страна, френските власти считат, че La Poste не попада в приложното поле на точка 2.1.3 от известието от 2000 г. относно държавните помощи под формата на гаранции, тъй като това известие се отнася за случая, в който правният статут изключва всякакво производство по несъстоятелност или неплатежоспособност, а не някакво определено производство. Според френските власти Комисията не е установила, че La Poste не може да е в несъстоятелност, нито че не се прилага никакво производство по неплатежоспособност.

Б. Липса на определяне на отговорност от държавата и на държавни ресурси

- (72) В съображение 79 от решението за откриване Комисията припомня влиянието, което агенциите за кредитен рейтинг упражняват върху условията за кредитиране на предприятията.
- (73) След като припомнят слабите страни на агенциите за кредитен рейтинг, френските власти твърдят, че възприеманата позиция от една агенция за кредитен рейтинг, когато не е подкрепена от точен анализ на действащата правна рамка, не следва да създава предимство, за което е отговорна държавата и което може да представлява държавна помощ. Освен това, дори когато тази оценка предоставя действително по-изгоден достъп до кредит на търговска и промишлена организация на публичното право (EPIC), това не би ѝ предоставило никакъв достъп до държавни ресурси, който е необходимо условие, за да се определи като държавна помощ.
- (74) Френските власти добавят, че анализите на агенциите не са базирани на обективен правен план, а на субективна оценка на това каква би била подкрепата от страна на държавата при затруднение на съответното предприятие.

В. Взаимоподхранващи се разсъждения

- (75) Според френските власти разсъжденията на Комисията за взаимоподхранващи:
- Комисията се основава главно на заключения на агенциите за кредитен рейтинг, за да докаже, че има икономическо предимство,
 - пазарът и агенциите за кредитен рейтинг възприемат липсата на гаранция от държавата в полза на La Poste, но продължават да изразяват съмнение, което е резултат само от изразената от Комисията позиция.

Г. Липса на отражение върху кредитния рейтинг на La Poste

- (76) Според френските власти при всички положения в решението за откриване не се установява кредитният рейтинг на La Poste да се е повишил поради предполагаемата неограничена държавна гаранция.
- а) **Теоретичната обосновка с агенциите за кредитен рейтинг не е достатъчна, за да се докаже каквото и да било въздействие**
- (77) Френските власти формулират няколко забележки по отношение на проучването на Standard and Poor's със заглавие „*Influence of Government Support on Ratings*“ [„Влияние на държавната подкрепа върху кредитните рейтинги“], цитирано от Комисията в съображение 80 от решението за откриване. В това проучване Standard and Poor's разграничават няколко категории „*government supported postal companies*“; класификацията определя методологията, прилагана от Standard and Poor's за определяне на кредитния рейтинг на съответната организация.
- (78) Френските власти считат, че принадлежността към категория 1⁽⁴⁴⁾ отговаря на широки критерии, като естеството на дейността или икономическата и обществена среда, но не засяга статута на оценявания оператор.
- (79) Френските власти отбелязват, че към 22 ноември 2004 г., френската и италианската пощенски служби са били класирани в категория 2⁽⁴⁵⁾. Френските власти заключават от документа на Standard and Poor's, че финансовите резултати на Poste Italiane не оправдават кредитния рейтинг на италианската пощенска служба. Според френските власти на италианската пощенска служба е бил присъден рейтинг, повлиян от собственика ѝ, и то въпреки че Poste Italiane е със статут на SpA по общия правен режим.
- (80) Френските власти изтъкват, че Standard and Poor's в крайна сметка класира La Poste в категория 3⁽⁴⁶⁾. Според френските власти съществените реформи, провеждани от края на 2004 г., постепенно са довели до това Standard and Poor's да класират La Poste в третата категория. От това френските власти правят заключението, че не може да се установи, че кредитният рейтинг на La Poste се дължи единствено на статута на дружеството или на каквото и да било механизъм за държавна гаранция, и че този кредитен рейтинг може да представлява държавна помощ.
- (81) При все това френските власти приемат, че в проучването на Standard and Poor's от 2004 г. се поставя въпросът за статута на La Poste. Независимо от това френските власти уверяват, че благодарение на обмена на информация, която са поддържали със Standard and Poor's оттогава, въпросът е бил изяснен. Френските власти също така са предупредили Fitch по отношение на липсата на каквато и да било държавна гаранция в полза на La Poste, след което агенцията е преразгледала въпроса.

б) Сред частните дружества има много случаи, в които кредитният рейтинг на дружество филиал е свързан с рейтинга на дружеството майка

(82) Според френските власти влиянието, оказвано от наличието на мажоритарен и стабилен акционер, което е било изтъкнато от агенциите за кредитен рейтинг в случая с Poste Italiane, независимо от каквато и да било особеност на статута, се среща и при частните групи. Френските власти посочват като примери комюнике на Standard and Poor's от 3 декември 2003 г. за AGF⁽⁴⁷⁾, комюнике относно Volkswagen Bank GmbH⁽⁴⁸⁾ и комюнике относно VWFS⁽⁴⁹⁾. Според френските власти този вид подход в никакъв случай не е особеност на публичния сектор.

в) Кредитният рейтинг на La Poste не би се изменил при промяна на нейния статут

(83) Чрез анализ на кредитния рейтинг на La Poste от Standard and Poor's френските власти се опитват да докажат, че този рейтинг не зависи от статута на La Poste.

(84) На първо място, френските власти твърдят, че към момента, когато те са представили мнението си, Standard and Poor's присъжда на La Poste кредитен рейтинг AA-, придружен със стабилна перспектива. Влошаването на рейтинга е било обосновано от Standard and Poor's от бъдещото влошаване на финансовата структура на групата във връзка с плащането от страна на La Poste на 2 милиарда EUR за реформата на финансирането на пенсиите на държавните служители, както и с „по-голямата независимост на La Poste по отношение на нейните акционери“. Според френските власти, влошаването, което не е станало поради промяна в статута на La Poste, няма как да се обясни, ако кредитният рейтинг на La Poste е бил само последица от нейния статут.

(85) На второ място, въпреки направеното от Standard and Poor's уточнение⁽⁵⁰⁾ в обяснителната бележка от 3 април 2007 г., цитирано в съображение 84 от решението за откриване, според френските власти трудно обяснимо е как, ако е имало държавна гаранция в полза на La Poste, тя би могла да получи кредитен рейтинг 3 notches под кредитния рейтинг на държавата. По подобен начин, ако разпоредбите от закона от 16 юли 1980 г. са тълкувани от агенциите като създаващи механизъм, сходен с държавна гаранция в полза за кредиторите на посочените юридически лица, френските власти трудно възприемат как органите на местните власти са получили рейтинг BBB+, а кредитният рейтинг на държавата е бил AAA.

(86) На трето място, френските власти подчертават, че кредитният рейтинг на Standard and Poor's от 3 април 2007 г. се основава на изброяване на силните и слаби страни на предприятието, в което статутът не се посочва. Двата елемента, посочени от Standard and Poor's в подкрепа на кредитния рейтинг, а именно икономическото значение на обществената услуга на La Poste и „strong shareholder backing“ („силната подкрепа на акционерите“), са елементи, различни от статута на La Poste. Всъщност според френските власти под „strong shareholder

backing“ не трябва да се разбира финансова подкрепа в противоречие с правото на ЕС, а заинтересоваността на държавата от развитието на La Poste при условия „at arm's length“⁽⁵¹⁾. Вследствие на това френските власти заключават, че статутът не представлява съществен елемент от кредитния рейтинг.

(87) На четвърто място, френските власти припомнят, че в същата обяснителна бележка от 3 април 2007 г. агенцията за кредитен рейтинг уточнява, че тя продължава да следва методологията *top down* (низходящ подход), която дава възможност да се присъди кредитен рейтинг на дадена организация до две категории под този на държавата. Според агенцията тази методология е обоснована поради факта, че държавата следва да остане едноличен притежател на акционерния капитал на La Poste в средносрочен план. Поради това френските власти заключават, че този подход по никакъв начин не може да се обоснове от статута на La Poste. Накрая, като се основават на цитат на Standard and Poor's⁽⁵²⁾, френските власти твърдят, че не промяната на статута, а отварянето на капитала е довело до това Standard and Poor's да приемат методологията *bottom up* за La Poste. Френските власти добавят, че подобна промяна на методологията не е задължително да се изрази в промяна на кредитния рейтинг, като се има предвид очакваното подобряване на икономическото състояние на La Poste.

(88) На пето място, френските власти припомнят, че определената от агенцията за кредитен рейтинг перспектива е стабилна въпреки откритата от Комисията процедура рещу неограничената държавна гаранция в полза на La Poste поради нейния статут. Ако статутът е оказал влияние върху платежоспособността на предприятието, перспективата за промяната му би следвало да намери изражение в отрицателна, а не в стабилна перспектива. Впрочем Standard and Poor's обосновава стабилната перспектива с това, че държавата остава едноличен притежател на акционерния капитал на предприятието през следващите две години, и то въпреки евентуална промяна на статута. Въз основа на друг цитат на Standard and Poor's⁽⁵³⁾ френските власти заключават, че Standard and Poor's отчита самите резултати на предприятието, както и възможността за промяна на собствеността на акциите, за определяне на развитието на кредитния рейтинг, а не евентуалната промяна на статута.

(89) На шесто място, като цитират друг откъс от обяснителната бележка на Standard and Poor's от 2007 г.⁽⁵⁴⁾, френските власти подчертават, че агенцията за кредитен рейтинг не отчита твърдението на Комисията, според което статутът би довел до подобряване на предоставените финансови условия на La Poste. Въз основа на цитата на Standard and Poor's, според който: „Кредитните рейтинги на La Poste не са засегнати от тази препоръка, тъй като считаме, че промяна в статута на La Poste не е задължително да отразява намаляването на силната подкрепа от страна на държавата, която е в основата на кредитния рейтинг на La Poste и която е била потвърдена от наскоро взети правителствени решения“⁽⁵⁵⁾, френските власти заключават, че статутът на La Poste не оказва влияние върху нейния кредитен рейтинг.

Д. Липса на въздействие върху условията за финансиране на La Poste

(90) Накрая, френските власти разглеждат реалните условия за финансиране на La Poste, за да определят дали са засегнати от предполагаемата държавна гаранция.

(91) Според френските власти, както оповестяването от страна на Комисията за съществуването на предполагаемата гаранция, предполагаемата ѝ несъвместимост с правото на ЕС и предстоящото ѝ прекратяване в резултат на това, така и отричането от страна на френските власти на наличието на гаранция пред агенциите за кредитен рейтинг и пред пресата, не са оказали никакво влияние върху условията за финансиране на La Poste. Така La Poste е емитирала облигационен заем от 1,8 милиарда EUR с два падежа от 7 и 15 години през октомври 2006 г., точно след обявяването от страна на Комисията на препоръката ѝ за полезни мерки. La Poste е посочила тази препоръка в проспекта и на конференциите с инвеститорите е уточнила, че не се ползва от държавна гаранция. При емитирането цената на финансирането на La Poste не се е променила съществено⁽⁵⁶⁾. Към двете емисии е проявен голям интерес от европейските инвеститори с профил, обичаен за La Poste, а именно инвеститори, които запазват облигациите си до падежа им. Френските власти заключават, че заявленията на Комисията, с които се иска прекратяването на предполагаемата гаранция и оповестяването на позицията на държавата по този въпрос, не са повлияли върху условията за финансиране на La Poste на пазара на ценни книжа. Пазарите всъщност са отчели, че условията за финансиране на La Poste не се основават на съществуването *de jure* или *de facto* на каквото и да било гаранция.

(92) Френските власти заключават, че:

— направеният от Комисията анализ в решението ѝ за откриване е неправилен: в действителност La Poste не се ползва с държавна гаранция,

— Комисията не е доказала наличието на предимство за La Poste, което да произтича от статута ѝ,

— следователно Комисията не е доказала наличието на помощ в полза на La Poste.

3.2. ПРЕДЛОЖЕНИЯ НА ФРЕНСКИТЕ ВЛАСТИ

(93) Независимо от това, за да разсеят всякакво съмнение от страна на Комисията, френските власти са посочили, че са готови, ако Комисията се съгласи да приключи процедурата с решение за липса на помощ съгласно член 7, параграф 2 от процедурния регламент, да осъществят следните мерки:

— изясняване на декрета за прилагане на закона от 16 юли 1980 г.,

— включване в договорите на La Poste, по които има вземане, на бележка, уточняваща липсата на гаранция,

— инструмент за преотстъпване от La Poste на държавата на евентуален отрицателен резултат върху *spread*, което би било свързано с неподчинението на La Poste на колективните процедури по общия правен режим.

3.2.1. ИЗЯСНЯВАНЕ НА ДЕКРЕТА ЗА ПРИЛАГАНЕ НА ЗАКОНА ОТ 16 ЮЛИ 1980 Г.

(94) Според френските власти съответните разпоредби няма да се променят по същество, а само ще се изясни тълкуването им. Поради това те предлагат да се внесе изменение в декрета за прилагане на закона⁽⁵⁷⁾. Изменението ще се отнася до член 3-1, четвърта алинея от декрета, който урежда правомощието за надзор, предоставено на префекта или на надзорния орган. Изменението трябва да позволи да се разсеи всякакво съмнение от страна на Комисията по отношение на значението на израза „*se предоставя*“. Ето защо се предлага да се уточни, че представителят на държавата или надзорният орган намира необходимите ресурси в рамките на бюджета на органа на местната власт или на организацията.

(95) Изменената по този начин разпоредба от декрета би гласяла:

„Когато поканата за доброволно изпълнение не бъде изпълнена до изтичането на тези срокове, представителят на държавата или надзорния орган вписва разхода в бюджета на неизрядната местна власт или публичноправна организация. При необходимост той намира нужните ресурси в рамките на бюджета на органа на местната власт или организацията или чрез намаляване на бюджетните кредити, определени за други разходи, които все още не са изразходвани, или чрез увеличаване на ресурсите“ (измененията са отбелязани с подчертаване).

(96) Според френските власти това предложение, свързано с мненията и статиите относно теоретичните принципи и представено при предходни обсъждания във връзка с писмото за откриване, изключва, съгласно установената чрез закона от 16 юли 1980 г. процедура, префектът или представителят на държавата да може да увеличи ресурсите на съответната местна власт или публичноправна организация чрез държавна субсидия или вливане на бюджетни ресурси.

3.2.2. ВКЛЮЧВАНЕ В ДОГОВОРИТЕ НА LA POSTE, ПО КОИТО ИМА ВЗЕМАНЕ, НА БЕЛЕЖКА, УТОЧНЯВАЩА ЛИПСАТА НА ГАРАНЦИЯ

А. Първоначалното предложение на френските власти

- (97) В съображение 59 от решението за откриване Комисията счита, че предложението на френските власти за изменение на декрета за прилагане на закона от 16 юли 1980 г. „не позволява да се изключи, че в случай на изчерпване на ресурсите на La Poste кредиторът, който не е получил вземането си в рамките на прилагането на закона от 1980 г., се обръща към правосъдието, за да подведе под отговорност държавата, с основание, че е нарушен принципът на равенство пред публичните длъгове“.
- (98) Въпреки че френските власти оспорват, че може да се търси отговорност от държавата с единственото основание за неплатежоспособност на La Poste, за да разсеят всички съмнения на Комисията френските власти представят предложение, основано на изключението за поетия риск. Това изключение, което се прилага както към режима за виновна, така и за безвиновна отговорност на държавата, се основава на принципа, според който причинената вреда е възникнала вследствие на положение, в което потърпевшият съзнателно е изпаднал, не му дава право на обезщетение (вж. решения на Държавния съвет Sille⁽⁵⁸⁾ и Meunier⁽⁵⁹⁾).
- (99) Ето защо, с оглед да се гарантира прилагането на това изключение френските власти предлагат официално да потвърдят пред кредиторите на La Poste, че вземането им не се ползва от държавна гаранция и че в случай на неплатежоспособност държавата не следва да поеме финансовите задължения на предприятието за плащане на вземането. Подобна информация не противоречи на закона, тъй като законът в никакъв случай не предвижда при неплатежоспособност на La Poste държавата да поеме финансовите задължения на предприятието за погасяването на задълженията му.
- (100) Извън изясняването на декрета за прилагане на закона от 16 юли 1980 г., френските власти поемат ангажимент, заедно с La Poste, за всяка операция да включват следната забележка в договора за финансиране (за всеки, обхванат от договора инструмент):

„Елисията/програмата/заемът не се ползват от никаква, пряка или косвена, гаранция, от страна на държавата. При изпадане в неплатежоспособност държавата не може да бъде задължена да замести финансово La Poste за изплащане на вземането“.

Б. Изразени съмнения от страна на Комисията в решението за откриване

- (101) В точка 61 от решението за откриване Комисията е изразила следните съмнения по отношение на горепосоченото предложение на френските власти:

— изключването на поетия риск е правило, установено от съдебната практика, което може да се развие,

— „това предложение, което произтича от основните принципи на публичното право чрез вторични правни инструменти, изглежда непълно, тъй като инструментите могат да бъдат анулирани доста лесно при възникване на конфликт“,

— накрая, вземанията на La Poste не са само финансови, но имат и търговско или друго естество. Тези случаи не са разгледани в допълнителното предложение на френските власти.

В. Представени доказателства от френските власти в отговор на тези съмнения

- (102) Както се припомня по-горе, според френските власти не следва да се търси небезвиновна отговорност от държавата само защото активите на La Poste са недостатъчни, тъй като търсенето на отговорност от държавата предполага решение на държавата за изпълнение или неизпълнение, а тук се сблъскваме с практическа невъзможност за изпълнение. Предложението на френските власти има стойност само като допълнителна мярка за изясняване пред кредиторите, като предложението дава възможност, при това благодарение на изключението за поетия риск, да се отстрани всякакъв риск за търсене на безвиновна отговорност от държавата.
- (103) Според френските власти, първото възражение на Комисията, в което се счита, че дори националното законодателство на дадена държава-членка да не предвижда разпоредба, единствено рискът от обрат в съдебната практика, т.е. от промяна в националното законодателство, би бил достатъчен за създаване на държавна гаранция. Френските власти оспорват това разсъждение. Според тях изключението за поетия риск представлява общ принцип на публичното право, потвърден многократно в съдебната практика, който никога не е бил оспорван и е бил широко обсъждан. Комисията не следва да обосновава потенциална мярка за помощ с евентуална промяна в правото, което в настоящия случай е малко вероятно.
- (104) Второто възражение на Комисията се отнася до факта, че става въпрос за инструменти от вторичното право, които лесно могат да бъдат анулирани при възникване на конфликт. Разбира се, законът и регламентът имат превес над договора за финансиране. Но за да има възражението на Комисията действително значение, тя трябва да го обоснове с текст от по-висше ниво. Според френските власти възражението на Комисията по тази точка не може да бъде подкрепено с нищо.

(105) В замяна на това френските власти допускат, че третото възражение, в което се установява, че емисиите на облигации не са единствените инструменти, пораждащи вземания, е уместно, макар и с ограничено значение в случая на La Poste, тъй като финансовият дълг е основният дълг на La Poste, а в по-голямата си част той се състои от облигации.

Г. Разширяване на предложението

(106) По-нататък френските власти уточняват, че са готови, ако Комисията приключи официалната процедура с решение за липса на помощ съгласно член 7, параграф 2 от процедурния регламент, да разширят предложението си за вписване на липсата на гаранция към всички договори, които включват вземане. Според френските власти това разширяване ще даде възможност да се отстрани всякакъв риск за търсене на безвиновна отговорност от държавата с единственото основание за неплатежоспособност на La Poste. От друга страна, при търсене на безвиновна отговорност от държавата в резултат на решение на надзорния орган да не преотстъпва активи, необходими за непрекъснатостта на обществената услуга, не би довело до друго освен до поставяне на кредиторите на La Poste в положението, в което биха изпаднали като кредитори на акционерно дружество.

Д. Оценка на френските власти на определянето на мерките като помощ, вследствие на техните предложения

(107) Според френските власти двете предложени по-горе мерки за изясняване ще допринесат за това кредиторите на La Poste да разберат с какви права разполагат. Поради това френските власти не следва да се считат, според изложеното от Комисията в съображение 74 от решението за откриване, за „отговорни за породените легитимни очаквания в съзнанието на кредиторите на La Poste по отношение на съществуването на гаранция“, и като умишлено поддържащи „неясно правно положение“, в което държавата може да се окаже „длъжна да изплати дълговете на La Poste, ако последната не е в състояние да изпълни поетите ангажменти“.

(108) Според френските власти, от една страна, фактът, че La Poste не подлежи на колективните процедури по общия правен режим и фактът, че подлежи на разпоредбите на закона от 16 юли 1980 г., не позволяват да се стигне до заключението за наличието на държавна помощ. От друга страна, с предложените мерки за изясняване ще се отстрани всякаква отговорност на държавата за предположението на пазара за такава гаранция.

(109) При тези условия от държавата не може да се търси отговорност за каквито и да било евентуални последици. Противно на това, което твърди Комисията в съображение 76 от решението за откриване, критерият за определяне на отговорност не би бил изпълнен.

(110) По подобен начин, съображение 75 от решението за откриване, в която Комисията се позовава на известието си от 2000 г. относно държавните помощи под формата

на гаранция с цел да обоснове наличието на държавни ресурси, не може да се приеме, след като няма факти за наличието на държавна гаранция.

3.2.3. ИНСТРУМЕНТ ЗА ПРЕОТСТЪПВАНЕ

(111) С цел предложеният инструмент да бъде допълнен френските власти са готови да разгледат с Комисията следния подход.

(112) Предложеният подход произтича от анализа на позицията на Комисията в точка 2.1.3 от известието от 2000 г. относно държавните помощи под формата на гаранции: „Комисията счита, че предоставянето на по-изгодни условия за кредит на предприятия, чийто правен статут изключва възможността от несъстоятелност или други процедури при неплатежоспособност, също представлява помощ под формата на гаранция, както и предоставянето на нарочна гаранция или покритие на загубите на тези предприятия от страна на държавата.“ Също така в решението си за откриване Комисията посочва в съображение 114, че счита за проблем факта, че „Франция не предприема каквато и да било разумна мярка, за да избегне пораждането на икономическо предимство поради статута на предприятието, което функционира на конкурентни пазари“.

(113) Френските власти оспорват приложимостта към La Poste на точка 2.1.3 от известието от 2000 г. относно държавните помощи под формата на гаранции и твърдят, че Комисията не е била в състояние да установи, че фактът, че La Poste не е подложена на колективните процедури по общия правен режим, се изразява непременно в по-изгодни условия за финансиране.

(114) При все това френските власти предложиха на Комисията да проучат заедно с нея въвеждането на инструмент за преотстъпване от La Poste на държавата, въз основа на EUR — EUR, при евентуално отрицателно въздействие на среда, което може да е свързано с това, че La Poste не подлежи на колективните процедури по общия правен режим, по формула на изчисление, която да бъде одобрена от Комисията и да може да се контролира. Според френските власти прилагането на подобен подход ще допълни горепосочените предложения за изясняване, за да се опровергае твърдението за държавната гаранция, като окончателно се отстрани всякакъв риск от помощ.

4. ОЦЕНКА НА ПОМОЩТА

4.1. ОПРЕДЕЛЯНЕ КАТО ПОМОЩ

(115) Член 107, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз постановява: „Освен когато е предвидено друго в Договорите, всяка помощ, предоставена от държава-членка или чрез ресурси на държава-членка, под каквато и да било форма, която нарушава или заплашва да наруши конкуренцията чрез поставяне в по-благоприятно положение на определени предприятия или производството на някои стоки, доколкото засяга търговията между държавите-членки, е несъвместима с вътрешния пазар“.

4.1.1. НАЛИЧИЕ НА НЕОГРАНИЧЕНА ДЪРЖАВНА
ГАРАНЦИЯ: НАЛИЧИЕ НА ДЪРЖАВНИ РЕСУРСИ

- (116) Както е уточнено в съображение 56 от решението за откриване, вследствие на статута си на юридическо лице на публичното право, считано за търговска и промишлена организация на публичното право (EPIC), La Poste се ползва от особено правно положение както по отношение на удовлетворяването на кредиторите, така и по отношение на запазването на съществуването ѝ при изпадане в неплатежоспособност.
- (117) Като уводна забележка, Комисията напомня, че La Poste не се подчинява на общия правен режим по отношение на оздравяването и ликвидацията на изпаднали в затруднение предприятия⁽⁶⁰⁾. Френските власти не оспорват тази точка, но отричат наличието на какъвто и да било механизъм, равностоен на държавна гаранция в полза на La Poste. При все това, съгласно параграф 1.2, втора алинея, четвърто тире от известието на Комисията от 2008 г. относно прилагането на членове 107 и 108 от Договора за ЕО по отношение на държавните помощи под формата на гаранции (наричано по-долу „известието от 2008 г. относно гаранциите“)⁽⁶¹⁾, по-изгодните условия за финансиране, получени от предприятия, чиято правна форма изключва несъстоятелност или неплатежоспособност, или предвижда изрична държавна гаранция или покриване на загубите от държавата, се считат за помощ под формата на гаранция. Следователно е уместно да се разгледат аргументите на френските власти, които се стремят да докажат, че не съществува никаква държавна гаранция.

А. Гаранция за изплащане на индивидуални вземания

- (118) За да се установи дали съществува гаранция за индивидуалните вземания е уместно най-напред да се разгледа дали подобна гаранция е изключена от правните текстове или от съдебната практика, както твърдят френските власти (а).
- (119) По-нататък Комисията ще разгледа постъпките на кредитор на La Poste, предприети за уреждане на вземането си в случай че La Poste е изпаднала в затруднено финансово положение и не може да изплати дълговете си (б). Комисията ще определи дали следваната процедура е такава, че кредиторът на La Poste попада в положение сравнимо с това на кредитор на предприятие, което се подчинява на търговското право.

а) Противно на твърдението на френските власти френското право допуска съществуването на гаранции по подразбиране, и по-специално съществуването на държавна гаранция поради статут на публичноправна организация

1. Разглеждане на аргументите на френските власти⁽⁶²⁾

- (120) На първо място, френските власти твърдят, че в нито един текст или решение не е заложен принципът държавата да

гарантира дълговете на търговските и промишлени организации на публичното право (EPIC).

- (121) Комисията отбелязва, че не съществува текст или решение, в които изрично да се постановява държавна гаранция в полза на търговските и промишлени организации на публичното право (EPIC) — както между впрочем няма текст или решение, което изрично да изключва всякаква държавна гаранция в полза на търговските и промишлени организации на публичното право (EPIC) — което от своя страна не изключва наличието на гаранцията по подразбиране.

- (122) На второ място, според френските власти съдебната практика се е произнесла по въпроса за липсата на гаранции, по-специално в решенията по делото Société de l'hôtel d'Albe⁽⁶³⁾ и по делото Campolongo⁽⁶⁴⁾.

- (123) Тъй като това е подчертано от нейния експерт, Комисията отбелязва, че в решението Société de l'hôtel d'Albe Държавният съвет отказва единствено да удовлетвори молбата на кредитора, изпратена директно до министъра на строителството. Задействането на гаранция предполага състояние на неплатежоспособност. Посоченото съдебно решение не се отнася до точното положение, при което гаранцията може да се задейства. Даден гаранционен механизъм не означава, че с обикновено искане на кредитора държавата е длъжна да погаси задължението на публичноправна организация.

- (124) Анализът на Комисията относно делото Campolongo е представен в раздел 4.1.1.А.б)3) от настоящото решение. Както ще бъде доказано, делото Campolongo показва обратното — че режимът на отговорност на държавата при следването на процедурата за събиране на дълговете на публичноправните организации съдържа характеристиките на гаранционен механизъм.

- (125) На трето място, експертът на френските власти твърди, че поетите от La Poste дългове от влизането в сила на LOLF на 1 януари 2005 г. не могат да се ползват от гаранция по подразбиране. По отношение на дълговете, поети преди 1 януари 2005 г. и чийто срок продължава след това, експертът на френските власти признава, че съществуват две противоположни тези:

— според първата теза, доводите от конституционен характер (а именно принципът на равенство на пред публичните дългове и правото на собственост), въз основа на които Конституционният съвет⁽⁶⁵⁾ е отстранил недействителността на гаранциите, чието отпускане не е било изрично разрешено в закона за бюджета, се отнасят както за гаранциите по подразбиране, така и за изричните гаранции: следователно, ако се предположи, че съществува гаранция по подразбиране за дълговете на La Poste, липсата на разрешение в закона за бюджета не води до недействителност на натрупаните от La Poste дългове преди 1 януари 2005 г.;

- според втората теза получателите на предполагаемата гаранция по подразбиране не могат да претендират за такива неоспорими и решаващи права. Следователно, ако съществува гаранция по подразбиране за дълговете на Poste, липсата на разрешение в закона за бюджета за тази гаранция ще доведе до нейната недействителност и за дълговете, натрупани преди 1 януари 2005 г.
- (126) Комисията отбелязва, че експертът на френските власти приема, че не е сигурно дали липсата на разрешение в закона за бюджета за гаранция по подразбиране води до нейната недействителност за поетите натрупани 1 януари 2005 г. дългове. От основополагаща гледна точка Комисията счита, че за да се определи дали предоставената от държавата гаранция до нейната недействителност на La Poste е станала недействителна от LOLF, е уместно да се разгледа откога се предоставя гаранция по подразбиране в полза на La Poste, а не датите на поемане на дълговете от La Poste. В действителност разглежданата гаранция в случая представлява гаранция, която свързва държавата и La Poste (кредиторите на La Poste са само косвени получатели): впрочем гаранцията не се отнася само до връщането на индивидуални вземания (вж. раздел 4.1.1.A от настоящото решение), а и до запазване на съществуването на La Poste и/или нейните задължения (вж. раздел 4.1.1.B от настоящото решение). Тъй като държавната гаранция по подразбиране в полза на La Poste е отпреди 1 януари 2005 г., Комисията счита за неуместен аргументът, според който не може да съществува гаранция по подразбиране след 1 януари 2005 г.
- (127) В съображение 110 от решението си от 25 юли 2001 г. относно LOLF⁽⁶⁶⁾ Конституционният съвет уточнява, че предоставените и необявени гаранции преди влизането в сила на LOLF продължават да бъдат в сила. Според експерта на Комисията тези разсъждения идеално се прилагат към съществуването на гаранции по подразбиране, свързани със статута на публичноправните организации, които гаранции все още не са били обявени, но въпреки това продължават да бъдат в сила.
- (128) При все това експертът на френските власти изразява съмнения, че мотивите, въз основа на които Конституционният съд обявява за оставащи в сила гаранциите, чието отпускане не е било разрешено в закон за бюджета, важат както вземания по подразбиране, така и изричните вземания. Според него титулярите на предполагаема гаранция по подразбиране не могат да претендират за такива неоспорими и решаващи права в сравнение с получателите на изрична гаранция.
- (129) Освен че аргументът на експерта на френските власти се ограничава до изразяването на съмнения и следователно не е решаващ, Комисията отбелязва, че в съображение 110 нищо не подсказва, че само изричните гаранции продължават да бъдат в сила. Член 61 от LOLF, за който се отнася съображението, също не се ограничава единствено до изричните гаранции. Поради това Комисията счита, че становището на Конституционния съд, според което санкционирането на евентуална липса на разрешение в закона за бюджета не може да бъде недействителността на дадена гаранция, е в сила както за гаранциите по подразбиране, така и за изричните гаранции. По тази причина Комисията счита, че липсата на разрешение в закон за бюджета за държавна гаранцията по подразбиране за La Poste не я прави недействителна.
- (130) Впрочем, както посочва експертът на Комисията, приложното поле на задължението за включване в закон за бюджета на държавните гаранции се ограничава до „предоставянето“ на такива гаранции. Предоставянето на гаранция обхваща случаите, в които при явно проявено желание държавата решава да предостави гаранция на дадена организация или за дадена дейност. Приложното поле на задължението за вписване на гаранциите в закона за бюджета не обхваща гаранциите, произтичащи от статут или от задължение съгласно съдебната практика, считани за подразбиращи се и автоматични. Тази втора категория не е резултат от решение на държавата, а от факта, че държавата се намира във вече съществуваща правна рамка, в която гаранцията е само последица. Съществуването на втората категория, която не попада в приложното поле на член 34 от LOLF, обяснява, че съдебната практика относно гаранцията заради нейните получатели продължава и след 2001 г. Тя обяснява също, че винаги, когато държавата е акционер или съдружник в дружество или група, за която Търговският кодекс не ограничава гаранцията по дълговете, това не е задължително да се уточнява в закон за бюджета.
- (131) Комисията заключава, че аргументът на френските власти, основан на LOLF, не е убедителен, и че фактът, че в нито един закон за бюджета не е уточнено, че държавата предлага своята гаранция в полза на La Poste поради статута ѝ, не изключва съществуването на тази гаранция. Комисията подчертава, че при всички положения това не е свързано с определянето във френското право на мярката като гаранция, нито пък с факта, че става въпрос за гаранция, попадаща в приложното поле на LOLF. От гледна точка на Комисията е уместно единствено определянето на мярката по общностното право, и по-специално с оглед на известието за гаранциите. Комисията подчертава, че общностното право признава съществуването на гаранция по подразбиране, когато държава-членка по закон е длъжна да изплати вземане на друго лице в случай на неизпълнение на задълженията на последното⁽⁶⁷⁾.
- (132) На четвърто място, според френските власти търговските и промишлени организации на публичното право (EPIC) са се ползвали от държавна гаранция, като за промяната на статута им би било необходимо въвеждането на мерки за гаранции, така че да се защитят правата на кредиторите, възникнали преди преобразуването на въпросното публичноправно юридическо лице. Тъй като такъв механизъм никога не е бил въведен (вж. по-специално преобразуването на France Télécom, Gaz de France, EDF и ADP)⁽⁶⁸⁾, това може да докаже, че липсва всякаква гаранция.

- (133) Както обяснява експертът на Комисията, подобно твърдение може да е следствие от прекалено разширително тълкуване на конституционната защита на правото на собственост. Ако се следва аргументът на френските власти с оглед да се защити правото на собственост, всяко вземане би трябвало да е защитено. Като се има предвид, че конституционната защита на правото на собственост не се отнася само до случая, в който то зависи от публичноправно юридическо лице, подобно тълкуване би означавало, че при настъпване на събитие във функционирането на което и да било дружество вземанията следва да бъдат защитени, ако са „станали по-нестабилни“ в хода на развитието му. Т.е. нищо при настоящото състояние на позитивното френско право не защитава вземанията. Ако впоследствие аргументът трябва да се ограничи към случаите на гарантирани от държавата вземания, това би означавало, че гарантирано от държавата право на собственост от самото му възникване следва да получи по-голяма конституционна защита в сравнение с другите права на собственост. Нищо обаче не доказва горното. Накрая, дадено вземане е лично право, което не следва да се смесва с правото на собственост, което по същество е вещно право. По-голямата защита, от която се ползват вещните права, не може да се разшири и към личните права.
- (134) Комисията заключава, че по правото на собственост не се изисква да се предвиди мярка за гарантиране правата на кредиторите при преобразуване на търговска и промишлена организация на публичното право (EPIC) в дружество, което подлежи на производствата по оздравяване и съдебна ликвидация. Следователно липсата на такива мерки не означава липса на гаранция подразбиране.
- (135) Според френските власти, за разлика от предходната ситуация не е било необходимо да се предоставя изрична гаранция за натрупаните от администрацията на пощите и далекосъобщенията дългове, които са били прехвърлени на La Poste, ако в полза на последната по закон вече е била предоставена държавна гаранция. Точно това е било направено с постановление от 31 декември 1990 г.
- (136) Комисията подчертава, че фактът, че френските власти са решили да предоставят изрична гаранция, не доказва липсата на гаранция по подразбиране. Същото разсъждение се отнася и за аргумента на френските власти относно предоставената от държавата гаранция за някои дейности на ERAP и на Френската агенция за развитие. Фактът, че в някои случаи държавата е решила да предостави изрична гаранция, въпреки че вече е съществувала гаранция по подразбиране, може да се обясни именно с търсенето на прозрачност и желание за повишаване на правната сигурност на кредиторите. Всъщност, както твърди експертът на френските власти, „титулярите на предполагаемата гаранция по подразбиране не могат да претендират за такива неоспорими и решаващи права в сравнение с титулярите на изрична гаранция“.
- (137) Най-накрая, френските власти цитират статия (69) на г-н Labetoulle, предишен председател на отдела по исковете към Държавния съвет. Тази статия ще бъде разгледана, както и съдебната практика *Camprologo*, в раздела от настоящото решение за ангажиране на отговорността на държавата (70).
- (138) Комисията заключава, че:
- от една страна, противно на твърденията на френските власти, няма текст или решение, които да изключват съществуването на държавна гаранция в полза на La Poste,
 - от друга страна, фактът, че няма текст, който изрично да предвижда такава гаранция, не изключва съществуването на гаранция по подразбиране.
- 2) *Съществуването на гаранции по подразбиране, свързани със статута на публичноправна организация, се потвърждава от обяснителна бележка на френския Държавен съвет*
- (139) Съществуването на гаранция по подразбиране, свързана със статута на публичноправна организация, се потвърждава от обяснителна бележка на Държавния съвет, представена през 1995 г. по делото *Crédit Lyonnais*, което вече беше цитирано в решението за откриване (71). В тази обяснителна бележка Държавният съвет обосновава гаранцията по подразбиране единствено публичноправния характер на организацията: „По отношение на проекта на закон относно действията на държавата в плановете за оздравяване на *Crédit Lyonnais* и на *Comptoir des Entrepreneurs*, Държавният съвет е (...) счел, че предоставената на тази организация държавна гаранция ще произтече, без изрична законодателна разпоредба, от самия публичноправен характер на организацията“ (72).
- (140) Комисията неколккратно е поискала от френските власти да ѝ представят пълния текст на тази обяснителна бележка.
- (141) Френските власти са отговорили (73), че въпросната обяснителна бележка, която не е била предоставена по искане на правителството, не е била оформена като официален документ. Според френските власти посочената от Комисията обяснителна бележка се състои единствено от въпросната фраза от годишния доклад.
- (142) Впрочем според френските власти това становище не следва да се прилага към La Poste, тъй като е приложимо към публичноправна организация, за която е определен публичен счетоводител, създаден именно с цел да се осигури управлението на подкрепата от държавата в хода на оздравяването на *Crédit Lyonnais*, и то предхожда основния закон от 1 август 2001 г. относно закона за бюджета (LOLF) и прилагането му би било в противоречие с последващата съдебна практика на Държавния съвет.
- (137) Най-накрая, френските власти цитират статия (69) на г-н Labetoulle, предишен председател на отдела по исковете

- (143) Комисията изтъква, че тълкуването от страна на френските власти, според които становището на Държавния съвет не следва да се прилага към La Poste, противоречи на самото становище. Всъщност в него Държавният съвет не прави никаква връзка със функцията на организацията. От друга страна, той се позовава на публичноправния ѝ характер, а не на обстоятелството, че е публичноправна организация за която е определен публичен счетоводител. Впрочем френските власти не обясняват защо това становище следва да е приложимо само към публичноправните организации, за които е определен публичен счетоводител.
- (144) Що се отнася до аргументите на френските власти, според които становището не следва се прилага, тъй като предлага LOLF и противоречи на последващата съдебна практика на Държавния съвет, по-горе Комисията е посочила, че LOLF не възпрепятства съществуването на държавна гаранция по подразбиране в полза на La Poste.
- (145) Поради това Комисията счита, че становището на Държавния съвет е приложимо към La Poste и че в него се приема съществуването на държавна гаранция поради публичноправния характер на дадена организация.
- (146) Впрочем съществуването на гаранции по подразбиране, които произтичат от административен или законодателен акт, който „води до и съдържа финансови последици за държавата“, е потвърдено от обяснителната бележка на министъра на икономиката, финансите и промишлеността от 22 юли 2003 г., отнасяща се до „*Определяне на инструментите за гаранция по подразбиране или изрична гаранция, предоставена от държавата*“. Тази обяснителна бележка показва, че държавната гаранция може да е резултат от правни актове от най-различно естество ⁽⁷⁴⁾.
- (147) Комисията също така изтъква, че в разяснителната забележка, приложена към тази обяснителна бележка, по-точно в част 3: „*опитът от задействането на гаранция и съдебната практика на Държавния съвет са дали възможност да се уточнят някои казуси за гаранция по подразбиране, които е важно да бъдат посочени*“, френските власти посочват, че „*Някои правни условия включват по подразбиране отговорността на акционерите ил, по-специално събирателните дружества (SNC) и групите с икономически интерес (GIE) (временна група от дружества). При последните две форми третите лица систематично ще търсят държавния акционер. Същото се отнася и за учредяването на публичноправни организации и някои видове участия в акционерни дружества*“. По този начин самите френски власти напомнят, че създаването на публичноправна организация съдържа в себе си държавна гаранция по подразбиране в полза на кредиторите ѝ.
- б) Кредиторът на La Poste е сигурен, че вземането му ще бъде изплатено**
- (148) По-долу Комисията възнамерява да разгледа действията на кредитор на La Poste с цел удовлетворяването на вземането му, в случай че La Poste изпадне във финансово затруднение и не може да погаси дълговете си. Комисията ще определи дали след изпълнението на предварително определена и публично оповестена процедура кредиторът на La Poste се намира в положение, което може да бъде сравнено с това на кредитора на предприятие, което се подчинява на търговското право.
- (149) Разглеждането ще покаже, че:
- обичайните пречки пред уреждането на вземане на организация на частното право не съществуват по отношение на публичноправните организации (1);
 - процедурата по погасяване на дълговете на публичноправните организации, осъдени със съдебно решение, определена със закона от 16 юли 1980 г., в никакъв случай не води до изчезване на задължението (2);
 - режимът на отговорност на държавата при изпълнението на процедурата по погасяване на дълговете на публичноправните организации съдържа всички характеристики на гаранционен механизъм (3);
 - дори и да не бъде удовлетворен, кредиторът може да се обоснове с правото на легитимна грешка, която е допуснал при образуването на вземането му, като е предполагал, че то ще му бъде изплатено (4).
- 1) Обичайните пречки пред уреждането на вземане на организация на частното право не съществуват по отношение на публичноправните организации
- (150) Както беше уточнено в описанието на мярката, La Poste не се подчинява на общия правен режим по отношение на оздравяването и съдебната ликвидация на изпаднали в затруднения предприятия. Следователно кредиторът на La Poste не рискува вземането му да изчезне при възбуждане на съдебно производство за ликвидация ⁽⁷⁵⁾ или да му бъде погасена само част от първоначалното вземане след приключване на съдебното производство по оздравяване и ликвидация по общия правен режим.
- (151) От друга страна, както подчертава експертът на Комисията, правосубектността на La Poste не е пречка за съществуването на гаранция от страна на френската държава. В действителност, въпреки че съществуват търговски дружества, например акционерни дружества (SA) и дружества с ограничена отговорност (SARL), в които съдружниците не са длъжни да погасяват дълговете на структурата, в която участват, има и различни категории дружества и юридически лица с търговска дейност, в които частните акционери носят отговорност за задълженията на учреденото дружество.

Това се отнася за събирателните дружества, групите с икономически интерес и гражданските дружества. Следователно не съществува изричен принцип на общия правен режим в областта на гарантирането на дълговете от съдружниците. Поради това не може да се твърди, че при липсата на текст следва да се приложи принципът на липса на гаранция за дълговете и загубите. Независимостта, която се предоставя на юридическо лице, както и наличието на собствено имущество, по френското право не е критерий, чрез който може да се определи режимът на гаранция за поетите от дадено юридическо лице дългове. От предходните съображения също така може да се заключи, че нищо не пречи на законодателя да предвиди ситуация на създаване на публичноправна организация от юридическо лице на публичното право, което да понесе загубите до размера на дяловото си участие или до първоначалния капитал.

(152) Експертът на Комисията допълни тези разсъждения, като потърси съществуването на (негласен) принцип по общия правен режим относно гарантирането на дълговете, когато съдружниците или членовете на една структура не попадат в предложена от законодателя рамка, и намери своя отговор в член 1871 и следващи от Гражданския кодекс. В тези членове се разглеждат съдружници, които не са регистрирали дружеството си. Член 1871-1 от Гражданския кодекс предвижда следния механизъм: *„освен ако не е предвидена различна организация, отношенията между съдружниците се уреждат както е разумно или от разпоредбите, приложими към гражданските дружества, ако дружеството е такова, или от приложимите към събирателните дружества, ако дружеството е търговско“*. По-горе беше посочено, че гражданските дружества и събирателните дружества са част от юридически лица, чиито членове носят неограничена отговорност за дълговете им. От това експертът заключава, че ако трябва да има принцип на общия правен режим, то това е принципът на гарантиране на дълговете на юридически лица от този, който ги е учредил.

(153) В обяснителната бележка от 27 октомври 2009 г. френските власти оспорват това заключение. Според тях то не се основава на никакъв текст, тъй като позоваването на член 1871-1 от Гражданския кодекс се отнася до „отношенията между съдружници“, а не до трети лица. Т.е. няма текст, от който да се заключи, че има принцип на гаранция, освен ако не се нарушат правата на защитата във френското право, както и на правото на ЕС.

(154) Независимо от това Комисията подчертава, че в член 1871 от Гражданския кодекс се предвижда, че всеки съдружник на нерегистрирано дружество поема от свое име и единствен носи отговорност пред трети лица. Ето защо всеки съдружник носи неограничена отговорност за

поетите от него дългове. Разбира се, Комисията не смята единствено от това съображение да заключи, че държавата е отговорна за задълженията на La Poste, но счита, че аргументът на нейния експерт, според който, ако трябва да има принцип на общия правен режим, то това би бил принципът на гаранция, не се опровергава от представения от френските власти аргумент. От друга страна, Комисията припомня, че в разяснителната бележка, приложена към обяснителната бележка на министъра на икономиката, финансите и промишлеността от 22 юли 2003 г.⁽⁷⁶⁾, самите френски власти правят паралел между отговорността на акционера по отношение на дружество с неограничена отговорност (SNC) и тази на държавата по отношение на публичноправна организация.

(155) Въз основа на горепосоченото Комисията заключава, че:

— противно на кредиторите на предприятия, които се подчиняват на търговското право, кредиторите на La Poste (като се има предвид, че La Poste не се подчинява на общия правен режим по отношение на оздравяването и съдебната ликвидация на предприятия в затруднение) не рискуват вземането им да бъде заличено изцяло или отчасти при възбуждане на съдебно производство за ликвидация,

— правосубектността на La Poste не възпрепятства държавната гаранция в полза на La Poste,

— при липсата на изрично ограничение на отговорността на държавата по отношение на La Poste кредиторите на La Poste могат легитимно да се основат на принципа, според който държавата поема задълженията на La Poste, въпреки че La Poste е юридическо лице.

2) *Процедурата за събиране на дълговете на публичноправните организации, осъдени със съдебно решение, определена със закона от 16 юли 1980 г., в никакъв случай не води до заличаване на дълга.*

(156) По-долу Комисията възнамерява да разгледа процедурата за погасяване на дълговете на публичноправните организации, осъдени със съдебно решение, за да определи дали тази процедура може да доведе до погасяване на вземането от La Poste с резултат за кредитора, подобен на резултата при изпълнението на съдебните производства, както твърдят френските власти. Тази процедура е била определена в закона от 16 юли 1980 г. и от различни процедурни текстове⁽⁷⁷⁾, посочени в раздела от настоящото решение, в който е направено описание на мярката.

i) Законът от 16 юли 1980 г. предоставя на държавата важни правомощия: служебно нареждане за плащане и за създаване на достатъчно ресурси

- (157) Както е посочено в описанието на мярката, законът от 16 юли 1980 г. постановява: „ако ръководният орган на местната власт или организацията не е заделил или събрал ресурси, (...) надзорният орган ги предоставя, и ако е уместно, извършва служебно нареждане за погасяване“. Освен това декретът от 12 май 1981 г., неизменен по тази точка с декрета от 2008 г., уточнява, че представителят на държавата или надзорният орган „при необходимост заделя нужните ресурси чрез намаляване на бюджетните кредити, предвидени за други разходи, които все още не са използвани, или чрез увеличаване на ресурсите“.
- (158) Ето защо законът от 16 юли 1980 г. и процедурните правила към него определят държавата като компетентния орган за погасяване на дълговете на публичноправните организации. Освен това на държавата се предоставят важни правомощия: служебно нареждане за погасяване и за заделяне на достатъчно ресурси.
- (159) Френските власти отхвърлят идеята, според която въпросните ресурси могат да бъдат държавни ресурси. Както е посочено в частта за мнението на държавата-членка⁽⁷⁸⁾, френските власти твърдят, че законът от 16 юли 1980 г. предоставя на надзорния орган само правомощие за заместване. В този смисъл надзорният орган може да изпълнява само компетенциите на този изпълнителен орган, които не включват възможността да разполага със средства от държавния бюджет. В подкрепа на това тълкуване се посочва подготвителната дейност във връзка със закона от 16 юли 1980 г., статии за концепцията, както и решенията на Държавния съвет по делото *Samprologo*. Все пак френските власти признават, че законът от 1980 г. по принцип не забранява финансова намеса на държавата в подкрепа на въпросния публичноправен субект.
- (160) Комисията признава, че в текстовете не се предвижда изрично задължение за държавата да отпусне извънредна субсидия на публичноправна организация, изпаднала във финансово затруднение. Това по никакъв начин не оборва доказването на съществуване на гаранция по подразбиране.
- (161) Комисията също така признава, че ресурсите, които трябва да бъдат заделени, са преди всичко ресурси на самата организация. Това не пречи да се установи, че след като собствените ресурси бъдат изчерпани, единствено с държавни средства могат да бъдат погасени дълговете на задлъжнялата публичноправна организация⁽⁷⁹⁾. Тази констатация съответства на факта, че механизмът за гаранция е субсидиарен, в смисъл че ресурсите на длъжника са използвани преди тези на неговия гарант.
- ii) Законът от 16 юли 1980 г. и процедурните правила към него не предвиждат производство за ликвидация-премахване със заличаване на дълговете. Недостигът на ликвидни средства се покрива или е само временен
- (162) По-долу Комисията ще разгледа тълкуването на френските власти, според което след определената в закона от 16 юли 1980 г. процедура някои кредитори могат да загубят вземането си без правно средство за обжалване⁽⁸⁰⁾ и че тяхното положение би било подобно на това на кредиторите на предприятия, които подлежат на съдебни производства.
- (163) Експертът на Комисията⁽⁸¹⁾ изтъква, че законът от 16 юли 1980 г. и декретът за прилагането му се стремят да докажат, че са възможни само две хипотези при недостатъчно ликвидни средства: надзорният орган да задели нужните ресурси или плащането да бъде отсрочено. Никъде в процедурата не се посочва, че при продължителен недостиг на ликвидни средства тя ще бъде приключена.
- (164) Всъщност ако недостигът на ликвидни средства е предвиден със закона от 16 юли 1980 г. и процедурните правила към него, се предполага че това състояние е само временно — докато бъдат заделени допълнителни ресурси, което е единственият възможен край, предвиден в текстовете. Никъде не се предвижда, че заделянето на допълнителни ресурси може да е невъзможно или недостатъчно. В текстовете се посочва, че след етапа на заделяне на ресурсите компетентният орган пристъпва към служебно нареждане за погасяване. Горепосоченото циркулярно писмо от 1989 г. е още по-точно по отношение на недостига на ликвидни средства, като в него се набляга на това, че това е временно положение, тъй като в този случай на кредитора трябва да бъде посочен остатъкът, чието погасяване ще бъде наредено на по-късен етап. Според експерта на Комисията, „при прочитане на текстовете кредиторите могат да бъдат сигурни, че ако вземането им не бъде удовлетворено незабавно, това ще стане на по-късен етап“.
- (165) Освен това експертът на Комисията правилно отбелязва, че предвидената във френското право процедура е само процедура за събиране на вземания, с изключение на производството по ликвидация. По отношение на частните лица съгласно текстовете прекратяването на плащанията е свързано с ликвидацията. По този начин рискът от прекратяване на плащанията може да задейства процедура за оздравяване⁽⁸²⁾ и съдебната ликвидация е изрично представена като последица от преустановяване на плащанията⁽⁸⁴⁾. За сметка на това, по отношение на публичноправните субекти като цяло и публичноправните организации по-специално, като не разкриват преустановяването на плащанията и по никакъв начин не го свързват с ликвидация, законодателят и регулаторният орган подсказват на кредиторите, че вземанията им ще бъдат изплатени в неопределен срок, дори и от трето лице като държавата.

- (166) Накрая експертът на Комисията отбелязва, че реформата от 2008 г., въведена след приемането на решението за откриване, не е довела до уточняване от френските власти, че ресурсите, които трябва да бъдат заделени, следва да принадлежат на самата публичноправна организация и не трябва да включват държавни ресурси. Подобно уточнение обаче би могло да бъде ясен сигнал за кредиторите на дата, на която откритите от Комисията процедури са свързвали изрично държавната гаранция с непълна формулировка на текстовете. Фактът, че не е направено нужното изясняване, е в подкрепа на твърдението, според което френската държава не желае да опровергава, че е възможно самата тя да предостави необходимите ресурси.
- (167) В обяснителната си бележка от 27 октомври 2009 г. френските власти изтъкват, че твърдението на експерта на Комисията, според което „при прочит на текстовете кредиторите могат да бъдат сигурни, че ако вземането им не бъде удовлетворено незабавно, това ще стане на по-късен етап“ се основава на изопачен прочит на текстовете, които — освен че не отнася за текстове с по-ниско ниво от това на нормативен документ (циркулярни писма) — не установява по никакъв начин евентуално заместване на ресурсите на организацията с държавни такива. Нищо не би могло да забрани появата на публичноправни организации със замразена дейност, чиито кредитори може да не успеят да получат вземанията си. От друга страна, френските власти считат, че публичноправните организации могат да не изплатят предявеното им вземане, без обаче автоматично да се окажат в състояние на прекратяване на плащанията.
- (168) По-долу Комисията ще разгледа дали законово е възможно публичноправна организация, осъдена с влязло в сила съдебно решение, да заплати дадена парична сума, може да бъде замразено и вземането никога да не бъде изплатено, както твърдят френските власти. Разпоредбите на закона от 16 юли 1980 г. и процедурните текстове към него трябва да бъдат спазвани от държавата. При най-малко благоприятния сценарий за кредитора въз основа на тези текстове държавата трябва да уточни пред кредитора остатъка, който ще бъде нареден за плащане на по-късен етап. Ако се предположи, че от това не последва плащане на вземане, кредиторът все още ще може да разчита на възможността (тази точка ще бъде развита в раздел 3 от настоящото решение) да потърси отговорност от държавата. При тези условия теоретичната хипотеза за замразяване не следва на всяка цена да води до непогасяване на задължението. Впрочем френските власти не са дали нито един конкретен пример за създадена се подобна ситуация.
- (169) Въз основа на горепосоченото Комисията заключава, че:
- специфичната процедура, определена от закона от 16 юли 1980 г. и процедурните текстове към него, е само процедура за събиране на вземания, с изключение на производството по ликвидация. След като бъде приложена, предявеното вземане не престава да съществува, докато след приключването на производството по ликвидация съдебното решение за прекратяване поради недостатъчност на активите, без санкция, означава и забрана за кредиторите да продължат да търсят правата си,
 - законът от 16 юли 1980 г. и процедурните текстове към него, като предвиждат отлагането във времето на нареждането за погасяване и като въобще не предвиждат преустановяване на плащанията, позволяват на кредиторите да предполагат, че са налични или че винаги ще са налични необходимите ресурси за плащане на вземането, което им дължи юридическото лице по публичното право,
 - от това следва, че недостигът на ликвидни средства се покрива при необходимост от държавата, или че е само временен. В замяна на това няма производство за ликвидация, което да предвижда възможността да се търси отговорност от трето лице за дълговете на неплатежоспособно лице освен разбира се, когато става въпрос за гарант или дружество с неограничена отговорност.
 - iii) Извънредната субсидия от държавата с цел да се даде възможност на публичноправната организация да се справи със задълженията си е предвидима и действително е предвидена в някои текстове
- (170) В този смисъл експертът на Комисията изтъква, че:
- a) [...] (*)
- (171) Без това доказателство да е необходимо, за да се установи определянето като държавна помощ на гаранцията, която произтича от статута на La Poste, Комисията установява, че собствените ресурси на La Poste, които могат да бъдат използвани при недостиг на ликвидни средства са ограничени. В действителност, както прехвърлянето на имущество⁽⁸⁴⁾, така и увеличаването на тарифите за универсалната пощенска услуга⁽⁸⁵⁾ са стриктно регламентирани от френския законодател. Трудността при използване на допълнителни собствени ресурси за поемане на дълговете увеличава нуждата от държавна намеса при недостатъчно ликвидни средства. На първо място, на принципа на скачените съдове, невъзможността за мобилизиране на ресурсите чрез преотстъпване на имущество увеличава честотата на използването на другите механизми за гаранция (авансови плащания, търсене на отговорност от държавата и др.). На второ място, въвеждането от законодателя на режим за защита на имуществото би могло да подхрани спора за безвиновната отговорност на държавата при евентуална неизрядност от страна на La Poste⁽⁸⁶⁾.

(172) В обяснителната бележка от 27 октомври 2009 г. френските власти оспорват „невъзможността“ за използване на собствени ресурси на La Poste:

— по отношение на преотстъпването на имущество държавата е свободна по свое усмотрение да прецени дали една вещ е „крайно необходима“ или не за изпълнението на обществената услуга. Освен това, дори и да се противопоставя на подобно преотстъпване, това изобщо не означава, че трябва да има компенсирана с механизми за гаранция. Най-накрая на практика държавата никога не се е противопоставяла на преотстъпване на имущество въз основа на член 23 от закона от 2 юли 1990 г., който по-късно става неприложим след внасянето от страна на La Poste през 2005 г. на почти на цялото ѝ недвижимо имущество (включително пощенските станции) във филиал, който не се подчинява на режима за предварително разрешение,

— по отношение на увеличаването на тарифите за универсалната пощенска услуга френските власти посочват, че ARCEP не следи за поддържане на тарифите, а определя *price cap* (горно ниво) само за регулираните дейности на La Poste, при което тарифите на La Poste се променят на свободен принцип (с изключение на определената цена на марката, приета от министъра на пощите съгласно *price cap*). Следователно може да се счита, че ARCEP трудно би отказал увеличение на тарифите, което би било задължително за оцеляването на организацията и за предоставянето на предлаганите от нея публични услуги. Накрая, това *price cap* (горно ниво) се отнася само до регулирания сектор, който представлява по-малко от половината от стопанската дейност на групата La Poste.

(173) Комисият взема под внимание направените уточнения от френските власти и прави две забележки:

— френските власти твърдят, че ако държавата се противопостави на преотстъпване, това никакъв начин не предполага наичие на гаранция. Независимо от това, те признават (макар и да оспорват, че La Poste може да получи предимство), че изискването за непрекъснатост на обществената услуга е задължително за представителя на държавата при изпълнението на процедурата, установена със закона от 16 юли 1980 г.⁽⁸⁷⁾, чрез която може да бъде потърсена безвиновна отговорност от държавата поради нарушаване на принципа на равенство пред публичните дългове, както се доказва по-долу⁽⁸⁸⁾;

— доколкото кредитор на La Poste не може да се обърне към друго дружество от групата La Poste, за да получи вземанията си, уместно е да се разгледа частта от регулирания сектор и запазеня сектор в оборота на La Poste, а не в този на групата La Poste. Като се има предвид обхватът на регулацията във Франция⁽⁸⁹⁾ е ясно, че регулираните дейности са преобладаваща част

от дейностите на публичноправната организация La Poste. Поради това определянето на тарифите на голяма част от дейностите на La Poste подлежи на *price cap* (горно ниво). Още повече, че тарифите на резервираните услуги се определят с министерско постановление.

β) Някои финансирани от бюджета на държавата функции и програми биха могли да се използват за подпомагане на публичноправна организация, за да се справи с погасяването на дълговете си

(174) Посочените от експерта на Комисията програми са следните:

— програма № 823 — Авансови плащания, отпускани на организации без държавно участие, които управляват обществени услуги: предназначението на тази програма е „да позволи на държавата да отпусне авансови плащания на различни организации без държавно участие, които управляват обществени услуги“⁽⁹⁰⁾. „Тези авансови плащания са предназначени за спешни ситуации, било за осигуряване на непрекъснатостта на обществените действия или за по-бързо изпълнение на една или друга мярка. Тези авансови плащания също така дават възможност за временно покриване на непредвидена нужда от ликвидни средства, които трябва да бъдат осигурени от трайни ресурси на по-късен етап. По този начин те дават възможност да се избегне банково или пазарно финансиране и едновременно с това да се предотврати по-голямата разпокъсаност на дълговете на публичните администрации или увеличаване на лихвената тежест“,

— във функцията „Финансови участия на държавата“ са включени две програми, озаглавени съответно „Капиталови операции, свързани с финансовите участия на държавата“ (програма № 731) и „Намаляване на задължениостта на държавата и на публичноправните организации“ (програма № 732). Мярка № 1 от тази програма очертава „увеличенията на капитала, дотации за собствен капитал, авансови плащания на акционерите и приравнени заеми“.

(175) Посветените на тези авансови плащания средства са значителни. По програма № 732 изрично е предвиден резерв от 85 милиона EUR. Бюджетните кредити за плащания по мярка № 01 от програма № 732 възлизат на 600 милиона EUR. Бюджетните кредити за плащания по програма № 823 възлизат на 50 милиона EUR.

(176) В случай на финансово затруднение на La Poste държавата би могла да вземе средства от тези програми, за да подпомогне La Poste. Всъщност няма текст, в който да се ограничават възможностите за отпускане на авансови плащания на търговски и промишлени организации на публичното право (EPIC) с икономическа дейност и упражняващи дейност в конкурентния отрасъл.

- (177) В обяснителната бележка от 27 октомври 2009 г. френските власти уточняват, че никога не са оспорвали, че в полза на публичноправните организации могат да се отпускат държавни авансови плащания, при това изрични, но че това не предполага право на теглене на средства от държавния бюджет от страна на публичноправните организации. Както посочва експертът на Комисията, от системата за авансови плащания на акционерите може да се възползват всички финансови участия на държавата, независимо от правната им форма, което означава, че не може да се прави заключение единствено по отношение на търговските и промишлени организации на публичното право (EPIC). Освен това, противно на твърдяното от експерта на Комисията, тези авансови плащания напълно отчитат ограничения от Общността, тъй като са част от логиката на разумния инвеститор.
- (178) Комисията заключава, че:
- текстовете на френското право разрешават, дори насърчават държавата да предоставя дотации на публичноправните организации вместо обичайните банкови кредити при недостиг на ликвидни средства. Достъпът до тези ресурси по никакъв начин не се обуславя от предварително спазване на правилата за държавните помощи. Тези дотации могат да представляват „допълнителните ресурси“, посочени в закона от 16 юли 1980 г.,
 - кредиторите познават тези текстове, така че те с право считат, че надзорният орган ще бъде в състояние да намери необходимите ресурси за уреждане на вземането им,
 - при все това La Poste няма право да тегли от тези ресурси.
- (179) Като има предвид, че:
- законът от 16 юли 1980 г. и процедурните текстове към него не предвиждат производство за ликвидация-премахване със заличаване на правата и задълженията,
 - законът от 16 юли 1980 г. и процедурните текстове към него не предвиждат възможност в някакъв момент ресурсите да не могат да бъдат заделени,
 - бюджетните документи показват, че в полза на търговските и промишлени организации на публичното право (EPIC) могат да бъдат предоставяни извънредни авансови плащания при спешна нужда от ликвидни средства,
- Комисията счита, че хипотезата, при която кредиторът няма да успее да уреди вземането си при прилагане на процедурите от закона от 16 юли 1980 г., е малко вероятна.
- (180) В замяна на това Комисията не установи наличие на пряк достъп на публичноправните организации до бюджетните сметки, ако под „пряк достъп“ се разбира възможността дадена търговска и промишлена организация на публичното право (EPIC) да реши сама да изразходва пряко средства, принадлежащи на държавата които са на нейно разположение без да е нужна намесата на държавата.
- iv) Предложението на френските власти да се изясни декретът за прилагането на закона от 16 юли 1980 г. не е достатъчно
- (181) Като уводна бележка Комисията подчертава, че френските власти не са пристъпили към изменение на закона от 16 юли 1980 г., което ще бъде анализирано в настоящия раздел. Следователно разглеждането от страна на Комисията на съществуването на гаранция в полза на La Poste задължително трябва да се основава на позитивното право, а не на адекватния или неадекватния характер на предложенията на френските власти, които никога не са били потвърдени и чиято цел е да се изключи всякакво съществуване на гаранция. От това следва, че анализът на Комисията в настоящия раздел има за цел най-вече да представи пълно описание на процедурата, проведена пред Комисията.
- (182) С цел да се установи, че заделените от надзорния орган ресурси могат да произхождат единствено от средствата на органа на местната власт или организацията, френските власти са предложили декретът за прилагането на закона от 16 юли 1980 г. да бъде изменен по следния начин: „Когато поканата за доброволно изпълнение не бъде изпълнена до изтичането на тези срокове, представителят на държавата или надзорния орган вписва разхода в бюджета на неизрядната местна власт или публичноправна организация. При необходимост той заделя нужните ресурси в рамките на бюджета на органа на местната власт или организацията или чрез намаляване на бюджетните кредити, предвидени за други разходи, които все още не са изразходвани, или чрез увеличаване на ресурсите“ (измененията са отбелязани с подчертаване).
- (183) При все това Комисията изтъква, както го е направила в съображение 58 от решението за откриване, че нито настоящата формулировка, нито изменената версия на текстовете според предложението на френските власти не изключват ресурсите да бъдат заделени чрез увеличаване на ресурсите, станало възможно чрез предварителна субсидия или вливане на държавни ресурси.

- (184) По-долу Комисията ще разгледа какви способности биха останали на кредитора в малко вероятния случай, при който определената в закона от 16 юли 1980 г. процедура не позволи вземането на кредитора да бъде изплатено. По-специално Комисията ще разгледа режима на отговорност на държавата, за да определи дали съдържа характеристиките на гаранционен механизъм.
- 3) *Режимът на отговорност на държавата при изпълнението на процедурата за погасяване на дълговете на публичноправни организации съдържа характеристиките на гаранционен механизъм*
- (185) Според френските власти отговорност от държавата по принцип не може да се търси, независимо дали става дума за виновна или безвиновна отговорност⁽⁹¹⁾. Все пак френските власти признават, че ако съществува изискване за непрекъснатост на обществената услуга и това изискване е задължително за представителя на държавата при изпълнението на определената в закона от 16 юли 1980 г. процедура, е възможно съдията да се произнесе в полза на обезщетяване на кредитора. Независимо от това в този случай обезщетяването ще има за единствен резултат кредиторът да попадне в положението, в което би изпаднал по общия правен режим. Следователно кредиторът не би се ползвал от никакво предимство.
- (186) Независимо от това Комисията изтъква, че по общия правен режим кредиторите, или поне необезпечените кредитори по принцип не успяват да получат вземането си в пълния му размер. Освен това дълговете на предприятие в ликвидация не се плащат от трети лица, какъвто е настоящият случай.
- (187) Френските власти твърдят също, че при всички случаи възможностите за обезщетяване на кредиторите чрез търсенето на отговорност на държавата не следва да се възприемат като форма на гаранция.
- (188) При все това Комисията счита, както и ще го докаже, че търсенето на (виновна или безвиновна) отговорност на държавата при изпълнението на процедурата по събиране на дългова на публичноправните субекти, посочени в закона от 16 юли 1980 г., е равностойно на гаранционен механизъм за целите на правото на Общността, тъй като това гарантира на кредиторите плащането на вземанията им, като задължава държавата-членка да ги изплати при неизпълнение от страна на La Poste. Освен повече, че съдебната практика на Европейския съд за правата на човека (CEDH) по делото Campoloto води до установяване на автоматична гаранция. Макар да са имали възможност да направят това, френските власти не са ограничили тези механизми за отговорност или за гаранция.
- i) По-ранна съдебна практика: проява на специфичността на режима, установен по делото Campoloto
- (189) Както изтъква експертът на Комисията, когато кредитор на публичноправен субект, който се подчинява на закона от 16 юли 1980 г., търси отговорност от държавата поради използването на предвидени от този текст правомощия, преди делото Campoloto (разгледано по-долу) административният съдия различава две вреди. От една страна, кредиторът търпи вреда поради неплащане на вземането му, вреда, която се дължи на изпадането в неплатежоспособност на длъжника. От друга страна, кредиторът може да понесе отделна вреда поради неизпълнението на правомощия от страна на държавата (закъснение, нежелание, отказ за започване на процедурите, частично започване на процедурите и др.). Втората вреда не се оценява спрямо размера на задължението, а по-скоро спрямо разходите, възникнали от закъснение или отказ за изпълнение на предвидените в закона правомощия. Това е позицията, която възприема Апелативният административен съд в Лион по делото Campoloto⁽⁹²⁾.
- ii) Решението на Държавния съвет през 2005 г. по делото Campoloto
- (190) Според експерта на Комисията решението на Държавния съвет по делото Campoloto, отбелязва първия обрат, в смисъл че една от предвижданите в него хипотези вече не е просто проблем на отговорност, а играе ролята на гаранционен механизъм.
- (191) Най-напред следва да се припомни принципното съображение от решението на Държавния съвет от заседанието на секцията (Section) от 18 ноември 2005 г., Société fermière de Campoloto, № 271898:
- „като има предвид че с тези разпоредби законодателят е искал да предостави на представителя на държавата, в случай на неизпълнение от страна на местна власт на влязло в сила съдебно решение, и след покана за доброволно изпълнение за тази цел, правомощието да залести органите на тази местна власт, за да се заделят или създадат ресурсите, така че съдебното решение да бъде изпълнено изцяло. Че за тази цел, той е този, който под контрола на съдията и предвид състоянието на органа на местната власт и от итеративни съображения от обществен интерес, следва да предприеме необходимите мерки. Че сред тези мерки съществува възможността за продажба на илустрация, собственост на местната власт, ако то не е непременно необходимо за правилното функциониране на обществените услуги, за които отговаря тя. Че ако префектът се въздържа или пренебрегне изпълнението на правомощия, предоставени му от закона, кредиторът на органа на местната власт има право да се обърне отново към държавата при сериозно нарушение при упражняването на правомощието ѝ за надзор; Освен това, в случай че, предвид състоянието на местната власт, а иленино поради недостиг на активи или итеративни съображения от обществен интерес префектът законосъобразно е отказал да предприеме някои мерки за осигуряване на пълното изпълнение на съдебното решение, вредата, която произтича от това за кредитора на местната власт може да доведе до търсене на отговорност от държавата, ако вредата е от необичаен и специален характер“.*

- (192) Следователно Държавният съвет въвежда механизъм с двойно задействане.
- (193) На първо място, той създава режим на отговорност на държавата, основан единствено на недостатъчност при използването на правомощията, установени със закона от 16 юли 1980 г. и процедурните правила към него. Става въпрос за режим на тежко нарушение. Изборът на „тежко нарушение“ се оправдава с желанието да не се пристъпва към автоматично прехвърляне на дълга на органа на местната власт длъжник към държавата. Според добре запознат анализатор ⁽⁹³⁾, „ако префектът предприеме мерки, с които да се опита да задели допълнителни ресурси, но тези мерки се окажат недостатъчни предвид значимостта на това задължение на общината, твърде възможно е съдията да счете, че няма тежко нарушение“. В този случай отговорността за тежко нарушение е „класическа“ и не представлява гаранционен механизъм при неплатежоспособност на организацията длъжник, тъй като тя не може да смекчи положението на несъстоятелност.
- (194) На второ място, в съдебното решение се предвижда търсенето на безвиновна отговорност при две хипотези.
- (195) Според първата хипотеза, „поради императивни съображения от обществен интерес префектът е успял законосъобразно да откаже да предприеме някои мерки за осигуряването на пълното изпълнение на съдебното решение“. Това е класически случай на въздържане на администрацията, основано на съображение от обществен интерес, в който случай се носи отговорност вследствие нарушаване на принципа на равенство пред публичните дългове. На теория длъжникът е неплатежоспособен, а държавата решава да не изразходва ресурси поради съображение от обществен интерес. Това положение не води до възникването на гаранционен механизъм, тъй като вредата за кредитора е резултат от решение на държавата, а не от финансовото състояние на платежоспособност на длъжника. При все това последиците са същите като при гаранционен механизъм.
- (196) За сметка на това, втората хипотеза за безвиновна отговорност се доближава още повече до гаранционен механизъм. Държавният съвет счита, че „ако с оглед състоянието на местната власт, а именно недостигът на активи, ..., префектът законосъобразно е отказал да предприеме някои мерки за осигуряване на пълното изпълнение на съдебното решение, произтичащата от това вреда за кредитора на местната власт може да доведе до търсене на отговорност от държавата, ако вредата е от необичаен и специален характер“. Следва да се отбележи, че единственият факт, който поражда отговорността, произтича единствено от финансовото състояние на органа на местната власт длъжник. Изборът на режим на безвиновна отговорност облекчава тежестта за приваждане на доказателства на кредитора, тъй като той трябва да докаже само пораждащия факт, причинно-следствената връзка и вредата.
- (197) Отново според експерта на Комисията, има две прилики между този режим на отговорност и режима на гаранция. На първо място, правопораждащият факт не може обективно да бъде приписан на държавата, тъй като става въпрос за състоянието на организацията длъжник: този режим на отговорност се основава върху същия правопораждащ факт като механизма за гаранция, а именно неплатежоспособността на длъжника. На второ място, вредата, на която се позовава Държавният съвет, при липсата на всякакви други индикации, изглежда е непогасяването на самото задължение — факт, който задейства и гаранцията.
- (198) Разбира се, Държавният съвет ограничава търсенето на отговорност от държавата до необичайните и специални вреди. Според експерта на Комисията, по отношение на необичайния характер може да се следва принципа на изключването. Или задължението не е с голям размер и с основание може да се предположи, че не може заради него национална публичноправна организация (а именно La Poste) да изпадне в неплатежоспособност. Или задължението е с много голям размер и на това се дължи необичайният характер на вредата. По отношение на специалния характер на вредата може да се предположи, че кредиторите на публичноправните организации с голямо задължение не са много на брой. Следователно ограничението, установено с решението на Държавния съвет, в действителност не е такова, доколкото може да се предположи, че ще бъде засегнато състоянието на вземанията с голям размер — състояние, при което винаги ще има необичайно голяма вреда.
- (199) Впрочем това е тълкуването, което приляга на най-предпазливата концепция. Също така според коментара на горесцитирания Р. Вон „при тази хипотеза, която съответства реално на конкретния случай, като се има предвид очевидната диспропорция между размера на наложено наказание на общината от съдията и незначителните ресурси на общината, префектът по някакъв начин изпада в безизходица, доколкото е съществено, че ще може да задели достатъчно ресурси, с които общината да погаси изцяло дълга си. Разбира се, справедливостта налага двете дружества ищци да бъдат обезщетени след толкова години“. [...] „той превръща държавата в задължен застраховател за последици, причинили вреда поради въпросната некомпетентност [на общината]“. Според експерта на Комисията подходящият термин не е „застраховател“, а по-скоро „задължен гарант“.
- (200) В хрониката си за съдебното решение по делото Société fermière de Campolongo ⁽⁹⁴⁾ С. Landais и F. Lenica, ръководители на отдел „Документация“ на Държавния съвет при произнасяне на решението, подчертават особеността на втората хипотеза и отказват да я тълкуват като прехвърляща тежестта на дълговете на органите на местните власти към държавата. Експертът на Комисията обаче подчертава, че ако трябва да се обсъжда тълкуването, това трябва да се направи през призмата на съдебното решение. Коментарът завършва пределно ясно: коментаторите предвиждат заем или извънредна субсидия. Поради това следва се отбележи, че онези, които отказват да разглеждат приетия режим на отговорност като гаранционен механизъм, в крайна сметка се позовават на други елементи на гаранционния механизма (субсидия).

(201) Експертът на Комисията също не приема оценката, направена от D. Labetoulle в статията му относно безвиновната отговорност в административното право⁽⁹⁵⁾, цитирана от френското правителство в мнението му. Този автор отбелязва, че по делото Campolongo Държавният съвет постановява, че законосъобразното решение на префекта единствено „може да доведе до търсене на отговорност от държавата“. От това той заключава, че за автоматичен характер не може да се говори. Според експерта на Комисията това тълкуване не може да бъде подкрепено. Всъщност Държавният съвет постановява, че решението на префекта може да доведе до търсене на отговорност от държавата, „ако [вредата] е от необичаен и специален характер“. Несигурността не е свързана с принципа на съществуването на отговорност и търсенето на такава, ако съставните ѝ елементи са налице, а със съществуването на вреда, която трябва да съдържа някои особености. При все това е видно, че ако вредата е специална и необичайна, нищо не пречи търсенето на отговорност. Следователно за автоматичен характер може да се говори на нивото на самия принцип на търсене на отговорност, който съдържа всички характеристики на гаранция.

(202) Накрая експертът на Комисията изтъква, че нито един анализатор на съдебната практика по делото Campolongo не предвижда вземането да не бъде платено.

(203) Експертът на Комисията заключава, че горепосоченото решение на Държавния съвет по делото Campolongo е въвело режим на отговорност на държавата, който съдържа характеристиките на гаранционен механизъм.

iii) Решаването на делото Campolongo от Европейския съд по правата на човека (CEDH)

(204) Европейският съд по правата на човека в решение от 6 декември 2006 г. по дело Société de gestion du port de Campolongo и Société fermière de Campolongo срещу Франция⁽⁹⁶⁾, решава делото, като се произнася, че държавата носи отговорност за всички дългове, дължими на дружествата ищци от община Santa-Maria-Poggio. Делото доказва, че търсенето на отговорност от френската държава в този случай играе ролята на гаранция по подразбиране на пасива на публичните органи и не е свързано с условие за вреда.

(205) Пред съда френските власти се опитват да се обосноват, от една страна, с липсата на правопораждащ факт, който да бъде приписан на държавата, и от друга страна, с липсата на държавна гаранция по отношение на публичните власти с правосубектност. Може да се прочете, че „[френското правителство] счита, че само обективни причини, свързани изключително с материалната невъзможност за общината да събере достатъчно приходи, са забавили пълното изпълнение на съдебните решения“; „Поради това правителството твърди, че неизпълнението на постановените съдебни решения не произтича от доброволно въздържане на националните

власти, държавата или общината. Липсата на средства не е претекст, а реалност, дължаща се на неплатежоспособността на юридическото лице дължник“; „Непогасяването на дълга произтича изключително от финансовите затруднения на общината и тези обстоятелства не са такива, че органът на местната власт да не изпълни задълженията си, нито да прехвърли тежестта на дълга си на държавата (ЕО, община Batz sur Mer, 25 септември 1970 г.). В националното законодателство няма правно основание за заместване на общината от държавата за уреждането на обезщетения. Това заместване още повече не следва да се основава на член 6, параграф 1 от Конвенцията, доколкото подобно решение би противоречало на самото понятие за юридическо лице, което предполага независимост и отделно илуцество“. Въпреки че френското правителство се опитва да подчертае именно горепосочените разлики между режима на отговорност и гаранционния механизъм, тези аргументи в крайна сметка не са приети от съда.

(206) С оглед да се допълни нагледно доказването е уместно се представят аргументите на ищците, които, обратно, са били приети от съда:

„В националното законодателство няма предвиден палиативен инструмент, за да се преодолее състоянието на преустановяване на плащанията от общината“; „Държавата не следва да бъде освободена от задължението си да изпълни съдебните решения, като изтъква липсата на бюджетни кредити или автономността на органите на местните власти, които не е успяла да осигури към момента, тъй като общината не е в състояние да погаси дълговете си. Ето защо ищците осъждат неспособността на държавата да приеме позитивни мерки, които биха дали възможност на общината да се издължи“. „Ищците установяват, че в решението си от 18 ноември 2005 г. Държавният съвет е преценил, че при несъстоятелност на местна власт законодателят е искал да даде възможност на представителя на държавата, с цел да гарантира изпълнението на влязло в сила съдебно решение, правомощието да залести органите на тази местна власт, за да се заделят или създадат ресурсите, така че съдебното решение да бъде изпълнено изцяло. И именно на основание неизпълнението на задълженията на самата френска държава, ищците искат да бъде установено нарушение на член 6, параграф 1 и съответното обезщетение, като това по никакъв начин не е в противоречие със самото понятие за юридическо лице, нито пък с понятието за независимост и отделно илуцество“.

(207) В крайна сметка съдът установи нарушение на член 6, параграф 1 от Европейската конвенция за правата на човека, и по-специално с мотива, че: „Уместно е тези съдебни решения да бъдат изпълнени, като съдът припопълня, че държавна власт не трябва да изтъква липсата на ресурси, за да не погаси задължение, основано на съдебно решение (горещитирано Bourdov, § 30)“.

(208) Също така съдът установи нарушение на член 1 от протокол № 1 към Европейската конвенция за правата на човека: „Ситуацията на невъзможност за изпълнение на тези съдебни решения, в която са се оказали заинтересованите лица, представлява намеса в правото им на собственост, посочено в член 1, първа алинея, първо изречение от протокол № 1. Правителството не е предоставило никаква обосновка за тази намеса и съдът счита, че поради липсата на ресурси подобен пропуск не може да бъде сметен за основателен (пак там)“. „Като цяло съдът счита, че дружествата ищци са понесли и продължават да понесат специална и прекомерна тежест поради неизплащането на сумите, които би трябвало да получат в изпълнение на горещитираните съдебни решения от 10 юли 1992 г. Следователно е налице нарушение на член 1 от протокол № 1“. Накрая, съдът вменява на държавата тежестта на пълния размер на дълга на общините длъжници: „Като се има предвид горепосоченото, съдът счита, че държавата ответник е тази, която трябва да осигури плащането на вземанията на ищците, или ако е уместно, на техните правоприемници, които те трябва да получат съгласно решенията на Административния съд на Bastia от 10 юли 1992 г. (пак там), включително лихвите, до деня на произнасяне на настоящото решение“.

(209) Въз основа на тази съдебна практика експертът на Комисията заключава, че държавата трябва да покрие дълговете на публичните власти.

(210) Според Комисията от това произтичат три важни елемента:

— отговорността играе ролята на гаранция по подразбиране. От една страна е отсъдено френската държава да плати целия размер на дълга и не е направено разграничение между това, което може да се дължи на състоянието на неплатежоспособност на публичната власт длъжник и евентуалното изпълнение на задължения от страна на държавата. Следва да се подчертае използваната терминология, тъй като съдът не споменава евентуална отговорност на държавата, а счита, че е задължение на държавата „да осигури“ плащането. Тази терминология произтича по-скоро от гаранцията, отколкото от отговорността. Освен това съдът въобще не търси произтичащ от държавата правопораждащ факт, а се придържа само към състоянието на неплатежоспособност на длъжника. Накрая, съдът прехвърля изцяло задължението на осъдените общини към държавата. Тези отделни елементи имат за цел да докажат, че режимът на отговорност наистина функционира като гаранционен механизъм. При все това може да се отбележи, че ищците трябва най-напред да получат съдебно решение, което признава вземането им. От друга страна, тази гаранция е по подразбиране, тъй като не присъства в нито един текст. Това доказва, че правен механизъм на националното законодателство може да бъде тълкуван като гаранция по подразбиране,

— тази отговорност обаче обхваща дълговете на публичните власти с правосубектност. Съществуването на юридическо лице и на собствено имущество е изрично изтъкнато от френското правителство, за да се противопостави на търсенето на отговорност от френската държава. Съдът е пренебрегнал този аргумент,

— приложното поле на държавната гаранция се разширява към публичните власти, които я използват. Следователно гаранцията е неразривно свързана с публичноправния статут на длъжника.

(211) Уместно е да се припомни, че решението, прието от Европейския съд по правата на човека, не е изолирано и произтича от силно затвърдена тенденция в съдебната практика. По същия начин в решението си от 13 май 1980 г. по дело Artico срещу Италия⁽⁹⁷⁾ Европейският съд по правата на човека решава, че когато за дадено неизпълнение отговорност носи различно от държавата лице, именно тази държава длъжник по предвидената в член 6, параграф 1 гаранция следва да гарантира на ищеца ефективното изпълнение на правото му, признато по този член. В дело № 59498/00 Bourdov срещу Русия от 19 март 1997 г. съдът също се произнася, че „държавен орган не може да използва като претекст липсата на средства за непогасяване на задължението си“.

iv) Разглеждане на мнението на френските власти

a) Мнение относно разликата между органите на местните власти и публичноправните организации

(212) Според френските власти⁽⁹⁸⁾ доказателството на експерта на Комисията въобще не е заключително и се ограничава със съпоставянето на различни тълкувания на решението по делото Sampolago. Най-вече то не прави разграничение между публичноправна организация и органите на местните власти, докато тази разлика е в основата на това дали дадено вземане може да остане неизплатено. Френските власти посочват становището на техния експерт. Той оспорва предпоставката, която подкрепя разсъжденията на Комисията, основани на съдебната практика по делото Sampolago: разсъжденията на Комисията се основават на възприемането на органите на местните власти като публичноправни организации, като общото между тях е, че са различно от държавата юридическо лице на публичното право. Тези два правни субекта обаче нямат един и същ конституционен статут. Т.е. съществуването на органите на местните власти е конституционно изискване и държавата има задължението да осигури оцеляването им. Търговските и промишлените организации на публично право (EPIC) по никакъв начин не се ползват със същия конституционен статут и могат да изчезнат. Следователно съдебната практика по делото Sampolago, която се отнася до случаите на неизпълнение от страна на органите на местните власти, не може да се използва по отношение на публичноправни организации.

- (213) По-долу Комисията ще разгледа дали разликата между конституционния статут на органите на местните власти и публичноправните организации може да доведе до преразглеждане на направените от нейния експерт заключенията въз основа на решения на Европейския съд по правата на човека и на Държавния съвет по делото *Camprolo*.
- (214) Комисията констатира, че решението на Европейския съд по правата на човека не се основава на необходимостта да се запази съществуването на въпросната местна власт, а на запазването на правата на кредитора, и по-специално на правото му на справедлив процес (член 6, параграф 1 от Европейската конвенция за правата на човека) и защитата на собствеността му (член 1 от протокол № 1): независимо дали длъжникът е публичноправна организация или местна власт, правата на кредитора са нарушени по един и същи начин.
- (215) По отношение на решението на Държавния съвет е уместно да се направи разграничение между двата режима на отговорност:
- режимът на отговорност за тежко нарушение се основава на неизпълнението от страна на държавата на правомощията, установени със закона от 16 юли 1980 г.: следователно този режим не зависи от естеството на длъжника: местна власт или публичноправна организация,
 - режимът на безвиновна отговорност се основава на две хипотези:
 - а) В първия случай префектът отказва да предприеме дадени мерки поради императивни съображения от обществен интерес: може да става въпрос за необходимостта да се запази съществуването на местната власт, но и да се запази функцията на обществена услуга. Експертът на френските власти подчертава, че изискването за непрекъснатост е важно за услугата, а не за организацията, която я управлява. Това не означава обаче, че в краткосрочен план, в очакване на евентуално прехвърляне на задачата за обществената услуга на организация, която е в състояние да я поеме, запазването на непрекъснатостта на задачата за обществена услуга може да означава префектът да предприеме някои мерки, например за запазване на активите, необходими за задачата за обществена услуга, или за увеличаване на ресурсите с цел да се изплати вземането. Впрочем френските власти признават, че изискването за непрекъснатост на обществената услуга е задължително за представителя на държавата при изпълнението на процедурата, установена със закона от 16 юли 1980 г.
 - б) Във втория случай режимът на безвиновна отговорност може да се използва „в случай че, предвид състоянието на местната власт, а именно недостига на активи, ..., префектът законосъобразно е отказал да предприеме някои мерки за осигуряването на пълното изпълнение на съдебното решение, а вредата, която произтича от това за кредитора на местната власт може да доведе до търсене на отговорност от държавата, ако е от необичаен и специален характер“. Както беше посочено по-горе, правопо-раждащият отговорността факт е единствено финансовото състояние на органа на местната власт длъжник. Ето защо последната може да бъде както публичноправна организация, така и орган на местната власт.
- (216) В заключение Комисията счита, че разликата в конституционния статут на органите на местните власти и публичноправните организации не обезсилва заключенията, направени от експерта на Комисията във връзка със съдебната практика по делото *Camprolo*. Освен това Комисията отбелязва, че списъкът с аргументи на френските власти цели да оспори уместността на делото *Camprolo* в настоящия случай, който не засяга местна власт, докато делото *Camprolo* е било изтъкнато на най-напред от самите френски органи, за да обосноват позицията си.
- β) Мнение относно липсата на основание за търсене на отговорност от държавата
- (217) От друга страна, френските власти трудно съзират на какво основание може да се търси безвиновна отговорност от държавата при неизпълнение на задължение от страна на публичноправна организация, тъй като отговорност от държавата в тази рамка може да бъде търсена само ако правопо-раждащият факт (включително въздържането), който ѝ приписват, е бил пряката причина за вредата, какъвто не е настоящият случай.
- (218) При все това Комисията констатира, че решението на Държавния съвет и решението на Европейския съд по правата на човека ясно установяват, че може да се търси безвиновна отговорност от държавата.
- γ) Мнение относно липсата на необичайна и специална вреда
- (219) Накрая, според френските власти трудно може да се намери причина, поради която съдията би счел вредата за „специална“, тъй като тя би засягала всички кредитори на публичноправната организация, или като „необичайна“, ако кредиторите са приели да кредитират организация в несигурно финансово състояние.

- (220) Комисията отбелязва, че съществуването на необичайна и специална вреда на практика представлява ограничение на търсенето на отговорност от държавата съгласно съдебната практика на Държавния съвет. Френските власти се съмняват, че е имало необичайна вреда, когато кредиторите са приели да кредитират организация в несигурно финансово състояние. В този смисъл Комисията изтъква, че този аргумент предполага, че гаранцията не съществува (и че кредиторите смятат, че не съществува), докато развитият по-горе анализ доказва обратното. Всъщност ако кредиторите имат доверие в съществуването на гаранцията, финансовото състояние на организацията ще бъде много по-малко определящо за всеки кредитор, когато решава да отпусне кредит на организацията, както и когато договаря условията по този кредит. От друга страна, трябва да се има предвид, че е възможно задължението да е било поето, когато публично-правната организация не е била застрашена или не е имало разумна причина кредиторът да е запознат с финансовите трудности. Във всеки случай понятието за необичайна вреда трябва да бъде схващано извън въпроса дали организацията е знаела или не е знаела за финансовите трудности и дори извън въпроса дали вредата е била понесена от всички кредитори или само от един. Според съдебната практика за административната безвиновна отговорност⁽⁹⁹⁾, необичайната и специална вреда се оценява по отношение на обществен интерес. За да се определи една вреда като необичайна и специална, тя трябва да бъде от съществено значение за този, който я понася, и непропорционална на заложения обществен интерес. От това Комисията заключава, че необичайният и специален характер на вредата несъмнено представлява критерий, който може да попречи на обезщетяването за някои вземания, но че този критерий толкова по-трудно може да бъде приложен, колкото по-голямо е задължението. Накрая Комисията напомня, че съществуването на необичайна и специална вреда не е условие, наложено от съдебната практика на Европейския съд по правата на човека. Следователно всеки кредитор принципно може да получи обезщетение от държавата, покриващо вземането му след съдебно производство.
- v) Липсата на ограничение на отговорността на държавата и/или държавната гаранция
- (221) Комисията подчертава, както беше посочено по-горе, че няма пречки пред законодателя, както процедури за някои дружества, да предвиди държавата да отговаря за дълговете на търговските и промишлени организации на публичното право (ЕПИС) само до размера на първоначалната си вноска (или бюджетен кредит). По-специално, няма пречки пред законодателя да предвиди ограничение на отговорността или само да уточни, че държавата акционер може да отговаря за задължение на търговска и промишлена организации на публичното право (ЕПИС) единствено при грешка или правопораждащ факт, различен от неплатежоспособността на търговската и промишлена организация на публичното право (ЕПИС), правопораждащ факт, който може да ѝ бъде приписан и който би бил в основата на конкретна вреда. Следователно е позволено законодателят да попречи на държавната гаранция за търговските и промишлени организации на публичното право (ЕПИС) и да ограничи търсенето на отговорност от държавата по отношение на понесените от кредиторите вреди. При все това тези уточнения не са били представени от френските власти.
- vi) Заключение на Комисията
- (222) Комисията заключава от точки i)–v), че при текущото състояние на френското право даден кредитор, чието задължение не е погасено по процедурите от закона от 16 юли 1980 г., може да получи пълния размер на неизплатеното му вземане, като потърси отговорност от държавата като крайна мярка, противно на това, което се случва в производство по ликвидация по общия правен режим, при което удовлетворяването на кредитора е ограничено от стойността на наличните активи. Отговорността на държавата се разглежда като гаранция. Тя не подлежи на никакво ограничение от текст на френското право. Тя е неразривно свързана със публично-правния статут на организацията длъжник.
- vii) Анализ на френското предложение относно клаузата в договорите
- (223) Френските власти са готови, ако Комисията приеме решение за липса на помощ, да разширят предложението си за вписване на липсата на гаранция към всички договори, които включват вземане. Според френските власти това разширяване ще даде възможност да се отстрани всякакъв риск от търсене на безвиновна отговорност от държавата единствено с основание, че La Poste е неплатежоспособна.
- (224) Най-напред Комисията иска да припомни, че формулираната забележка в съображение 181 очевидно е приложима към настоящия раздел от настоящото решение. Впрочем, както се посочва в решението за откриване, Комисията признава, че става въпрос за мярка, която може да ограничи възможностите за кредитора, подписал такъв договор, да получи обратно вземането си чрез съдебно дело. Независимо от това тя продължава да има съмнения по отношение на устойчивостта на това решение, тъй като изключението за приетия риск е правило, установено от съдебната практика, което може да продължава да се развива (съдебният обрат съвсем не трябва да се изключва, при положение че съдебната практика се развива към разширяване на режима на безвиновна отговорност от страна на държавата). В отговор на мнението на френските власти Комисията подчертава, че предходните забележки не водят до това Комисията да отрече всеки ефект от предложението на френските власти, а да подчертае нестабилността на правната рамка, която ще произтече от това.

(225) От друга страна Комисията счита предложението на френските власти за недостатъчно, тъй като държавната гаранция би могла да се задейства за всякакъв вид отговорност, като се включва именно извъндоговорната отговорност и наказателната отговорност, които от тази гледна точка съдържат същите характеристики: невъзможно е да се предвиди предварително чрез договор, че по отношение на длъжниците държавата не носи отговорност за задълженията на La Poste. В общи линии La Poste може да се окаже длъжник към трети лица по различни правни механизми, което би задействало държавната гаранция при неизпълнение. Например ако La Poste трябва да погълне друга структура (друга публичноправна организация) заедно с това тя трябва да поеме правата и задълженията на тази структура. Ако след това тя трябва да погаси задълженията на другата структура по отношение на трето лице, няма договор или правен документ, в който да се предвижда, че държавата не носи отговорност за погасяване на задълженията на Poste по отношение на кредиторите на погълнатата структура, тъй като никой не би могъл да предвиди това. По този начин чрез механизъм за преобразуване (сливане, поглъщане) на някои структури в публичния сектор La Poste може да се превърне в длъжник по отношение на трети лица, без да може договорно да се предвиди ограничение на държавната гаранция. Следователно включването на такава клауза в „договорите“ с „кредиторите“ е недостатъчно, тъй като тя не обхваща всички хипотези. Подобна формулировка може да пропусне вземания от трети лица, които не могат да бъдат установени на пръв поглед. Само текст с общ обхват, в който се посочва, че държавата не е гарантът на La Poste, приложим във всяка една ситуация, и към всякакъв вид трето лице, е достатъчен.

(226) Накрая, дори и в случай че френските предложения блокират всякаква възможност за кредитора на La Poste да потърси отговорност от държавата, за да бъде изплатено вземането му (хипотеза, която според Комисията не е доказана), тези предложения не дават възможност ясно да се установи какво ще се случи при изпадане в несъстоятелност на La Poste. В действителност кредитор на La Poste, който не е получил обратно вземането си, като поиска изпълнение на индивидуално вземане все още може да се надява, че вземането му ще бъде изплатено в рамките на цялостно оздравяване на La Poste, финансирано от държавата, както ще бъде показано по-долу в настоящото решение.

4) Дори и да не бъде удовлетворен, кредиторът може да пристъпи към задействане на последиците от правата вследствие на легитимна грешка, която е допуснал при образуването на вземането му, за да му бъде погасено

(227) Доказването може да бъде потвърдено въз основа на теорията за привидността⁽¹⁰⁰⁾. Всъщност, дори и да се следват разсъжденията на френските власти, според които не съществува неограничена гаранция в полза на

La Poste поради нейния статут, което разсъждение Комисията опровергава, анализирани по-горе елементи са достатъчно основание кредиторите да смятат, че все пак такава гаранция съществува. Теорията на привидността разширява получената последица чрез съгласуването на поредица от показатели.

(228) Основните уместни показатели по отношение на теорията на привидността са следните:

— относно държавната гаранция в полза на търговските и промишлени организации на публичното право (ЕПИС) различни текстове (законът от 16 юли 1980 г. и процедурните правила към него) или официални документи (бюджетни документи) позволяват кредиторът да счита, че държавата би поела задълженията на търговските и промишлени организации на публичното право (ЕПИС) в случай на недостиг на ликвидни средства, или че може да търси отговорност от нея,

— липсата на изясняване на състоянието на правото след делото *Camprologo* и на предходните процедури, открити от Комисията относно статута на търговските и промишлени организации на публичното право (ЕПИС), също подхранва доверието на кредиторите по отношение на съществуването на такава гаранция,

— липсата на ясно показание за последиците от преустановяване на плащанията от страна на търговска и промишлена организация на публичното право (ЕПИС) също представлява активна подкрепа в този смисъл,

— реакцията на агенциите за кредитен рейтинг също попада в тази рамка по отношение на това, че трети лица, с право или не, отдават значение на статута на длъжника, за да определят рейтинга му, който е много важен при финансирането (това ще бъде доказано в раздел 4.1.2.а) от настоящото решение).

(229) В съответствие със заключенията на своя експерт Комисията заключава, че дори и при хипотезата, защитавана от френските власти, би било погрешно даден кредитор да счита, че държавата е длъжна да гарантира задълженията на публичноправните организации и по-конкретно на La Poste, грешката му би била легитимна предвид горепосочените елементи и може да възникнат съответните правни последици. Ако, по изключение, вземането на кредитора не бъде изплатено, все пак за него е гарантирано, че същото няма да бъде заличено просто така.

Б. Гаранция за запазване на съществуването на La Poste и/или на нейните задължения

(230) Както ще бъде доказано, дори и в разумен срок и след използването на описаните процедури в предходния раздел кредиторът да не успее да получи вземането си, за него е гарантирано, че вземането няма да бъде заличено. Когато дружество на частното право се закрива, правата и задълженията му могат да престанат да съществуват заедно с него. Производството по ликвидация на дружествата не предлага никаква гаранция за уреждане на вземания. Положението при публичноправните организации е различно. Както беше доказано по-горе, няма производство за премахване-ликвидация на публичноправни организации при преустановяване на плащанията, което да завършва със заличаване на задълженията им. При премахване с решение на публична власт, макар и това да не е предвидено никъде, практиката и някои основни принципи на административното право се стремят да докажат, че правата и задълженията на публичноправни организации, които се закриват като такива, се поемат от друг субект, а ако няма такъв — от държавата. Не съществува ликвидация-премахване на публичноправната организация по желание на публичната власт със заличаване на правата и задълженията. Следователно всеки кредитор е сигурен, че правото, произтичащо от неговото вземане, може да бъде използвано срещу всяка организация и че вземането му няма да бъде заличено.

(231) Това доказване се основава на практическото проучване на вътрешните промени, които засягат публичноправните организации. Това проучване, извършено от експерта на Комисията, показва, че задълженията на публичноправната организация се прехвърлят на друго юридическо лице, което не може да се откаже от тях.

(232) Експертът на Комисията разграничава три причини за премахване на публичноправни организации⁽¹⁰¹⁾: изтичане на установения краен срок при учредяване на организацията (1), преустановяване на мисията ѝ (2) и най-често срещания случай — прехвърлянето на дейността ѝ, което задължително означава прехвърляне на правата и задълженията (3).

а) Публичноправни организации,

(233) Рядко се срещат публичноправни организации, чиито краен срок е изтекъл. Единственият пример⁽¹⁰²⁾, открит от експерта на Комисията показва, че правата и задълженията на публичноправната организация, сред които са и дълговете ѝ (които са изрично посочени), се прехвърлят на други юридически лица на публичното право.

б) Премахване на публичноправни организации чрез преустановяване на задачата им

(234) Преустановяването на мисията на публичноправната организация почти винаги означава предварително преустановяване на задачата за предоставяне на обществена услуга. Т.е. публичните власти не искат повече като част от една или друга дейност да има задача от обществен интерес, която да е необходимо да поемат или осигуряват. Тенденцията е по-скоро да се определят като обществена услуга все повече и повече дейности. Това обяснява защо това явление продължава да има много ограничен обхват.

(235) При все това трябва да се остави настрана случаят на публичноправни организации, които не изпълняват задача за предоставяне на обществена услуга, чието премахване чрез преустановяване на задачата не означава предварително преустановяване на задача за предоставяне на обществена услуга. La Poste не попада в последната категория. При всички положения, дори в същия конкретен случай практиката показва, че правата и задълженията на тези организации системно се поемат от друго юридическо лице на публичното право, най-често от самата държава, както показват многобройните текстове и примери, посочени от експерта на Комисията⁽¹⁰³⁾ въз основа на проведеното от S. Carpi-Petit проучване⁽¹⁰⁴⁾.

в) Прехвърлянето на мисията, включващо прехвърляне на правата и задълженията

(236) Прехвърлянето на мисията на публичноправна организация на друг субект, включващо прехвърляне на правата и задълженията е най-честият случай. Принципът на непрекъснатост на обществената услуга включва прехвърляне на имуществото, предназначено за изпълнението на задачата и следователно включва и прехвърлянето на правата и задълженията.

(237) Откроява се един основен принцип: тъй като мисията продължава да съществува, дълговете на предходната публичноправна организация се прехвърлят на организацията, която поема мисията.

(238) Най-често⁽¹⁰⁵⁾ мисията се прехвърля на една-единствена организация, вследствие на което имуществото се прехвърля изцяло, без да подлежи на разделяне. Същият принцип е в сила и в случаите за прехвърляне на имуществото на частно лице⁽¹⁰⁶⁾.

(239) Съществуват и хипотези за разделяне на имуществото, които още един път доказват непрекъснатостта на правата и задълженията на публичноправните организации.

(240) Декрет № 74-947 от 14 ноември 1974 г. относно прехвърлянето на Института за аудиовизия на имуществото, правата и задълженията на ORTF, материализира съществуването на принцип за определяне на организация правоприменик „по подразбиране“: член 1 „Имуществото, правата и задълженията на Френската служба за радио и телевизия, които нямат да бъдат прехвърлени [...] на публичноправната организация за разпространение или на едно от създадените с настоящия закон дружества, могат да бъдат прехвърлени на Института за аудиовизия от 1 януари 1975 г. с постановление на министър-председателя“.

(241) Хипотезите, при които имуществото се прехвърля на няколко етапа, потвърждават посочената по-горе тенденция⁽¹⁰⁷⁾.

(242) Когато дадена публичноправна организация е преобразувана в акционерно дружество, съществуват най-различни способи за „преобразуване“:

— закриване-премахване: най-простият случай е на закриване чрез премахване, като в този случай публичноправната организация се разпуска,

— закриване-заместване: прекратяването чрез заместване по израза на de B. Lessix⁽¹⁰⁸⁾ е „премахване на публичноправната организация, [което] е съпътствано от създаването на ново юридическо лице, на което се възлага предметът на дейност на разпуснатата публичноправната организация. Казано с други думи, ново юридическо лице замества прекратената публичноправна организация по отношение на правата и задълженията на последната; ново юридическо лице наследява дейността на заличената организация“,

— преобразуване без премахване: преобразуването без премахване или без прекратяване е операция, която се основава на организирането на приемствеността на преобразуваното юридическо лице.

(243) През последните години законодателят е поел ангажимент относно преобразуването без прекратяване. При първите преобразувания, и най-вече при France Télécom, законодателят извършва премахване на търговската и промишлена организация на публичното право (EPIC), след това внася цялото имущество, права и задължения в ново юридическо лице, което приема формата на дружество на частното право⁽¹⁰⁹⁾. След това при следващите операции законодателят извършва само промяна на правната форма без създаване на ново юридическо лице. В този случай не се осъществява внасяне на имуществото, правата и задълженията на търговската и

промишлена организация на публичното право (EPIC), нито се прекратява дейността, а законодателят организира правната приемственост, както се вижда и от разпоредбите на Закон № 2004-803 от 9 август 2004 г. относно обществената услуга за електро- и газоразпределение и предприятията за електроенергия и газ в член 25 от него: „преобразуването на дружествата Electricité de France и Gaz de France не включва създаването на нови юридически лица, нито прекратяване на дейността. Имуществото, правата и задълженията, договорите и разрешенията от всякакъв вид на дружествата Electricité de France и Gaz de France, във Франция и извън нея, са притежаваните от всяка от публичноправните организации към момента на преобразуване на правната им форма. Преобразуването не съдържа възможност за преразглеждане на въпросните имущество, права, задължения, договори и разрешения, и по-специално няма влияние върху договорите, сключени с трети лица от Electricité de France, Gaz de France (...). Операциите в резултат на преобразуването не водят до сбиране на акцизи, данъци или каквито и да е такси“⁽¹¹⁰⁾.

(244) В съответствие с мнението на своя експерт Комисията заключава, че в резултат на анализа на отделните хипотези за премахване на публичноправната организация могат да бъдат направени следните заключения:

— ако не съществува общ правен режим, чрез който да се организира премахване на публичноправните организации, практиката показва, че правният текст урежда винаги правата и задълженията на разпуснатата организация да бъдат прехвърлени или на държавата, или на субекта, който поема нейната мисия. Докоето е известно на Комисията, няма пример за текст, който да установява премахване на задължения,

— това са „правата и задълженията“, които са прехвърлени, като терминът „задължения“ със сигурност включва дълговете. Някои текстове използват по-неясния термин „имущество“. Според речника на Cognu⁽¹¹¹⁾ имуществото е „сбор от вещите и задълженията на едно лице (т.е. на изчислителите в пари права и тежести)“, формулировка, която включва и дълговете. Единственият намерен пример за пълно премахване на публичноправната организация при всички положения предвижда прехвърлянето на самите „дългове“,

— дори и когато задачата се преустановява, на практика правата и задълженията на организацията се поемат от друга такава;

- описаната практика съответства на инструкцията за кодификация № 02-060-M95 от 18 юли 2002 г. и Ръководството за финансовата организация на учредяването, преобразуването и премахването на националните публичноправни организации. Макар и тези текстове да се отнасят само до организациите с определен публичен счетоводител, какъвто не е случаят на La Poste, те все пак потвърждават показаното от практиката, а именно че правата и задълженията на ликвидирана търговска и промишлена организация на публичното право (EPIC) преминават или към държавата, или към юридическото лице, което ще поеме мисията на организацията.
- (245) Комисията заключава, че този анализ показва, че кредиторът на такава публичноправна организация може да се увери, че вземането му няма да бъде заличено със премахването на организацията.
- (246) Доказването не би било пълно без разглеждането на въпроса дали, по примера на правоприемството в частното право, наследникът може да откаже да стане правоприемник, и по-специално в случай че дълговете са прекалено големи. В административното право изглежда възможността за отказ на правоприемство е ограничена.
- (247) Според S. Carpi-Petit⁽¹¹²⁾: „противно на гражданското право, което дава възможност на всички лица, които могат да станат правоприемници, възможността за избор, не е общ принцип в административното право на правоприемството. Такава съществува само за някои лица, които могат да станат правоприемници, в зависимост от естеството на осъществената операция. Така прехвърлителното правоприемство чрез обикновено премахване не е предмет на избор. По отношение на възможностите чрез заместване дали за тях се дава право на избор, зависи от по-ранното съществуване на *de cuius* (завещателя)“. По отношение на обикновеното премахване от своето задълбочено проучване S. Carpi-Petit заключава, че „липсата на отворена възможност в полза на държавата е приложена и в административното право. Това означава, че по отношение на съществуването или липсата на право на избор най-простата хипотеза е със сигурност тази на премахването на национална публичноправна организация без поемане на мисията. На практика в този случай правоприемникът е винаги държавата. Ако тя откаже илуществото, оставено от заличената публичноправна организация, илуществото остава без собственик, което е изключено. От друга страна, не може тежестта на правоприемството да бъде прехвърлена върху друго илущество. Така няма възможност за право на избор при обикновеното правоприемство на национална публичноправна организация“.
- (248) Що се отнася до хипотезите за заместване по отношение на мисията, „съществуват два вида заместване в административното право относно правоприемството. При първия юридическото лице, което замества физическото лице – *de cuius* (завещателя) се учредява за тази цел. Последното тогава се явява универсалният правоприемник на наследството. Следователно изглежда естествено да му се откаже правото на избор“.
- (249) Експертът на Комисията изтъква, че на тези разсъждения може да се възрази по отношение на обикновеното премахване на публичноправните организации чрез прекратяване на задачата, че невъзможността на държавата да откаже имуществото не означава непременно, че тя не може да откаже задълженията. Независимо от това, по отношение на публичноправните субекти невъзможността да откажат правоприемство изглежда се основава главно на публичноправния статут на публичноправните организации, а не на невъзможността имуществото да остане без собственик.
- (250) В съответствие с мнението на своя експерт Комисията заключава, че задълженията на публичноправните организации на практика винаги се прехвърлят на друго юридическо лице на публичното право при премахване на публичноправната организация, която е изпълнявала задачата. По този начин кредиторите на публичноправните организации, каквато е La Poste, са сигурни, че неизплатените им вземания няма да бъдат заличени.
- V. Заключение относно съществуването на държавна гаранция в полза на La Poste**
- (251) Въз основа на представените елементи за доказване на съществуването на гаранция за плащане на индивидуалните вземания и за запазването на съществуването на задълженията на La Poste, Комисията заключава, че:
- кредиторите на La Poste не са изправени през обичайните препятствия в частното право и в публичното право пред уреждането на вземане,
 - кредиторите на La Poste могат да използват за събиране на вземанията си специфични процедури, които разрешават на държавата да принуди организацията длъжник да изплати предявеното ѝ вземане и с които при необходимост държавата може да увеличи ресурсите на La Poste за плащане на предявено и вземане,
 - френското право никъде не дава основание на кредиторите на La Poste да предполагат, че тя може да се изправи пред окончателна ситуация на недостиг на ликвидни средства,

- при недостиг на ликвидни средства бюджетните документи дават основание да се предполага, че държавата би могла да отпусне извънредна субсидия на организациите от публичния сектор, каквато е и La Poste,
- ако гореописаните процедури не позволяват на кредитора да бъде удовлетворен, той може да потърси отговорност от държавата за цялостно изплащане на вземането му,
- ако предвидените по-горе мерки трябва да бъдат изпълнени във времето, кредиторът е сигурен, че вземането му няма да бъде заличено, дори и La Poste да претърпи радикална промяна, както показва практиката.
- (252) Тези особености са неразривно свързани със статута на La Poste на публичноправна организация.
- (253) Гореописаните процедури означават, че държавата играе роля на гарант от последна инстанция. Следователно с основание може да се заключи, че поради статута си на публичноправна организация La Poste се ползва с неограничена държавна гаранция от френската държава.
- (254) Неограничената държавна гаранция в полза на La Poste предполага прехвърляне на държавни ресурси по смисъла на точка 2.1 от известието от 2008 г. относно гаранциите⁽¹¹³⁾. Всъщност La Poste не плаща премия за тази гаранция и следователно държавата отказва плащането, което обикновено придружава гаранциите. От друга страна, гаранцията поражда риск от потенциално и бъдещо заделяне на ресурси на държавата, която може да се окаже длъжна да погаси дълговете на La Poste⁽¹¹⁴⁾.
- (255) Накрая, неограничената държавна гаранция в полза на La Poste може да бъде приписана на държавата, тъй като произтича от комбинирането на публичноправния статут на La Poste, на принципи на националното право и на два законодателни акта, а именно закона от 25 януари 1985 г., променен на Търговски кодекс, и закона от 16 юли 1980 г., както и процедурните правила към него.
- #### 4.1.2. СЪЩЕСТВУВАНЕ НА ИЗБИРАТЕЛНО ПРЕДИМСТВО
- (256) Гаранцията е съществен елемент от подкрепата на държавата, вследствие на който La Poste се ползва от по-изгодни условия за кредитиране в сравнение с условията, биха се прилагали, ако се съди по резултатите ѝ (а). Като се има предвид неограниченият характер на гаранцията, размерът на платимата към държавата пазарна премия от La Poste не може да се изчисли, което води до неприложимост на инструмента за преотстъпване, предложен от френските власти (б). По-изгодните условия за кредитиране на La Poste вследствие на гаранцията по подразбиране на държавата представляват избирателно предимство (в).
- а) **Гаранцията е съществен елемент от държавната подкрепа, вследствие на която La Poste се ползва от по-изгодни условия за кредитиране в сравнение с условията, които биха се прилагали, ако се съди по резултатите ѝ.**
- 1) *Условията за кредитиране са определени по-специално в основанието за финансовия рейтинг.*
- (257) Условията за кредитиране са определени по-специално в основанието за финансовия⁽¹¹⁵⁾ рейтинг: колкото повече се понижава рейтингът на едно предприятие поради увеличен риск от неплатежеспособност, толкова по-голямо ще бъде исканото от инвеститора възнаграждение. Обратното, предприятието с нисък риск от неплатежеспособност ще може да получи заем при по-изгодни условия.
- 2) *Противно на твърденията на френските власти агенциите за кредитен рейтинг считат, че гаранцията е решаващ елемент от подкрепата на държавата, вследствие на който La Poste се ползва от по-изгодни условия за кредитиране в сравнение с условията, които биха се прилагали, ако се съди само по резултатите ѝ*
- и) Като съществен елемент от подкрепата на държавата за La Poste гаранцията оказва влияние върху финансовия рейтинг на La Poste
- а) *Анализи на агенциите за кредитен рейтинг⁽¹¹⁶⁾ по отношение на съществуването на гаранция от страна на държавата в полза на La Poste*
- (258) В проучване върху влиянието на подкрепата на държавата върху рейтингите на пощенските оператори от 22 ноември 2004 г. Standard and Poor's посочва, че правният статут на La Poste, който ѝ осигурява държавна гаранция като крайна мярка, предоставя във връзка със задълженията на La Poste законова гаранция като крайна мярка от страна на Френската република⁽¹¹⁷⁾.
- (259) На 3 април 2007 г. Standard and Poor's потвърди заключението си, според което статутът на публичноправна организация предоставя на La Poste държавна гаранция като крайна мярка, дори и гаранцията да не е незабавна и изрична, което е отразено в диференцирането на кредитния рейтинг на La Poste и на Френската република⁽¹¹⁸⁾.
- (260) Що се отнася до Fitch, друга авторитетна агенция за кредитен рейтинг, същата припомня на 31 март 2006 г., когато е потвърдила дадения на La Poste кредитен рейтинг AAA, че La Poste е публична група, която се ползва от гаранция от френската държава.

- (261) При все това на 17 април 2008 г. Fitch понижава кредитния рейтинг на La Poste на AA, като обяснява решението си с това, че „*статутът на La Poste на публичен оператор не може да бъде основание кредитният ѝ рейтинг автоматично да бъде приравняван към този на държавата.*“ Въпреки че Fitch посочва, че „*не предполага съществуването на гаранция по подразбиране от страна на държавата*“, агенцията все пак твърди, че „*законовото задължение на държавата да поеме ангажиментите на La Poste продължава да съществува*“. В тази връзка Комисията припомня, че от гледна точка на правото на ЕС не е от значение дали задължението на държавата да поеме ангажиментите на La Poste произтича от това, което се нарича гаранция в националното право, или просто е законово задължение. Всъщност и в двата случая има държавна гаранция от гледна точка на правото на ЕС (вж. известието от 2008 г. относно гаранциите, в което се обяснява, че държавните гаранции могат да бъдат свързани с правната форма на самото предприятие и да включват покриване на загубите от държавата ⁽¹¹⁹⁾).
- (262) На 4 септември 2009 г. от Fitch посочват ⁽¹²⁰⁾: „*При все това, както беше посочила при понижаването на рейтинга на La Poste от „AAA“, на „AA“, през 2008 г., агенцията не признава съществуването на гаранция по подразбиране от страна на държавата в полза на La Poste по отношение на ликвидността. Всъщност от 2006 г. механизмите за държавна помощ могат да бъдат задействани единствено ако нуждите от ликвидност съответстват на европейските правила в областта на конкуренцията; поради това статутът на публичен оператор на La Poste не може да бъде причина рейтингът ѝ автоматично да бъде приравнен към този на държавата. По този начин достъгът до авансови плащания от бюджета в случай на криза на ликвидността вече не е гарантиран, което значително може да забави подкрепата от държавата при нужда.*“ Fitch счита, че гаранцията в областта на ликвидността след 2006 г. не може да се задейства, тъй като не съответства на европейските правила в областта на конкуренцията. Това потвърждава, че агенцията счита, че преди тази дата такава гаранция е съществувала и е можело да бъде задействана. Fitch придава решаващо значение на писмото на Комисията от 26 февруари 2006 г., с което тя информира Франция за предварителните си заключения относно неограничената държавна гаранция ⁽¹²¹⁾. При все това Fitch не отчита факта, че с това писмо Комисията е определила гаранцията като съществуваща помощ и че писмото от 26 февруари 2006 г. съдържа само предварителна, но не и задължителна оценка по отношение на съществуването на тази гаранция, като с нищо не пречиства нейното изпълнение при необходимост. Така че ако преди 2006 г. е съществувала гаранция, нейното съществуване и възможността за задействането ѝ не се обезсилват с писмото на Комисията от 26 февруари 2006 г. Това би могло да стане единствено с отмяната на самата гаранция от Франция или от Комисията въз основа на акт със задължителни правни последици. В заключение, въпреки че Fitch неправилно счита, че писмото на Комисията води до обезсилване на гаранцията, Fitch все пак продължава да признава „*извънредния характер на подкрепата, която La Poste може да получи от доверителя си, както и голямата вероятност да ѝ бъде предоставена при необходимост*“.
- β) Като съществен елемент от подкрепата на държавата за La Poste гаранцията оказва влияние върху финансовия рейтинг на La Poste
- (263) Разглеждането на анализите и методологиите на Standard and Poor's и на Fitch показва, че гаранцията като решаващ елемент от подкрепата на държавата оказва влияние върху финансовия рейтинг.
- Standard and Poor's (S&P) Методология
- (264) В горепосоченото проучване на влиянието на подкрепата от страна на държавата върху кредитния рейтинг на пощенските оператори S&P обяснява, че агенцията решава коя методология да използва, за да определи кредитния рейтинг на пощенски оператор, в зависимост от прогнозираното ниво на подкрепа от страна на държавата в полза на този оператор. S&P разграничава пощенските оператори, в полза на които държавата отпуска гаранция (например френската и италианската пощенска служба) от онези, които не получават никаква подкрепа от държавата (например Deutsche Post и TNT). В категорията на пощенските оператори, които се ползват от подкрепа от държавата, S&P определя три подкатегории:
- образуванията, чийто кредитен рейтинг е равен на кредитния рейтинг на държавата акционер: към тази категория принадлежат силно интегрираните в държавните структури организации, които вероятно няма да бъдат приватизирани. В тази категория не попада нито един оператор,
- образуванията, чийто кредитен рейтинг се определя от кредитния рейтинг на държавата акционер, като се понижава (до две категории, т.е. 6 notches): това са образуванията, които макар и да притежават самостоятелност по отношение на операциите си, са институции, основани на публичната политика и в полза на които се отпуска значителна пряка или косвена финансова подкрепа, дори и да е налице високо ниво на несигурността по отношение на нивото и бързината на тази подкрепа ⁽¹²²⁾; La Poste е била класирана в тази категория, поне до момента на публикуване на проучването,
- образуванията, чийто кредитен рейтинг се основава на собствените резултати на образуванието с повишение на рейтинга в зависимост от държавната подкрепа. Класирането в тази трета категория предполага, че пощенският оператор се ползва от подкрепа от държавата, но по-скоро под формата на политически мерки, регулиране или евентуална намеса при спешна необходимост, отколкото под формата на пряка и редовна финансова подкрепа.

- (265) В същото проучване S&P обяснява, че оценяват подкрепата от държавата в полза на пощенския оператор (използваната методология за определянето на рейтинга на същия оператор и в крайна сметка на кредитния рейтинг) в зависимост от четири фактора, които са посочени в следния ред: статутът на оператора, вероятността за приватизирането му, управлението и приложимият към него регулаторен режим. По отношение на статута S&P се позовава именно на случая на френската пощенска служба, като подчертава „изключително силната“ подкрепа от страна на държавата, като веднага след това добавя, че La Poste се ползва от законова гаранция като крайна мярка от страна на Френската република ⁽¹²³⁾.
- (266) S&P показва силата на „изключително силната“ подкрепа, предоставена от френската държава на La Poste чрез съществуването на законова гаранция като крайна мярка. От тази изключително силна подкрепа S&P заключава, че рейтингът на La Poste може да бъде определен въз основа на рейтинга на Френската република, с понижаване, което максимално може да бъде до три категории, т.е. 6 *notches*. В действителност определеният от S&P рейтинг на La Poste, макар и постепенно да се понижаваше, никога не е бил по-нисък с повече от 4 *notches* в сравнение с рейтинга на Френската република (с рейтинг AAA) ⁽¹²⁴⁾.
- (267) От горепосоченото Комисията заключава, че държавната гаранция, от която се ползва La Poste, представлява основен елемент в оценката от страна на S&P, според която La Poste се ползва от „изключително силна“ подкрепа от държавата. Именно поради тази „изключително силна“ подкрепа S&P прилага методология *top-down* по отношение на La Poste. Ако S&P използваше методология *bottom-up*, или още по-лошо, не повишаваше кредитния рейтинг на La Poste поради държавната подкрепа, какъвто е случаят с Deutsche Post и TNT, кредитният рейтинг на La Poste щеше да бъде по-нисък от този, който е в момента. Всъщност в проучването на влиянието на подкрепата от държавата върху кредитния рейтинг на пощенските оператори S&P счита, че търговските и финансовите резултати на Deutsche Post и на TNT са по-добри от тези на La Poste. Обаче кредитният рейтинг на Deutsche Post и на TNT, посочен в проучването на S&P, е по-нисък от рейтинга на La Poste. Ако La Poste се оценяваше по собствените ѝ резултати, кредитният ѝ рейтинг щеше да бъде по-нисък от този в момента вследствие на „изключително силната“ подкрепа от държавата, която S&P показва чрез съществуването на законова гаранция като крайна мярка.
- Най-скорошен кредитен рейтинг
- (268) В оценката си на La Poste от 3 април 2007 г. S&P посочва промяната в структурата на капитала, която включва промяна на статута и загуба на гаранцията като елемент, който е отчетен в кредитния рейтинг ⁽¹²⁵⁾. S&P уточнява, че отчита вероятната промяна в тези три елемента (структурата на капитала, правния статут и гаранцията) в дългосрочен план. Докато се очаква тази промяна, S&P продължава да прилага методология *top-down*. В предходния параграф беше доказано, че вследствие на тази методология La Poste може да получи и получава по-добър кредитен рейтинг, отколкото би имала според собствените си резултати.
- (269) Независимо от това Комисията допуска, че в същия анализ от 3 април 2007 г. S&P подчертава, че кредитният рейтинг на La Poste не е бил засегнат от препоръката на Комисията, тъй като S&P счита, че промяна в статута на La Poste не е задължително да отразява намаляването на държавната подкрепа, на която се основава кредитният рейтинг на La Poste, и че това е доказано от наскоро взетите от правителството решения ⁽¹²⁶⁾. Комисията подчертава, че съществуват други елементи освен гаранцията, които се отчитат от S&P, когато агенцията стига до заключението, че La Poste се ползва от силна подкрепа от държавата, която оправдава използването на методология *top-down*. Тези елементи могат да компенсират натиска, оказван върху статута на La Poste, и които според S&P предполагат промяна на статута и премахване на дългосрочната гаранция. Това обаче не означава, че S&P счита гаранцията за съществен елемент от държавната подкрепа, който оказва влияние върху кредитния рейтинг.
- (270) В оценката си от 21 януари 2009 г., след съобщението от 18 декември 2008 г. на президента на Френската република за проект на закон за преобразуване на La Poste в акционерно дружество, S&P понижаваше рейтинга на La Poste до A + с отрицателна перспектива. Отрицателната перспектива е обоснована от вероятната промяна през следващите две години на правния статут и на структурата на собствеността на предприятието ⁽¹²⁷⁾. Според S&P тези инициативи биха могли да ограничат възможностите пред държавата да предоставя на оператора извънредна подкрепа при необходимост. Отново статутът, с който е свързана гаранцията, се цитира като знак за силната подкрепа, която държавата предоставя на La Poste.
- Рейтинги, определени от Fitch
- (271) Fitch обосновава рейтинга AAA, определен за La Poste до 17 април 2008 г., с това, че La Poste е публична група, която се ползва от гаранция от страна на френската държава.
- (272) На 4 октомври 2006 г. — денят, в който Комисията препоръчва на Франция да прекрати неограничената гаранция в полза на La Poste като юридическо лице на публичното право, агенцията за кредитен рейтинг Fitch преразгледа рейтинга си в посока понижаване (от стабилното AAA до отрицателното AAA), с основанието, че трябва да тълкува „препоръката на Европейската комисия като първи очевиден знак за натиск върху правния статут на La Poste и следователно върху нейния рейтинг“. Това понижаване на рейтинга, както и представената от Fitch обосновка от една страна показват връзката между статута и гаранцията в полза на La Poste, и определеният от Fitch кредитен рейтинг, от друга страна.

- (273) На 17 април 2008 г. Fitch понижава рейтинга на AA. Независимо от това Fitch продължава да прилага методологията *top-down*, която обосновава с това, че La Poste принадлежи към публичния сектор. Както беше посочено по-горе, Fitch обосновава решението си с това, че „*статутът на публичен оператор на La Poste не може да бъде причина рейтингът ѝ автоматично да бъде приравняван към този на държавата.*“ Fitch обяснява, че кредитните рейтинги на La Poste отсега нататък се основават на отношенията на подкрепа между дружеството майка, в случая държавата, и нейния филиал La Poste. Тук Fitch също използва методологията *top-down*: кредитният рейтинг на La Poste вече не е същият като този на държавата, но като се има предвид, че силната подкрепа от държавата в полза на La Poste, част от която подкрепа е законовото задължение на държавата да поеме ангажиментите на La Poste, представлява съществен елемент, кредитният рейтинг на La Poste произтича от този на държавата, а не само от икономическото състояние на предприятието. Този подход, както и рейтингът, бяха потвърдени от оценката от 4 септември 2009 г.
- Заключение
- (274) От предходните анализи Комисията заключава, че законната гаранция като крайна мярка от държавата в полза на La Poste се счита от Fitch, поне до 2008 г., и от S&P за съществен елемент от подкрепата, предоставена от държавата на La Poste. Именно поради тази подкрепа агенциите за кредитен рейтинг са приели методологията *top-down*, която в случая на La Poste води до по-висок рейтинг в сравнение с този, който би получила само въз основа на собствените си резултати. Поради това Комисията счита, че гаранцията представлява или е представлявала съществен елемент от кредитния рейтинг на La Poste, дори и да не е била единственият елемент. Доколкото Fitch и S&P са две авторитетни агенции за кредитен рейтинг и доколкото е установено, че пазарът отчита техния рейтинг при оценяването какъв кредит да бъде отпуснат на дадено предприятие, определянето от тези агенции на кредитен рейтинг (от едната или от другата, или и от двете агенции), по-висок от рейтинг, който би бил определен при липсата на гаранция, може да доведе до предимство за La Poste, което не би получила при обичайни пазарни условия.
- ii) Опровергаване на аргументите на френските власти
- a) Същественният характер на съществуването на гаранция по подразбиране в кредитния рейтинг на юридическите лица, които се подчиняват на разпоредбите на закона от 1980 г., не противоречи на констатацията, според която кредитният им рейтинг може да бъде по-нисък от този на държавата
- (275) Френските власти оспорват икономическото въздействие на разпоредбите на закона от 16 юли 1980 г., като твърдят, че ако разпоредбите на закона от 16 юли 1980 г. бяха тълкувани от агенциите за кредитен рейтинг като механизъм, порождащ изгода за кредиторите на посочените юридически лица, близък до държавна гаранция, органите на местните власти щяха да имат рейтинг BBB + или AA-. Освен това френските власти трудно разбират как La Poste, ако е получавала държавна гаранция, би могла да получи рейтинг⁽¹²⁸⁾, по-нисък от този на държавата.
- (276) В тази връзка Комисията препраща към анализа на S&P от 22 ноември 2004 г. относно влиянието на държавната подкрепа върху кредитния рейтинг на пощенските оператори, към този от 14 юни 2006 г. относно кредитния рейтинг на образуванията, свързани с държавата⁽¹²⁹⁾, както и към проучването за La Poste от 2007 г. Според тези анализи кредитният рейтинг на предприятието, което получава силна подкрепа от държавата, произтича от кредитния рейтинг на държавата, като може да бъде намален с две категории (или 6 *notches*), доколкото финансовите връзки между посоченото предприятие и държавата могат да се променят в средносрочен или дългосрочен план⁽¹³⁰⁾. По-ниският кредитен рейтинг на La Poste в сравнение с този на държавата може да се обясни с факта, че S&P предвижда намаляване на подкрепата от държавата през следващите години, което добре показва, че държавната подкрепа, от която гаранцията е съществен елемент, дава възможност на La Poste да получи по-добър рейтинг в сравнение с този, който при други условия не би получила.
- (277) S&P добавя, че през 1991 г. La Poste е станала самостоятелен субект на публичното право със статут на публичноправна организация, което гарантира на La Poste държавна гаранция като крайна мярка по отношение на задълженията ѝ, но не и незабавна и изрична, което е отразено в разликата между кредитния рейтинг на La Poste и този на Френската република⁽¹³¹⁾. Т.е. дори и агенция S&P да е понижшила кредитния рейтинг на La Poste в сравнение с този на държавата, S&P счита чисто и просто, че La Poste се ползва от имплицитна държавна гаранция поради статута ѝ на публичноправна организация и това оказва пряко влияние върху използвания метод за определяне на кредитния рейтинг.
- (278) Горепосочените причини обясняват защо S&P е решила да разграничи рейтинга на La Poste от този на държавата. Комисията обаче не е длъжна да заеме позиция по анализа на причините, обясняващи разликата между рейтинга на държавата и на органите на местните власти, като се има предвид, че този въпрос вече не е предмет на настоящото разследване.
- β) Френските власти правят погрешни заключения, тъй като техните разсъждения не се основават на принципа „при равни други условия“
- (279) Според френските власти анализите на агенциите за кредитен рейтинг биха се основавали не на правен анализ, а на субективна оценка на това каква би била държавната подкрепа в случай на затруднение на La Poste. За да подкрепи това твърдение Франция препраща към анализа на S&P от 3 април 2007 г. Както беше уточнено по-горе, S&P посочва в този анализ, че след оповестяването на писмото на Комисията, в което се препоръчва прекратяване на гаранцията, кредитният рейтинг на La Poste остава непроменен, тъй като S&P счита, че промяна в статута на La Poste не е задължително да отрази намаляването на силната подкрепа от държавата, на която се основава кредитният рейтинг на La Poste и който е бил потвърден от наскоро взетите от правителството решения⁽¹³²⁾.

- (280) Комисията признава, че съществуват и други елементи освен гаранцията, които се отчитат от S&P, когато агенцията стига до заключението, че La Poste се ползва от силна подкрепа от държавата, която оправдава използването на методология *top-down*. В настоящия случай наскоро взетите от правителството решения, а именно решаването на въпроса с финансирането на пенсиите на държавните служители, поддържането на услугите, резервирани за La Poste, подкрепата за разпространението на спестовните книжки А и увеличаването на пощенските тарифи (които впрочем също представляват актове на публична власт, ако не и държавни помощи в пълния смисъл на думата), са успели да компенсират последиците от препоръката на Комисията. Това не означава, че препоръката на Комисията и като цяло натискът, упражняван върху промяната на статута на La Poste, и следователно върху гаранцията, от което се ползва La Poste, не са взети предвид от агенциите за кредитен рейтинг. Естествено, този натиск се отчита и анализира като намаляване на подкрепата, която държавата би могла да окаже на La Poste: следователно той оказва влияние върху рейтинга. Впрочем това е причината, поради която на 4 октомври 2006 г. — денят, в който Комисията поиска от Франция да прекрати предоставянето на неограничената гаранция на La Poste като юридическо лице на публичното право, агенцията за кредитен рейтинг Fitch преразгледа рейтинга си в посока понижаване (от стабилното AAA до отрицателното AAA) с обосновката, която трябва да се тълкува, че „*препоръката на Европейската комисия като първи очевиден знак за натиск върху правния статут на La Poste, и следователно върху нейния рейтинг*“, което потвърждава, че правният статут е ключов елемент.
- (281) За да покаже нуждата от разсъждения във връзка с принципа „при равни други условия“, Комисията припомня, че в същия рейтинг от 2007 г. S&P също така е уточнила, че промяна в структурата на собственост на La Poste (и следователно загубата на гаранцията) би довела до промяна в прилаганата методология за определяне на кредитния рейтинг, но че тази промяна не е задължително да доведе до промяна в рейтинга на La Poste, като се има предвид очакваното подобрене на вътрешното състояние на La Poste през следващите години⁽¹³³⁾. Очевидно това потвърждава, че при липсата на този статут, за да запази същия рейтинг La Poste ще трябва да подобри вътрешното си състояние. В замяна на това, в случай че вътрешното състояние на La Poste остане непроменено, намаляването на оказваната от държавата подкрепа за La Poste би трябвало да доведе до понижаване на нейния рейтинг⁽¹³⁴⁾.
- γ) Аргументите на френските власти, които се стремят да докажат, че статутът на La Poste и гаранцията, която произтича от него, не са единствените елементи, взети предвид от агенциите за кредитен рейтинг, по никакъв начин не обезсилват доказването на Комисията
- (282) По-голямата част от забележките на френските власти, предназначени да покажат твърдяната „липса на въздействие на гаранцията върху кредитния рейтинг на La Poste“⁽¹³⁵⁾ само показват, че гаранцията не е единственият елемент, който е взет предвид от агенциите за кредитен рейтинг. Впрочем Комисията приема тази точка: тя по никакъв начин не обезсилва констатацията, че гаранцията е взета предвид от агенциите за кредитен рейтинг при определянето на кредитния рейтинг на пощенските оператори. Освен това разсъжденията на френските власти не се основават на принципа „при всички други равни условия“.
- Аргументи на френските власти въз основа на концепцията на агенциите за кредитния рейтинг на пощенските оператори
- (283) Френските власти разглеждат използваната от агенциите за кредитен рейтинг методология от обяснителната бележка на S&P за влиянието на подкрепата от държавата върху кредитния рейтинг на пощенските оператори⁽¹³⁶⁾. Те подчертават, че описаната от S&P класификация принадлежността към категория 1 отговаря на широки критерии, но не се позовава на статут на оператор, на който се определя рейтинг. Поради това френските власти заключават, че статутът не представлява съществен елемент за анализ от страна на агенциите за кредитен рейтинг.
- (284) Комисията оспорва този анализ и изтъква, че S&P ясно определя статута на операторите като един от ключовите елементи за оценяването на интензитета на държавната подкрепа (вж. съображения 264–267 относно методологията на S&P).
- (285) От друга страна френските власти подчертават, че италианската пощенска служба е била класирана от S&P в същата категория като La Poste, въпреки че има частноправен статут и финансови резултати, които не обосновават класирането ѝ в тази категория⁽¹³⁷⁾.
- (286) Констатацията, съгласно която пощенски оператор с частноправен статут, в случая Poste Italiane, може да се счита от агенция за кредитен рейтинг като получател на силна подкрепа от държавата и да бъде класиран в същата категория като La Poste, по никакъв начин не обезсилва доказването от страна на Комисията, целящо да установи, че съществуването на гаранция, произтичаща от статута на La Poste, е взето предвид от агенциите за кредитен рейтинг. Всъщност Комисията признава, че пощенски оператори като Poste Italiane могат да бъдат класирани в същата категория като La Poste без да получават гаранция, ако други елементи свидетелстват, че те също получават силна подкрепа от държавата. За да се докаже, че гаранцията не оказва влияние върху рейтинга, би трябвало да се докаже, че Poste Italiane и La Poste са били в твърде сходно положение по отношение на отделните елементи, взети предвид от агенциите за кредитен рейтинг, за да се вземе предвид подкрепата от държавата, и че единствената разлика между двата оператора е съществуването на гаранция в полза на La Poste. С други думи, за да има смисъл сравнението, е необходимо да се установи дали е спазен принципът „при всички други равни условия“ — нещо, което френските власти не са направили.

- (287) Освен това, дори и френските власти да бяха доказали, че състоянията на Poste Italiane и това на La Poste са твърде сходни — освен съществуването на гаранция в полза на френската пощенска служба — (което не е било доказано), следва да се отбележи, че S&P при всички положения преценява по различен начин степента на подкрепата, оказвана от Италия и от Франция на съответния национален пощенски оператор. Всъщност S&P счита, че евентуалната подкрепа, оказвана от Италия на Poste Italiane е „силна“, докато подкрепата на Франция за La Poste е „изключително силна“⁽¹³⁸⁾. Комисията не изключва, че в тази разлика в оценката трябва да се отбележи влиянието на гаранцията, чието съществуване е припомнено от S&P в същата обяснителна бележка, точно след твърдението, според което La Poste получава изключително силна подкрепа⁽¹³⁹⁾. При всички положения няма как да се прави заключение въз основа на причините, поради които в даден момент Poste Italiane е била класирана в същата категория като La Poste. Всъщност, от една страна, настоящата процедура не се отнася до тези причини. От друга страна, разнообразието от елементи, които трябва да бъдат взети предвид от агенциите за кредитен рейтинг при оценката, не дава възможност да се направи заключение относно специфичното въздействие върху определянето на кредитния рейтинг на наличието или липсата на законова гаранция като крайна мярка.
- Аргументи на френските власти, извлечени от кредитни рейтинги в частния сектор
- (288) Френските власти припомнят, че „*в частния сектор има много случаи, в които кредитният рейтинг на предприятието филиал е свързан с рейтинга на дружеството майка*“. Те заключават, че този вид подход не е особеност на публичния статут.
- (289) Комисията не оспорва, че определянето на кредитен рейтинг на предприятие филиал може да бъде свързано с този на дружеството майка, включително в частния сектор, и по-специално степента на предвидената подкрепа, която дружеството майка е готово да предложи на своя филиал, която също така може да се прояви чрез ангажименти за гаранция, поети от първото. Този аргумент само потвърждава анализа на Комисията. Всъщност той показва, че публичноправният статут, както и произтичащата от него гаранция, е елемент, доказващ подкрепата от държавата, който е бил взет предвид от агенциите при определянето на кредитния рейтинг на La Poste.
- Аргументи на френските власти, извлечени от кредитния рейтинг на La Poste
- (290) Френските власти също така подчертават, че през 2005 г. определеният от S&P кредитен рейтинг на La Poste се е понижил до AA- заедно със стабилна перспектива, въпреки че не е имало промяна в статута. Френските власти заключават, че кредитният рейтинг на La Poste е само последица от статута ѝ⁽¹⁴⁰⁾. Френските власти също така изтъкват, че обяснителната бележка на S&P от 3 април 2007 г. относно La Poste, както и двата елемента, посочени от S&P в подкрепа на кредитния рейтинг, са от икономическо значение за задачите за обществена услуга и „strong shareholding backing“, а не статутът⁽¹⁴¹⁾.
- (291) Както беше посочено по-горе, Комисията признава, че съществуването на гаранция не е единственият елемент, който е взет предвид от агенциите за кредитен рейтинг при оценяването на степента на подкрепа, която публичните власти са готови да окажат на дадено предприятие в затруднение. Като се основава на проучването на S&P относно влиянието на подкрепата от държавата върху кредитния рейтинг на пощенските оператори⁽¹⁴²⁾, Комисията все пак показва, че съществуването на гаранция е взето предвид от агенциите за кредитен рейтинг като съществен елемент от подкрепата, оказана от държавата на La Poste.
- (292) В тази връзка Комисията оспорва анализа на френските власти, според който „strong shareholder backing“, посочена от S&P в обяснителната ѝ бележка от 3 април 2007 г., би била различна от въпроса за публичноправния статут и гаранцията. Всъщност от проучването на влиянието на подкрепата от държавата върху кредитния рейтинг на пощенските оператори следва, че статутът и гаранцията са важни елементи за оценяване на подкрепата, оказвана от държавата на La Poste.
- (293) Комисията също така оспорва тълкуването от френските власти на обяснителната бележка от април 2007 г., според което S&P е избрала методологията „top-down“ само въз основа на хипотезата си, според която La Poste би следвало да остане едноличен притежател на акционерния капитал на La Poste в краткосрочен план, и по никакъв начин въз основа на публичноправния статут на La Poste и на гаранцията, свързана с този статут. Комисията напомня, че „вероятната промяна в структурата на капитала“, която според S&P би довела до загуба на публичноправния статут и на гаранцията, свързана с този статут, е изрично взета предвид от S&P при определянето на кредитния рейтинг⁽¹⁴³⁾. Следователно е видно, че за S&P значение има не само промяната в структурата на капитала, но и последиците (загуба на публичноправния статут и на гаранцията), промяната в структурата на капитала, която представлява най-важната крачка в посока към по-голяма самостоятелност на La Poste от държавата.

- 3) Действително получените условия за кредитиране на La Poste
- (294) Френските власти твърдят, че оповестяването от страна на Комисията на съществуването на гаранцията и произтичащото ѝ прекратяване не е оказало никакво въздействие върху условията за финансиране на La Poste. Всъщност при емитирането на облигационен заем през октомври 2006 г. последната е получила, точно след оповестяването от страна на Комисията на препоръката ѝ с полезни мерки, *spread* върху *mid swap* ⁽¹⁴⁴⁾ от 12 базисни пункта за емисия за 15 години и 4 базисни пункта за емисия за 7 години. Впрочем предходното емитиране на облигации с 15-годишен срок, осъществено през 2004 г., е довело до *spread* от 8 базисни пункта върху *mid swap*. Френските власти заключават, че условията за финансиране на La Poste не се основават на съществуването *de jure* или *de facto* на дадена гаранция.
- (295) Комисията счита, че заключението на френските власти, според което оповестяването от страна на Комисията не оказало никакво въздействие върху условията за финансиране, не е обосновано, тъй като, обратното, установява се влошаване на *spread*, който от 8 пункта се увеличава на 12 пункта.
- (296) От друга страна, дори и ако се предположи, че *spread* бъде намален, какъвто не е настоящият случай, Комисията има съмнения по отношение на заключенията, които могат да бъдат направени от това, що се отнася до влиянието на оповестяването от страна на Комисията относно разходите за финансиране на La Poste, тъй като инвеститорите са взели предвид още редица елементи, като например финансовата структура на La Poste, която е претърпяла развитие между 2004 и 2006 г.
- (297) От друга страна, дори и условията на финансиране преди и след оповестяването от страна на Комисията да са били идентични, или ако разликата не е била значителна, това с нищо не би доказало, че гаранцията не оказва влияние върху условията за кредитиране. Всъщност в момента на емитирането, посочено от френските власти, получаваната от La Poste гаранция е била определена като съществуваща помощ. Следователно тя е продължавала да бъде в сила и да покрива емисиите. Гаранцията се превръща в неправомерна помощ евентуално само от определената от настоящото решение дата за нейното прекратяване.
- (298) Накрая, тъй като Комисията доказва, че гаранцията, произтичаща от статута на La Poste, може да предостави предимство на последната поради положителното влияние върху рейтинга ѝ, Комисията счита, че не трябва да доказва конкретните последици, които тази гаранция е имала в миналото. Всъщност съществува постоянен принцип на режима на държавните помощи, че Комисията не трябва да доказва действителните последици от помощите, тъй като тогава държавите-
- членки, които не правят уведомления за помощите, биха имали предимство в сравнение с тези, които правят уведомления ⁽¹⁴⁵⁾. В действителност мярката ще бъде отказана на държава-членка, която отпрати уведомление за неограничена гаранция, само заради евентуалните ѝ последици, докато държава, която не е направила такова уведомление, може да се защити, като докаже конкретно, че гаранцията не е предоставила предимство на нейния получател. От друга страна, както за новите мерки, Комисията следва да оцени съвместимостта на съществуващите мерки с правилата от Договора за бъдеще и не е необходимо да доказва, че в миналото дадена мярка е довела до последици, които са несъвместими с Договора ⁽¹⁴⁶⁾. От друга страна, Комисията не може да нареди възстановяването на евентуално вече предоставеното предимство чрез съществуваща помощ. Следователно, вече не е необходимо да се доказват конкретните въздействия на гаранцията върху условията за кредитиране.
- б) **Като се има предвид неограниченият характер на гаранцията, размерът на платимата към държавата пазарна премия от La Poste не може да се изчисли, което води до неприложимост на инструмента за ретроесия, предложен от френските власти**
- (299) Въз основа на горепосоченото Комисията заключава, че гаранцията, предоставена в полза на La Poste, е неограничена по отношение на продължителността, размера и обхвата, и за нея не се плаща възнаграждение. Освен това тя обхваща едновременно дейностите във връзка с универсалната пощенска услуга и конкурентните дейности. Комисията счита, че предвид неограничения характер на държавната гаранция в полза на La Poste и в съответствие с практиката си при вземане на решения ⁽¹⁴⁷⁾, размерът на платимата към държавата пазарна премия от La Poste за предоставянето на тази неограничена гаранция не може да се изчисли. Всъщност за всяка гаранция помощта се отпуска в момента, в който бъде предложена гаранцията. В случая на неограничена гаранция, която евентуално може да покрие дълговете на предприятието и за неограничен период, е невъзможно да се определи предварително размерът на помощта, предоставена в момента на отпускането, и следователно да се изчисли съответстваща пазарна премия ⁽¹⁴⁸⁾. Това води до неприложимост на предложения от френските власти инструмент за преотстъпване.
- в) **По-изгодните условия за кредитиране, предоставени на La Poste вследствие на гаранцията по подразбиране от страна на държавата представляват избирателно предимство**
- (300) Предимството е избирателно, тъй като конкурентите на La Poste не получават такова: конкурентите на La Poste всъщност подлежат на производства за оздравяване и съдебна ликвидация. Те не получават неограничена държавна гаранция, свързана с публичноправния статут.

4.1.3. НАРУШАВАНЕ НА КОНКУРЕНЦИЯТА И ЗАСЯГАНЕ НА ТЪРГОВИЯТА

- (301) Разглежданата мярка може да доведе до намаляване на оперативните разходи на La Poste, което би довело до облагодетелстване на La Poste, и следователно до нарушаване на конкуренцията по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз. Освен това, като се има предвид, че секторите, в които La Poste е активна, по-специално разпределението на колетни, неадресирани пратки, както и писма, чието разпространение не е резервирано за La Poste, са широко отворени за вътреобщностна търговия, подобни мерк биха могли да окажат неблагоприятно въздействие върху предприятията, които извършват или възнамеряват да развият подобна икономическа дейност във Франция. В този смисъл е уместно да се отбележи, че в изпълнение на Директива 97/67/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 1997 г. относно общите правила за развитието на вътрешния пазар на пощенските услуги в Общността и подобряването на качеството на услугата, изменена с директиви 2002/39/ЕО и 2008/6/ЕО⁽¹⁴⁹⁾ (наричана по-долу „пощенската директива“), всички пощенски услуги във Франция трябва да се подчиняват на правилата в областта на конкуренцията най-късно до 1 януари 2011 г. При тези условия съществуването на неограничена държавна гаранция в полза на La Poste може да наруши конкуренцията и да засегне търговията по смисъла на член 107, параграф 1 от Договор за функционирането на Европейския съюз.

4.1.4. ЗАКЛЮЧЕНИЕ ОТНОСНО ХАРАКТЕРА НА ПОМОЩ НА МЯРКАТА

- (302) Държавната гаранция в полза на La Poste поради публичноправния ѝ статут води до прехвърляне на държавни ресурси от страна на държавата и нарушава или заплашва да наруши конкуренцията и търговията между държавите-членки, като облагодетелства La Poste. Комисията заключава, че тази гаранция представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

4.2. СЪВМЕСТИМОСТ

- (303) Като се има предвид, че разглежданата мярка попада в приложното поле на член 107, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз, е необходимо да се разгледа дали Комисията може да обяви тази мярка за съвместима по смисъла на предвидените дерогации от член 107, параграфи 2 и 3, и член 106, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз.
- (304) Изглежда неограничената държавна гаранция в полза на La Poste не отговаря на условията за прилагане на изключенията, предвидени в член 107, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз, като се има предвид, че разглежданата мярка не е предназначена за нито от една от целите, предвидени чрез тези дерогации.
- (305) По смисъла на член 107, параграф 3, буква а) от Договора за функционирането на Европейския съюз, една мярка за помощ може да бъде обявена за съвместима с вътрешния

пазар, когато тя има за цел да насърчи икономическото развитие на региони на Общността с необичайно нисък жизнен стандарт или с високо ниво на безработица. Като се има предвид, че предоставената в полза на La Poste неограничена държавна гаранция е индивидуална мярка, предоставена по силата на правомощията на държавата, която мярка няма никаква регионална цел, неограничена е във времето, не е свързана с никаква инвестиция и не е намаляваща, дерогацията, предвидена в член 107, параграф 3, буква а) от Договора за функционирането на Европейския съюз не може да бъде приложена.

- (306) Що се отнася до предвидените дерогации от член 107, параграф 3, букви б) и г), от Договора за функционирането на Европейския съюз, търсената помощ не е предназначена за насърчаване изпълнението на важен проект от общоевропейски интерес или за преодоляването на сериозно затруднение във френската икономика. Неограничената държавна гаранция в полза на La Poste също така не е предназначена за насърчаване на културата и опазването на наследството.
- (307) Предвидената дерогация от член 107, параграф 3, буква в) от Договора за функционирането на Европейския съюз постановява, че дадена помощ може да се счита за съвместима, когато има за цел да улесни развитието на някои икономически дейности или на някои икономически региони, доколкото тази помощ не засяга по неблагоприятен начин условията на търговия до степен, която противоречи на общия интерес. Неограничената държавна гаранция в полза на La Poste не е свързана нито с инвестиция, нито с откриване на нови работни места и поради това представлява оперативна и безусловна помощ. Съгласно практиката си на вземане на решения Комисията не може да счита подобна помощ като предназначена да улесни развитието на някои икономически дейности или на някои икономически региони.
- (308) Накрая, неограничената държавна гаранция в полза на La Poste не може да се счита за съвместима въз основа на член 106, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз. Тази дерогация предвижда, че предприятия, натоварени с функцията да оказват услуги от общ икономически интерес или които имат характер на фискален монопол, се подчиняват на разпоредбите, съдържащи се в Договора, и в частност на правилата на конкуренцията, доколкото прилагането на тези правила не пречатства юридически или фактически изпълнението на специфичните задачи, които са им възложени. Развитието на търговията не трябва да се засяга до степен, която би била в противоречие с интересите на Съюза.
- (309) Френското законодателство е натоварило La Poste със задължения за обществена услуга. В този смисъл пощенският оператор би могъл да получи финансова компенсация или определени правомощия чрез дерогация от някои общоприложими правни разпоредби. При все това подобни финансови мерки или правомощия следва да бъдат ограничени до степента, необходима за компенсиране на допълнителните разходи на La Poste, свързани със задължения за обществена услуга.

- (310) Рамката на Общността за държавните помощи под формата на компенсация за обществена услуга определя условията, при които Комисията счита такава компенсация за съвместима по смисъла на член 106, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз. По-специално, изплатената компенсация не може да надвишава разходите за предоставяне на обществената услуга, като се отчитат свързаните с нея приходи, както и разумна печалба за изпълнението на тези задължения.
- (311) В конкретния случай подобен анализ би предположил пазарна оценка на неограничената държавна гаранция в полза на La Poste, така че да се провери дали тази оценка не надвишава нетните разходи за предоставянето на обществената услуга. Като се има предвид фактът, че тази гаранция е неограничена, този анализ не е възможен, което изключва прилагането на предвидената дерогация от член 106, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз.
- (312) Освен това, дори и подобна оценка да е възможна, тя може да бъде от полза само за дейностите, обхванати от задачата за „универсална пощенска услуга“. Впрочем неограничената държавна гаранция в настоящата ѝ форма обхваща всички дейности на La Poste, като в това се включват необхванатите дейности от задачата за предоставяне на „универсална публична услуга“.
- (313) Комисията е на мнение, че развитието на търговията не трябва да се засяга до степен, която би била в противоречие с интересите на Съюза.
- (314) Между другото, Франция не е привела доказателства за съвместимостта на мярката с член 107, параграфи 2 или 3, или член 106, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз, а се е задоволила с оспорване на съществуването на гаранцията. Т.е. тя не е доказала съвместимостта на помощта, докато съгласно съдебната практика тежестта на доказването е нейна отговорност.
- (315) В заключение, въпросната мярка, дори и изменена съгласно френските предложения относно изсяняването на декрета за прилагане на закона от 1980 г. и включването на ограничителна клауза в договорите на La Poste, включващи вземане, представлява съществуваща държавна помощ по смисъла на член 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 659/1999 и в съответствие с практиката на Комисията за вземане на решения относно неограничените държавни гаранции, предоставени на предприятия, натоварени с икономически дейности⁽¹⁵⁰⁾, тази помощ не изпълнява нито едно от условията за прилагане на предвидените дерогации от Договора за функционирането на Европейския съюз. Следователно горепосочената неограничената държавна гаранция е несъвместима с вътрешния пазар.

4.3. НЕУТРАЛНОСТ ПО ОТНОШЕНИЕ НА РЕЖИМА НА СОБСТВЕНОСТ

- (316) С това заключение Комисията не преразглежда по никакъв начин принадлежността на La Poste към

държавата, нито оспорва статута ѝ на юридическо лице на публичното право като такъв. Комисията счита за проблемна само гаранцията за La Poste, която произтича от този статут съгласно действащото френско право.

- (317) По смисъла на член 345 от Договора за функционирането на Европейския съюз, Европейският съюз е неутрален по отношение на режима на собственост в държавите-членки и няма разпоредба от Договора, която да препятства държавата да притежава (изцяло или частично) предприятия. Като се има предвид това, правилата на конкуренцията трябва да се прилагат по еднакъв начин към частните предприятия и към държавните предприятия. При прилагането на тези правила нито един вид от тези предприятия не следва да получава изгода или да бъде лишено от такава. В настоящия случай гаранцията не е резултат от собствеността, а от правния статут на предприятието. Държавите-членки са свободни да избират правната форма на предприятията, но при избора си следва да спазват правилата на конкуренцията, заложили в Договора. По-специално, само фактът, че държавната гаранция е автоматично свързана с конкретен правен статут, не е пречка тази гаранция да представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз, ако са налице приложимите за това условия⁽¹⁵¹⁾. Това заключение не е засегнато от член 345 от Договора за функционирането на Европейския съюз. Обратното, при наличие на конкуренция принципът на неутралност би означавал премахване на всякаква необоснована изгода в полза на публични предприятия във вреда на частните конкуренти. Комисията следва подобен на този подход например в случая с публичните кредитни институции в Германия⁽¹⁵²⁾, както и в случая на EDF⁽¹⁵³⁾.

4.4. ПРОЕКТ НА ЗАКОН ОТНОСНО LA POSTE И ПОЩЕНСКИТЕ ДЕЙНОСТИ

- (318) В писмо от 31 юли 2009 г. френските власти информират Комисията за проекта на закон относно La Poste и пощенските дейности, приет от Министерския съвет на 29 юли 2009 г. за преобразуване на La Poste в акционерно дружество от 1 януари 2010 г.
- (319) По-късно е прието изменение на този проект на закон за отлагане на датата на преобразуване на La Poste в акционерно дружество през март 2010 г.
- (320) В член 1, втора алинея от закон № 90-568 от 2 юли 1990 г. относно организацията на обществената услуга на La Poste и France Telecom се постановява, че: „Юридическото лице на публично право La Poste се преобразува в акционерно дружество с наименованието La Poste, считано от 1 март 2010 г. (...)“.
- (321) Френските власти уточняват, че преобразуването на La Poste в акционерно дружество ще доведе до подчиняване на общия правен режим, приложим към предприятията в производство по оздравяване или съдебна ликвидация.

(322) Комисията приема, че ефективното преобразуване на La Poste акционерно дружество, предвидено в представения от френските власти проект на закон, ще прекрати предоставяната в нейна полза неограничена гаранция. Комисията счита, че преобразуването представлява мярка, която може да прекрати, в съответствие с общностното право, отпусканата в момента държавна помощ за La Poste.

(323) Приемането на проекта на закон от френския парламент е предвидено за януари 2010 г. В съответствие с член 18 от процедурния регламент на 4 октомври 2006 г. Комисията поиска да бъде прекратена неограничената гаранция най-късно до 31 декември 2008 г. Обаче като отчита специфичните обстоятелства и факта, че дискусиите с френските власти продължиха до октомври 2009 г., както и времето, необходимо за одобрение на правните актове във връзка с прекратяването на тази гаранция, Комисията счита за разумно да поиска от френските власти ефективно да премахнат неограничената гаранция най-късно до 31 март 2010 г.,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Неограничената гаранция, предоставена от Франция в полза на La Poste, представлява държавна помощ, несъвместима с вътрешния пазар. Франция следва да прекрати тази помощ най-късно до 31 март 2010 г.

Член 2

Комисията счита, че ефективното преобразуване на La Poste в акционерно дружество ще прекрати предоставената в полза на La Poste неограничена гаранция. Ефективното прекратяване на неограничената гаранция най-късно до 31 март 2010 г. представлява мярка, която е в състояние и в съответствие с правото на ЕС, да прекрати посочената в член 1 държавна помощ.

Член 3

До два месеца след уведомяването за настоящото решение Франция предава на Комисията подробно описание на вече предприетите и планираните мерки за изпълнение на настоящото решение.

Член 4

Адресат на настоящото решение е Френската република.

Съставено в Брюксел на 26 януари 2010 година.

За Комисията

Neelie KROES

Член на Комисията

-
- (¹) Считано от 1 декември 2009 г. членове 87 и 88 от Договора за ЕО станаха съответно членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС). Двете групи от разпоредби са по същество идентични. За целите на настоящото решение позовавания на членове 107 и 108 от ДФЕС следва да се разбират като позовавания на членове 87 и 88 от Договора за ЕО, където е приложимо.
- (²) ОВ С 135, 3.6.2008 г., стр. 7.
- (³) Дело № 531/2005, Мерки, свързани със създаването и функционирането на Banque Postale (ОВ С 21, 28.1.2006 г., стр. 2).
- (⁴) ОВ L 83, 27.3.1999 г., стр. 1-9.
- (⁵) Като се има предвид, че определянето като съществуваща помощ е обосновано в съображения 93–97 от решението за откриване на официална процедура за разследване (вж. бележка под линия 2) и че Комисията не е получила мнение по тази точка, Комисията повече не се връща на този въпрос, а се ограничава само с потвърждаването на предварителната оценка, която се съдържа в посоченото решение.
- (⁶) Официален вестник на Френската република (JORF), 17 юли 1980 г., стр. 1799.
- (⁷) Официален вестник на Френската република (JORF), 14 май 1981 г.
- (⁸) Вж. бележка под линия 2.
- (⁹) Официален вестник на Френската република (JORF), 8 юли 1990 г.
- (¹⁰) Във Франция, освен самите публични власти като държавата и органите на местните власти, съществуват две главни категории юридически лица на публичното право: публичноправните организации и групите от обществен интерес, създадени със закон № 82-610 от 15 юли 1982 г. При „публичноправните организации“ може да се прави принципно разграничение между административните публични организации (ЕРА), които изпълняват обичайните задачи на администрацията, и търговските и промишлени организации на публичното право (ЕPIC), които упражняват стопански дейности.
- (¹¹) Касационният съд приема принципа, установен с решение на Апелативния съд на Douai от 22 октомври 1998 г., според което La Poste е търговска и промишлена организация на публичното право.
- (¹²) В доклад пред френския Сенат от 2003 г. Комисията по икономическите въпроси подчертава, че: „Всеизвестно е, че след реформата през 1990 г. дружеството майка на La Poste има статут, подобен на статута на търговска и промишлена организация на публичното право“.
- (¹³) Вж. по-специално решение на Касационния съд от 21 декември 1987 г. (Първо гражданско отделение).
- (¹⁴) Официален вестник на Френската република (JORF), 26 януари 1985 г., стр. 1097.
- (¹⁵) Апелативен административен съд, Париж, 15.2.1991 г., JCP E 1991 г., рап. 742; Касационен съд, Soc. 6 ноември 1991 г., JCP E1992, рап. 85, Bull. V № 476.
- (¹⁶) Става въпрос за сроковете, посочени в член 3-1, трета алинея от същия декрет.
- (¹⁷) Член 10 от декрет № 2008-479 гласи, че „когато поканата за доброволно изпълнение не е изпълнена до изтичането на тези срокове, представителят на държавата или надзорния орган вписва разхода в бюджета на местната власт или публичноправната организация. При необходимост той намира необходимите ресурси чрез намаляване на отпуснатите бюджетни кредити, определени за други разходи, които все още не са изразходвани, или чрез увеличаване на ресурсите. Ако в срок от осем дни след подаването на уведомление за вписването на бюджетния кредит местната власт или публичноправната организация не е наредила изплащането на дължимата сума, представителят на държавата или надзорният орган нарежда това да се извърши в едномесечен срок“.

- (18) Официален вестник на Френската република (JORF), 20 февруари 1990 г.
- (19) Официален бюлетин на публичното счетоводство. NOR: BUD R 02 00060 J.
- (20) Вж. глава 3 от наредба за кодификация № 02-060-M95 от 18 юли 2002 г. относно финансовото и счетоводно регулиране на националните търговски и промишлени организации на публичното право, Официален бюлетин на публичното счетоводство.
- (21) Вж. част IV, В: „Какви правни разпоредби трябва да се предвидят?“, стр. 21.
- (22) Създадена през 1965 г., ERAP е търговска и промишлена организация на публичното право (EPIC), чийто предмет на дейност е да поеме, по искане на държавата, дяловите участия в предприятия от сектора на енергетиката, фармацевтиката и далекосъобщенията.
- (23) Вж. статията „Fitch присъжда предварителен рейтинг AAA на програмата EMTN, гарантирана с 10 милиарда EUR от ERAP“. Публикувана на уебсайта на ERAP: www.erap.fr/pdf/CP_Fitch_Ratings_fr.pdf
- (24) Вж. статията „Moody's определя рейтинг AAA на програмата EMTN на ERAP за 10 милиарда EUR“. Публикувана на уебсайта на ERAP: www.erap.fr/pdf/CP_Fitch_Ratings_fr.pdf
- (25) В съответствие с член 15 от закон № 90-568 от 2 юли 1990 г. счетоводството на La Poste подлежи на приложимите правила за търговските предприятия.
- (26) Вж. статията „Fitch присъжда предварителен рейтинг AAA на програмата EMTN, гарантирана с 10 милиарда EUR от ERAP“.
- (27) Вж. по-специално писмата на френските власти от 24 април 2006 г., 6 декември 2006 г., 16 януари 2007 г., 1 февруари 2007 г. и 19 март 2007 г.
- (28) Вж. част III от писмото на френските власти от 23 януари 2008 г.
- (29) Държавен съвет, 1 април 1938 г., société de l'hôtel d'Albe, сборник на Държавния съвет, стр. 341. Вж. точка 33 от решението за откриване.
- (30) Държавен съвет, 10 ноември 1999 г., société de gestion du port de Campoloro, сборник на Държавния съвет, стр. 348; Държавен съвет, 18 ноември 2005 г., société de gestion du port de Campoloro, сборник на Държавния съвет, стр. 515. Вж. точка 34 от решението за откриване.
- (31) Официален вестник на Френската република (JORF), 2 август 2001 г., стр. 12480.
- (32) Вж. част ШБ от представената от френските власти обяснителна бележка от 23 януари 2008 г. и мнението на френските власти от 27 октомври 2009 г.
- (33) Вж. обяснителна бележка на френските власти, представена на 27 октомври 2009 г.
- (34) Отговорността на ААІ като юридическо лице: разделяне с идеята за „държавна гаранция“; D. Labetoulle; RJEП/CJEG № 635, октомври 2006 г.
- (35) Вж. част IV от писмото на френските власти от 23 януари 2008 г.
- (36) Вж. параграф 78 от писмото на френските власти от 23 януари 2008 г.
- (37) Ролята на префекта при неизпълнение от страна на орган на местната власт на решение, което я осъжда да заплати парична санкция; P. Von, RFDA — март—април 2006 г., стр. 341. С. Landais и F. Lenica, Правомощието за заместване на префекта, в случай че органите на местните власти не изпълнят отсъденото; AJDA, 23 януари 2006 г., стр. 137.
- (38) Държавен съвет, 10 ноември 1999 г., société de gestion du port de Campoloro, посочено по-горе.
- (39) Държавен съвет, 18 ноември 2005 г., société de gestion du port de Campoloro, посочено по-горе.
- (40) Държавен съвет, 30 ноември 1923 г., сборник, стр. 789.

- (*) Части от този текст са изпуснати с цел не се допусне разкриване на поверителна информация. Тези части са обозначени чрез многоточие в скоби, последвани от две звездички.
- (41) Известие на Комисията относно прилагането на членове 87 и 88 от Договора за създаване на Европейската общност по отношение на държавните помощи под формата на гаранции, ОВ С 71, 11.3.2000 г., стр. 14.
- (42) Според френските власти спазването на тези критерии е достатъчно, за да се отсрани хипотезата за наличие на някакво предимство, но това не е необходимо. По-специално би било нелогично да се счита, че предполагаемото наличие на съмнение относно приложимата процедура при неплатежоспособност може да се изразява в по-добри условия за финансиране.
- (43) Член L. 643-11 от Търговския кодекс.
- (44) „- Category 1: equalization of ratings with those of the state owner. This first category includes those entities (...), generally loss making or with poor financial profiles, and extremely unlikely to be privatized (...) given the nature of their activity, as well as their home country's economic, social and political environment. None of the postal companies currently rated by Standard & Poor's falls into this category (...).“ [- Категория 1: изравняване на рейтинга с този държавата собственик. Първата категория включва онези организации, които (...), в общия случай са на загуба или са с лош финансов профил, и е малко вероятно да бъдат приватизирани (...), като се има предвид естеството на дейността ил, както и икономическата, социалната и политическата среда в страната ил. Нито едно от пощенските предприятия, на които в момента Standard & Poor's присъжда рейтинг, не попада в тази категория (...)].
- (45) „- Category 2: notching down with respect to the state owner's rating. (...) La Poste and Poste Italiane currently fall within this category.“ [- Категория 2: определя се в съответствие с рейтинга на държавата собственик. (...) La Poste и Poste Italiane в момента са в тази категория.“].
- (46) „- Category 3: notching up from the postal entity's stand-alone rating. (...) The entity's postal activities are still a key public service, but the clear aim of the entity is to achieve a high level of operational and financial independence, either through privatization or commercial autonomy (state ownership, but independent management) (...)“ [- Категория 3: определя се от рейтинга, присъден от самото пощенско предприятие. (...) Пощенските дейности на предприятието продължават да бъдат ключова публична услуга, но ясната цел на предприятието е да постигне високо ниво на оперативна и финансова самостоятелност, било то чрез приватизация или търговска самостоятелност (държавна собственост, но независимо управление) (...)].
- (47) „Standard & Poor's Ratings Services lowered its counterparty credit (...) ratings on French issuer AGF (...) to „A“ from „A+“ (...), following a review of AGF's parent, the Munich-based Allianz group (AA-/Negative/A-1+). (...) The downgrade of AGF, the holding company, is not specific to any issues within the French franchise and generally reflects the Allianz group's financial leverage and fixed-charge coverage, which are increasingly aggressive relative to the group's ratings and are a result of the group's weakened consolidated capital base and reduced earnings.“ [„Standard & Poor's Ratings Services понижиха рейтинга на кредитния риск (...) на френския емитент AGF (...) на „A“ от „A+“ (...), след преглед на дружеството майка на AGF, групата Allianz, базирана в Мюнхен (AA-/Отрицателен/A-1+). (...) Понижаването на позицията на AGF, холдингова компания, не е свързано конкретно с проблеми във френския франчайз и като цяло отразява финансовите средства и покритието на постоянните разходи на групата Allianz, които са все по-агресивни по отношение на рейтингите на групата и са резултат от отслабената консолидирана капиталова база на групата и малелите печалби.“].
- (48) „the ratings also take into account the unchallenged status of both it and its parent, Germany-based Volkswagen Financial Services AG (VWFS), as core and captive finance entities to VW“ et „the ratings on VW Bank could moderately diverge (generally not more than one notch) from the ratings on VW or VWFS; currently only its outlook differs.“ [„рейтингите също така отчитат неоспорвания статут на дружеството и на дружеството майка, Volkswagen Financial Services AG (VWFS), базирано в Германия, като затворени финансови организации към VW“ и „рейтингите на VW Bank биха могли умерено да се различават (в общия случай не повече от една степен) от рейтингите на VW или VWFS; към текущия момент само неговите перспективи се различават.“].
- (49) „the ratings on Germany-based Volkswagen Financial Services AG (VWFS) are based on its unchallenged status as a core subsidiary of German automaker Volkswagen AG (VW; A-/Negative/A-2) and reflect its strategic importance for and close operational integration into its parent.“ [„рейтингите на Volkswagen Financial Services AG (VWFS), базирано в Германия, се основават на неоспорвания му статут като главен клон на германския автомобилостроител Volkswagen AG (VW; A-/Отрицателен/A-2) и отразяват стратегическото му значение и тясната оперативна интеграция с дружеството майка.“].
- (50) „рейтингът на предприятие, което се ползва от силна подкрепа от страна на държавата (...), може да бъде малкен с две категории, доколкото финансовите връзки между посоченото предприятие и държавата могат да се променят в средносрочен или дългосрочен план“.
- (51) По същия начин според френските власти „силната подкрепа от страна на държавата“, посочена от Комисията в съображение 84 от решението за откриване, няма връзка със статута на предприятието или с какъвто и да е гаранционен механизъм, а препраща към решения като създаването на La Banque Postale или реформата на финансирането на пенсиите, които целят да предоставят на La Poste средствата, с които да се развива равнопоставено с конкурентите си и „at arm's length“ („при пазарни условия“) с държавата. При все това някои от самите тези мерки представляват държавни помощи със значителен размер (вж. конкретно решението на Комисията от 10 декември 2007 г. относно реформата на схемата за финансиране на пенсиите на държавните служители, прикрупени към La Poste). Следователно те не могат да бъдат показатели за заинтересоваността на държавата от развитието на La Poste при „at arm's length“ условия.

- (52) „a change in the group's ownership structure would lead Standard & Poor's to shift to a bottom-up rating approach, focusing more on LP's stand-alone business and financial profiles. This rating approach may not necessarily translate into rating changes given the expected improvement in LP's stand-alone situation in the coming years.“ [„евентуална промяна на структурата на собствеността на групата води до това Standard & Poor's да смени подхода за определяне на рейтинга *bottom-up*, като се фокусира по-скоро върху самата търговска дейност и финансов профил на La Poste. Не е задължително този подход за определяне на рейтинга да доведе до промяна в рейтинга, като се има предвид очакваното подобрене на състоянието на La Poste през идните години.“].
- (53) „The ratings could come under pressure if the group significantly underperforms its operational and financial trajectory at the dawn of full postal deregulation, or if an ownership changes occur sooner than we expect“. [„Рейтингът може да се влоши, ако групата покаже значително по-слаби резултати по отношение на дейността и финансовото ѝ състояние при въвеждането на пълна дерегулация на пощите, или ако настъпят промени в собствеността по-рано от очакваното“].
- (54) „The EC recently recommended that the French government end this guarantee by year-end 2008, which they believe provides LP with more favorable financing conditions than its competitors in a market in the process of being liberalized.“ [„Европейската комисия наскоро препоръча френското правителство да прекрати тази гаранция до края на 2008 г., тъй като счита, че тя предоставя на La Poste по-изгодни условия за финансиране в сравнение с нейните конкуренти на даден пазар в хода на приватизационен процес.“].
- (55) „The ratings on La Poste were unaffected by this recommendation since we consider that a change in La Poste's status would not necessarily reflect a decrease in the strong state support that underpins LP's ratings and that has been reaffirmed by recent government decisions“.
- (56) Според френските власти, *spread* върху „*mid swap*“ е бил 12 базисни пункта за емитиране за 15 години (т.е. 33 базисни пункта върху държавни облигации) и 4 базисни пункта за емитиране за 7 години. За сравнение, френските власти посочват, че предходното емитиране на облигации, осъществено през 2004 г., е било със задължение от 15 години от 580 милиарда EUR и е довела до *spread* от 8 базисни пункта върху „*mid swap*“. По общо правило *Mid swap* е медианата на предлаганата и търсената в даден момент от банките лихва за междубанковите им транзакции по падеж, т.е. фиксираната лихва, която една банка е готова да обмени срещу шестмесечен *swifbor*. Тази лихва представлява пазарната референтна стойност именно за емитираните облигации.
- (57) Декрет № 81-501 — Към момента на представяне на предложението на френските власти декретът за прилагане е декретът от 12 май 1981 г., приет в изпълнение на закона от 16 юли 1980 г. относно постановените принудителни парични мерки от административен характер и изпълнението на съдебните решения от юридическите лица на публично право, свързан с „раздела на доклада и проучванията“ на Държавния съвет.
- (58) Държавен съвет, 16 ноември 1998 г., Sille: „Като счита, на първо място, че както се произнася Първоинстанционният съд, въпреки че може да се търси отговорност от публичната власт, дори и при безвиновно поведение, въз основа на принципа на равенство пред публичните дългове, в случай че законосъобразно взета мярка води до конкретна вреда и някаква тежест във вреда на физическо или юридическо лице, това не важи в разглеждания случай, тъй като г-н Sille в качеството си на специалист в областта на недвижимите имоти, не е могъл да пренебрегне рисковете, които няма как да не утежняват осъществяването на прогната за недвижими имоти като планираната в случая, за осъществяването на която е трябвало по-специално да се изменят разпоредбите на плана за земята и да се получи съгласието на общинския съвет, като по принцип г-н Sille е трябвало да предвиди, че при отрицателен резултат от общественото проучване и при оспорване на проекта общината няма да подкрепи последния; че, след като е приел този риск напълно съзнателно, не е ултестно да се твърди, че е понесъл необичайна вреда и че общината трябва да понесе паричните последици за него поради оттеглянето на проекта“.
- (59) Държавен съвет, 10 юли 1996 г., Meunier: „Като счита, че в резултат на избора за разполагане на търговския обект на подобно място и вследствие на писмо на клета за възможност за прелестване на терена, заинтересованото лице го е приело, като е било наясно с рисковете за нестабилност, на които е бил изложен неговият обект, Апелативният административен съд е дал самостоятелна оценка. Счита, че вредата вследствие на ситуацията, в която заинтересованото лице съзнателно е изпаднало, не му дава право на обезщетение, тъй като то е спазило правилата, уреждащи отговорността на публичноправните юридически лица“.
- (60) За повече информация вж. съображения 11—13 от решението за откриване.
- (61) ОВ С 155, 20.6.2008 г., стр. 10.
- (62) Вж. раздел 3.1.1.A от настоящото решение.
- (63) Вж. бележка под линия 29.
- (64) Вж. бележка под линия 30.
- (65) Вж. съображение 110 от решението на Конституционния съвет № 2001-448 от 25 юли 2001 г.: „Като счита, че ако в член 61 е могло да бъде предвидено, въз основа на член 34 от Конституцията, задължение за разрешение в закона за бюджета в срок до три години на всякаква гаранция, предоставена от държавата, за да се гарантира яснотата на финансовите ѝ ангажименти, санкцията при евентуална липса на разрешение не следва да обезсили въпросните гаранции; че в действителност подобно следствие би нарушило принципа на равенство пред публичните дългове, а при особено тежка вреда, на правото на собственост; че зависи, общо взето, от законодателната дейност на Парламента целта на член 61 да бъде да се осигури информирането на Парламента относно гаранциите, предоставени от държавата, а не да бъдат обезсилени предоставените в миналото гаранции, които не са били разрешени в предвидените срокове; че при тези условия член 61 не противоречи на Конституцията“.
- (66) Цитирано съображение в предишната бележка под линия.
- (67) Решение на Първоинстанционния съд, 26 юни 2008 г., SIC/Комисията, T-442/03, Сборник от 2008 г., стр. II-1161, точки 124—127). Вж. също известието относно гаранциите.

- (⁶⁸) Вж. параграфи 62—68 от обяснителната бележка на френските власти от 23 януари 2008 г.
- (⁶⁹) Вж. бележка под линия 34.
- (⁷⁰) Раздел 4.1.1.A б) 3) от настоящото решение.
- (⁷¹) Вж. бележка под линия на стр. 39 от решението за откриване. Обяснителната бележка не е публично оповестена, но е била посочена в доклада за 1995 г.
- (⁷²) Тази част от обяснителната бележка е била публично оповестена от съставителите на доклада за 1995 г. (стр. 219).
- (⁷³) Обяснителна бележка на френските власти, представена на Комисията на 9 септември 2008 г.
- (⁷⁴) Вж. точка 5 от приложението към тази обяснителна бележка, в която се посочват различни актове, като например „министерско писмо или всякакво друго основание“.
- (⁷⁵) Уместно е да се припомни, че съдебното решение за закриване поради недостатъчно активи без санкция след приключване на съдебното производство за ликвидация означава, че на кредитора се забранява да продължи търсенето на првата си по съдебен ред: т.е. вземането му е окончателно загубено.
- (⁷⁶) Вж. съображение 147 от настоящото решение.
- (⁷⁷) Разпоредбите на приложимите текстове, законът от 16 юли 1980 г., декретът от 20 май 2008 г., който заменя декретът от 12 май 1981 г. и циркулярното писмо от 16 октомври 1989 г. са припомнени в раздела от настоящото решение, в който е направено описание на мярката.
- (⁷⁸) Вж. раздел 3.1.1 Б а) 1. от настоящото решение, в което се прави позоваване на раздел IV, А, 1, стр. 19—20 от писмото на френските власти от 23 януари 2008 г.
- (⁷⁹) В действителност, както подчертава експертът на Комисията, в случай че ресурсите на публичноправната организация са недостатъчни, възможностите за надзорния орган да ги предостави са ограничени. Необходимите ресурси могат на първо време да бъдат заделени от съществуващи ресурси, предназначени за други разходи, които се пренасочват за погасяване на дълга. След това могат да бъдат заделени от прехвърляне на имущество или увеличаване на цените, ако са възможни такива способности. Публичноправната организация може да тегли и заем. При все това, ако тези няколко възможности са неосъществими, единственото оставащо решение е държавата акционер да ги предостави.
- (⁸⁰) В случай че няма изискване за непрекъснатост на обществената услуга.
- (⁸¹) Доклад на експерта, раздел I.2.A.2, стр. 18.
- (⁸²) Член 620 от Търговския кодекс.
- (⁸⁴) Член 640 от Търговския кодекс постановява, че „е образувано съдебно производство за ликвидация за всеки длъжник, посочен в член L. 640-2 при прекратяване на плащания и шето оздравяване е явно невъзможно“.
- (⁸⁴) Имуществото на La Poste е изтеглено от публичната собственост със закона MURCEF от 11 декември 2001 г. Въпреки че този закон постановява, че „когато условията за преотстъпване или внасяне на имущество компрометират правилното изпълнение, съгласно законовите и подзаконовите разпоредби, от страна на La Poste на задълженията ѝ, поети в рамките на договора ѝ за планиране, (...) държавата се противопоставя на преотстъпването или на внасянето или изисква осъществяването им да не вреди на правилното изпълнение на задълженията“.
- (⁸⁵) Тарифите за услугите от запазен сектор са одобрени от пощенския регулатор ARCEP. Тарифите за услугите от универсалния сектор са организирани от ARCEP.
- (⁸⁶) Вж. раздел 4.1.1.A.б.3 от настоящото решение.
- (⁸⁷) Вж. точки 112 и 113 от обяснителната бележка, представена от френските власти на 23 януари 2008 г.
- (⁸⁸) Вж. раздел 4.1.1.A.б.3 от настоящото решение.

- (⁸⁹) Според френския регулаторен орган (ARCEP) обхватът на регулацията се разширява към дейностите на пощенските услуги, които включват събирането, сортирането, транспорта и разпространението на пощенските пратки в рамките на редовни обиколки. От това се изключват: разпространението на неадресирана реклама, бързото разпространението в градските зони и експресните куриерски услуги.
- (⁹⁰) Вж. стратегическо представяне на годишния проект за резултати.
- (⁹¹) За допълнителни уточнения на позицията на френските власти, вж. по-специално раздел 3.1.1.Б.а) 2. от настоящото решение.
- (⁹²) Апелативен административен съд, Лион, 6 юни 1996 г., Société fermière de Campoloro, № 95LY00935.
- (⁹³) P. Von, посочено в бележка под линия 37.
- (⁹⁴) Вж. бележка под линия 37.
- (⁹⁵) Вж. бележка под линия 34.
- (⁹⁶) № 57516/00.
- (⁹⁷) Серия А № 37.
- (⁹⁸) Вж. обяснителната бележка, представена на 27 октомври 2009 г.
- (⁹⁹) Държавен съвет, 29 декември 2004 г., Sté d'aménagement des coteaux de Saint-Blaine, № 257804: обезщетяването на общественоползните сервитути е възможно, когато собственикът понася специална и прекомерна вреда, непропорционална на заложената цел от обществен интерес.
Апелативен административен съд, Бордо, 14 октомври 2003 г., г-н и г-жа Claude X., № 99BX01530: прекъсването на движението на автомобили по общинските пътища след свлачище може да предизвика необичайна и специална вреда на блокирания собственик. А именно административният съдия счита, че продължителността на вредата (движението е било прекъснато в продължение на 7 месеца, докато са се извършвали ремонтните дейности) ѝ придава необичаен и специален характер, който превишава тежестта, която двамата ползватели на обществения път обичайно понасят, и следователно трябва да бъдат обезщетени.
Административен съд, Монпелие, 23 юни 1999 г., г-н Van der Velden, № 97-03716: окончателното затваряне на къмпинг поради голям риск от наводнение е причинило на собственика необичайна и специална вреда, което му дава право да бъде обезщетен, доколкото това затваряне е довело до прекратяването на единствената професионална дейност на заинтересованото лице и пълната загуба на репутация.
- (¹⁰⁰) Понятието за легитимна грешка, което може да доведе до задействане на последиците от правата, е свързано с теорията на привидността. Според правния речник на Корню привидността е „видимост, която е преднамерено или непреднамерено следствие от сбора на външни признаци, които обикновено са изражение на обществено положение, на длъжност (качество на пълномощник, наследник по закон, собственик ...) и които предизвикват и обосновават увереността, че носителят на тези признаци в действителност притежава даденото положение или длъжност“. Теорията на привидността е „незаконоустановена теория, съгласно която само привидността е достатъчна, за да се предизвика впечатление спрямо трети лица, които поради допуснала грешка са пренебрегнали реалността“. Теорията на привидността е използвана в съдебната практика и е довела до много известни решения (CEDH, 7 юни 2001 г., Kress). Тя е използвана в частното право, когато трябва да се стигне до последиците от право по договор, с който една от страните е само привидно свързана. Също така може да се цитира примера за привидното местожителство, или в публичното право примера за фактическите длъжностни лица, чиито решения могат да продължат да бъдат редовни. Ползата от нея е, че се улеснява доказването на съществуването на правен атрибут или на последица от право, при положение че няма такова изрично и експлицитно твърдение в нито един текст.
- (¹⁰¹) Разграничаване въз основа на разработките на тезата на S. Carpi-Petit, Правоприемството в административното право, PUR, 2006 г.
- (¹⁰²) Това става ясно от постановлението от 15 юли 2002 г. (JORF, 23 юли 2002 г.) относно определянето на правилата за ликвидация на тематичния университет на Агеп, член 1 от който гласи, че на ликвидатора се възлага „да предложи на министъра, който отговаря за висшето образование, разпределението на илустрациите, вземанията, задълженията и салдото по ликвидационната сметка на университетите Бордо I и Бордо IV след периода на ликвидация“.

- (¹⁰³) — Декрет № 53-404 от 11 май 1953 г. относно процедурата по ликвидация на компенсационната каса за децентрализирането на въздухоплавателната промишленост, JORF, 12 май 1953 г., член 3: „в съответствие с член 7 от горепосочения декрет от 24 май 1938 г., съоръженията и оборудването, принадлежащи на касата, както и сумите, които остават налични след изчистването на пасива, стават собственост на държавата“ (очевидно е, че салдото е положително).
- Декрет № 75-926 от 6 октомври 1975 г. относно прекратяването на жилищната борса, член 2: „операциите за погасяване на дълговете за възстановяване на вземанията и за ликвидация на илуцеството на жилищната борса, както и, ако е уместно, исковите производства, като ищец или ответник, свързани с нея, ще бъдат от компетентността на министъра на икономиката и финансите. Счетоводството ще бъде вписано в специална сметка на бюджета 904.14, с наименованието „Ликвидация на публичноправни организации на държавата, на параадминистративни или професионални организации и различни ликвидации“.
- Декрет № 81-1009 от 12 ноември 1981 г. относно премахването на института „Огюст Конт“ за изследване на науките и дейностите: евентуалният излишък от ликвидацията ще бъде прехвърлен на държавата.
- Декрет № 83-1185 от 27 декември 1983 г. относно прекратяването на публичноправната организация, която отговаря за новия град Lille-Est: „активът и пасивът на публичноправната организация за благоустройство на новия град Lille-Est се прехвърлят от тази дата на градската общност на Lille при условията, определени от конвенцията от 5 декември 1983 г., посочена по-горе, с изключение на изброеното илуцество в приложението към настоящия декрет, които са прехвърлени на Института за изследвания на транспорта“.
- Декрет № 83-1263 от 30 декември 1983 г. относно прекратяването на националната услуга за изпит за свидетелство за правоуправление на МПС: операциите са описани в специалната сметка на бюджета „Ликвидация на публичноправни организации“.
- Декрет № 87-590 от 30 юни 1987 г. за определяне на условията за ликвидация на Световния център по информатика и човешки ресурси, член 1: „считано от 1 юли 1987 г., датата на разпускане на Световния център по информатика и човешки ресурси (CMIRH), движимото илуцество, както и правата и задълженията на тази организация, принадлежат по право на държавата“.
- Декрет от 17 ноември 1987 г. относно прекратяването на Центъра за изследвания на модерни системи и технологии (JORF, 18 ноември 1987 г.) и декрет № 87-1167 от 31 декември 1987 г. за определяне на условията за ликвидация, член 1: „илуцеството, правата и задълженията на Центъра за изследвания на модерни системи и технологии (CESTA) принадлежат по право на държавата, считано от 1 януари 1988 г., датата на разпускане на тази организация“.
- Постановление от 28 септември 1988 г. за определяне на условията за ликвидация на Агенцията по информатика (JORF, 23 декември 1988 г.): операциите по ликвидация се осигуряват от министъра на промишлеността и териториалното устройство.
- Декрет № 93-775 от 26 март 1993 г. относно прекратяването на публичноправната организация „Музей на La Poste“ (JORF, 30 март 1993 г.): прехвърляне на правата и задълженията на La Poste.
- Декрет от 26 декември 1996 г. относно прекратяването на публичноправната организация на Френската каса на суровините (JORF, 29 декември 2006 г.): „илуцеството, правата и задълженията на тази публичноправна организация се прехвърлят на държавата“.
- Декрет № 97-882 от 26 септември 1997 г. относно ликвидацията на публичноправната организация на Международния център за конференции на Париж: салдото от ликвидацията се връща на държавата.
- Декрет № 99-1151 от 29 декември 1999 г. относно прекратяването на публичноправната организация на Националния музей на Почетния легион, член 2: „писиите, както и илуцеството, правата и задълженията на тази публичноправна организация, се прехвърлят, считано от същата дата, на Националния орден на Почетния легион“.
- Декрет № 2000-1126 от 22 ноември 2000 г. относно прехвърлянето на салдото от ликвидацията на публичноправната организация за благоустройство на новия град на Vaudreuil: салдото се прехвърля в бюджета на държавата, а в член 2 се уточнява, че „правата и задълженията, възникнали от дейността на организацията или през периода на ликвидация и неизвестни в края на периода на ликвидация, се прехвърлят на държавата“.
- Декрет № 2001-1383 от 31 декември 2001 г. относно прекратяването на публичноправната организация, която отговаря за благоустройството на бреговете на блатото Вегте: в член 6 се предвижда в декрет да се определи прехвърлянето на държавата на елементи от оставащия актив и пасив при приключването на ликвидационната сметка, както и на правата и задълженията, възникнали от дейността или по време на ликвидационния период, и неизвестни при приключването му.
- Декрет от 29 април 2004 г. относно прекратяването на смесения синдикат за развитието на промишлената и пристанищна зона Eure-Calvados (JORF, 6 май 2004 г.) член 4: „съществуващите тежести към датата на ликвидацията на смесения синдикат се разпределят между членовете му в съответствие с неговия устав“.

(¹⁰⁴) Правоприемството в административното право, S. Carpi-Petit, PUR, 2006 г.

- (105) — Постановление от 24 февруари 2004 г. относно прекратяване на Houillères de bassin du centre et du Midi (JORF, 28 февруари 2004 г.): прехвърляне на дейностите, имуществото, правата и задълженията на *Charbonnage de France*.
- Наредба № 59-80 от 7 януари 1959 г. относно реорганизацията на фискалния монопол за тютюн и кибрит: създаване на публичноправната организация SEITA с бюджетен кредит.
- Декрет № 65-116 от 17 декември 1965 г. относно прегрупирането на Автономната концесия на петрола и Службата за изследвания на петрола: „цялото имущество, всички права и задължения на Автономната концесия на нефтодобива и Службата за изследвания в областта на нефтодобива пълноправно се прехвърлят на предприятието за изследвания и дейности в областта на нефтодобива“.
- Декрет № 67-796 относно прегрупирането на държавните калиеви мини в Елзас и Националната промишлена служба за азот, член 2: „цялото имущество, всички права и задължения на държавните калиеви мини в Елзас и Националната промишлена служба за азот пълноправно се прехвърлят на Минното и химическо предприятие“.
- Декрет № 68-369 от 16 април 1968 г. относно сливането на Houillères de bassin du centre et du midi: „цялото имущество, всички права и задължения на заличените houillères de bassin пълноправно се прехвърлят на Houillères de bassin du centre et du midi“.
- Декрет № 69-69 от 24 януари 1969 относно прехвърлянето на ORTF: „считано от 1 януари 1969 г. движимото и недвижимо имущество, правата и задълженията на Службата за сътрудничество в областта на радиоразпръскването се прехвърлят на ORTF“.
- Декрет № 93-1176 от 13 октомври 1993 г. относно прекратяването на публичноправната организация на *Oréa de Bastille*, член 2 „имуществото, правата и задълженията на публичноправната организация на *Oréa de Bastille* се прехвърлят на публичноправната организация на парка на *La Villette*“.
- Декрет № 2000-1294 от 26 декември 2000 г. относно прекратяването на публичноправната организация, която отговаря за благоустройството на новия град Еугу, и прехвърляне на правата и задълженията на *Поземлената и техническа агенция на Парижкия регион*, член 2: *активът и пасивът на публичноправната организация, която отговаря за благоустройството на новия град Еугу се прехвърлят към тази дата на Поземлената и техническа агенция на Парижкия регион ... „тя поема всички права и задължения, които се отнасят до дейността, упражнявана от публичноправната организация“*.
- Декрет № 2004-103 от 30 януари 2004 г. относно *Ubifrance*, френската Агенция за международно развитие на предприятията: „прехвърляне на *UbiFrance* (...) на правата, задълженията, недвижимото и движимо имущество на *Френския център за външна търговия*“.
- Закон № 2004-105 от 3 февруари 2004 г. относно създаването на *Националната агенция за гарантиране на правата на миньорите*, член 6: „При условията на прекратяването, чрез разискване на общото събрание на асоциацията, наречена „*Национална асоциация на пенсионерите от Charbonnages de France и Houillères de bassin*, както и на техните правоприменници“, имуществото, правата и задълженията на тази асоциация се прехвърлят на *Националната агенция за гарантиране на правата на миньорите*“.
- Декрет № 2004-186 от 26 февруари 2004 г. относно създаването на университет за науките на организациите и на решението *Paris-Dauphine* „имуществото, правата и задълженията на университета в Париж IX се прехвърлят на университета *Paris-Dauphine*“.
- (106) — Закон № 80-495 от 2 юли 1980 г. относно изменението на статута на Службата за промишлена обработка на тютюн и кибрит: член 2 „имуществото на търговската и промишлена организация, наречена „*служба за промишлена обработка на тютюн и кибрит*“, се внася в създаденото с настоящия закон дружество, съгласно разоредбите, определени от компетентния орган“.
- Вж. също декрет № 80-1025 от 19 декември 1980 г. относно внасянето на дружеството, правата и задълженията на *Националната каса на пазарите на държавта, органите на местните власти и публичноправните организации в дружеството с наименование СЕРМЕ*.
- Закон № 88-50 от 18 януари 1988 г. относно вливането на *Caisse nationale de crédit agricole*, член 1: „Имуществото на *Caisse nationale de crédit agricole* и това на общия гаранционен фонд се прехвърлят на предвиденото дружество в първа алинея по-горе, притежател на всички права и задължения на националната каса и на общия гаранционен фонд, с гаранциите и предохранителните мерки, свързани с тях“.
- Декрет от 19 април 1989 г., разрешаващ на *Центъра за изследвания на информационните системи на администрацията* да внесе цялото си имущество, права и задължения в акционерно дружество, наречено *Cesia*, и за прекратяване на тази организация.
- Закон № 92-665 от 16 юли 1992 г. за адаптиране към единния европейски пазар на приложимото законодателство в областта на застраховките и кредитите: внасяне в акционерно дружество на цялото имущество, права и задължения на търговската и промишлена организация на публичното право (EPIC) *Caisse nationale de révoquance* (Национална каса за социално осигуряване).
- Декрет № 2001-1213 от 19 декември 2001 г. относно разрешаване на публичноправната организация на държавата, наречена „*Агенция за разпространение на технологичната информация*“ да внесе имуществото си в акционерно дружество със същото наименование, за прекратяване на тази публичноправна организация и за разрешаване на прехвърлянето в частния сектор на това дружество.
- (107) Например, операцията по премахването на *Националната каса на пазарите на държавата, местните власти и публичноправните организации*: Декрет № 80-1025 от 19 декември 1980 г. постановява, че имуществото, правата и задълженията на публичноправната организация се внасят в акционерно дружество (СЕРМЕ), като в замяна на това публичноправната организация получава акции. След това, с Декрет № 80-1076 от 23 декември 1980 г. публичноправната организация е заличена и имуществото ѝ е прехвърлено на държавата. Същият механизъм е въведен за премахването на Агенцията за разпространение на технологична информация (D № 2001-1213 от 19 декември 2001 г.).

- (108) „Публичноправните организации“, J-cl. adm. fasc. 135, 2007 г.
- (109) Например Закон № 80-495 от 2 юли 1980 г. относно преобразуването на Службата за промишлена обработка на тютюн и кибрит в национално дружество; Закон № 96-660 от 26 юли 1996 г. относно националното предприятие France Télécom, член 1: „Юридическото лице на публичното право France Télécom, посочено в член 1, ситано от 31 декември 1996 г. се преобразува в национално предприятие с наименованието France Télécom, от което държавата пряко придобива повече от половината от дружествения капитал“; „Илуцеството, правата и задълженията на юридическото лице на частното право France Télécom пълноправно се прехвърлят към 31 декември 1996 г. на националното предприятие France Télécom“. Тази процедура очевидно е единствената възможна, когато става въпрос за служба на държавата с допълнителен бюджет, която се „преобразува“ в дружество на частното право. Закон № 93-1419 от 31 декември 1993 г. относно Националната печатница, член 1: „Всички права, илуцество и задължения на държавата, свързани със задачи за услуги от допълнителния бюджет на Националната печатница, се внасят в национално дружество с наименованието „Национална печатница““; в по-близък план, член 78 от закона за изменение на закона на бюджета за 2001 г., № 2001-1276 от 28 декември 2001 г., за преобразуване на службата с национална компетенция DCN в акционерно дружество, и внасянето в него на правата, имуществото и задълженията на държавата, свързани с тази служба.
- (110) Използвана е същата процедура за ADP чрез закон № 2005-357 от 20 април 2005 г. относно летищата, член 1: „Публичноправната организация Aéroports de Paris се преобразува в акционерно дружество. Преобразуването не включва създаването на ново юридическо лице и няма последици за приложимия към служителте правен режим“.
- (111) Жерар Корню, Юридически речник, PUF.
- (112) Вж. S. Carpi-Petit, PUR, Правоприемството в административното право, посочено по-горе.
- (113) Вж. бележка под линия 61.
- (114) Решение на Първоинстанционния съд, ЕРАС/Колисиата, съединени дела T-204/97 и T-270/97, Сборник 2000 г., стр. II-2267, точки 80 и 81).
- (115) Финансовият рейтинг е задължителна стъпка от финансирането на предприятията на капиталовите пазари; освен това той все по-често се използва като справка при отпускане на банкови заеми. Вж. по този повод бележката под линия на страница 46 от решението за откриване на процедурата.
- (116) Става въпрос за Standard & Poor's и Fitch, две от най-големите агенции за кредитен рейтинг на световно ниво.
- (117) Откъс от „International Postal Entities: Influence of government support on ratings“ („Международни пощенски оператори: Влияние на подкрепата от държавата върху кредитния рейтинг“) Standard and Poor's, 22 ноември 2004 г.: „La Poste's legal status, which ensures a last-recourse sovereign guarantee, confers the ultimate statutory guarantee of the Republic of France on its obligations“. [„Правният статут на La Poste, който ѝ осигурява държавна гаранция като крайна мярка, предоставя законова гаранция от страна на Френската република по задълженията ѝ“].
- (118) Откъс от „Ratings direct“ за La Poste, S&P, 3 април 2007 г.: „In 1991, LP – previously part of the government bureaucracy- became an independent publicly owned entity with EP status, which ensures LP an ultimate state guarantee on its obligations, but not a timely and explicit guarantee as reflected by the rating differentiation between LP and the Republic of France.“.
- (119) Вж. точка 1.2, второ и четвърто тире от известието относно гаранциите.
- (120) Вж. статията „Агенция Fitch потвърждава кредитния рейтинг „AA“, определен за La Poste“, Fitch Ratings, Париж/Лондон, 4 септември 2009 г.
- (121) Вж. съображение 2 от настоящото решение.
- (122) Откъс от „International Postal Entities: Influence of government support on ratings“. Standard and Poor's, 22 ноември 2004 г.: „Category 2: notching down with respect to the state owner's ratings. The second category includes those entities that, while autonomous in their operations, are largely public-policy-based institutions, still in receipt of substantial direct or indirect financial backing from the State. There is, however, a high level of uncertainty surrounding the level and/or timeliness of this state support. A top-down approach that assumes notching down from the sovereign rating by up to two categories (six notches) applies to such postal entities. La Poste and Poste Italiane currently fall within this category.“.
- (123) Откъс от „International Postal Entities: Influence of government support on ratings“. Standard and Poor's, 22 ноември 2004 г.: „Unlike the credit quality of companies that operate in a commercial manner at arm's length from the government, like SingPost, Deutsche Post or TPG, a major factor underpinning La Poste's robust credit quality is its extremely strong State support. La Poste's legal status confers the ultimate statutory guarantee of the Republic of France (AAAA/Stable/A-1+) on its obligations“.
- (124) Последното понижаване на рейтинга на La Poste е през 21 януари 2009 г., малко след като президентът на Френската република съобщи за преобразуването на La Poste в акционерно дружество: рейтингът на La Poste спадна до A+, което още веднъж потвърждава, че при всякакви други равни условия публичноправният статут на La Poste оказва значително влияние върху нейния кредитен рейтинг.

- (125) Откъс от „Ratings direct“ за La Poste, S&P, 3 април 2007 г.: „S&P continues to follow a top-down rating methodology for La Poste – which allows for a government supported entity to be rated by up to two categories below the sovereign- as we expect the French state to remain La Poste’s 100 % shareholder in the medium term. The ratings nevertheless already factor in the long-term likelihood of a change in the group’s capital structure, which would require a change in its current “établissement public”, legal status and result in the loss of the state’s ultimate guarantee on LP’s financial obligations, the elimination of which was recently recommended by the European Commission“.
- (126) Откъс от „Ratings direct“ за La Poste, S&P, 3 април 2007 г.: „The EC recently recommended that the French government end this guarantee by year-end 2008, which they believe provides La Poste with more favorable financing conditions than its competitors in a market in the process of being liberalized. The ratings on La Poste were unaffected by this recommendation since we consider that a change in La Poste’s status would not necessarily reflect a decrease in the strong state support that underpins La Poste’s ratings and that has been reaffirmed by recent government decisions“.
- (127) Откъс от „ADP news“ от 21 януари 2009 г.: „S&P lowers ratings on La Poste with negative outlook“... „The announced legal status and ownership change will give the company a greater autonomy from the government, which is why its rating has a four-notch differential with the rating on the Republic of France, rated AAA/A-1 + with a “stable”, outlook. S&P’s “negative”, outlook reflects concerns that the changes in the company’s legal status and ownership, likely to take place in the next two years as part of a capital hike, could pressure the ratings. These initiatives could limit the government’s ability to provide the postal operator with exceptional support without improving its standalone profile in the short term, as the capital hike should not decrease La Poste’s debt relative to its cash generation“.
- (128) Вж. параграф 197 от мнението, представено от Франция на 23 януари 2008 г.
- (129) „Rating Government-Related Entities: A Primer“. Standard and Poor’s. 14 юни 2006 г.
- (130) Вж. също „Ratings direct“ за La Poste, S&P, 3 април 2007 г.: „The entities’ credit standing is linked to that of the government, but ratings can be notched down from those on the State by up to two categories as the financial links between these companies and the state may be increasingly subject to change in the medium or long term“ („Кредитната позиция на образуванията е свързана с тази на държавата, но рейтингът може да бъде понижен с две категории в сравнение с този на държавата, доколкото финансовите връзки между тези дружества и държавата могат да се променят в средносрочен или дългосрочен план“).
- (131) Откъс от „Ratings direct“ за La Poste, S&P, 3 април 2007 г.: „In 1991, La Poste became an independent publicly owned entity with Etablissement Public status, which ensures La Poste an ultimate State guarantee on its obligations, but not a timely and explicit guarantee as reflected by the rating differentiation between La Poste and the Republic of France“.
- (132) Откъс от „Ratings direct“ за La Poste, S&P, 3 април 2007 г.: „The EC recently recommended that the French government end this guarantee by year-end 2008, which they believe provides La Poste with more favorable financing conditions than its competitors in a market in the process of being liberalized. The ratings on La Poste were unaffected by this recommendation since we consider that a change in La Poste’s status would not necessarily reflect a decrease in the strong state support that underpins La Poste’s ratings and that has been reaffirmed by recent government decisions“.
- (133) Откъс от „Ratings direct“ за La Poste, S&P, 3 април 2007 г.: „A change in the group’s ownership structure would lead Standard and Poor’s to shift to a bottom-up rating approach, focusing more on La Poste’s stand-alone business and financial profiles. This rating approach may not necessarily translate into rating changes given the expected improvement in La Poste’s stand-alone situation in the coming years“ [„Промяна в структурата на собственост на групата би довела до това Standard and Poor’s да премине към подход bottom-up за определяне на рейтинга, като се фокусира допълнително върху търговския и финансов профил на самата La Poste. Този подход за определяне на кредитния рейтинг не е задължително да доведе до промяна в рейтинга, като се има предвид очакваното подобрение на вътрешното състояние на La Poste през следващите години“].
- (134) Откъс от „Ratings direct“ за La Poste, S&P, 3 април 2007 г.: „The ratings on La Poste could be downgraded, however, if state backing for the company were to weaken“ [„Възможно е все пак рейтингът на La Poste да се понижи, ако подкрепата от държавата за това предприятие бъде намалена“].
- (135) Вж. раздел 3.2.1.Г от настоящото решение и част V.4 от мнението, представено от френските власти на 23 януари 2008 г.
- (136) Част V.4 а) от мнението, представено от Франция на 23 януари 2008 г.
- (137) Вж. параграф 186 от мнението, представено от Франция на 23 януари 2008 г.
- (138) Вж. таблица 1 в „Ratings direct“ за La Poste, S&P, 3 април 2007 г.
- (139) Откъс от „International Postal Entities: Influence of government support on ratings“, Standard and Poor’s, 22 novembre 2004: „Unlike the credit quality of companies that operate in a commercial manner at arm’s length from the government, like SingPost, Deutsche Post or TPG, a major factor underpinning La Poste’s robust credit quality is its extremely strong State support. La Poste’s legal status confers the ultimate statutory guarantee of the Republic of France (AAAA/Stable/A-1+) on its obligations“.
- (140) Вж. параграф 196 от мнението, представено от Франция на 23 януари 2008 г.

- (¹⁴¹) Вж. параграф 198-200 от мнението, представено от Франция на 23 януари 2008 г.
- (¹⁴²) „International Postal Entities: Influence of government support on ratings“ [„Международните пощенски оператори: Влияние на подкрепата от държавата върху кредитните рејтинзи“], Standard and Poor's, 22 ноември 2004 г.
- (¹⁴³) Откъс от „Ratings direct“ за La Poste, S&P, 3 април 2007 г.: „The ratings nevertheless already factor in the long-term likelihood of a change in the group's capital structure, which would require a change in its current „établissement public“ legal status and result in the loss of the state's ultimate guarantee on LP's financial obligations, the elimination of which was recently recommended by the European Commission“. От друга страна, набелязаните слаби страни на La Poste включват: „Likely capital structure change at company or bank level in the long term“.
- (¹⁴⁴) Mid swap е средна стойност между предлаганата и предложената в даден момент от банките лихва за междубанковите им трансакции по падеж, т.е. фиксираната лихва, която една банка е готова да обмени срещу общовалиден шестмесечен euribor. Тази лихва представлява пазарната референтна стойност именно за емитирането на облигации.
- (¹⁴⁵) Решение на Съда на Европейските общности от 14 февруари 1990 г., „Boussac“, Франция/Комисията, С-301/87, Сборник, стр. I-307, точка 33.
- (¹⁴⁶) Решение на Първоинстанционния съд от 11 март 2009 г., TF1/Комисията, T354/05, Сборник, стр. II-113, точки 166 и 167.
- (¹⁴⁷) По-специално, в решението EDF (параграф 57 от Решение 2005/145/ЕО на Комисията от 16 декември 2003 г. относно държавната помощ, предоставена от Франция на EDF и предприятията от електрическата и газовата промишленост (ОВ L 49, 22.2.2005 г., стр. 9) Комисията счита, че „невъзможността за EDF да прелине през процедура по оздравяване и съдебна ликвидация, и следователно да се установи неплатежоспособност, е равностойна на обща гаранция върху ангажиментите на предприятието. Такава гаранция не може да подлежи на никакво възнаграждение съгласно пазарните правила. Тази гаранция, която е неограничена като обхват, във времето и размера си, представлява държавна помощ“.
- (¹⁴⁸) Вж. известието относно гаранциите, точка 2.1, трета алинея 3.
- (¹⁴⁹) ОВ L 15, 21.1.1998 г., стр. 14-25.
- (¹⁵⁰) Вж. например Решение 2005/145/ЕО.
- (¹⁵¹) Вж. по-специално точка 1.5 от известието относно гаранциите, което потвърждава принципа на неутралността, както и точка 1.2, в която се обяснява, че дадена държавна гаранция може да произтича единствено от правната форма (второ и четвърто тире от тази точка).
- (¹⁵²) Дело Е 10/2000, „Anstaltslast und Gewährträgerhaftung“, точка 5 от предложението за приемане на подходящи мерки от 8 май 2001 г. Достъпно на уебсайта на Комисията: http://ec.europa.eu/community_law/state_aids/comp-2000/e010-00-1.pdf
- (¹⁵³) Вж. Решение 2005/145/ЕО.

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

от 26 февруари 2010 година

относно държавна помощ С 9/09 (ex NN 45/08; NN 49/2008 и NN 50/08), приведена в действие от Кралство Белгия, Република Франция и Великото херцогство Люксембург в полза на Dexia SA

(нотифицирано под номер С(2010) 1180)

(само текстът на френски език е автентичен)

(текст от значение за ЕИП)

(2010/606/ЕС)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 108, параграф 2, първа алинея от него,

като взе предвид Споразумението за Европейското икономическо пространство, и по-специално член 62, параграф 1, буква а) от него,

като покани заинтересованите страни да представят мненията си в съответствие с посочените разпоредби ⁽¹⁾,

като има предвид, че:

I. ПРОЦЕДУРА

1.1. НЕОТЛОЖНИ МЕРКИ В ПОЛЗА НА DEXIA

(1) На 30 септември 2008 г. властите в Белгия, Франция и Люксембург (наричани по-долу „заинтересованите държави-членки“) оповестиха публично прилагането на увеличението на капитала, описано в раздел 3.1 от настоящото решение (наричано по-долу „увеличението на капитала“). На 9 октомври 2008 г. заинтересованите държави-членки оповестиха прилагането на гаранцията, описана в раздел 3.2 (наричана по-долу „гаранцията“).

(2) С писма от 1 и 2 октомври 2008 г., заведени като получени на същия ден от Комисията, властите на заинтересованите държави-членки информираха Комисията за предприетите от тях мерки за увеличението на капитала. Впоследствие Комисията получи мотивирани писма, обосноваващи неотложността на предприетите от заинтересованите държави-членки мерки за увеличението на капитала:

— писмо от Централната банка на Белгия [Banque nationale de Belgique] (наричана по-долу „BNB“), получено на 1 октомври 2008 г.;

— писмо от Централната банка на Франция [Banque de France], получено на 2 октомври 2008 г.;

— писмо от Комисията на Люксембург за надзор на финансовите услуги [Commission luxembourgeoise

de surveillance des services financiers] (наричана по-долу „CSSF“), получено на 10 октомври 2008 г.

(3) С писма от 9, 13 и 17 октомври 2008 г., заинтересованите държави-членки информираха Комисията за прилагането на гаранцията.

(4) С писма от 2, 13 и 14 октомври 2008 г. заинтересованите държави-членки поеха ангажимент да представят на Комисията в срок от шест месеца, считано от 3 октомври 2008 г., план за реструктуриране на Dexia, като отчетат предприетите на 3 и 9 октомври 2008 г. мерки.

(5) В писма от 8 и 13 октомври, и с оглед на прозрачността, BNB информира Комисията за операция за осигуряване на ликвидност (или „Liquidity Assistance“, наричана по-долу „операцията LA“), която BNB в сътрудничество с Националната банка на Франция са осъществили поради временните затруднения по отношение на ликвидността, които е изпитвала Dexia. Последната информира Комисията за получените в рамките на тази операция суми.

(6) На 14 ноември 2008 г. Белгия и Франция оповестиха публично прилагането на гаранция, свързана с финансовите продукти на филиала на Dexia, Financial Security Assurance (FSA) (наричана по-долу „мярката FSA“).

1.2. ПЪРВО РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА: БЕЗ ВЪЗРАЖЕНИЕ СПРЯМО НЕОТЛОЖНИТЕ МЕРКИ

(7) С решение от 19 ноември 2008 г. ⁽²⁾ Комисията реши да не повдига възражения относно операцията LA и гаранцията на заинтересованите държави-членки във връзка с някои елементи от пасива на Dexia. В действителност Комисията счете, че тези мерки са съвместими с вътрешния пазар на основание член 107, параграф 3, буква б) от Договора за функционирането на Европейския съюз ⁽³⁾ като помощ за оздравяване на предприятие в затруднение, и разреши мерките за период от шест месеца, считано от 3 октомври 2008 г., като уточни, че след този срок ще се наложи Комисията да оцени повторно помощта, но като структурна мярка.

⁽¹⁾ ОВ С 181, 4.8.2009 г., стр. 42.

⁽²⁾ Вж. бележка под линия 1.

⁽³⁾ ОВ С 115, 9.5.2008 г., стр. 91.

- (8) В решението от 19 ноември 2008 г. също така изрично е предвидено останалите мерки за помощ да бъдат разглеждани отделно при вземането на следващо решение.

1.3. ЖАЛБА ОТ ТРЕТА СТРАНА ОТНОСНО ПРЕДПОЛАГАЕМИ ДЪРЖАВНИ ПОМОЩИ, ПОЛУЧЕНИ ОТ DEXIA

- (9) С писмо, получено на 6 ноември 2008 г., е внесена жалба в Комисията срещу предполагаеми незаконни държавни помощи в полза на Dexia. Жалбата е внесена от конкурент на Dexia Banque Belgique (наричана по-долу „DBB“) и се отнася по-специално до увеличението на капитала с три милиарда евро, финансирано от белгийските власти и акционерите на Dexia, както и до предоставената държавна гаранция от Белгия за между-банковите заеми и приравнените към тях продукти в полза на Dexia.
- (10) Комисията изпрати неупотребителна версия на формуляра за внасяне на жалбата и приложените към него документи до белгийските власти с писмо от 13 ноември 2008 г. Белгийските власти съобщиха на Комисията мнението си по жалбата с писмо от 19 ноември 2008 г.

1.4. УДЪЛЖАВАНЕ НА МЕРКИТЕ И ПЛАН ЗА ПРЕСТРУК- ТУРИРАНЕ НА DEXIA

- (11) Съгласно поетите от тях ангажменти властите на заинтересованите държави-членки уведомиха Комисията за план за реструктуриране (наричан по-долу „първоначалният план за реструктуриране“) на Dexia съответно на 16, 17 и 18 февруари 2009 г. Допълнителна информация за първоначалния план за реструктуриране е изпратена на 27 февруари и 3, 5, 6, 7, 8 и 9 март 2009 г.
- (12) От друга страна, в рамките на първоначалния план за реструктуриране, властите на заинтересованите държави-членки поискаха от Комисията разрешение за удължаване на механизма за гаранция до срока, предвиден в споразумението за гаранция, тоест 31 октомври 2009 г., и за запазване на преференциалния процент на възнаграждение в размер на 25 базисни пункта от посочената гаранция за облигациите с матурирест по-малък от месец. Освен това от Комисията беше поискано да потвърди, че при удължаване на гаранцията след октомври 2009 г. (до октомври 2010 г.), това ще бъде съвместимо с общия пазар.
- (13) От друга страна, белгийското правителство също поиска като превантивна мярка удължаването на възможността Dexia да използва операциите LA на BNB до 31 октомври 2009 г.

- (14) Накрая, белгийското и френското правителство уведомиха Комисията за прилагането на мярката FSA, публично оповестена на 14 ноември 2008 г.

1.5. ВТОРО РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА: ОТКРИВАНЕ НА ОФИЦИАЛНА ПРОЦЕДУРА

- (15) С писмо от 13 март 2009 г. Комисията информира белгийските, френските и люксембургските власти за решението си да открие процедурата, предвидена в член 108, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз, по отношение на всички помощи, предоставени на Dexia⁽⁴⁾. В писмото обаче се уточнява, че за да се даде възможност филиалът FSA да бъде бързо продаден, Комисията не възразява срещу някои аспекти от мярката FSA, сметени за съвместими с вътрешния пазар по смисъла на член 107, параграф 3, буква б) от Договора за функционирането на Европейския съюз. В края на писмото се посочва, че гаранцията на заинтересованите държави-членки в полза на Dexia, валидна до 30 октомври 2009 г., може да се счита за съвместима с единния пазар по смисъла на член 107, параграф 3, буква б) от Договора за функционирането на Европейския съюз до окончателното решение на Комисията за закриване на официалната процедура.
- (16) Решението на Комисията за откриване на процедурата беше публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз*. Комисията покани заинтересованите страни да представят мненията си по разглежданите помощи.⁽⁵⁾
- (17) Комисията не е получила мнения от заинтересованите страни по този въпрос.
- (18) По отношение на въпросите, свързани с мярката FSA (оценката на обхванатите от мярката активи и възнаграждение по мярката), Комисията основа своите констатации на техническия анализ на външни експерти, сключили договор с Комисията (Oliver Wyman).

1.6. ТРЕТО РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА: УДЪЛЖАВАНЕ НА ГАРАНЦИЯТА

- (19) Тъй като споразумението за гаранция, сключено между Dexia и заинтересованите държави-членки, изтича на 31 октомври 2009 г., заинтересованите държави-членки уведомиха Комисията на 27 октомври 2009 г. за удължаването на споразумението за гаранция до 28 февруари 2010 г. с някои промени. Информация за внесените промени в споразумението за гаранция е съобщена на Комисията на 10 септември, 8 октомври и 27 октомври 2009 г.

⁽⁴⁾ Вж. бележка под линия 1.

⁽⁵⁾ Вж. бележка под линия 1.

- (20) С решение от 30 октомври 2009 г. ⁽⁶⁾ Комисията разреши удължаването на гаранцията до 28 февруари 2010 г. или до датата на решението на Комисията за определяне на съвместимостта на мерките за помощ и плана за реструктуриране на Dexia, ако то бъде взето преди 28 февруари 2010 г. Комисията уточнява в решението си, че на този етап, въз основа на предложените мерки в първоначалния план за реструктуриране, не може да се определи дали те са съвместими.

1.7. ДОПЪЛНИТЕЛНИ МЕРКИ ОТ ПЛАНА ЗА ПРЕСТРУКТУРИРАНЕ НА DEXIA

- (21) С писмо от 9 февруари 2010 г. заинтересованите държави-членки представиха на Комисията информация за предвидените допълнителни мерки, за да се допълни първоначалния план за реструктуриране, съобщен през февруари 2009 г. Всички мерки за реструктуриране, съобщени между февруари 2009 г. и февруари 2010 г., представляват плана за реструктуриране на Dexia (наричан по-долу „планът за реструктуриране“).
- (22) С писмо от 10 февруари 2010 г. белгийските власти посочват пред Комисията, че, в интерес на приемането на настоящото решение в най-кратки срокове, те приемат настоящото решение да бъде прието на френски език.

II. ОПИСАНИЕ НА ПОЛУЧАТЕЛЯ НА ПОМОЩТА

- (23) Dexia е финансова група, която развива дейност в банковия и застрахователния сектор. Дружеството майка, Dexia SA, е акционерно дружество по белгийското законодателство, чиито акции се търгуват на борсите Euronext Paris и Euronext Bruxelles. Към 31 декември 2008 г. борсовата му капитализация възлиза на 5,64 млрд. EUR. Създадена през 1996 г. вследствие на сливането между Crédit Local de France и Crédit communal de Belgique, Dexia се специализира в отпускането на заеми на местните власти, но сред клиенти ѝ са също 5,5 млн. частни лица, основно в Белгия и Турция, чрез местния филиал DenizBank.
- (24) След увеличението на капитала, извършено на 3 октомври 2008 г., дяловете на основните акционери в Dexia SA са разпределени, както следва:

Наименование на записалото капитала лице	Притежаван % преди операцията	Размер на записаната сума (млн. EUR)	Притежаван % към 31 декември 2008 г.
Белгийското федерално правителство	—	1 000	5,73
Фламандски регион	—	500	2,87
Валонски регион	—	350	2,01
Столичен регион Брюксел	—	150	0,86
Holding Communal SA	17	500	14,34
Arcofin SCRL	18,08	350	13,92
Ethias	6,37	150	5,04
Френското правителство	—	1 000	5,73
CDC	11,89	1 710	17,61
CNP Assurances	2	288	2,97
Служители на банката	3,92		2,57
Свободно търгувани акции (<i>Free float</i>)	40,74	—	26,86

⁽⁶⁾ ОВ С 305, 16.12.2009 г., стр. 3.

- (25) Dexia е организирана около холдинговото дружество майка (Dexia SA) и три оперативни структури, разположени във Франция (Dexia Crédit Local, наричана по-долу „DCL“), в Белгия (наричана по-долу „DBB“) и в Люксембург (Dexia Banque Internationale в Люксембург, наричана по-долу „Dexia BIL“). Докато общият баланс на групата възлиза на 651 млрд. EUR към 31 декември 2008 г., балансът на трите оперативни структури възлиза на:
- 414 млрд. EUR за DCL;
 - 263 млрд. EUR за DBB;
 - 67 млрд. EUR за Dexia BIL.
- (26) От създаването ѝ дейността на Dexia се разделя на четири основни бизнес линии:
- финансови услуги за публичния сектор и предприятията (наричани по-долу „Public and Wholesale Banking“, или PWB): тази бизнес линия обхваща отпуснатите заеми на местните власти, финансирането на проекти, дейностите по подобряване на кредити, извършвани от филиала FSA на DCL, продаден на Assured Guaranty през юли 2009 г., както и притежаването и активното управление на портфейл от облигации и ценни книжа, обезпечени с вземания (наричан по-долу „asset-backed securities“ или „ABS“); значителна част от тези дейности се управляват от DCL и международните ѝ филиали, с изключение на дейността PWB в Белгия, която е в ресора на DBB;
 - финансови услуги в областта на банкирането за граждани (наричани по-долу „Retail and Commercial Banking“ или „RCB“): тази бизнес линия обхваща приемането на депозити и отпускането на заеми на граждани и на предприятия в Белгия, Турция, Словашката Република и Люксембург, както и частното банкиране в Люксембург и Белгия; тези дейности се управляват от DBB и Dexia BIL, а по отношение на дейностите в Турция, от DenizBank, пряк филиал на Dexia SA;
 - дейностите, свързани с паричните наличности и финансовите пазари (наричани по-долу „Treasury, Funding and Markets“ или „TFM“), които обхващат дейности, свързани с паричните наличности, управлението на активи и пасиви (наричано по-долу „asset-liability management“ или „ALM“) и търговането за собствена сметка на Dexia;
 - останалите дейности, които обхващат дейностите по управлението на активи (прегрупираны в Dexia asset management, наричано по-долу „Dexia AM“), услугите за инвеститори (предлагани от съвместния филиал на Dexia и Banque royale du Canada, RBC Dexia Investor Services, наричани по-долу „RBC Dexia IS“) и застрахователните дейности на групата, извършвани в Белгия, Франция (Dexia Eragne Pension, наричани по-долу „DEP“), Турция и Ирландия.
- (27) От създаването ѝ до кризата през есента на 2008 г. дейността на Dexia се отличаваше от тази на останалите европейски търговски банки по следните характеристики:
- основни клиенти (местните власти), които се характеризират с ниско равнище на марж по кредитите и относително дълъг матуритет по непогасените кредити;
 - предимно краткосрочно финансиране, получено на междубанковия и паричния пазар, в сравнение с дългосрочните активи (заеми за местните власти, финансиране на проекти, портфейл от облигации);
 - силна зависимост на финансирането от по-нестабилни източници, като междубанковия пазар или набирането на парични средства от институционални инвеститори;
 - търсенето на марж извън традиционните дейности на групата (финансирането на местни власти, предприятия и частните лица), по-специално посредством:
 - i) дейности по подобряване на кредити чрез застрахователния „монолайн“ филиал FSA;
 - ii) дейности, свързани с търгуване за собствена сметка;
 - iii) инвестиции за собствена сметка в портфейл, съставен основно от облигации, който към 31 декември 2008 г. възлиза на 233 млрд. EUR (или 36 % от общия баланс на Dexia към тази дата);
 - iv) продажби на дериватни и структурирани продукти.
- (28) Поради тези особености профилът за рефинансиране на групата също съдържа особености, тъй като голяма част от групата (основно DCL) се намира в положение на структурна нужда от финансиране, която се задоволява именно чрез финансиране от други части от групата (главно DBB и Dexia BIL) и от парични и облигационни пазари и от пазари на ипотечни облигации.

(29) Ето защо, когато през септември 2008 г. след изпадането в несъстоятелност на банката Lehman Brothers междубанковият пазар и пазарът на ипотечни облигации пресъхнаха, Dexia изпита нужда от динамично краткосрочно финансиране в размер на [200—300] (*) млрд. EUR ([31—46] % от общия баланс на групата към 31 декември 2008 г.). Положението на банката се утежни през септември и октомври 2008 г. поради изпадането ѝ на сериозни рискове, свързани с банкови и държавни контрагенти в затруднение (американски, ирландски и исландски банки), обезценяване на пряко притежавани от Dexia активи или които са били подобрени от филиала ѝ FSA и от понижаването на курса на акциите, собственост на групата. Общо загубите и обезценяването на активите, регистрирани от групата, възлизат на 6,5 млрд. EUR към 30 септември 2009 г. (от които 5,9 млрд. EUR към 31 декември 2008 г.).

(30) За повече подробности относно събитията, които са причина за затрудненията на Dexia, Комисията се позовава на решенията си от 19 ноември 2008 г., 13 март 2009 г. и 30 октомври 2009 г.

(31) В отговор на тези затруднения новото ръководство на групата, назначено на 7 октомври 2008 г., въведе план за преобразуване, целящ да съсредоточи дейността на групата към основната ѝ бизнес линия (а именно дейностите PWB и RCB), както и да намали рисковия ѝ профил и нуждата от краткосрочно финансиране. Планът за преобразуване се състоеше от следните основни мерки:

— продажба на дейностите по подобряване на кредити от FSA на Assured Guarantee, като инвестиционният портфейл на FSA („Financial Products“) остана в Dexia (7);

— намаляване на размера на международните дейности PWB (т.е. дейностите PWB на DCL извън Франция, Италия и Испания);

— ликвидационно управление на голяма част от портфейла от облигации (158 млрд. EUR към 31 декември 2008 г.);

— прекратяване на всички дейности по търгуване за собствена сметка на TFM и сливане на дейностите за управление ALM и паричните потоци в нова бизнес линия „Group Center“;

— план за съкращаване на разходите.

(32) След въвеждането на плана за преобразуване, в началото на 2009 година положението на Dexia се подобри, което

ѝ даде възможност да постигне положителен нетен резултат от 808 млн. EUR за първите три тримесечия на 2009 година.

III. ОПИСАНИЕ НА МЕРКИТЕ ЗА ПОМОЩ

3.1. УВЕЛИЧЕНИЕ НА КАПИТАЛА

(33) Комисията се позовава на решението си от 19 ноември 2008 г. Увеличението на капитала със 6 млрд. EUR от белгийските и френските акционери, което се състои от емитиране на обикновени акции на Dexia SA, се осъществи окончателно на 3 октомври 2008 г. Финансирането на приетото увеличение на капитала се разпределя по следния начин:

а) Белгия:

— белгийската държава инвестира 1 млрд. EUR в Dexia SA;

— Фламандският регион инвестира 500 млн. EUR в Dexia SA;

— Валонският регион инвестира 350 млн. EUR в Dexia SA;

— Столичният регион Брюксел инвестира 150 млн. EUR в Dexia SA;

— Holding Communal SA инвестира 500 млн. EUR в Dexia SA;

— Arcofin SCRL инвестира 350 млн. EUR в Dexia SA;

— Ethias инвестира 150 млн. EUR в Dexia SA;

б) Франция:

— френската държава инвестира 1 млрд. EUR в Dexia SA. Управлението на това участие ще бъде поверено на Агенцията за дяловите участия на държавата.

— групата на Caisse des dépôts et consignations (CDC) инвестира 1,71 млрд. EUR в Dexia SA.

— CNP Assurances инвестира 288 млн. EUR в Dexia SA.

(*) Поверителна информация [...].

(7) За повече подробности за дейностите и продажбата на FSA Комисията посочва решението си от 13 март 2009 г.

- (34) Люксембургската държава от своя страна се ангажира да инвестира през септември 2008 г. 376 млн. EUR в Dexia BIL под формата на конвертируеми облигации с тригодишен падеж, годишна лихва от 10 % и конвертирането им в обикновени акции по условия, които предстои да бъдат договорени. Dexia посочи в плана за реструктуриране, за който е постъпило уведомление през февруари 2010 г., че окончателно се отказва от ползването от конвертируемите облигации на Dexia BIL, с незабавно влизане в сила, считано от датата на настоящото решение.

3.2. ГАРАНЦИЯ ЗА ОБЛИГАЦИИТЕ ПО ПАСИВА

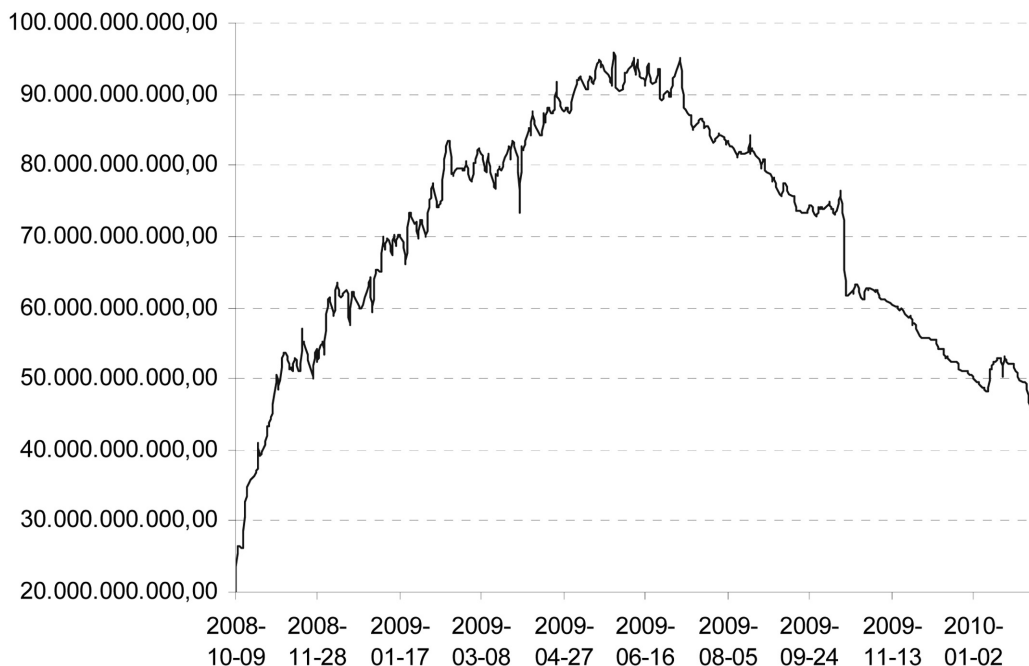
- (35) Гаранцията за облигациите по пасива на Dexia, предоставена на 9 октомври 2008 г. от заинтересованите държави-членки, вече е била предмет на решението от 19 ноември 2008 г. Със споразумението за гаранция трите заинтересовани държави-членки поеха съвместно ангажимент да гарантират, считано от 9 октомври 2008 г. до 31 октомври 2009 г., новото междубанково и институционално финансиране, както и новото облигационно финансиране, с максимален тригодишен матуритет, получено от Dexia SA, Dexia BIL, DCL и DBV. Гаранцията първоначално е била за максимален размер на облигации по пасива от 150 млрд. EUR и се разпределя 60,5 % за Белгия, 36,5 % за Франция и 3 % за Люксембург.
- (36) В горепосоченото решение от 19 ноември 2008 г. Комисията разреши гаранцията като неотложна мярка за оздравяване, за шестмесечен срок, считано от въвеждането ѝ. Според това решение, тъй като е бил предложен план за реструктуриране на получателя на помощта съгласно поетите ангажименти от трите заинтересовани държави-членки, този период е бил автоматично удължен, докато Комисията приеме решение относно плана за реструктуриране.
- (37) Тъй като споразумението за гаранция между Dexia и заинтересованите държави-членки изтича обаче на 31 октомври 2009 г., те уведомиха Комисията на 27 октомври 2009 г. за удължаването на споразумението за гаранция до 28 февруари 2010 г. посредством някои промени.
- (38) Прямо първоначалната гаранция, сключена между заинтересованите държави-членки и Dexia на 9 октомври 2008 г., условията на гаранцията са били променени по следния начин:
- a) Максималният размер на облигациите на Dexia, гарантирани от заинтересованите държави-членки, е бил намален от 150 млрд. EUR на 100 млрд. EUR; в допълнение към споразумението Dexia е поела ангажимент да положи максимални усилия от 1 ноември 2009 г. общият ангажимент на заинтересованите държави-членки по гаранцията да не превишава 80 млрд. EUR;
- b) Максималният падеж на облигациите, обхванати от гаранцията, е отложен от 31 октомври 2011 г. за 31 октомври 2014 г.⁽⁸⁾;
- в) От 16 октомври 2009 г. гаранцията спира да покрива всички договори с падеж по-малък от един месец, както и безсрочните депозити, считани като договори с падеж по-малък от един месец в инструмента за гаранцията.
- (39) Всички останали условия на първоначалната гаранция, сключена на 9 октомври 2008 г., остават непроменени, а именно условията за възнаграждение, които продължават да бъдат следните:
- a) Възнаграждението за гаранцията се състои от комисионна, която Dexia трябва да плаща месечно върху непогасените суми *pro rata temporis*, равна на 50 базисни пункта на годишна база за всички гарантирани облигации с падеж до дванадесет месеца включително или с падеж с неопределен срок;
- b) За всички гарантирани облигации с падеж, по-дълъг от една година, възнаграждението за гаранцията е равно на 50 базисни пункта на годишна база, увеличено с по-ниската от двете следни стойности, прилагана към всяка гарантирана облигация: средната стойност на CDS *spreads* senior на Dexia за 5 години, изчислена за периода от 1 януари 2007 г. до 31 август 2008 г. (при условие че тези *spreads* (спредове) са представителни), или медианната стойност на CDS *spreads* за 5 години от всички кредитни институции, които са с кредитен рейтинг, еквивалентен на този на Dexia, изчислена за същия период.
- (40) Във всеки случай комисионната се изчислява върху средния размер на непогасената сума на гарантираните облигации, които са с въпросния падеж или се ползват от гаранцията през последния месечен период.
- (41) Максималният размер на облигациите по пасива на Dexia, обхванати от гаранцията, възлиза на 95,9 млрд. EUR към 27 май 2009 г.⁽⁹⁾. Фигура 1 илюстрира промяната в размера на облигациите на Dexia, обхванат от гаранцията между 9 октомври 2008 г. и 11 февруари 2010 г.

⁽⁸⁾ Това отлагане на максималния падеж се прилага само към облигациите, емитирани след приемането на решението на Комисията от 30 октомври 2009 г.

⁽⁹⁾ Вж.: <http://www.nbb.be/DOC/DQ/warandia/index.htm>

Фигура 1

Промени в размера на облигациите на Dexia, обхванат от гаранцията

(Източник: BNB, 11 февруари 2010 г.)

- (42) В решението си от 30 октомври 2009 г. Комисията не е повдигнала възражение срещу изпължаването на гаранцията на заинтересованите държави-членки в полза на Dexia до 28 февруари 2010 г., тъй като гаранцията представлява неотложна мярка за оздравяване, съвместима с вътрешния пазар на основание член 107, параграф 3, буква б) от Договора за функционирането на Европейския съюз.

3.3. ОПЕРАЦИЯТА LA

- (43) Операцията LA, предоставена от BNB в сътрудничество с Централната банка на Франция, вече е била предмет на решението на Комисията от 19 ноември 2008 г. [...]
- (44) Съгласно закона от 15 октомври 2008 г. ⁽¹⁰⁾ относно мерки за насърчаване на финансовата стабилност и за въвеждане по-специално на държавна гаранция върху отпуснатите кредити и други операции, извършени за целите на финансовата стабилност, отпуснатите кредити от BNB на Dexia автоматично получават, при това с обратна сила, държавната гаранция от Белгия. Гаранцията не се отнася до частта от операцията LA, предоставена за сметка на Централната банка на Франция.
- (45) Според съобщената информация от BNB на Комисията операцията LA е била одобрена от Съвета на директорите на Европейската централна банка (наричана по-долу „ЕЦБ“) при максимален размер от [...] млрд. EUR. Този инструмент е бил използван от Dexia главно между октомври и ноември 2008 г.
- (46) В горепосоченото решение на Комисията от 19 ноември 2008 г. тя е разрешила операцията LA като неотложна мярка за оздравяване за шестмесечен срок, считано въвеждането ѝ. Все пак в уведомлението си до Комисията за плана за реструктуриране на Dexia от 17 февруари 2009 г. белгийското правителство е поискало и като превантивна мярка удължаването на възможността Dexia да прибегва до операциите LA на BNB до 31 октомври 2009 г., ако Комисията сметне, че тази мярка съдържа елементи на държавна помощ.

⁽¹⁰⁾ Държавен вестник на Белгия [Moniteur belge] от 17 октомври 2008 г., 2-ро издание, стр. 55634 и следващи.

3.4. МЯРКАТА FSA

- (47) Мярката FSA е била предмет на решението на Комисията от 13 март 2009 г. Съгласно тази мярка белгийското и френското правителство предоставят държавна гаранция, за да дадат възможност на Dexia да спази договор за пут опция (наричана по-долу „Put“), с който FSA Asset Management (наричано по-долу „FSAM“), предишен филиал на FSA, непродаден на Assured Guaranty, ще успее да продаде някои активи от портфейла FSAM на Dexia SA и/или DCL при възникване на определени задействащи събития (вж. съображения 50—59).

3.4.1. КОНТЕКСТ

- (48) Уместно е да се припомни, че дейността Financial Products (наричана по-долу „FP“) е била изключена от дейностите на FSA, продадени на Assured Guaranty. Дейността FP се състои по своята същност от i) приемане на депозити от страна на трети лица, на които FSA се задължава да плати възнаграждение за депозитите в определен размер по договори за гарантирани депозити (наричани по-долу „Guaranteed Investment Contracts“ или „GIC“) и ii) реинвестиране на тези депозити в ценни книжа с по-висока възвращаемост от разходите по гарантираните депозити GIC, които по принцип генерират положителен нетен марж от лихви. Технически GIC са сключени от филиалите на FSA (наричани по-долу „GIC Companies“), които на свой ред заемат резултата от тези депозити на друго дружество от групата, FSAM, което съставя и управлява портфейла от активи, предназначен да поеме пасивите и задълженията за обратно изплащане, дължими на контрагентите по GIC. FSAM и GIC Companies, които са част от дейността FP, също са били изключени от броя на дейностите, продадени на Assured Guaranty, и са останали в обхвата на Dexia.

- (49) Портфейлът с активи на FSAM включва главно ценни книжа, свързани с американския сектор на недвижими имоти, чиято пазарна стойност и/или рейтинги са силно влошени поради кризата с високорисковите заеми (*subprime*) и финансовата криза. Тъй като FSA е гарант на активите и пасивите на дейността FP, изключването на тази последна дейност от обхвата на продажбата задължително означава, че Dexia е гарант на дейностите FP, за да не бъде необходимо да се прибегва до гаранциите, предоставени от FSA. Като се има предвид затрудненото финансово положение на Dexia и мащабът на сумите, които теоретично могат да бъдат използвани в рамките на GIC, е било необходимо, от гледна точка на купувача на FSA, Assured Guaranty, Dexia на свой ред да се ползва с контрагаранциите на Белгия и Франция.

3.4.2. ОСНОВНИ ПРАВИЛА

- (50) Пут опцията (Put) е договор, с който FSAM има право да продава на Dexia SA и/или DCL някои активи, част от портфейла FSAM към 30 септември 2008 г. (общо 16,98 млрд. USD в остатъчна стойност по номинала) при настъпване на следните събития:

— при неизпълнение по активи, тоест ако дължимата главница или лихва по актив от портфейла не е платена на падеж: в този случай пут опцията се отнася до въпросните активи, които се продават на Dexia на остатъчната им стойност по номинала, увеличена с дължимите лихви.

— при несъстоятелност на Dexia, като тогава пут опцията се отнася до всички активи от портфейла FSAM, обхванати от пут опцията, или до няколко актива, чиято остатъчна стойност по номинала е равна на общата стойност на пасивите по GIC, ако втората сума е по-малка от първата. Въпросните активи се продават на остатъчната им стойност по номинала, увеличена с дължимите лихви.

— при неизпълнение по ликвидност, тоест ако Dexia не изпълни задълженията си по споразуменията за ликвидност, сключени или които ще бъдат сключени в полза на FSAM: в този случай пут опцията се отнася до някои активи, чиято остатъчна стойност по номинала е равна на размера на неизпълнението по ликвидност, и които се продават на Dexia на остатъчната им стойност по номинала, увеличена с дължимите лихви.

— при липса на обезпечение, тоест ако Dexia не осигури на FSAM обезпечение в размер на разликата между стойността на пасивите по GIC и пазарната стойност на активите на FSAM, след удържане на евентуален марж (*haircut*) от тези активи: в този случай, пут опцията се отнася до някои активи, чиято остатъчна стойност по номинала е равна на размера на неизпълнението на обезпечението, и които се продават на Dexia на остатъчната им стойност по номинала, увеличена с дължимите лихви.

- (51) По силата на договор за държавна гаранция Белгия (62,4 %) и Франция (37,6 %) се задължават да гарантират, не солидарно, облигациите на Dexia по горепосоченото споразумение за пут опция (Put), но след приспадане на изключените активи (наричани по-долу „изключените активи“) на стойност около 4,5 млрд. USD, така че размерът по номинала на активите, включени в портфейла, обхванат от гарантираната пут опция (Put) (наричани по-долу „покритите активи“) възлиза на 12,48 млрд. USD. Гаранцията на държавите е автономна гаранция, при първо поискване, неотменима и безусловна. Тя достига до обща сума от 16,98 млрд. USD (включваща максимално 12,48 млрд. USD за възстановяване на остатъчната стойност по номинала и 4,5 млрд. USD лихви), която ще бъде намалена постепенно с амортизацията на портфейла.

- (52) При настъпване на задействащо събитие FSAM чрез своя посредник първо ще поиска от Dexia да спази задълженията си по споразумението за пут опцията (Put), а след това ще го поиска от държавите при изтичането на определените срокове, в случай на неизпълнение или несъстоятелност на Dexia.

- (53) Държавите ще получат обратно дължимото от Dexia за прибягване до гаранцията i) в брой, докато общите плащания остават по-малки или равни на първия транш от 4,5 млрд. USD и ii) в акции, и при необходимост над тази сума, в дялове, носещи печалба. Все пак макар и горепосочените изключени активи да не са обхванати от гаранцията на държавите, сумите, използвани от гаранцията за изключени активи ще бъдат прехвърлени към първия транш от 4,5 млрд. USD, за който държавите могат да предават пряк иск в брой срещу Dexia.
- (54) Гаранцията подлежи на възнаграждение, което Dexia плаща годишно на държавите Белгия и Франция, в размер на 113 базисни пункта по покритието на риска от неизпълнение на гарантираната пут опция (Put), към което се добавят 32 базисни пункта за покритието на риска при неизпълнение от страна на Dexia на ангажиментите ѝ за ликвидност към FSAM.
- (55) Продажбата на FSA (без FP) е била извършена на 1 юли 2009 г. и мярката FSA е влязла в сила в същия момент. Последното проучване за устойчивостяване на портфейла FSAM е било съобщено на Комисията на 18 март 2009 г. и е било проведено от Société Générale (наричано по-долу „консултант“), упълномощения независим експерт на Белгия, въз основа на приетите към 31 януари 2009 г. данни.
- (56) Основните данни от портфейла FSAM са посочени в таблица 1 по-долу.

Таблица 1

Основни данни от портфейла FSAM (общо)

Класове активи	Номинална стойност		Пазарна стойност		Очаквани загуби (осн.)		Очаквани загуби (стрес.)	
	В млн. USD	В % от общо	В млн. USD	В % от общо	В млн. USD	В % от общо	В млн. USD	В % от общо
RMBS standards (извън „wrap“)	10 582	63,8	[4 000-5 000]	[...]	[1 500-2 500]	[...]	[...]	[...]
Subprime	7 317	44,1	[3 000-4 000]	[...]	[1 000-1 500]	[...]	[...]	[...]
Alt-A	2 424	14,6	[500-1 000]	[...]	[0-1 000]	[...]	[...]	[...]
Option ARMs	694	4,2	[0-500]	[...]	[0-500]	[...]	[...]	[...]
Prime	147	0,9	[0-100]	[...]	[0-10]	[...]	[...]	[...]
CES/HELOCs/ Wrapped RMBS (*)	817	4,9	[0-500]	[...]	[0-500]	[...]	[...]	[...]
NIMs	277	1,7	[0-200]	[...]	[0-30]	[...]	[...]	[...]
ABS CDO	36	0,2	[0-20]	[...]	[0-40]	[...]	[...]	[...]
CLOs	413	2,5	[0-400]	[...]	[0-100]	[...]	[...]	[...]
US Agency RMBS	1 338	8,1	[1 000-1 500]	[...]	[0-100]	[...]	[...]	[...]
Други	3 119	18,8	[1 000-2 000]	[...]	[0-400]	[...]	[...]	[...]
Общо	16 582	100,0	[7 000-9 000]	[...]	[2 000-3 000]	[...]	[3 500-4 500]	[...]

(*) CES = Closed-end second mortgages / HELOC = Home equity line of credit.

- (57) Портфейлът е съставен главно от ценни книжа „US RMBS standards“ в размер на близо 64 %, и по-специално ценни книжа „Subprime“ (44 % от портфейла) и „Alt-A“ (15 % от портфейла). В по-слаба степен портфейлът също така е изложен на риска от ценни книжа „US Agency RMBS“ (8 % от портфейла) и на ценни книжа, подобрени от „монолайн“ застрахователи. Номиналната стойност на портфейла е била 16,6 млрд. USD към 31 януари 2009 г. и средната му пазарна стойност към същата дата е била [42,2—54,3] % от номиналната стойност, или [7—9] млрд. USD. Очакваните загуби при основен сценарий са били [2—3] млрд. USD, докато при сценарий в стресова ситуация са били

изчислени на [3,5—4,5] млрд. USD. Действителната икономическа стойност (наричана по-долу „VER“) към 31 януари 2009 г. е била [13,6—14,6] млрд. USD при основен сценарий и [12—13] млрд. USD при сценарий в стресова ситуация.

- (58) Основните данни от портфейла FSAM след приспадане на изключените активи са посочени в таблица 2 по-долу:

Таблица 2

Основни данни от портфейла FSAM (след приспадане на изключените активи)

Класове активи	Номинална стойност		Пазарна стойност		Очаквани загуби (осн.)		Очаквани загуби (стрес.)	
	В млн. USD	В % от общо	В млн. USD	В % от общо	В млн. USD	В % от общо	В млн. USD	В % от общо
RMBS standards (извън „wrap“)	9 755	79,9	[3 500-4 000]	[...]	[1 500-2 500]	[...]	[...]	[...]
Subprime	6 544	53,6	[2 500-3 000]	[...]	[1 000-1 500]	[...]	[...]	[...]
Alt-A	2 371	19,4	[500-1 000]	[...]	[0-1 000]	[...]	[...]	[...]
Option ARMs	693	5,7	[0-500]	[...]	[0-500]	[...]	[...]	[...]
Prime	147	1,2	[0-100]	[...]	[0-10]	[...]	[...]	[...]
CES/HELOCs/ Wrapped RMBS (*)	817	6,7	[0-500]	[...]	[0-500]	[...]	[...]	[...]
NIMs	276	2,3	[0-200]	[...]	[0-30]	[...]	[...]	[...]
ABS CDO	36	0,3	[0-20]	[...]	[0-40]	[...]	[...]	[...]
CLOs	413	3,4	[0-400]	[...]	[0-100]	[...]	[...]	[...]
Други	909	7,4	[200-600]	[...]	[0-400]	[...]	[...]	[...]
Общо	12 205	100,0	[4 500-5 500]	[...]	[2 000-3 000]	[...]	[3 500-4 500]	[...]

(*) CES = Closed-end second mortgages / HELOC = Home equity line of credit.

- (59) Без изключените активи номиналната стойност на портфейла е била 12,2 млрд. USD към 31 януари 2009 г. и средната му пазарна стойност към същата дата е била [36,9—45,1] % от номиналната стойност, или [4,5—5,5] млрд. USD. Очакваните загуби при основен сценарий са били [2—3] млрд. USD, докато при сценарий в стресова ситуация са били изчислени на [3,5—4,5] млрд. USD. VER към 31 януари 2009 г. е била [9,2—10,2] млрд. USD при основен сценарий и [7,7—8,7] млрд. USD при сценарий в стресова ситуация.

IV. ПЛАН ЗА ПРЕСТРУКТУРИРАНЕ

- (60) Планът за реструктуриране цели да преориентира дейностите на Dexia в бизнеса ѝ и на основните ѝ пазари (тоест дейностите PWB и RCB във Франция, Белгия и Люксембург). Да намали рисковия ѝ профил и равнището на задлъжнялост, както и да уравни ликвидния профил на групата. Конкретно това означава прекратяване, намаляване и продажба на някои дейности, въвеждането на две отделни вътрешни отчетни звена, едното свързано с традиционните банкови дейности (наричано по-долу „core division“ (главното звено)), включващо основните дейности PWB и RCB, които представляват 72 % от общия баланс на Dexia към края на 2009 година), а другото, свързано с дейностите по ликвидационно управление, наречено „legacy portfolio management division“ (наричано по-долу „LPM“), към което се включват основно портфейлът от облигации, и като странична дейност международни дейности PWB, представляващи 28 % от общия баланс на Dexia към края на 2009 г. Подобряването на ликвидния профил е постигнато чрез намаляване на пазарното финансиране и краткосрочното финансиране, както и с увеличение на средния срок на финансирането и използването на най-стабилното финансиране (депозити за клиенти на дребно и търговски клиенти, облигации с покритие).

- (61) Планът за реструктуриране се състои от поредица от вече въведени мерки от Dexia, както и в поведенчески и структурни мерки, които Dexia ще трябва да въведе по време на реструктурирането под контрола на заинтересованите държави-членки, които са поели ангажимент да осигурят спазването му.
- (62) Всички тези мерки дават възможност да се намали с 35 % общият размер на баланса на Dexia към 31 декември 2014 г. спрямо 31 декември 2008 г., като се отчитат новите сключени договори.
- 4.1. **ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ НА ДЪЛГОСРОЧНАТА ЖИЗНЕСПОСОБНОСТ В НОРМАЛНА И СТРЕСОВА СИТУАЦИЯ**
- (63) Заинтересованите държави-членки са съобщили на Комисията подробна информация за бизнес модела на банката. Тази информация съдържа следното:
- бизнес план на групата от 2009 г. до 2011 г. и прогнози за някои данни от баланса и отчета за приходите и разходите за 2014 г. и 2017 г.;
 - обеми и маржове от непогасените заеми и на новите сключени договори по главни направления на дейност (PWB, RCB и др.) и по географски райони от 2009 г. до 2011 г.;
 - обеми и средни разходи за финансиране на групата по източник на финансиране (репо, гарантирани и негарантирани облигации, ипотечни облигации, депозити и др.).
- (64) Въз основа на тази информация Dexia предвижда положителни резултати за целия период на реструктурирането от 2009 г. до 2014 г. и съотношение на основния собствен капитал (наричан по-долу „Core Tier 1“) между 11 % и 15 %. Таблица 3 по-долу показва за всяка година между 2009 г. и 2014 г. прогнозите за резултатите и съотношението Core Tier 1 на Dexia.

Таблица 3

Прогнози за резултатите и съотношението Core Tier 1 на Dexia в периода на реструктурирането

Млн. EUR и %

	2009 г.	2010 г.	2011 г.	2012 г.	2013 г.	2014 г.
Core division						
Нетен резултат преди облагане	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
LPD						
Нетен резултат преди облагане	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Общо за групата Dexia						
Нетен резултат преди облагане	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]
Съотношение Core Tier 1	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]

- (65) Заинтересованите държави-членки са предоставили и три вида симулации в стресова ситуация, за да се установи устойчивостта на групата на външни сътресения.
- (66) Първият вид стрес тест, проведен от Dexia, е целял да провери устойчивостта на групата до 2011 г. по следните променливи: i) равнище на растеж на БВП в различните държави, ii) равнище на междубанковите лихвени проценти за 3 месеца и 5 години и iii) обменните курсове на някои чужди валути. По отношение на икономическия растеж са били формулирани хипотези при основен сценарий и при сценарий в стресова ситуация, заедно с използваните хипотези за други подобни упражнения, наскоро проведени в Европа. Резултатите от стрес теста, проведен от Dexia, подсказват, че групата ще остане на печалба през 2010 г. и през 2011 г., дори и при сценарий в стресова ситуация. Печалбата преди облагане би възлизала на [...] млн. EUR през 2010 г. и на [...] млн. EUR през 2011 г.

- (67) Вторият вид стрес тест, проведен от Dexia, е бил с цел проверка на устойчивостта на групата при нарастване на разходите ѝ за финансиране, получено на пазарите в едногодишен период със i) 100 базисни пункта и с ii) 200 базисни пункта. Резултатите от стрес теста, проведен от Dexia, сочат, че въздействието върху резултатите на групата може да се оцени на [...] млн. EUR при нарастване със 100 базисни пункта на разходите за финансиране, и на [...] млн. EUR при нарастване с 200 базисни пункта на разходите за финансиране.
- (68) Третият вид стрес тест, проведен от Dexia, е бил с цел проверка на ликвидността на групата, и по-специално ликвидното ѝ състояние при извънредни обстоятелства, като се сравни евентуално изискваната ликвидност с евентуално наличната ликвидност при такива обстоятелства. Стрес тестът е проведен за период от един месец. Приложеният сценарий съчетава въздействието на идиосинкротичен удар, свързан с Dexia, с последиците от обща криза на ликвидността. Този стрес тест на ликвидността е предприет както от Dexia, така и от нейния контролен орган (Комисията за банковата, финансовата и застрахователната дейност, наричана по-долу „CBFA“). [...] ⁽¹¹⁾ [...].

4.2. ПОВЕДЕНЧЕСКИ АНГАЖИМЕНТИ

- (69) Планът за реструктуриране, за който е постъпило уведомление на 9 февруари 2010 г., се състои първо от намаляване на краткосрочното финансиране, от увеличаване на средната продължителност на дългосрочното финансиране и от увеличаване на източниците на стабилно финансиране на групата. В тази връзка заинтересованите държави-членки се ангажират Dexia да спазва три съотношения на количествено финансиране.
- Dexia запазва съотношението „краткосрочно финансиране ⁽¹²⁾ /общ размер на баланса“ от 30 % към 31 декември 2009 г., на равнище, по-ниско или равно на 23 % към 31 декември 2010 г., по-ниско или равно на 20 % към 31 декември 2011 г., по-ниско или равно на 14 % към 31 декември 2012 г., по-ниско или равно на 13 % към 31 декември 2013 г. и по-ниско или равно на 11 % към 31 декември 2014 г.
- Dexia увеличава срока на финансирането си, като запазва средната продължителност на жизнения цикъл на пасивите на групата ⁽¹³⁾ на равнище по-високо или равно на равнищата, посочени в таблица 4 по-долу:

Таблица 4

Промени в средната продължителност на жизнения цикъл на пасивите на Dexia (в години)

31.12.2009 г.	31.12.2010 г.	31.12.2011 г.	31.12.2012 г.	31.12.2013 г.	31.12.2014 г.
[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]

- Dexia увеличава източниците си на стабилно финансиране: изчислено е съотношение, чийто числител е равен на сумата от финансирането под формата на ипотечни облигации, от финансирането под формата на търговски депозити RCB и PWB, и чийто знаменател е равен на сумата на всички активи на Dexia. Това съотношение, равно на 36 % към 31 декември 2009 г., трябва да бъде по-голямо или равно на 40 % към 31 декември 2010 г., по-голямо или равно на 45 % към 31 декември 2011 г., по-голямо или равно на 53 % към 31 декември 2012 г., по-голямо или равно на 55 % към 31 декември 2013 г. и по-голямо или равно на 58 % към 31 декември 2014 г.
- независим експерт проверява на всеки шест месеца спазването на тези три съотношения на финансиране.
- (70) Dexia поема ангажмента да не предоставя заеми на клиентите си PWB на равнище „risk-adjusted return on capital“ (RAROC), по-ниско от 10 %. За изчисляването на RAROC се съпоставят нетния марж след облагане към икономическия капитал ⁽¹⁴⁾.

⁽¹¹⁾ [...].

⁽¹²⁾ Краткосрочното финансиране включва: репо сделките (сделки за продажба с обратно изкупуване) от всякакъв вид (с централни банки, двустранни или тристранни), сертификати за депозити и търговски ценни книжа, междубанкови депозити, доверени депозити, депозити на централни банки, както и останалото банкиране на едро (wholesale).

⁽¹³⁾ Пасивите на групата, посочени в това съотношение, включват i) дългосрочни — всички ипотечни облигации, емитирани от групата, и емисиите във формат EMTN (гарантирани, негарантирани и инвестирани на междубанковия пазар или чрез мрежата за банкиране на дребно) и ii) краткосрочни — за цялото краткосрочно финансиране в баланса на групата.

⁽¹⁴⁾ Икономическият капитал се изчислява по методологията на Базелския комитет за банков надзор (вж.: „Международна конвергенция по отношение измерването на капитала и на капиталовите стандарти: преработен документ“ (юни 2006 г.).

- брутният марж е разликата между фактурирания марж на клиента (изразен в базисни пунктове над референтния процент IBOR) и разхода за финансиране на Dexia (изразен в базисни пунктове над референтния процент IBOR), изразен от цената на вътрешния трансфер.
 - цената на вътрешния трансфер отразява разхода за ново финансиране на Dexia, като се отчитат характеристиките на заемите (матуритет, допустимост за рефинансиране с ипотечни облигации и др.) на клиентите PWB.
 - нетният марж е равен на брутния марж, намален i) с всички видове разходи (общи разходи, разходи за заплати, оперативни разходи, амортизации и др.), изчислени въз основа на наблюдението на разходите от дейността по предоставяне на заеми на клиентите PWB, ii) със средно-рисковите разходи, изчислени за всяка транзакция при спазване на методологията Базел II (средно-рисковите разходи за дълг период) и iii) с данъчната тежест.
 - независим експерт проверява на всеки шест месеца дали RAROC отразява разходите от дейността PWB, дали горепосоченото задължение за спазване на минимален RAROC от 10 % за дейността PWB се спазва и дали методологията и изчисляването на RAROC и на съставните елементи са точни.
- (71) Dexia намалява до нула размера на предоставяното понастоящем финансиране на турския си филиал DenizBank най-късно на 31 юни 2014 г. и не му предоставя никакво финансиране в рамките на групата до 31 декември 2014 г.
- (72) От настоящия момент до 30 юни 2010 г. Dexia въвежда отчетно звено LPMD. Включените към това звено активи са предмет на ликвидационно управление или се продават. Тези активи са:
- портфейлите „Credit Spread Portfolio“ (CSP) и „Public Sector Portfolio“ (PSP) (за сума, изчислена на около 134 млрд. EUR към 31 декември 2009 г.);
 - портфейла „Financial Products“ от активи на FSAM, запазени от Dexia (за сума, изчислена на около 10,7 млрд. EUR към 31 декември 2009 г.) и
 - портфейла „non-core PWB loans“ (за сума, изчислена на около 17 млрд. EUR към 31 декември 2009 г.).
- Полученото от Dexia финансиране и ползващо се от гаранцията за финансиране е изцяло предоставено на това звено.
- (73) Dexia ограничава сключването на нови договори PWB на 12 млрд. EUR през 2009 г., на 15 млрд. EUR през 2010 г. и на 18 млрд. EUR от 2011 г. до 2014 г.
- (74) Dexia намалява оперативните си разходи с 15 % преди 31 декември 2012 г.
- (75) Dexia намалява търговските си дейности („trading“) (намаление с 44 % от средногодишната рискова стойност, която е била 126 млрд. EUR през 2008 г.) и прекратява търгуването за собствена сметка, считано от датата на настоящото решение на Комисията.
- (76) Dexia окончателно се отказва, с незабавно влизане в сила, считано от датата на решението на Комисията, от ползването на конвертируемата облигация Dexia BIL в размер на 376 млн. EUR, която Люксембург се е ангажирал да поеме през септември 2008 г.

- (77) Използването от страна на Dexia на гаранцията за финансиране на заинтересованите държави-членки е ограничено според следните условия:
- прекратяване на гаранцията за всички сключени договори за депозити, считано от 31 март 2010 г.;
 - прекратяване на гаранцията за финансиране за всички реализирани краткосрочни емисии (с матуритет по-малък от една година), считано от 31 май 2010 г.;
 - прекратяване на гаранцията за финансиране за всички (включително дългосрочните) емисии или договори, реализирани или сключени, считано от 31 юни 2010 г.;
 - в нито един момент общият размер на непогасените гарантираните суми не може да надвишава 100 млрд. EUR;
 - през периода на прилагане на гаранцията Dexia плаща на заинтересованите държави-членки допълнително възнаграждение върху сумата от превишаването в случай на преминаване на следните прагове на непогасени гарантирани суми:

Таблица 5

Допълнително възнаграждение, изплащано при превишаване на сумите на гарантираните задължения по пасива

Праг/гранш (гарантирана непогасена сума в млрд. EUR)	60—70	70—80	80—100
Допълнително възнаграждение за превишаването (в базисни пунктове)	+ 50	+ 65	+ 80

- (78) До 31 октомври 2014 г. Dexia няма да използва статута си на банка, който ѝ дава право на гаранция от заинтересованите държави-членки за търговско-рекламни цели, и няма да използва гаранцията за чисто арбитражни операции.
- (79) До 31 декември 2011 г. Dexia SA и филиалите ѝ, върху които притежава изключителен или съвместен контрол, няма да придобиват повече от 5 % от дружествения капитал на други кредитни институции или инвестиционни предприятия или застрахователни дружества, освен с разрешение на Комисията. Този ангажимент не е пречка, ако е налице предварително съгласие на Комисията, Dexia да придобива участие, което представлява възнаграждение за апорт от участия или за дейности, осъществено в рамките на операция по продажба или обединяване (чрез сливане или принос) на активи или дейности, стига въпросното участие не предоставя на Dexia изключителен контрол или съвместен контрол върху структурата получател на апорта или в резултат на сливането. Dexia предварително информира Комисията за всеки проект за придобиване, включително всеки предвиден проект от предприятията, които Dexia съвместно управлява.
- (80) До 31 декември 2014 г. Dexia ще ограничи размера на:
- всяка една форма на разпределение на дивиденди от страна на Dexia SA, които произтичат от обикновените ѝ акции, и
 - всяко едно предсрочно погасяване по собствена преценка или плащане на купон по хибридни инструменти Tier 1 или инструменти Tier 2, i) емитирани от структурите, върху които Dexia притежава изключителен контрол, ii) притежавани от лица или структури, различни от Dexia SA и нейните филиали и iii) чието плащане или реализиране е по собствена преценка съгласно договорните разпоредби, свързани с тези инструменти, така че след разпределението и предвиденото плащане (и предвид евентуалните плащания, които са станали задължителни поради плащането на дивиденди, които произтичат от обикновените акции), Core Tier 1 на Dexia (изчислено спрямо последните консолидирани финансови отчети, подготвени съгласно стандартите IFRS)

— остава по-висок или равен на равнището по-долу; и

31.12.2009 г.	31.12.2010 г.	31.12.2011 г.	31.12.2012 г.	31.12.2013 г.	31.12.2014 г.
10,7 %	10,6 %	[...]	[...]	[...]	[...]

— остава по-висок или равен на сумата от i) 12,5 % от претеглените спрямо риска активи (*risk weighted assets*) на звеното *Legacy Portfolio Management Division* и ii) 9,5 % от претеглените спрямо риска активи на други дейности на групата („Core Division“).

(81) Посоченият ангажимент в съображение (80):

— не засяга изискването за разпределими печалби (по смисъла на член 617 от Кодекса на дружествата на Белгия), по отношение на Dexia;

— не засяга операциите, които Dexia ще бъде законово длъжна да извърши спрямо хибридни инструменти Tier 1 или Tier 2, или операции, които Dexia ще бъде длъжна да извърши спрямо подобни инструменти по сключени договори преди 1 февруари 2010 г.; и

— ще може да бъде преразгледан при значителна промяна в определението на собствен капитал съгласно надзорните правила и счетоводните стандарти, приложими към Dexia.

(82) От друга страна, без да се засягат операциите, които Dexia ще бъде законово длъжна да извърши, или операциите, които тя ще бъде длъжна да извърши съгласно сключените договори преди 1 февруари 2010 г., спрямо хибридни инструменти Tier 1 или Tier 2, до 31 декември 2011 г. Dexia няма да:

— извършва плащане на купон по хибридни инструменти Tier 1 или инструменти Tier 2, притежавани от лица или структури, различни от Dexia SA и нейните филиали, и чието плащане е по собствена преценка съгласно договорните разпоредби, свързани с тези инструменти;

— одобрява или гласува в полза на изплащането на каквато и да е форма на дивидент на дивидент от която и да е структура, върху която Dexia SA упражнява пряко или косвено изключителен контрол (включително структурите, които са изцяло нейна собственост), когато подобно плащане би довело до задължение за плащане на купон по хибридни инструменти Tier 1 или инструменти Tier 2, собственост на различни от Dexia SA и филиалите ѝ лица; и

— упражнява право на избор за предсрочно погасяване по хибридните инструменти Tier 1 или инструментите Tier 2, посочени в първото тире по-горе.

(83) Dexia SA няма да разпределя дивиденди върху обикновените си акции до 31 декември 2011 г. Тази забрана няма да се прилага върху разпределението на дивиденди, осъществено изцяло чрез разпределяне на нови акции, ако размерът на това разпределение i) е в съответствие със съображение (80) и ii) е по-ниско или равно на 40 % от положителния нетен резултат, реализиран от Dexia SA през бюджетната 2009 година по отношение на извършеното разпределение през 2010 г., и е по-ниско или равно на 40 % от положителния нетен резултат, реализиран от Dexia SA през бюджетната 2010 година по отношение на извършеното разпределение през 2011 г. ⁽¹⁵⁾.

⁽¹⁵⁾ Заинтересованите държави-членки са уведомили Комисията за писмо от Dexia от 12 февруари 2010 г., в което се потвърждава, че не съществува документ за хибриден дълг и подчинен дълг, емитиран от структурите на групата, и правилата за който да предвиждат задължение за плащане на купон („coupon pusher“), в случай че Dexia SA извърши плащане на дивидент в акции, с единственото изключение от 500 млн. EUR, реализирани от Dexia Funding Luxembourg SA през 2006 г. (код ISIN: XS0273230572).

- (84) В тази връзка е уместно да се припомни, че съгласно поетите ангажименти от заинтересованите държави-членки в рамките на решението на Комисията от 30 октомври 2009 г. за удължаване на гаранцията, Dexia е длъжна от датата на това решение и до датата на настоящото решение да не:
- i) декларира какъвто и да е временен дивидент, нито да предлага на Общото събрание на акционерите на Dexia SA плащането на какъвто и да е форма на дивидент в полза на акционерите на Dexia SA;
 - ii) одобрява, нито гласува в полза на изплащането на какъвто и да е форма на дивидент от структурите, върху които Dexia SA упражнява пряко или косвено изключителен контрол, но които не са (пряко или косвено) изцяло нейна собственост;
 - iii) одобрява, нито гласува в полза на изплащането на какъвто и да е форма на дивидент на дивидент от която и да е структура, върху която Dexia SA упражнява пряко или косвено изключителен контрол (включително структурите, които са изцяло нейна собственост), когато подобно плащане би довело до задължение за плащане на купон по хибридни инструменти Tier 1 или постоянни инструменти Upper Tier 2, собственост на различни от Dexia SA и филиалите ѝ лица или структури;
 - iv) извършва плащането на какъвто и да е купон по хибридни инструменти Tier 1 или постоянни инструменти Upper Tier 2, собственост на лица или структури, различни от Dexia SA и нейните филиали, и чието плащане е по собствена преценка съгласно договорните разпоредби, свързани с тези инструменти. Ако все пак при това неплащане може да се стигне до спиране на плащането на дивиденти от Dexia SA, които произтичат от резултатите от 2009 г., горепосочената забрана може да не се приложи, ако Dexia е информирала предварително Комисията и Комисията е одобрила *ad hoc* посоченото плащане на купон; или
 - v) упражнява опция по собствено усмотрение за предсрочно погасяване на хибридните инструменти, посочени в точки iii) и iv) от настоящото съображение.
- (85) За да подобри конкуренцията и прозрачността по отношение на операциите за отпускане на банкови заеми на местните власти, Франция се ангажира да се погрижи местните власти да развият практики за конкуриране при операциите си за осигуряване на пари и капитали. В тази връзка изрично ще бъдат отправени препоръки от държавата към местните власти преди края на 2010 г. както по отношение на банковото финансиране, така и в областта на използването на сложни финансови продукти. В тези препоръки ще се наблегне на самия икономически интерес в този сектор с прилагане на мерки за конкуриране и ще се посочат различни практически правила, съгласно които тези мерки могат да бъдат изпълнени. Препоръчаните добри практики ще предвиждат публичния характер на конкуррирането за заемите с най-голям размер. Конкретно за местните власти, службите, които отговарят за оказването на помощ и съвети на същите, ще бъдат информирани за тези препоръки. Ако тези препоръки се окажат недостатъчни, за да се осигури прозрачността и недискриминационния характер на поканиите за представяне на оферти от страна на местните власти до 2013 г. в областта на банковото финансиране, Франция се ангажира да представи нормативни предложения в тази насока.
- (86) За да подобри конкуренцията и прозрачността при операциите с банкови заеми, отпускани на местните власти, белгийското правителство, заедно с регионалните власти, се ангажира да контролира публикуването от страна на възложителите на известия за сключени договори, свързани с финансирането на местните публични власти.
- #### 4.3. ПРОДАЖБИ И ЛИКВИДАЦИОННО УПРАВЛЕНИЕ
- (87) Dexia ще извърши продажба на активите, посочени в настоящото съображение:
- a) продажба или регистриране за търговия на фондовата борса на дяловото участие в размер на 70 %, собственост на групата в италианския ѝ филиал Crediop, до 31 октомври 2012 г. ⁽¹⁶⁾;
 - b) продажба до 30 юни 2010 г. на DEP, френски филиал на Dexia Insurance Belgium (наричана по-долу „DIB“), осъществяваща дейност в областта на животозастраховането и социалния инженеринг. Споразумението за продажба беше подписано на 9 декември 2009 г. и продажбата трябваше да се осъществи през първото шестмесечие на 2010 г.;
 - v) продажба или регистриране за търговия на фондовата борса до 31 декември 2010 г. на дяловото участие в размер на 51 % на Dexia в AdInfo, филиал, осъществяващ дейност в областта на предоставянето на компютърни услуги на местните власти в Белгия;
 - г) продажба на дяловото участие на Dexia в SPE, белгийско предприятие за енергопроизводство, преди 31 декември 2010 г.;
 - д) продажба на дяловото участие в размер на 20 % на Dexia в Crédit du Nord (тази продажба беше осъществена на 11 декември 2009 г.);
 - e) закриване до 2010 г. на около 80 клона в Белгия в рамките на новия модел на групата за разпространение;
 - ж) прекратяване на следните дейности на RCB International:
- ⁽¹⁶⁾ Dexia няма да бъде длъжна да продава дяловото си участие в Crediop на изключително ниска цена (по-малко от [...] пъти от счетоводната стойност през 2010 г. и 2011 г. и [...] пъти от счетоводната стойност през 2012 г.).

- i) продажба на Experta Jersey, закриването на Dexia „Private Bank“ (PB) Jersey, прекратяването на дейностите PB на Montevideo, прекратяването на проекта за развитие на PB в Сингапур, прекратяването на проекта за потребителско финансиране (*consumer finance*) в Русия и прекратяването на дейностите на Dexia Asset Management (наричано по-долу „DAM“) в страните от Централна и Източна Европа, продажбата на тръстовите дейности на Experta в Швейцария е била осъществена през 2009 г. и началото на 2010 г.;
 - ii) продажба на тръстовите дейности на Experta на Бахамските острови, както и продажба на датския филиал на Dexia BIL до 31 декември 2011 г.;
 - з) продажба или регистриране за търговия на фондовата борса до 31 октомври 2012 г. на дяловото участие на Dexia в словашкия ѝ филиал Dexia Banka Slovensko (наричан по-долу „DBS“) ⁽¹⁷⁾;
 - и) прекратяване и ликвидационно управление на следните дейности на PWB international:
 - i) Индия: продажба на структурата, осъществена през 2009 г.;
 - ii) Швейцария (Dexia Public Finance Switzerland) и Швеция (Dexia Norden): закриване и ликвидация до 31 декември 2010 г.;
 - iii) Мексико, Австралия и Япония: ликвидационно управление на баланса;
 - й) продажба на FSA (завършена на 1 юли 2009 г.), след това продажба на дяловете на Dexia в Assured Guaranty до 31 декември 2011 г.;
 - к) продажба на дяловото участие в размер на 49 % от групата в Kommunalkredit Austria (KA), осъществена през четвъртото тримесечие на 2008 г.;
 - л) продажба или регистриране за търговия на фондовата борса на Deniz Emeklilik, застрахователния филиал на DenizBank, до 31 октомври 2012 г.;
 - м) продажба на дяловото участие в размер на 60 % от групата в Dexia Sabadell до 31 декември 2013 г.;
 - н) ускорена продажба на портфейла от облигации на Dexia в размер на [10—20] млрд. EUR на година през 2010 г. и 2011 г., от [5—15] млрд. EUR до [10—20] млрд. EUR през 2012 г., от [0—10] до [5—15] млрд. EUR през 2013 г. и 2014 г.;
 - о) ликвидационно управление на дейностите на Standby Bond Purchase Agreements (наричано по-долу „SBPA“) и Tender Option Bonds (наричано по-долу „TOB“) (САЩ/Канада).
- (88) Планът за реструктуриране води до намаляване с 35 % на общия размер на баланса на Dexia към 31 декември 2014 г. спрямо размера му към 31 декември 2008 г. Заинтересованите държави-членки се ангажират Dexia да намали размера на баланса си, както е посочено в таблица 6 по-долу.

⁽¹⁷⁾ Dexia няма да бъде длъжна да продава DBS на изключително ниска цена (по-малко от [...] пъти от счетоводната стойност през 2010 г. и [...] пъти през 2011 г.).

Таблица 6

Намаляване на размера на баланса на групата от „core division“ и от LPMD

(В млрд. EUR)

	31.12.2008 г.	31.12.2009 г.	31.12.2010 г.	31.12.2011 г.	31.12.2012 г.	31.12.2013 г.	31.12.2014 г.
Общ баланс на групата	651	580	[510—550]	[485—545]	[425—490]	[405—465]	427
Общо LPMD		162	[120—140]	[100—120]	[80—110]	[70—100]	79
Общо „core division“		419	[390—410]	[385—415]	[345—380]	[335—365]	353

4.4. ИЗПЪЛНЕНИЕ НА ЗАДЪЛЖЕНИЯТА

- (89) Независим експерт представя на всяко шестмесечие доклад до Комисията относно изпълнението на задълженията от плана за реструктуриране. Докладът по-специално включва подробна експертиза i) на спазването на намаляването на посочения в съображение 88 баланс, ii) на спазването на трите съотношения за ликвидност и финансиране, посочени в съображение 69, и iii) на спазването на задължението за RAROC ⁽¹⁸⁾, посочено в съображение 70. Освен това:

— докладът се представя най-късно един месец след представянето на шестмесечните отчети и приемането на годишните отчети, и при всички положения преди 1 октомври и 30 април всяка година;

— ако в представения от него доклад преди 1 октомври всяка година независимият експерт определи рискове, поради които предвидените годишни цели в плана за реструктуриране няма да бъдат постигнати в края на текущата година, властите на заинтересованите държави-членки представят на Комисията през месеца след представянето на доклада, предвидените от Dexia мерки, с които да постигне тези цели чрез подходящи средства преди края на годината;

— ако в представения от него доклад преди 30 април всяка година независимият експерт установи, че годишните цели, предвидени в плана за реструктуриране не са постигнати, властите на заинтересованите държави-членки представят на Комисията през месеца след представянето на доклада, предвидените съвместно с Dexia мерки, с които да се постигнат тези цели преди 30 юни от текущата година чрез подходящи средства;

— ако не бъдат представени предвидените мерки в посочения срок или ако целите не са постигнати преди 30 юни (относно представените мерки, при необходимост, след доклада, който трябва да бъде представен преди 30 април), Комисията може съгласно разпоредбите от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета ⁽¹⁹⁾ да открие отново официалната процедура за разследване [...].

- (90) Белгийските, френските и люксембургските власти ще представят за предварително одобрение от страна на Комисията, и най-късно един месец след настоящото решение, списък, съдържащ от едно до три лица, избрано(и) със съгласието на Dexia, за назначаване като независим експерт. Независимият експерт трябва да притежава нужните умения и не трябва да се намира в положение на конфликт на интереси при изпълнението на мандата си. Комисията ще може да одобри или да отхвърли предложени(те) независим(и) експерт(и). Ако Комисията отхвърли предложени(те) независим(и) експерт(и), Dexia и белгийските, френските и люксембургските власти ще предложат в срок от един месец след уведомлението за отхвърлянето от един до трима нови кандидати, който(които) също така ще трябва да бъде(ат) одобрен(и) или отхвърлен(и) от Комисията. Ако всички предложени кандидати в крайна сметка бъдат отхвърлени от Комисията, Комисията ще назначи независим експерт. Разходите за услугите на независимия експерт се поемат от Dexia.

⁽¹⁸⁾ RAROC отразява разходите на звеното PWB и методологията и изчислението на RAROC и на съставните елементи са точни.

⁽¹⁹⁾ ОВ L 83, 27.3.1999 г., стр. 1.

- (91) В случай, че един от ангажиментите за продажба на активите, посочени в букви а), в), г), з), л) или м) от съображение 0 не бъде изпълнен в посочените срокове и ако няма одобрение на алтернативно задължение на Комисията, френските, белгийските и люксембургските власти ще предложат за предварително одобрение от Комисията, и най-късн, един месец след крайния срок за продажбата, списък съдържащ от едно до три лица, избрано(и) със съгласието на Dexia, което(които) да бъде(ат) назначено(и) като пълномощник(и), отговорен(ни) за осъществяването на посочените продажби. Пълномощникът, на когото е възложена продажбата, трябва да притежава нужните умения и не трябва да се намира в положение на конфликт на интереси при изпълнението на мандата си. Комисията ще може да одобри или да отхвърли предложени(те) пълномощник(ци). Ако Комисията отхвърли предложени(те) пълномощник(ци), на който(които) е възложена предложената продажба, Dexia и белгийските, френските и люксембургските власти ще предложат в срок от един месец след уведомяването за отхвърлянето от един до трима нови кандидати, който(които) също така ще трябва да бъде(ат) одобрен(и) или отхвърлен(и) от Комисията. Ако всички предложени кандидати в крайна сметка бъдат отхвърлени от Комисията, тя ще определи пълномощник, когото Dexia ще назначи или ще съдейства да бъде назначен, въз основа на одобрения от Комисията мандат.
- (92) Френските, белгийските и люксембургските власти се ангажират Dexia да предостави необходимите и подходящи пълномощия за представителство, на пълномощника, на когото е възложена продажбата, i) за да извърши продажбата на посочените в съображение (91) активи (включително всяко едно необходимо пълномощие, за да се осигури правилната обработка на нужните документи за осъществяване на продажбата), и ii) за да изпълни всяко едно необходимо или подходящо действие или декларация за осъществяването на продажбата, включително назначаването на консултанти, които да подпомагат процеса на продажба. Пълномощникът, на когото е възложена продажбата, ще включи в договора(ите) за покупко-продажба обичайните и разумни условия, които счете за уместни за приключване на продажбата през годината след назначаването на пълномощника. Пълномощникът, на когото е възложена продажбата, ще организира процеса на продажбата, така че продажбата да бъде гарантирана [...]. Разходите за услугите на пълномощника, на когото е възложена продажбата, се поемат от Dexia.
- (94) Първо, като се имат предвид трудностите, пред които е била изправена Dexia по време на финансовата криза, и твърде сериозния размер на получените помощи, Комисията е изразила съмнения относно:
- способността на първоначалния план за реструктуриране да възстанови дългосрочната жизнеспособност на групата без държавна помощ и в най-кратки срокове;
 - характера на предложените мерки за реструктуриране, които са останали извън изискваното съгласно съобщението на Комисията относно връщане на жизнеспособността и оценка на мерките за реструктуриране във финансовия сектор според правилата за държавна помощ в настоящата криза ⁽²⁰⁾ (наричано по-долу „съобщението за банковото реструктуриране“);
 - способността на предложените мерки да гарантират, че нарушаването на конкуренцията ще бъде ограничено и моралният риск ще бъде компенсирал с помощи, ограничени до необходимия минимум, и че ще е на лице адекватно разпределение на тежестта между получателите и заинтересованите държави-членки.
- (95) След това, по отношение на мярката FSA Комисията е приела в решението си от 13 март 2009 г., че самата гаранция, както и покритието на активите и споделянето на разходите между Dexia и заинтересованите държави-членки, са съвместими с вътрешния пазар. Все пак оценката на активите и възнаграждението за гаранцията, както и това за ценните книжа, които Dexia ще емитира извън първия транш от 4,5 млрд. по силата на договора за път опция (Put), предстои да се проверят. Ето защо Комисията е решила да включи тези аспекти от мярката FSA в официалната процедура по разследване, открита спрямо плана за реструктуриране на Dexia. Комисията също така е уточнила в същото това решение, че наличието на гаранцията, портфейлът от обхванати активи и равнището на първите загуби, които е претърпяла Dexia, не попадат в рамките на откритата с това решение процедура.

VI. МНЕНИЯ НА ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ СТРАНИ

V. ПРИЧИНИ, КОИТО ОБОСНОВАВАТ ОТКРИВАНЕТО НА ОФИЦИАЛНА ПРОЦЕДУРА

- (93) Комисията припомня, че официалната процедура за разследване, открита с решението ѝ от 13 март 2009 г., се отнася едновременно до първоначалния план за реструктуриране на Dexia, за който в Комисията е постъпило уведомление от заинтересованите държави-членки през февруари 2009 г., и до мярката FSA.

- (96) Комисията отбелязва, че не е получено мнение от заинтересованите страни в рамките на официалната процедура по разследване, открита по отношение на мерките за помощ в полза на Dexia.
- (97) За сметка на това, преди откриването на процедурата е внесена жалба в службите на Комисията от конкурент на DBB срещу увеличението на капитала с три милиарда евро, финансирано от белгийските власти и акционери на Dexia, както и срещу предоставената гаранция от Белгия за междубанковите заеми и приравнените към тях продукти в полза на Dexia. В подкрепа на жалбата са приведени следните основания:

⁽²⁰⁾ ОВ С 195, 19.8.2009 г., стр. 9.

- помощта не следва да се счита като пропорционална, именно поради цената за закупуване на обикновените акции, емитирани от Dexia в рамките на мярката за рекапитализация: цената от 9,9 EUR, която се основава на средната стойност на курса от предходните тридесет дни преди операцията, е по-висока от цената, която би платил инвеститор в условията на пазарна икономика, като се имат предвид силно влошените обстоятелства по отношение на финансовите стойности в момента на емитирането;
- помощта не би могла да се счита за ограничена до необходимия минимум, тъй като размерът на рекапитализацията е дал възможност да се засили съотношението на собствения капитал Tier 1 на Dexia от 11 % на 14 %, като тя се е превърнала в една от най-добре субсидираните европейски банки в тази област;
- помощта би могла да доведе до сериозни нарушения на конкуренцията, тъй като може да даде възможност на Dexia да приложи тарифи към депозитите на клиентите, по-високи от средните на банките, традиционно осъществяващи дейност на белгийския пазар.

VII. МНЕНИЯ НА ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ

7.1. МНЕНИЕ НА БЕЛГИЙСКОТО ПРАВИТЕЛСТВО ПО ЖАЛБАТА, ПОЛУЧЕНА ОТ КОМИСИЯТА

- (98) Според неуповенителната версия на формуляра за жалбата, внесена в службите на Комисията, белгийските власти са представили своето мнение по основанията на жалбата.
- (99) По отношение на цената за закупуване на акциите, емитирани от Dexia в рамките на операцията по рекапитализация, белгийските власти подчертават, че цената от 9,9 EUR на акция, която съответства на средната стойност от тридесетте дни, предхождащи операцията, е била определена в съответствие с разпоредбите на член 598 от Кодекса на дружествата на Белгия. В него се уточнява, че при увеличение на капитала срещу пари в брой, запазено за едно или няколко определени лица, емисионната цена на новите акции не може да бъде по-ниска от средната стойност на курса от тридесетте дни преди операцията. Така че цената на акциите, емитирани в рамките на операцията по рекапитализация на Dexia, е била определена съгласно законовите задължения, които са имали съответните страни.
- (100) От друга страна белгийските власти подчертават, че жалбоподателят поставя под въпрос необходимостта от рекапитализация с мотива, че Dexia е била в ликвидна криза, а не в криза по отношение на платежоспособността, и че рекапитализацията би довела единствено до укрепване на собствения капитал Tier 1 на Dexia на по-високо равнище спрямо това на съпоставими европейски банки. Също така според белгийските власти тези твърдения не отчитат нуждите от платежоспособност на Dexia в края на септември 2008 г., в резултат на нарастването на рисковете и предвидимите загуби през третото и

четвъртото тримесечие на 2008 г., поради излагането на риск на групата във връзка с фалит или затрудненото положение на някои организации (Lehman Brothers, Dexia, Bradford & Bingley, ирландски и исландски банки), очакваните загуби от излагането на риск на FSA, както и многобройните обезценявания на активите, свързани с влошаването на кредитния рейтинг на голям брой организации за подобряване на кредити, които са гарантирали ценни книжа, собственост на Dexia.

- (101) На последно място, що се отнася до нарушаването на конкуренцията в резултат на мерките за помощ в полза на Dexia, белгийските власти подчертават, че допълнителните намеси на Белгия са били основателни, за да се избегне системна криза, и не се различават в това отношение от намеси на други държави-членки, когато имат разрешение от Комисията по член 107, параграф 3, буква б) от Договора за функционирането на Европейския съюз. От друга страна по отношение на тарифите, които прилага Dexia по депозитите на клиентите си, белгийските власти са представили справка за Dexia, в която се сравняват прилаганите от Dexia тарифи с прилаганите от нейните конкуренти за един и същ вид услуги, които се предлагат на белгийския пазар (ING, Deutsche Bank, Fortis, Axa, Citibank, Rabobank и KBC). Там се вижда, че прилаганите от Dexia тарифи съответстват на тези на конкурентите ѝ. В същата справка Dexia подчертава, че тарифите, посочени в жалбата, обхващат единствено направените по интернет депозити, които съставляват много малък дял ([10—15] %) от всички направени от клиентите депозити.

- (102) Следователно, в противовес на аргументите в жалбата, белгийските власти считат, че мерките за помощ в полза на Dexia са съвместими с вътрешния пазар на основание член 107, параграф 3, буква б) от Договора за функционирането на Европейския съюз.

7.2. МНЕНИЕ НА ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ ЗА ОТКРИВАНЕТО НА ПРОЦЕДУРАТА

- (103) Заинтересованите държави-членки са предоставили на Комисията съвместно мнение по официалната процедура за разследване, открита с решението от 13 март 2009 г. Мнението на заинтересованите държави-членки се отнася както до определянето на мерките като помощ, за които е постъпило уведомление, така и до съвместимостта им с вътрешния пазар.

7.2.1. ОПРЕДЕЛЯНЕ КАТО ПОМОЩ НА МЕРКИТЕ, ЗА КОИТО Е ПОСТЪПИЛО УВЕДОМЛЕНИЕ

7.2.1.1. Увеличение на капитала

- (104) В мнението си заинтересованите държави-членки първо считат, че акциите на Dexia, закупени от историческите ѝ акционери (Caisse des Dépôts et Consignations, наричани по-долу „CDC“, CNP Assurances, Holding Communal, Ethias и Arcofin) в рамките на операцията по рекапитализация, не съдържат елемент, по който да се определят като помощ. В действителност заинтересованите държави-членки припомнят, че тези предприятия

заедно са поели ангажимент към Dexia чрез съглашение между акционерите, сключено под формата на споразумение на 28 август 2007 г. съгласно частното право. Също така, за да се запазят интересите на акционерите, е било необходимо всеки от тях да има дялово участие в увеличението на капитала. От друга страна, като се има предвид неотложния характер на операцията по рекапитализация, е било логично Dexia приоритетно да се обърне към съответните акционери за тази цел. Заинтересованите държави-членки са подчертали, че решението на CDC, CNP Assurances, Holding Communal, Ethias и Arcofin да вземат участие в увеличението на капитала, не трябва да се приписва на самите държави и освен това що се отнася до Arcofin и до Ethias, не е било финансирано чрез държавни ресурси.

7.2.1.2. Операцията LA

(105) От друга страна белгийските власти считат, че операцията LA, предоставена на Dexia от BNB, заедно с Централната банка на Франция, не представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз, тъй като операциите LA са част от обичайните функции на централните национални банки, и по-специално от функцията им да допринасят за стабилността на финансовата система в качеството им на кредитор от последна инстанция при възникване на временни проблеми с ликвидността на иначе платежоспособна банка. В действителност:

— в момента на въвеждането на операцията LA финансовите власти са потвърдили, че не са имали никакво основание да смятат, че Dexia е била неплатежоспособна;

— предоставянето на LA е било гарантирано чрез достатъчно обезпечителни мерки, предоставени от Dexia, и за които BNB и Централната банка на Франция са приложили значителни граници на безопасност („haircut“) и функция за качеството на тези обезпечителни мерки;

— LA е била предоставена с определени наказателни лихвени проценти, дори възпиращи;

— BNB и Централната банка на Франция са взели решение, във всеки един момент напълно автономно и изключително по собствена преценка, за предоставянето на LA, удължаването ѝ и за предоставените като заем суми в този контекст;

— предоставянето на LA е временна мярка: отпуснатите кредити в рамките на операцията LA са ограничени до 1 ден („overnight“), срок, който може да се поднови по решение на централната банка заемодател.

(106) Освен това белгийските власти подчертават, че операцията LA в полза на Dexia е била одобрена от Съвета на директорите на Европейската централна банка (наричана по-долу „ЕЦБ“) (в размер на [...] млрд. EUR максимално). Определянето на операцията LA като държавна помощ би я направило несъвместима с принципа за забрана на

паричното финансиране, предвидено в член 123 от Договора за функционирането на Европейския съюз. В действителност съгласно този принцип юридически е невъзможно да се припишат на държава-членка актовете, приети от централна национална банка при упражняването на функциите ѝ, тъй като същата централна банка спазва условията за изпълнението на тази функция, наложени от ЕЦБ. Операцията LA, предоставена на Dexia, отговаря на всички условия, предвидени от ЕЦБ. Тя отговаря по-специално на изискването, според което предоставянето на LA трябва да бъде взето абсолютно независимо и изцяло по преценка на съответните национални централни банки.

(107) Според белгийските власти само фактът, че цялата LA, предоставена от BNB, автоматично се ползва от държавната гаранция на Белгия, не може да промени това заключение. На първо място, когато управителния съвет на BNB напълно независимо е взел решението да предостави операцията LA на Dexia, държавната гаранция не е съществувала. Следователно тя не е била взета предвид при вземането на решение. Преди всичко фактът, че е било необходимо белгийският законодател да предвиди изрична държавна гаранция на Белгия за тези операции — която не е свързана със случая Dexia — а същевременно това не винаги е така в останалите държави-членки, се дължи на специфичността на акционерите на BNB, която е дружество, чиито акции се търгуват на борсата с частни акционери, докато останалите централни национални банки като цяло нямат частни акционери. Следователно тази гаранция е неразделна част от основния статут на BNB да изпълнява функцията си на кредитор от последна инстанция. Подобна изрична гаранция не е необходима при останалите централни банки, които са собственост на съответната им държава в размер на 100 %. Автоматичният характер на държавна гаранция е бил изрично предвиден, за да се гарантира, че операциите LA на BNB напълно съответстват на принципите за забрана на паричното финансиране, и следователно отговарят на критериите от практиката на вземане на решения на Комисията съгласно постановеното именно в решението ѝ за Northern Rock ⁽²¹⁾.

(108) Белгийските власти подчертават накрая, че ако Комисията е трябвало все пак да счете операцията LA за държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз, размерът на помощта би трябвало да се изчисли въз основа на разликата между прилагания процент и референтния процент, посочен в съобщението на Комисията относно преразглеждане на метода за определяне на референтните и сконтони лихвени проценти („съобщение относно референтните лихвени проценти“) ⁽²²⁾. Освен това размерът на помощта би трябвало при всички положения да бъде ограничен до половината от общия размер на LA, съответстващ на реално отпуснатата сума на Dexia от BNB, тъй като другата половина се отпуска за сметка на и с поет риск от Централната банка на Франция. В полза на

⁽²¹⁾ Решение на Комисията от 5 декември 2007 г., Northern Rock, дело NN 70/07, ОВ С 43, 16.2.2008 г. и съобщение за пресата IP/08/1557, 16.2.2008 г.

⁽²²⁾ Съобщение на Комисията относно преразглеждане на метода за определяне на референтните и сконтони лихвени проценти, ОВ С 14, 19.1.2008 г., стр. 6.

последната няма предоставена изрична държавна гаранция от страна на Франция и държавната гаранция на Белгия очевидно не може да се приложи към операция, извършена за сметка на и с поет риск от чуждестранна централна банка.

7.2.1.3. *Мярката FSA*

- (109) Властите на заинтересованите държави-членки считат, че вероятността предоставената държавна гаранция от Белгия и Франция върху активите на FSAM да бъде реално приложена е малка: прагът от 4,5 млрд. USD, който представлява максималното излагане на риск във връзка с първите загуби, понесени от Dexia, е всъщност по-висок от най-песимистичните сценарии за икономическите загуби на портфейла. Следователно размерът на евентуалната помощ от държавите би трябвало да се счита за нулев дори и при песимистичен сценарий.

7.2.2. СЪВМЕСТИМОСТ НА МЕРКИТЕ, ЗА КОИТО Е ПОСТЪПИЛО УВЕДОМЛЕНИЕ

7.2.2.1. *Мярката FSA*

- (110) Първо, заинтересованите държави-членки подчертават пред Комисията, че според тях мярката FSA не попада в обхвата на съобщението на Комисията относно обработването на обезценените активи в банковия сектор на Общността⁽²³⁾ (наричано по-долу „съобщението за обезценените активи“) с мотива, че:

— мярката FSA не е просто гаранция за активи, а гаранция за задълженията на Dexia към FSAM по силата на собствена гаранция (чрез пут опция (put)): това означава само, че ако Dexia не спази задълженията си да купи въпросните активи на FSAM при упражняване на пут опция (put), да се прибегне до държавната гаранция на Белгия и Франция; следователно, мярката FSA не води до прехвърляне, нито до автоматична продажба на активи;

— мярката не цели да гарантира портфейла FSAM в полза на Dexia, а да направи възможно осъществяването на спешна операция за продажба, необходима за реструктурирането на Dexia;

— операцията за продажба е била реализирана след открит и прозрачен процес, което, подобно на случаите на приватизация, би трябвало да доведе до заключението, че не съдържа никакъв елемент на държавна помощ;

— мярката, за която е постъпило уведомление преди датата на приемането на съобщението за обезценените активи (25 февруари 2009 г.), вече е била декларирана за съвместима с параграф 16 от Насоките на Общността за държавните помощи за оздравяване и реструктуриране на предприятията в затруднение⁽²⁴⁾,

и не е уместно да се изисква да бъде съвместима със съобщението за обезценените активи.

- (111) Освен това заинтересованите държави-членки подчертават, че дори и мярката FSA да е трябвало да се оценява спрямо съобщението за обезценените активи, Комисията разполага с всички елементи, които ѝ дават възможност да установи, че мярката е съвместима с вътрешния пазар, именно с основанието, че:

— споделянето на разходите съответства на съобщението за обезценените активи, именно поради размера на първите загуби, понесени от Dexia, които представлява повече от 36 % от номиналния размер на портфейла от обхванати активи, или праг, много по-висок от минимума от 10 %, определен в съобщението за обезценените активи. Освен това при прибавяне до държавната гаранция на Белгия и Франция извън първите загуби, те си я възстановяват от Dexia под формата на ценни книжа, представляващи собствен капитал, чието емитиране има ефект на намаляването на стойността върху останалите акционери от групата;

— мярката е предмет на пазарно възнаграждение, равно на половината от CDS за пет години на Dexia (за периода от 1 януари 2007 г. до 31 август 2008 г.) плюс 70 базисни пункта, тоест 113 базисни пункта. Заинтересованите държави-членки подчертават, че в тази връзка равнището на възнаграждение е било увеличено с 21 базисни пункта спрямо първоначално съобщения на Комисията размер;

— икономическата загуба от активите, обхванати от мярката, според оценката на независими страни съгласно методология, потвърдена от националните контролни органи, изцяло се поема от Dexia, тъй като, както беше посочено по-горе, максималната загуба остава по-малка от размера на първите загуби, понесени от Dexia.

- (112) Следователно заинтересованите държави-членки считат мярката FSA за съвместима с вътрешния пазар и размерът на помощта, който се съдържа в мярката, за нулев.

7.2.2.2. *Първоначалният план за реструктуриране*

- (113) Заинтересованите държави-членки не споделят съмненията, изразени от Комисията, относно способността на първоначалния план за реструктуриране, за който е постъпило уведомление в Комисията през февруари 2009 г., да възстанови дългосрочната жизнеспособност на банката, да предотврати прекомерните нарушения на конкуренцията и да осигури адекватно споделяне на разходите за реструктуриране.

⁽²³⁾ ОВ С 72, 26.3.2009 г., стр. 1.

⁽²⁴⁾ ОВ С 244, 1.10.2004 г., стр. 2.

- (114) Всъщност в мнението си заинтересованите държави-членки считат, че мерките, за които е постъпило уведомление в Комисията, позволяват да се осигури дългосрочната жизнеспособност на Dexia, тъй като:
- предвиденото намаление на портфейла от облигации на Dexia за 2010 г., възлиза на [15—30] млрд. EUR (от които [...] млрд. EUR от продажби), същият размер за 2011 г., което изглежда правдоподобно и дори по-скоро консервативно, предвид скорошния опит на Dexia;
 - сценарият за възстановяване на ликвидността, целящ именно да се намалят на 100 млрд. EUR нуждите от краткосрочно финансиране на Dexia в края на 2010 г., е реалистичен, именно заради възстановяването на условията за финансиране на пазара на облигации и на пазара на ипотечни облигации;
 - макроикономическите хипотези, върху които е основан планът за реструктуриране на Dexia, са много консервативни;
 - несигурността, посочена от Комисията по отношение на бъдещите промени на пазара на финансиране на местните власти, е оказала само частично влияние върху дейността на Dexia, тъй като този пазар е слабо чувствителен спрямо макроикономическите условия и при намаляване на новите сключени заеми, отпускани на местните власти, това има незначително въздействие върху приходите на Dexia.
- (115) Освен това заинтересованите държави-членки подчертават, че всички съобщени мерки за реструктуриране през февруари 2009 г., се отнасят до рентабилни дейности, независимо дали става въпрос за дейности PWB или за намаляването на обхвата на дейностите RCB. Следователно всички предложени мерки трябва да бъдат взети предвид при оценяването на мерките, които целят да се намалят прекомерните нарушения на конкуренцията.
- (116) На последно място, заинтересованите държави-членки считат, че оценката на размера на помощта, която е извършена от Комисията в решението ѝ от 13 март 2009 г. е неточна, тъй като тя добавя погрешни суми и от различен характер, за да достигне общ размер на помощта от около [170—210] млрд. EUR. Този размер, през призмата на който трябва да се оценява споделянето на разходите за реструктурирането между Dexia и заинтересованите държави-членки, следователно е надценен. За разлика от това участието на Dexia в разходите за реструктуриране според заинтересованите държави-членки е подценявано, тъй като то не отчита намаляването на сключването на нови договори, предвидено от Dexia и заинтересованите държави-членки в плана за реструктуриране, което трябва да се счита като собствен принос на Dexia в разходите за реструктуриране.
- (117) В заключение, заинтересованите държави-членки подкрепят решението на Комисията да разреши окончателно мярката FSA, за да позволи продажбата на FSA на Assured Guaranty, която представлява основен елемент от възстановяването на жизнеспособността и намаляването на рисковия профил на групата. В противовес на това те считат, че съмненията на Комисията по останалите мерки са неоснователни.
- ### 7.3. МНЕНИЕ НА ДЪРЖАВИТЕ-ЧЛЕНКИ ОТНОСНО ПЛАНА ЗА РЕСТРУКТУРИРАНЕ
- (118) В допълнение към изложените по-горе съображения, формулирани въз основа на плана за реструктуриране, за който е постъпило уведомление в Комисията през февруари 2009 г., заинтересованите държави-членки споделиха пред Комисията своите съображения относно допълнителни мерки за реструктуриране, за които е постъпило уведомление в Комисията на 9 февруари 2010 г.
- (119) В тази връзка заинтересованите държави-членки считат, че планът за реструктуриране би дал възможност да се засили дългосрочната жизнеспособност на групата, така че Dexia да ускори излизането си от механизма за гаранция за рефинансиране, и би отговорил на всички опасения, изразени от Комисията в решенията ѝ от 13 март 2009 г. и 30 октомври 2009 г. Всички мерки за реструктуриране, за които е постъпило уведомление между февруари 2009 г. и февруари 2010 г. биха образували, ако бъдат предприети заедно, проект за реструктуриране и компенсиране на евентуални нарушения на конкуренцията, в съответствие с формулираните от Комисията изисквания в решенията ѝ и по време на заседанията с представителите на заинтересованите държави-членки и Dexia.
- (120) Заинтересованите държави-членки подчертават също, че за да бъде оценен планът за реструктуриране, Комисията ще трябва да вземе предвид обективните разлики между положението на Dexia и това на останалите банкови институции, чийто план за реструктуриране Комисията е одобрила през последните месеци. По-специално за разлика от другите институции:
- Dexia вече е отново рентабилна, с положителен нетен резултат от първото тримесечие на 2009 г. и през следващите тримесечия;
 - изпълнението на плана, осигуряващ връщането на дългосрочната жизнеспособност на Dexia, вече е започнало, а именно с продажбата на FSA и намаляването на нуждата от краткосрочно финансиране с 100 млрд. EUR, като целта вече е постигната на 75 % към третото тримесечие на 2009 г.;

— основните дейности на Dexia (PWB и RCB) представляват сами по себе си слаб рисков профил. При очакваното възнаграждение от пазарен инвеститор този фактор на диференциация се отчита и се позволява по-ниско равнище на възвращаемост на собствения капитал („return on equity“ (ROE)), отколкото при останалите по-рискови институции;

— Dexia е изплатила и ще изплати на заинтересованите държави-членки, като възнаграждение за предоставените помощи, значително възнаграждение, чието равнище надминава в някои случаи (а именно гаранцията върху портфейла FP на FSA) равнището съгласно насоките на Комисията.

VIII. ОЦЕНКА НА ПОМОЩТА

8.1. НАЛИЧИЕ НА ПОМОЩ

(121) Комисията трябва да оцени дали разглежданите мерки представляват държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз. Този член гласи, че всъщност „всяка помощ, предоставена от държава-членка или чрез ресурси на държава-членка, под каквато и да било форма, която нарушава или заплашва да наруши конкуренцията чрез поставяне в по-благоприятно положение на определени предприятия или производството на някои стоки, доколкото засяга търговията между държавите-членки, е несъвместима с общия пазар“. Комисията трябва да проучи дали за всяка мярка са изпълнени кумулативните критерии, посочени в член 107, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

8.1.1. УВЕЛИЧЕНИЕТО НА КАПИТАЛА

(122) По отношение на наличие на помощта, свързана с увеличението на капитала, Комисията се позовава на решението си от 13 март 2009 г., в което е установила, че намесите на Белгия и белгийските региони, както и на Франция и на Люксембург, представляват държавни помощи по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз. От друга страна Комисията счита, че при конкретните обстоятелства в случая поведението на CDC и на Holding Communal също могат да бъдат приписани на държавата.

(123) Според съдебната практика само фактът, че икономическият оператор е под държавен контрол не е достатъчен, за да се припишат взетите от него мерки на самата държава⁽²⁵⁾. Все пак и от съдебната практика на Съда става ясно, че тъй като е много трудно за Комисията да докаже, че в този случай решенията за вливане на капитала в Dexia на практика са били взети по нареждане на публичните власти, поради привилегированите отношения между CDC и Holding Communal,

от една страна, и съответната им държава, от друга страна, тези мерки могат да бъдат приписани на държавата поради редица показатели, присъщи на обстоятелствата, в които тези мерки са приложени⁽²⁶⁾.

(124) Именно показатели като „включването на предприятието в структурите на публичната администрация, характера на неговите дейности и упражняването им на пазара при обичайни условия на конкуренция с частни оператори, правният статут на предприятието, регулирано от публичното или търговското право, интензивността на надзора, упражняван от публичните власти върху управлението на предприятието, или всякакъв друг показател, сочещ в съответния случай намеса на публичните власти или малката вероятност за липса на намеса при приемането на мярката, предвид нейния обхват, съдържание и условия“ могат да бъдат уместни, за да бъде приписана на държавата мярката за помощ, взета от публично предприятие⁽²⁷⁾.

(125) В конкретния случай е уместно да се установи от една страна, че:

— Що се отнася до CDC, тя е публична организация, поставена, съгласно закона за бюджета на Франция от 28 април 1816 г., под надзора и гаранцията на законодателната власт, която осъществява дейности от общ интерес (а именно финансиране на органи, предоставящи публични услуги), регулирана от законите и подзаконовите разпоредби и управлявана от генералния ѝ директор и от основните ѝ ръководители, назначавани от президента на Република Франция

⁽²⁶⁾ Франция/Комисия, посочено по-горе, точки 52, 55 и 56.

⁽²⁷⁾ Горепосоченото решение *Stardust*, точки 56 и 57:

“(56) Възможно е и други показатели да бъдат уместни, за да бъде приписана на държавата мярката за помощ, взета от публично предприятие, а именно включването му в структурите на публичната администрация, характера на неговите дейности и упражняването им на пазара при обичайни условия на конкуренция с частни оператори, правният статут на предприятието, регулирано от публичното или търговско право, интензивността на надзора, упражняван от публичните власти върху управлението на предприятието, или всякакъв друг показател, сочещ в съответния случай намеса на публичните власти или малката вероятност за липса на намеса при приемането на мярката, предвид нейния обхват, съдържание и условия.

(57) Само обстоятелството, че дадено публично предприятие е било учредено под формата на капиталово дружество по общото право, с оглед на автономността, която тази правна форма може да му предостави, не следва да се счита като достатъчно, за да се изключи, че мярката за помощ, взета от това такова дружество, може да бъде приписана на държавата (вж. в този смисъл решение от 21 март 1991 г., Италия/Комисията, С-305/89, посочено по-горе, точка 13). Всъщност наличието на положение на упражняван контрол и реалните възможности за упражняване на решаващо влияние, които на практика се съдържат в него, не позволяват да се изключи веднага приписването на държавата на взета от подобно дружество мярката, и следователно и рискът от заобикаляне на правилата на Договора относно държавните помощи, независимо от уместността на правната форма на публичното предприятие като признак, който наред с други неща, дава възможност да се установи в даден случай участието или неучастието на държавата.”

⁽²⁵⁾ Вж. в този смисъл решение от 16 май 2002 г., Франция/Комисия (решение, наречено „*Stardust*“), С-482/99, Сборник Р. I-4397, точки 52 и 58.

френското правителство ⁽²⁸⁾; CDC не е била преди, по изключение от общото право, поставена под контрола на Банковата комисия или на Агенцията за дяловите участия на държавата, нито е подлежала на правото за облагане с данък печалба, с което се предоставя „доброволен принос“ в бюджета;

- Що се отнася до Holding communal, в него акционери са 599 белгийски общини и провинции и той представлява основният механизъм за финансиране на местните общности. Всички членове на управителния му съвет са общински съветници, кметове или помощник-кметове; уставът на Holding Communal гласи, че той е под контрола на Министерството на финансите и на Министерството на вътрешните работи съгласно определените в закона правила. В тази връзка е уместно да се отбележи, че двамата представители на правителството (съответно на Министерството на финансите и на Министерството на вътрешните работи) имат правомощието да се противопоставят на решение на управителния съвет на Holding Communal. Според съдебната практика ⁽²⁹⁾ наличието на право на вето или на правомощие за одобрение от държавата означава, че поведението на юридическо лице може да се припише на държавата, което е приложимо в случая с Holding Communal.

От друга страна не може да не се признае, че в настоящото дело вливането на капитал от CDC и от Holding Communal се извършва заедно с другите мерки, взети от държавите (вливане на капитал пряко от държавите и регионите, държавна гаранция, мярка FSA, операция LA, гарантирана от Белгия). Това вливане, заедно с другите мерки, е част от обща последователна рамка от мерки, които целят оздравяването на Dexia до края на месец септември 2009 г.

Тоест съвпадането на тези намеси с посочените елементи означава, че е малко вероятно да няма намеса на публичните власти в решенията на CDC и на Holding Communal за участието им в увеличението на капитала на Dexia. Уместно е обаче да се има предвид, че вливанията на капитал от CDC и от Holding Communal се приписват на съответните им държави-членки.

- (126) Комисията счита, че рекапитализацията, извършена от т.нар. „исторически“ акционери, не отговаря на критерия на съдебната практика за частния инвеститор в условията на пазарна икономика. Всъщност участието в рекапитализацията на Dexia на акционерите, чието поведение не може да се припише на държавата, ограничено до 12,4 % от общото увеличение на капитала, не е достатъчно за да се заключи, че историческите

акционери са действали като частни инвеститори в условията на пазарна икономика. Принципът на частния инвеститор в условията на пазарна икономика се прилага само при обичайни пазарни условия ⁽³⁰⁾. Тоест историческите акционери са се намесили да спасят Dexia в момент, когато е бил пикът на финансовата криза, при напълно необичайни пазарни условия. Освен това намесата на „историческите“ акционери е била част от всички мерки, целящи оздравяването на Dexia, предприетите, изпаднало в сериозно затруднение, от системна значимост за икономиката на трите заинтересовани държави-членки. Тоест уместно е да се изтъкне, че съображенията на публичната, икономическата и социалната политика трябва да бъдат отстранени от оценката на принципа за частния инвеститор в условията на пазарна икономика ⁽³¹⁾. След това, за да отговори на критерия на частния инвеститор в условията на пазарна икономика, надеждността на инвестицията трябва да бъде потвърдена с предварителен „бизнес план“ и за предпочитане бизнес план, който да бъде потвърден от независими одитори и симулации в кризисна ситуация („стрес тест“) ⁽³²⁾.

- (127) На последно място, дори и когато публичният инвеститор е с качеството на собственик (каквото е случаят на „историческите“ акционери, чието поведение може да бъде приписано на държавата, а именно CDC и Holding Communal), е уместно, при сравнението с частен инвеститор в условията на пазарна икономика, да се провери дали инвеститорът се държи като разумен инвеститор, който не поема рискове, които не би поел частен инвеститор в условията на пазарна икономика ⁽³³⁾. Следователно историческият характер на инвеститора не следва да оправдава едно „по-гъвкаво“ прилагане на принципа на частния инвеститор в условията на пазарна икономика.
- (128) От друга страна Комисията счита, че увеличението на капитала, което може да бъде приписано на заинтересованите държави-членки, е изборително, тъй като засяга само едно предприятие, групата Dexia. Като се има предвид размерът на Dexia и значението ѝ на белгийския,

⁽²⁸⁾ В решението *Air France* тези елементи бяха достатъчно основание, за да се счита, че CDC е структура, принадлежаща към публичния сектор, чието поведение може да бъде приписано на държавата (вж. по-конкретно точки 58—61 от решението от 12 декември 1996 г., *Air France* (Комисия, T-358/94, Сборник, стр. II-2019).

⁽²⁹⁾ Вж. по-специално решение на съда на ЕО от 2 февруари 1988 г., *Van der Kooy e.a.*) Комисия, 67, 68 и 90/85, Сборник, стр. 219, точка 36.

⁽³⁰⁾ Комисията е уточнила в своето писмото до държавите-членки от 17 септември 1984 г. (SG(84) D/11853) за прилагането на членове 92 и 93 от Договора за ЕИО за дяловите участия, собственост на публичните органи, в капитала на предприятията, че принципът на частния инвеститор в условията на пазарна икономика се прилага само при обичайни пазарни условия. Съдът на ЕО е потвърдил тази точка в решението си *WestLB* от 6 март 2003 г. T-228/99 и T-233/99, *Westdeutsche Landesbank Girozentrale/Комисия*, Сборник от 2003 г., стр. II-435, точка 267.

⁽³¹⁾ Вж. решение *Meura* от 10.7.1986 г., Белгия срещу Комисията, Сборник от 1986 г., стр. 2263, точка 14.

⁽³²⁾ Вж. решенията на Комисията от 2005 г. относно рекапитализацията на германските „Landesbanken“, като NN 71/2005, HSH Nordbank, и NN 72/2005, Bayern LB, непубликувани в ОВ. Вж. и решението, прието от нея по делото *Shetland Shellfish* (Решение 2005/336, ОВ L 81, 18 март 2006 г., стр. 36), Комисията е отхвърлила два доклада относно инвестиции, представени от публичната власт на Шетландските острови, които са съдържали предварителен отчет за доходите, предварителен баланс и предварителна таблица на паричните потоци за 2000 г., 2001 г. и 2002 г. Обединеното кралство подчертава предварителния характер на проучванията и „консервативния и разумен“ характер на хипотезите, върху които те се базират, но Комисията е заключила, че един частен инвеститор в условията на пазарна икономика би ги сметнал за недостатъчни, въпреки относително скромните размери на сумите.

⁽³³⁾ Решение *West LB*, посочено по-горе, точка 255.

френския и люксембургския пазар, и фактът, че без намесата групата би изпаднала в несъстоятелност, което значително би променило структурата на банковия пазар на трите територии, Комисията счита, че разглежданите мерки засягат търговията между държавите-членки.

- (129) В заключение Комисията счита, че вливането на капитал от CDC и от Holding Communal представлява елемент на помощ, получена от Dexia, по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз.
- (130) При все това Комисията счита, че предоставените на Dexia ресурси в резултат на поведението на Ethias (което не е било национализирано при увеличението на капитала), на Arcofin (по-голямата част от капитала на което е собственост на частни акционери) и на CNP Assurance (по-голямата част от капитала на което принадлежи на частни акционери, а именно групата Banque Populaire Caisses d'Épargne и собствениците на „плаващ“ капитал) не са държавни ресурси.

8.1.2. ГАРАНЦИЯТА НА ДЪРЖАВИТЕ

- (131) Комисията е определила като помощ гаранцията в решенията си от 30 октомври 2009 г. (съображения 24—27) и от 30 октомври 2009 г. (съображение 13). В тази връзка Комисията счита, че логиката на тези решения продължава да бъде приложима и че мярката може да се счита за помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

8.1.3. ОПЕРАЦИЯТА LA

- (132) По отношение на наличието на помощ, свързана с операцията LA, Комисията отбелязва мнението на белгийските власти относно операцията LA, осъществена от BNB в подкрепа на Dexia. Все пак Комисията счита, че това мнение няма как да промени нейните заключения по отношение на елемента на помощ, свързан с операцията LA, в съответствие с решението ѝ от 19 ноември 2008 г.
- (133) Всъщност в точка 51 от съобщението за прилагането на правила за държавна помощ към мерки, взети във връзка с финансовите институции в контекста на настоящата световна финансова криза⁽³⁴⁾ (наричано по-долу „съобщението относно банките“), Комисията е посочила, че счита, че предоставянето на парични средства от централна банка на финансова институция не представлява държавна помощ, когато са изпълнени определени условия⁽³⁵⁾.
- (134) Едно от условията за липсата на помощ, определено в съобщението относно банките, е, че „мярката [...] не е подкрепена от никаква насрещна гаранция на държавата“. В настоящия случай Комисията е отбелязала, че отпус-

натите кредити от BNB са подкрепени от държавна гаранция на Белгия (с обратна сила) съгласно Закона от 15 октомври 2008 г. относно мерки за насърчване на финансовата стабилност и по-специално за създаване на държавна гаранция в подкрепа на отпуснатите кредити и други извършени операции за целите на финансовата стабилност. При операцията LA, предоставена от BNB, в подкрепа на която Белгия е предоставила държавна гаранция, предвиденото в съобщението условие не е изпълнено.

- (135) Не са изпълнени всички определени условия в съобщението относно банките, за да се изключи наличието на помощ. Следователно трябва да се провери дали са изпълнени условията за определяне като държавна помощ. Тъй като BNB е организация на държавата Белгия, нейните ресурси са публични ресурси. Тоест в конкретния случай е ясно, че насрещната гаранция означава, че всяка загуба се понася от Белгия. Освен това LA е избирателно предоставена на Dexia мярка. На последно място, мярката предоставя избирателно предимство на Dexia, като чрез нея ѝ се предоставя финансирането, което банката вече не може да получи на пазара. Тъй като Dexia осъществява дейност в много държави-членки и при по-голямата част от своите дейности е в конкуренция с други финансови организации, повечето от които не са получили съпоставима помощ, това предимство нарушава конкуренцията и засяга търговията между държавите-членки.

- (136) Комисията заключава, че операцията LA, въведена от BNB за нейна собствена сметка, представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

8.1.4. МЯРКАТА FSA

- (137) Комисията е определила като помощ мярката FSA в решението си от 13 март 2009 г. (съображения 53—56) и счита, че мнението на заинтересованите държави-членки не може да доведе до преразглеждане на заключенията ѝ.
- (138) Комисията заключава, че мярката FSA представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

8.2. КОЛИЧЕСТВЕНО ИЗМЕРЕНИЕ НА ПОМОЩТА

- (139) В решенията си от 19 ноември 2008 г. и 13 март 2009 г. Комисията вече е извършила първа оценка на размера на помощта, свързана с разглежданите мерки. Въз основа на първата оценка и допълнително съобщените елементи от заинтересованите държави-членки от 13 март 2009 г. Комисията достига до размер на помощта, съставен от следните елементи:

⁽³⁴⁾ ОВ С 270, 25.10.2008 г., стр. 8.

⁽³⁵⁾ Вж. и решението Northern Rock, и съобщение за пресата IP/08/1557.

8.2.1. УВЕЛИЧЕНИЕТО НА КАПИТАЛА

- (140) Общият размер на вливането на капитал, съобщен на 30 септември 2008 г., е 6,4 млрд. EUR, от който, по горепосочените причини, трябва да се извади вливането на капитал от Ethias, Arcofin и CNP Assurance, тоест съответно 150 млн. EUR, 350 млн. EUR и 288 млн. EUR.
- (141) Комисията отбелязва също така че Dexia е отказала в рамките на плана си за реструктуриране да ползва 376 млн. EUR конвертируеми ценни книжа на Dexia ВП, които е трябвало да бъдат финансирани от Люксембург, което обаче не се случило. Следователно тази сума също се изважда от сумата, която се отчита в елементите за помощ, свързани с увеличението на капитала.
- (142) В заключение, общата сума на помощта, свързана с увеличението на капитала, възлиза на 5,2 млрд. EUR ⁽³⁶⁾.

8.2.2. ГАРАНЦИЯТА НА ДЪРЖАВИТЕ

- (143) В съответствие със споразумението за гаранция, подписано между Dexia и заинтересованите държави-членки на 9 октомври 2008 г., гаранцията на заинтересованите държави-членки се отнася до максимална сума от 150 млрд. EUR. Тази сума е била променена на 100 млрд. EUR в споразумението за гаранция, влязло в сила на 1 ноември 2009 г.
- (144) В мнението си относно решението за откриване на процедурата заинтересованите държави-членки подчертават, че размерът на помощта, свързан с гаранцията, трябва да се изчислява съгласно съобщението на Комисията относно преразглеждане на метода за определяне на референтните и сконтнови лихвени проценти (наричано по-долу „съобщението относно референтните лихвени проценти“) ⁽³⁷⁾. Съгласно разпоредбите на това съобщение елементите на помощ, свързани с гаранцията, са равни на разликата между процента на възнаграждение за гаранцията и референтния процент, определен като референтния процент на междубанковия пазар (IBOR), увеличен със 75 базисни пункта.
- (145) В отговор на това мнение Комисията отбелязва, че в случаите на предприятия в затруднение прилагането на референтен процент, базиран на пазарни проценти, не е уместно, защото при липсата на гаранция, не може Dexia да иска финансиране от пазарите. Ето защо съгласно постоянната практика в случаите на реструктуриране, които разглежда, Комисията счита, че елементът на помощ, който трябва да бъде взет предвид в гаранцията, може да стигне до реално покритите суми от гаранцията, тоест 100 млрд. EUR, което съответства на максималния

размер на елементите на пасива на Dexia, които могат да бъдат реално покрити от гаранцията от 1 ноември 2009 г. ⁽³⁸⁾

8.2.3. ОПЕРАЦИЯТА LA

- (146) По аналогия с предходната логика, Комисията счита, че елементът на помощ, който се съдържа в държавната гаранция на Белгия за операцията LA, въведена от BNB, може да стигне до реално покритите суми от гаранцията, или [...] млрд. EUR, което съответства на дела от максималния размер на LA, одобрен от съвета на директорите на ЕЦБ, поет от BNB и гарантиран от Белгия.

8.2.4. МЯРКАТА FSA

- (147) В съответствие със съобщението за обезценените активи ⁽³⁹⁾ Комисията счита, че сумата, която трябва да бъде взета предвид в оценката на сумата на помощта, свързана с мярка за обезценени активи, е разликата между цената на прехвърляне и пазарната цена на разглеждания портфейл. Според практиката на Комисията ⁽⁴⁰⁾ цената на прехвърляне е определена като остатъчната стойност по номинала, намалена с размера на първия транш, който е изцяло за сметка на банката получател на мярката.
- (148) Мярката FSA съдържа някои особености спрямо други мерки за обработване на обезценени активи, по които Комисията е трябвало да се произнесе:

— портфейлът FSAM (остатъчна стойност по номинала от 16,98 млрд. USD към 30 септември 2008 г.) съдържа два подпортфейла: i) изключени активи (остатъчна стойност по номинала 4,5 млрд. USD), които са предмет на договор за негарантирана пут опция (Put) и ii) покрити активи (остатъчна стойност по номинала 12,48 млрд. USD), които са предмет на договор за гарантирана пут опция (Put), в смисъл, че в споразумение за гаранция се предвижда, че Белгия и Франция се задължават да гарантират задълженията на Dexia по споразумението за пут опция (Put) за включените активи. Независимо от това Комисията отбелязва, че всички суми, използвани по договор за пут опция (Put) (както за покритите, така и за изключените активи) са взети предвид при погасяването на първия транш от 4,5 млрд. USD, запазен от Dexia. Първият транш от 4,5 млрд. USD не покрива обаче само портфейла от обхванати от мярката активи, а целия портфейл FSAM.

⁽³⁸⁾ Максималната сума на елементите на пасива на Dexia, обхванати от гаранцията, никога не е превишавала 100 млрд. EUR дори и между 9 октомври 2008 г. и 1 ноември 2009 г., период, когато максималната сума според споразумението за гаранция е била 150 млрд. EUR. Максималната сума на използваните от Dexia гаранции е 95,6 млрд. EUR към 27 май 2009 г.

⁽³⁹⁾ Вж. точка 20.

⁽⁴⁰⁾ Вж. по-специално решение на Комисията от 15 декември 2009 г., LBBW, дело C17/09, все още непубликувано, и съобщение за пресата IP/09/1927 от 15 декември 2009 г.

⁽³⁶⁾ $6,376 - (0,150 + 0,350 + 0,288 + 0,376) = 5,212$ млрд. EUR.

⁽³⁷⁾ ОВ С 14, 19.1.2008 г., стр. 6.

— освен това, мярката предвижда, ако е необходимо, намеса на Белгия и Франция при първо поискване, дори и за първия транш от 4,5 млрд. USD, тъй като след това Белгия и Франция се обръщат към Dexia, която трябва да възстанови тази намеса в брой. Този механизъм излага Белгия и Франция на риск от загуба от обхванатите активи и на риск от неизпълнение от страна на Dexia и то в рамките на първия транш от 4,5 млрд. USD. Тази особеност по принцип не е характерна за мерките за обезценените активи.

- (149) Поради тези особености разглежданият портфейл, за който е изчислена цената на прехвърляне, е общият портфейл FSAM, а не само портфейлът от покрити активи. Към 31 януари 2009 г. остатъчната стойност по номинала е възлизала на 16,6 млрд. USD. Следователно цената на прехвърляне е 12,1 млрд. USD (а именно разликата между 16,6 и 4,5 млрд. USD). Пазарната цена е била [7—9] млрд. USD, така че размерът на помощта възлиза на [3,1—5,1] млрд. USD, или [2,4—4,0] млрд. EUR ⁽⁴¹⁾.

8.2.5. ОБЩ РАЗМЕР НА ОТДЕЛНИТЕ МЕРКИ ЗА ПОМОЩ

- (150) Както подчертават заинтересованите държави-членки в мнението си относно решението за откриване на процедурата, Комисията признава, че не е уместно да добавя сумите за помощ, съответстващи на рекапитализации с гаранции по пасива, двата вида мерки, които не са имали същия ефект на нарушаване на конкуренцията. Следователно Комисията отбелязва, че получената от Dexia помощ под формата на увеличение на капитала и помощта за обработване на обезценените активи (мярка FSA) възлизат общо на 8,4 млрд. EUR и че помощта под формата на гаранция и на операция LA може да стигне до [95—135] млрд. EUR.

8.3. СЪВМЕСТИМОСТ НА ПОМОЩТА

8.3.1. ПРАВНО ОСНОВАНИЕ

- (151) В съответствие с член 107, параграф 3, буква б) от Договора за функционирането на Европейския съюз „за съвместими с вътрешния пазар могат да се приетат [...] помощите [...] за преодоляването на сериозни затруднения в икономиката на държава-членка“. Като се има предвид ситуацията на финансовите пазари след предоставянето на разглежданите мерки, Комисията счита, че разглежданите мерки могат да се оценят на основание член 107, параграф 3, буква б) от Договора за функционирането на Европейския съюз. Що се отнася до белгийската, френската и люксембургската икономики, това е потвърдено от отделните решения на Комисията за одобрение на приетите мерки от властите на тези

държави-членки, за да преодолее финансовата криза ⁽⁴²⁾. Следователно по примера на решенията от 19 ноември 2008 г., 13 март 2009 г. и 30 октомври 2009 г., свързани с Dexia, правното основание за оценката на разглежданите мерки за помощ продължава да бъде член 107, параграф 3, буква б) от Договора за функционирането на Европейския съюз.

- (152) Комисията е посочила, предвид настоящата криза, условията, които следва да се прилагат към помощите за обработване на обезценените активи и помощите за реструктуриране на организациите в затруднение. Тези принципи са посочени в съобщението за обезценените активи и съобщението за реструктуриране.

8.3.2. СЪВМЕСТИМОСТ НА МЯРКАТА FSA

- (153) Както се посочва в решението от 13 март 2009 г., мярката FSA попада в приложното поле на съобщението за обезценените активи, дори и нейната цел да е била да се даде възможност за реализирането на операцията за продажба на FSA. Затова тази мярка трябва да бъде анализирана въз основа на предвидените условия в съобщението за обезценените активи. В тази връзка Комисията е заключила в решението си от 13 март 2009 г., че гаранцията сама по себе си, както и покритието на активите и споделянето на разходите между Dexia и Белгия и Франция, са съвместими с вътрешния пазар. Оценката на активите, възнаграждението за мярката и възнаграждението за ценните книжа, които ще емитира Dexia след първия транш от 4,5 млрд. USD, предстои да се проверят.

8.3.2.1. Оценка на активите

- (154) Комисията е анализираща дали методът на остойностяване на приложената VER съответства на определените изисквания в съобщението за обезценените активи, а именно дали i) той се е основавал, доколкото е възможно, на реални данни, ii) той е съдържал реалистични и разумни хипотези по отношение на движението на паричните потоци в бъдеще и iii) е бил основан на разумни симулации на кризисна ситуация в момента на извършване на оценката.

⁽⁴¹⁾ При обменен курс на 1 EUR за 1,2816 USD, приложим към 30 януари 2009 г.

⁽⁴²⁾ Вж. по-специално решенията на Комисията по делата за държавна помощ N 574/2008, Garantie Fortis, OB C 38, 17.2.2009 г., стр. 2; NN 42/08, Fortis, OB C 80, 3.4.2009 г., стр. 7; NN 57/09, неотложна помощ в подкрепа на Ethias OB C 176, 29.7.2009 г., стр. 1; C 18/09 KBC, OB C 216, 10.9.2009 г., стр. 10; решение от 18 ноември 2009 г. C 18/2009 KBC, все още непубликувано; N 548/08, Мерки за рефинансиране в подкрепа на финансовите институции — Франция, OB C 123, 3.6.2009 г., стр. 1; N 251/2009, Удължаване на инструмент за рефинансиране в подкрепа на финансовите институции — Франция, OB C 174, 28.7.2009 г., стр. 2; N 613/08, Инструмент за укрепване на собствения капитал — Франция, OB C 106, 8.5.2009 г., стр. 15; N 29/09, Изменение на режима за укрепване на собствения капитал — Франция, OB C 116, 21.5.2009 г., стр. 5; C 123/09, Изменение на инструмента за укрепване на собствения капитал — Франция, OB C 123, 3.6.2009 г., стр. 3; N 23/09, Временен режим, свързан с помощите под формата на гаранции — Франция, OB C 62, 17.3.2009 г., стр. 11; N 128/09, Временен режим за гаранция с цел икономическо оздравяване — Люксембург, OB C 106, 8.5.2009 г., стр. 9.

(155) Анализът на методите за остойностяване на използваните активи е бил проведен с техническата помощ на експерти, сключили договор с Комисията. Анализът е бил проведен за всеки от основните класове активи в портфейла на FSAM, който се разглежда, при основен сценарий и при сценарий в стресова ситуация. Разглеждането на методологията и приетите хипотези за оценяването на VER е довело до това Комисията да даде положителна оценка за тях. Ето защо Комисията подчертава, че приетите хипотези са като цяло консервативни:

— предвидени са проценти при неизпълнение по разумен начин, като са използвани последните тенденции за резултатите от тези активи, на равнища, считани за консервативни;

— предвидени са проценти за възстановяване по разумен начин (в които се включват разходи по ликвидация и възстановяване), които отразяват последните тенденции, без да се предвижда подобрене през следващите години;

— хипотезите, свързани с предсрочното погасяване, също са консервативни и са в съответствие с последно наблюдаваните тенденции.

(156) [...]

(157) Първият транш от 4,5 млрд. USD, който трябва да бъде възстановен в брой от Dexia, е по-висок от равнището на очакваните загуби, разумно оценени и в съответствие със съобщението за обезценените активи както при основен сценарий, така и при сценарий в стресова ситуация, и както за целия портфейл FSAM, така и за портфейла FSAM след приспадане на изключените активи. Цената на прехвърляне, определена на 12,1 млрд. USD, е по-ниска от VER, както при основен сценарий ([13,6—14,6] млрд. USD), така и при сценарий в стресова ситуация ([12—13] млрд. USD).

8.3.2.2. Възнаграждение по мярката FSA

(158) Мярката FSA е предмет на възнаграждение, което Dexia плаща годишно на Белгия и на Франция, в размер на 113 базисни пункта за покриването на риска от неизпълнение на гарантираната пут опция (Put), към което се добавят 32 базисни пункта за покриването на риска при неизпълнение от страна на Dexia на задълженията ѝ за ликвидност спрямо FSAM.

(159) Комисията оценява положително факта, че първият транш от 4,5 млрд. USD, който трябва да бъде възстановен в брой от Dexia, е по-голям от равнището на очакваните загуби към 31 януари 2009 г. както при основен сценарий, така и при сценарий в стресова ситуация, тъй като това намалява риска, който понасят Белгия и

Франция. По-специално Комисията оценява положително равнището на възнаграждение, предоставено на Белгия и Франция за мярката FSA, предвид равнището на остатъчен риск, поет от Белгия и Франция. От друга страна съгласно съобщението за обезценените активи, за да се оцени възнаграждението за мярката FSA, може да се направи позоваване на освобождаването на регулаторен капитал, генериран благодарение на мярката. Като се има предвид значителният размер на първия транш и фактът, че подлежи на рисково тегло от 1 250 % с цел да се изчисли регулаторния капитал, свързан с този първи транш, Белгия и Франция са доказали, че мярката FSA не освобождава регулаторен капитал. Както беше посочено в точка 21 (бележка под линия на страница 11) от съобщението за обезценените активи, мерките за облекчение на активи трябва да бъдат възнаградени по начин, сравним с вливане на капитал. Размерът на капитала, който би бил сравним с мярката FSA, тук е нулев, поради липсата на освобождаване на регулаторен капитал. При все това мярката FSA обхваща по-широко поле от задействащи събития, отколкото самите загуби върху покритите активи. Следователно Комисията счита, че годишното възнаграждение за мярката FSA е съответстващо.

8.3.2.3. Възнаграждение за ценните книжа, които ще бъдат емитирани

(160) Комисията отбелязва, че получената от Белгия и от Франция компенсация при използване на сума от гаранцията, превишаваща първия транш от 4,5 млрд. USD, е по-голяма от изискваната от съобщението за обезценените активи.

8.3.2.4. Заключение за съвместимостта на мярката FSA със съобщението за обезценените активи

(161) Комисията заключава, че мярката FSA е съвместима с принципите на съобщението за обезценените активи.

8.3.3. СЪВМЕСТИМОСТ НА ПЛАНА ЗА ПРЕСТРУКТУРИРАНЕ

8.3.3.1. Изисквана степен на реструктуриране

(162) Както беше посочено по-горе, сумата на помощта, свързана с увеличението на капитала, и мярката общо възлиза на 8,4 млрд. EUR. В съответствие с точка 4 от съобщението за реструктуриране това е сумата, която трябва да бъде взета предвид при оценяването на задължението да се представи план за реструктуриране. Елементите на помощ, свързани с гаранцията и с операцията LA, въведена от BNB, трябва да бъдат взети предвид в оценката на съвместимостта на плана за реструктуриране с вътрешния пазар⁽⁴³⁾.

⁽⁴³⁾ Вж. по-специално точка 31 от съобщението за реструктуриране.

- (163) Както беше посочено в точка 4 (бележка под линия на страница 4) от съобщението за реструктуриране, особните критерии и обстоятелства, които водят до задължение за представяне на план за реструктуриране, покриват именно, но не само, случаите, при които банка в затруднение е рекапитализирана от държавата или в които банката, чиито активи са предмет на мярка за оздравяване, е получила държавна помощ, независимо под каква форма, което допринася за покриването или избягването на загуби, което превишава общо 2 % от всички претеглени спрямо риска активи. Комисията вече е посочила в решенията си от 19 ноември 2008 г., 13 март 2009 г. и 30 октомври 2009 г., че Dexia е била предприятие в затруднение в момента на прилагането на мерките за помощ.
- (164) Елементите на помощ, свързани с мярката FSA, представляват 5,5 % от претеглените спрямо риска активи на групата, изчислени към 31 декември 2008 г., или много по-голям размер от този от 2 % от претеглените спрямо риска активи, предназначен да покрие загубите на Dexia. Въз основа на тези принципи Dexia трябва да представи план за реструктуриране.
- (165) Изискваната степен на реструктуриране зависи от сериозността на проблемите, пред които е била изправена всяка банка, и от размера на получените помощи. В тази връзка помощта, която трябва да бъде взета предвид, е общата помощ, която е резултат от мерките за рекапитализация и обработването на обезценените активи, както и получените гаранции. Съвместимостта на плана за реструктуриране трябва да бъде оценена спрямо условията, изложени в съобщението за реструктуриране. Тези условия са следните:
- планът за реструктуриране трябва да позволи възстановяването на дългосрочната жизнеспособност на организацията;
 - планът за реструктуриране трябва да осигури справедливо споделяне на разходите за реструктуриране между държавите и банката;
 - планът за реструктуриране трябва да позволи да се коригира прекомерното нарушаване на конкуренцията в резултат на помощите.
- 8.3.3.2. Възстановяване на дългосрочната жизнеспособност на организацията**
- (166) Съгласно глава 2 от съобщението за реструктуриране планът за реструктуриране трябва да позволи да се възстанови дългосрочната жизнеспособност на организацията, тоест планът за реструктуриране трябва да бъде цялостен, подробен и основан на последователна концепция, чрез която да се покаже как банката ще възстанови дългосрочната си жизнеспособност без помощта на държавата и в най-кратки срокове (най-много пет години). Планът за реструктуриране трябва конкретно да включва сравнение с други възможности, сред които прекратяване на дейността или поглъщане от друга банка, като той трябва да изброява причините за трудностите на банката, да предоставя информация за бизнес модела, да предвижда прекратяване на структурно дефицитните дейности, да предвижда подходяща рентабилност от собствения капитал (при основен сценарий и при сценарий в ситуация на криза) и да предвижда условията за възстановяване на държавните помощи.
- а) Оценка на бизнес модела на Dexia**
- (167) Първо Комисията отбелязва положително факта, че Dexia е постигнала положителни резултати през първите три тримесечия на 2009 г. Все пак, предвид тези резултати, Комисията отбелязва и следните точки:
- оперативните резултати на групата относително са се влошили през същата тази 2009 година, като са намалели с 44 % между първото и третото тримесечие на 2009 г.;
 - значителна част от резултатите на групата, оценена на около [300—500] млн. EUR през 2009 г. от Dexia, се дължи на резултатите от паричните потоци и по-специално от дейностите за преобразуване, станали възможни благодарение на силното накланяне на кривата на матурирелитите под една година;
 - най-вероятно Dexia не би реализирала печалба, ако не беше получила въпросното сериозно финансиране, гарантирано от заинтересованите държави-членки (което е едно от най-мощните в Европа).
- (168) Въз основа на подробната информация, която ѝ е била съобщена от Dexia и заинтересованите държави-членки, Комисията е установила два основни източника на печалба за Dexia: периодичната печалба, свързана с традиционните банкови дейности на Dexia, от една страна, и печалбата от по-малко „твърд“ тип, от друга страна. Първата обхваща главно приходите от заемите и портфейла от облигации, приходите от комисионни, разходите за рефинансиране, рисковите разходи и оперативните разходи. Втората е от дейности за краткосрочно преобразуване, пазарни дейности за собствена сметка и извънредни приходи, например от продажбата на активи, от възстановявания на провизии или открити позиции върху дериватни инструменти.
- (169) Според съобщената на Комисията информация от заинтересованите държави-членки, [...], така че анализът на основните източници на печалба може да се проведе по отношение на маржовете спрямо междубанковите референтни проценти. Проведеният през 2009 г. анализ е бил причина Комисията да счита, че традиционните банкови дейности на Dexia биха довели до много ниска рентабилност, дори отрицателна. Подобен анализ не противоречи на проучването на положителните резултати, регистрирани през първите три тримесечия на 2009 г., чийто произход е свързан с особени обстоятелства, както се посочва по-горе.

- (170) Освен това прогнозите, които логично могат да бъдат направени, по отношение на бъдещото развитие на основните източници на печалба на групата, не позволяват да се заключи към момента, че ще има евентуално подобрене на традиционните банкови дейности на Dexia. В действителност:
- средният марж по отношение на заемните дейности PWB и портфейла от облигации се предвижда да остане продължително време нисък, поради i) слабото равнище на приходи, генерирани от тези дейности (между [...] базисни пункта според информацията от плана за реструктуриране), ii) профил, характеризиращ се с относително бавна амортизация на тези активи, като се има предвид средния (дълъг) матуритет на заемите PWB и облигационните активи и iii) затруднението на Dexia да замени тези активи, които стигат до падеж, с нови заеми, които генерират по-високи приходи. По отношение на последното Комисията отбелязва, че Dexia си е била поставила за цел сключване на нови договори в дейността PWB в размер на [...] млрд. EUR през 2009 г., реализирана за [...] от предвидения размер ([...] млрд. EUR), за първите 11 месеца от 2009 година, поради нарасналата конкуренция в тези дейности на традиционните пазари на Dexia и натиск за намаляване на маржовете.
 - съществува риск приходите от комисионните, значителен източник за които в миналото е била продажбата на структурирани продукти в рамките на финансовите услуги, предлагани от Dexia на местните власти, да намалее в бъдеще, поради изчерпването, което трябва да се предвиди, на този източник (намаляване на търговията на структурирани продукти, поради намаляването на новите сключени договори PWB и на слабия интерес на местните власти към този вид продукти в бъдеще) и поради нарасналата конкуренция при дейностите, които генерират комисионни.
 - предвижда се разходите за финансиране да се увеличат поради необходимостта Dexia да замести постепенно краткосрочното финансиране и/или полученото от централните банки с по-дългосрочно финансиране от: i) пазара на облигации при по-високи разходи, отколкото тези преди финансовата криза, или от ii) пазара на облигации с покритие също при по-високи разходи, отколкото преди кризата, и при ограниченията на възможностите за усвояване на този пазар, за които има риск да се ограничат в бъдеще, поради затягането, което трябва да се предвиди от страна на ЕЦБ по отношение на допустимото обезпечение, или от iii) депозитите на търговските и институционални клиенти, но в по-конкурентна среда.
 - за оперативните и структурните разходи (изразени в базисни пунктове спрямо размера на баланса) съществува риск да се задържат на текущото равнище, дори да се увеличат, въпреки плана за намаляване на разходите с 15 % към 31 декември 2012 г., тъй като това намаляване трябва да бъде сведено до намаляването на размера на баланса на групата за същия период, който е по-висок от 15 %.
- накрая, рисковите разходи са елемент, който може да се промени в положителна посока през следващите години, както свидетелстват отмяната на провизии, извършени от Dexia през 2009 г. Въпреки това намаляването на рисковите разходи ще остане ограничено поради влошаването на качеството на кредита на някои структури от публичния сектор, с които Dexia е изложена на риск.
- (171) След като е направила този анализ Комисията счита, че планът за реструктуриране трябва: i) да намали равнището на задлъжнялост на Dexia, именно за да позволи да се поемат по-високи разходи за финансиране и ниски маржове върху активите, ii) да подобри качеството и състава на източниците на финансиране и iii) да намали базата на своите неизменяеми разходи.
- (172) В тази връзка Комисията счита, че планът за реструктуриране, за който е постъпило уведомление на 9 февруари 2010 г., ще даде задоволителни отговори на въпроса за дългосрочната жизнеспособност на групата, ако се осъществи в съответствие с поетите от заинтересованите държави-членки ангажменти.
- (173) Първо, планът за реструктуриране дава възможност да се намали размера на баланса на Dexia с 35 % до 2014 година спрямо размера му към 31 декември 2008 г., както и дейностите на групата да се преориентират към традиционните банкови дейности:
- продажбата на FSA на Assured Guaranty, реализирана на 1 юли 2009 г., значително е подобрила рисковия профил на Dexia, като е намалила излагането ѝ на рисковете на публичния сектор и американските структурирани продукти. Ценните книжа на Assured Guaranty, получени от Dexia, в рамките на продажбата на FSA, също ще бъдат продадени, като така ще се намали излагането на риск на Dexia в сектора на „монолайн“ застраховките.
 - значителна част от дейността по управление на портфейла от облигации, както и някои дейности PWB на пазари на Dexia, които не са исторически пазари (а именно в Австралия, Япония, Мексико, Швеция и Швейцария) са изолирани от традиционната банкова дейност на групата и за тях се въвежда ликвидационно управление. Всички тези дейности, въведени в LPMD, възлизат на 161,7 млрд. EUR към 31 декември 2009 г., или 27,9 % от общия баланс на Dexia към тази дата. Заинтересованите държави-членки предвиждат прогресивна амортизация на LPMD, както е посочено в таблица 4. Комисията отбелязва, че въпреки ускорената продажба на портфейла от облигации, предвидена в плана за реструктуриране, амортизацията на дейностите на LPMD се осъществява с бавно темпо поради дългия матуритет на въпросните активи (до 2014 г. се предвижда LPMD да е 17,9 % от общия баланс на

Dexia). Така че тези дейности ще продължат да тежат върху доходността на групата през следващите години. Независимо от това Комисията отбелязва с одобрение факта, че прилагането на консервативни правила за капитализация на LPMD (спазването на съотношение на „core Tier 1“ [10—15] %) ограничава способността за разпределение на групата и следователно допринася за капитализацията на резултатите. Освен това спазването на стриктни правила за финансиране (определяне за LPMD на стабилни ресурси: гаранции или негарантирани облигационни емисии, облигации с покритие и депозити) също трябва да предостави възможност да се ограничат рисковете по отношение на ликвидността и преобразуването, свързани с LPMD. Накрая, отделянето на дейностите на LPMD от останалите дейности на групата ще улесни проследяването им от пазарните наблюдатели.

— дейностите PWB на Dexia извън историческите ѝ пазари (Франция, Белгия и Люксембург) също са значително съкратени: италианските филиали (Dexia Crediop с баланс 61,2 млрд. EUR към 30 юни 2009 г.) и испанските филиали (Dexia Sabadell с баланс 15,6 млрд. EUR към 31 декември 2008 г.) ще бъдат продадени преди 31 декември 2012 г. и 31 декември 2013 г. съответно, както през 2008 г. е продадено участието на Dexia в Kommunalkredit Austria, а през 2009 г. е продадена структурата на PWB в Индия. Прекратяването на дейностите PWB извън историческите пазари на Dexia би трябвало да допринесе да се намали натиска върху маржовете на дейностите PWB на Dexia.

— накрая, ще бъдат прекратени дейностите по търгуване за собствена сметка, считано от датата на настоящото решение, и пазарните дейности ще бъдат значително съкратени, което ще даде възможност да се намали излагането на Dexia на пазарните рискове и на контрагентния риск за задбалансови операции: за дейностите SBPO и TOB ще бъде въведено ликвидационно управление и ограниченията във VaR на Dexia са намалени с 44 % спрямо 2008 г. Пълното прекратяване на дейностите по търгуване за собствена сметка означава, че Dexia ще запази дейности по търгуване, само за да получи, прехвърли и изпълни нареждания на клиентите си за закупуване и за продажба. В никакъв случай Dexia няма да запази открити позиции за собствена сметка, освен ако такива позиции са резултат от неспособността на Dexia да изпълни някои нареждания на клиентите си, и то при ясно определени ограничения, така че да не се застрашава позицията, свързана с платежоспособност и/или ликвидност на групата.

(174) Намаляването на задлъжнялостта на Dexia и преориентирането на дейностите ѝ към традиционните банкови дейности ще дадат възможност на групата постепенно да уравни отново баланса си, като намали дела на дейностите, които генерират слаби маржове (а именно сумите с неизтекъл срок на погасяване PWB и портфейла от облигации), и като увеличи дела на печелившите дейности (а именно новите сключени договори PWB и RCB и финансирането на проекти). В

тази връзка Комисията отбелязва с одобрение факта, че преориентирането на дейностите на Dexia е придружено с непосредствено наблюдение на доходността на тези дейности, а именно PWB. Всъщност, тъй като Dexia приема забрана да предоставя на клиентите си PWB заеми на равнище RAROC, по-ниско от 10 %, считано от датата на настоящото решение, ще може да се осигури минимално равнище на рентабилност на икономическия капитал в дейността PWB до 31 декември 2014 г. Прогнозите за резултатите на Dexia за периода 2009—2014 г., съобщени от заинтересованите държавни членки на Комисията⁽⁴⁴⁾, потвърждават, че общата доходност от дейностите на групата ще може да се осигури за периода и че загубите, които трябва да бъдат предвидени за дейностите в ликвидационно управление (LPMD), ще могат да бъдат компенсирани от печалбата на Core division.

(175) Накрая, преориентирането на дейностите на Dexia към традиционните ѝ дейности и пазари е придружено от постепенно подобряване на ликвидния профил на групата, като се коригира съответно матуритетът на нейното финансиране към матуритета на активите ѝ. Подобряването на ликвидния профил е резултат от три основни мерки:

— увеличаването на средната продължителност на жизнения цикъл на дългосрочното финансиране и увеличаването на източниците на стабилно финансиране на групата. В тази връзка Комисията отбелязва с одобрение целевите съотношения, определени в плана за реструктуриране за краткосрочното финансиране, съотнесени към размера на баланса, средната продължителност на елементите на пасива на групата и източниците на стабилно финансиране, съотнесени към общия актив на групата. Комисията счита, че при стриктното условие за спазване на тези съотношения към определените падежи, намаляването на излагането на Dexia на ликвидните рискове и преобразуване ще допринесе в положителна посока за възстановяването на дългосрочната жизнеспособност. Подобно развитие още повече е в унисон новите международни стандарти за измерване и контрол на ликвидността, които в момента се дискутират в Базелския комитет за банков надзор.

— постепенното и преждевременно излизане от механизма за гаранция за облигациите по пасивите на Dexia към 30 юни 2010 г. Комисията отбелязва с одобрение преждевременното излизане от гаранцията в рамките на възстановяването на дългосрочната жизнеспособност на Dexia без държавна помощ.

— намаляването до нула на предоставеното от Dexia финансиране в полза на филиала ѝ DenizBank. Тази мярка дава възможност на практика да се гарантира, че предвиденото развитие на дейността RCB на DenizBank ще бъде финансирано от нейни собствени ресурси и не тежи върху нуждите за финансиране на цялата група.

⁽⁴⁴⁾ Вж. съображение 64.

б) Сценарии при стресова ситуация, съобщени в рамките на плана за реструктуриране

(176) Съгласно точка 13 от съобщението за реструктуриране, Комисията е поискала от заинтересованите държави-членки да проведат някои упражнения в стресова ситуация, за да тестват устойчивостта на Dexia на поредица от сътресения, които биха могли да се материализират през следващите години и да направят заключение за дългосрочната жизнеспособност на групата.

(177) Важно е да се уточни, че Комисията е базирала своя анализ на резултатите от тестовете така, както са представени от заинтересованите държави-членки. [...].

i) Първи стрес тест

(178) По отношение на първия стрес тест, целящ да тества устойчивостта на Dexia при промяна на основните макроикономически променливи (БВП, лихвени проценти и обменни курсове), Комисията отбелязва следните забележки:

— първо, варирането на печалбата на Dexia *a priori* изглежда относително недостатъчно гъвкаво спрямо стресовите равнища, приложени към икономическия растеж. Всъщност въпреки симулацията на изключително стресови равнища при растежа спрямо историческите наблюдения, печалбата на Dexia със сигурност би намалела поради нарастване на рисковите разходи, но групата ще остане до голяма степен на печалба. Това би могло да се обясни с i) относително големия дял и доброто качество на кредитния портфейл „Public Finance“ и на портфейла от облигации в ликвидационно управление ⁽⁴⁵⁾ и с ii) факта, че Dexia е направила обоснован избор да не коригира на практика приходите на групата при подлагане на стресова ситуация на своя модел.

— второ, изглежда, че в използвания модел на Dexia за стрес теста не е установена никаква материална връзка между равнището на растежа и разходите за финансиране на Dexia, и като цяло, променливата „разходи за финансиране“, а именно маржът над между-банковия процент, който Dexia би платила за новото финансиране, не е бил повлиян от стресовата ситуация. Това също може да обясни относително слабата гъвкавост на печалбата на Dexia в стресова ситуация. По-специално е уместно този елемент да се вземе предвид, тъй като до голяма степен Dexia зависи от пазарното и от краткосрочното финансиране, което увеличава както амплитудата, така и скоростта, с която подобно повишаване на разходите за финансиране би могло да окаже влияние върху Dexia. За да се анализира тази точка, Комисията е поискала този вид тест да се проведе отделно.

— трето, що се отнася до останалите две променливи, хипотезите при сценарий в стресова ситуация са били относително подобни на използваните в основен сценарий. Например за лихвените проценти както при основен сценарий, така и при сценарий в

стресова ситуация, тримесечните проценти EURIBOR са били прогнозирани в размер на [...]%, и петгодишните проценти суап са били прогнозирани съответно в размер на [...]% и [...]%, като се забелязва минимално изглаждане на кривата. Що се отнася до обменните курсове, те са били близки и в двата сценария. Поради тази причина Комисията е поискала отделно да се проведе анализ на информираността (вж. съображения (186)—(195)).

(179) Следователно по отношение на първия стрес тест Комисията заключава, че поради относително големия дял и доброто качество на кредитния портфейл „Public Finance“ и на портфейла от облигации в ликвидационно управление, Dexia е способна да се справи със значително увеличение на разходите за покриване на риска при макроикономическа среда, характеризираща се със силно обезценяване, и следователно отговаря задоволително на стрес теста.

ii) Втори стрес тест

(180) От втория стрес тест, който цели да тества устойчивостта на Dexia при нарастване на разходите за пазарно финансиране, се вижда, че при допълнително увеличение със 100 базисни пункта и с 200 базисни пункта на разходите за финансиране през тримесечен период, печалбата ще се намали преди облагането със съответно [...] и [...] млн. EUR. Въздействието вероятно материално би било по-значително, ако Dexia беше използвала хипотезите, определени от Комисията в своя стрес тест, [...]. Променените от Dexia хипотези са следните:

— нарастването на разходите за финансиране е било симулирано за ограничен период от [...]. В тази връзка Комисията отбелязва, че някои елементи, като CDS на Dexia и разходите за финансиране в дългосрочни „senior unsecured“ са се увеличили с повече от [...] базисни пункта и през период, надвишаващ [...]. По отношение на разходите за краткосрочно финансиране, без да има безпрецедентна намеса от заинтересованите държави-членки и централните банки, което с времето трябва да изчезне, разходите за финансиране също значително биха се увеличили.

— Dexia е променила своята комбинация от финансиране и през периода, в който разходите за финансиране са били повлияни от стресовата ситуация, Dexia предполага, че само краткосрочното финансиране е реализирано. В тази връзка Комисията отбелязва, че подобни хипотези са в противоречие със скоростния опит на Dexia, като се има предвид, че последната, въпреки запазеното повишаване на разходите ѝ за финансиране, е увеличила дела на дългосрочното финансиране.

— при сценарий в стресова ситуация Dexia не е използвала хипотези в съответствие с използваните за други упражнения, наскоро проведени в Европа.

⁽⁴⁵⁾ Например от 161,7 млрд. EUR активи, които съставляват звеното LPMД към 31 декември 2009 г., 97% са с рейтинг „investment grade“ (AAA 32%, AA 28%, A 25%, BBB 12%).

- (181) Следователно Комисията заключава, че [...]. Комисията също така отбелязва, че този параметър не е реално взет предвид в останалите стрес тестове, които Dexia е осъществила, а именно стрес теста, проведен в рамките на други подобни упражнения, наскоро проведени в Европа, и стрес теста за ликвидност.
- (182) Dexia твърди, че: i) приетите в нейния бизнес план хипотези, преди симулацията на повишаване с [...] или с [...] базисни пункта, са вече сами по себе си повлияни от стресовата ситуация, тъй като отразяват условията на финансиране през юли 2009 г., които разбира се са били по-добри от тези в края на 2008 г. или началото на 2009 г., но не отразяват положителното развитие през втората половина на 2009 година; ii) хипотеза за липса на промяна при смесеното финансиране не би отразила поведението на пазарен участник при такива обстоятелства. Комисията потвърждава, че направените хипотези за разходите за финансиране преди симулацията в стресова ситуация са консервативни, предвид опита на Dexia през 2009 г. Все пак, като се имат предвид извънредните мерки, предоставени на банковия сектор през 2009 г. и несигурната обстановка в бъдеще, Комисията не е в състояние да се произнесе по бъдещото развитие на разходите за финансиране на Dexia. Стрес тестът за последния елемент е полезен, тъй като дава възможност да се заключи, че е важно планът за реструктуриране i) да намали зависимостта на финансирането на Dexia от пазарно финансиране и ii) да увеличи средния матуритет на финансирането и с цел да се намали чувствителността на Dexia при повишаване на разходите за финансиране. Това е точно един от елементите, които ръководството на Dexia е взело предвид между 30 септември 2008 г. и 30 септември 2009 г., и който е обхванат от плана за реструктуриране. Като се започне от нуждата от краткосрочно динамично финансиране от [200—300] млрд. EUR в края на 2008 г., последната е била намалена на [150—200] млрд. EUR към 30 септември 2009 г., а планът за реструктуриране предвижда съотношението „краткосрочно финансиране/общ размер на баланса“ да спадне от 30 % към 31 декември 2009 г. на 11 % към 31 декември 2014 г. Подобно равнище на краткосрочно финансиране е напълно задоволително за Комисията, тъй като намалява значително чувствителността на Dexia спрямо сътресения в резултат на продължително увеличение на разходите за финансиране.
- (183) Следователно по отношение на втория стрес тест Комисията заключава, че макар и текущата структура на финансиране на Dexia да я прави уязвима на екстремни сътресения по отношение на разходите ѝ за финансиране, планът за реструктуриране отговаря по постепенен и задоволителен начин на чувствителността на Dexia към повишаване на разходите ѝ за финансиране. От друга страна, Комисията отбелязва като положителен факт, че Dexia разполага със значителни запаси от активи (в което се включват и активите от звеното LPMD) с добро качество и допустими за получаване на финансиране с незначително по-ниски разходи на междубанковия репо пазар, и ако е необходимо от централните банки.
- iii) Трети стрес тест
- (184) Що се отнася до третия стрес тест, който цели да провери ликвидния профил на групата, Комисията отбелязва, че както стрес тестът, проведен от Dexia, така и проведеният от CBFA, сочат, че групата отговаря на изискванията на теста за едномесечен период. Комисията отбелязва следните елементи:
- моделите на стрес теста за ликвидност, установени от Dexia и от регулатора не изглеждат да формулират хипотези за разходите за тази ликвидност при извънредни обстоятелства и без държавни помощи. В тази връзка Комисията е поискала от групата да проведе отделен стрес тест, който цели да се симулира променливата „разходи за финансиране“ (вж. съображения (180)—(183)).
 - хипотезите от стрес теста, проведен от CBFA, формулирани в циркулярното писмо от 8 май 2009 г., са консервативни и отразяват скорошния опит от кризата. Включени са например следните хипотези: i) организацията не може повече да се финансира „unsecured“ от паричните и капиталови пазари; ii) прилагането на консервативни равнища на евентуални загуби (haircut) за репо финансирането; iii) изтегляне на 5 % от безсрочните депозити и спестовните депозити в едномесечен срок и на 20 % от тези депозити в едномесечен срок на клиентите „на дребно“; iv) изтегляне на 100 % от депозитите на клиентите „на едро“ („wholesale“), които са дължими незабавно (и негарантирани от ликвидни финансови активи) и от депозитите им с неопределен матуритет в едномесечен срок; v) неподновяване на всички срочни депозити на организацията при следващия им падеж.
 - положителните резултати от стрес теста за ликвидност отразяват: i) подобрения, които ръководството на Dexia е въвел през 2009 година с цел да намали динамичните нужди от краткосрочно финансиране, и на ii) общо благоприятната среда на финансовите пазари. Фактът обаче, че в даден момент е удовлетворен даден стрес тест не гарантира, че ще бъде удовлетворен в бъдеще. Важно е в следващите месеци и следващите години да се поддържа известна дисциплина (в политиката на финансиране), за да може по всяко едно време да се отговори на стрес теста. В тази връзка ангажменти в плана за реструктуриране, за които е постъпило уведомление, не само ще допринесат за подобрение на ликвидността на групата, но и ще дадат възможност да се проверява периодично реализирането им.
- (185) Следователно Комисията заключава, че Dexia отговаря на третия стрес тест.
- iv) Други съображения относно стрес тестовете
- (186) Първо, въз основа на разглеждането на някои хипотези, приети в моделите на Dexia, изглежда че:

— за някои видове сектори или контрагенти, хипотезите за вероятност за неизпълнение и/или загуби при неизпълнение („loss given default“ или „LGD“) не са достатъчно предпазливи при сравнението им с публично наличната информация.

— за портфейла от заеми на местните власти не е направена никаква хипотеза за миграция на рейтинг, което да доведе до влошаването на публичните финанси като бъдеща тенденция.

(187) Все пак е важно да се подчертае, че сравнение с публично наличните данни е трудно, като се има предвид, че периметърът на излагането на риск на Dexia не прилича на този от публично наличната информация. Използваният от Dexia метод за изчисляването на очакваните загуби е методът, основан на вътрешния рейтинг, който включва параметри за вероятност от неизпълнение и средни, дългосрочни, консервативни и обхващащи целия цикъл („through-the-cycle“) LGD загуби при неизпълнение, коригирани, за да отразят несигурността и нестабилността на някои данни. Подобни параметри са предмет на проучване и потвърждение от CBFA, френската комисия за банков надзор и CSSF. Според заинтересованите държави-членки рисковите параметри, използвани от Dexia, съдържат равнище на консерватизъм от 10 % до 30 % спрямо минималните изисквания под надзорните правила на Базел II.

(188) Второ, Комисията отбелязва твърде силното излагане на риск както в абсолютни, така и в относителни суми, свързани с дълга на някои държави и някои финансови институции. По-специално по отношение на излагането на риск, свързан с държавите, Комисията го оценява в края на 2008 г. на [...]. [...].

(189) Все пак важно е да се подчертае, че:

— подобно излагане на риск не би следвало *a priori* да повлиява на резултата на групата по материален начин, по-специално ако групата не възнамерява да продава тези активи преди матуритета им по договор (те биха могли да увеличат нестабилността на резерва AFS, който е включен в баланса на групата);

— в рамките на плана за реструктуриране на Dexia това излагане на риск би било намалено, тъй като е предвидено значително намаление на портфейла от облигации.

(190) Трето, Комисията отбелязва с одобрение развитието на нуждата от краткосрочно финансиране на групата. Все пак Комисията подчертава, че групата значително е намалила нуждата си от финансиране между 0 и 1 месец. Както е показано в таблица 7 по-долу, в проценти от общото финансиране, се вижда, че финансирането между 0 и 1 месец е било намалено с [...] % на [...] % между 31 декември 2008 г. и 30 септември

2009 г. Все пак делът на финансирането между 1 и 3 месеца и между 6 и 12 месеца се е увеличил съответно от [...] % на [...] % и от [...] % на [...] %. Финансирането между 1 и 5 години е било увеличено от [...] % на [...] %. Все пак основната част от финансирането в този период е между 1 и 2 години. [...].

Таблица 7

Дял на различните източници на финансиране в общото финансиране на Dexia

[...]

(191) В тази връзка планът за реструктуриране, за който в Комисията е постъпило уведомление, предвижда: i) намаление с 83 млрд. EUR на портфейла от облигации от звеното LPM; ii) увеличение на дела на по-стабилните източници на финансиране (като търговските депозити и облигациите с покритие) от 36 % на 58 %; iii) постепенно увеличение на средната продължителност на жизнения цикъл на пасивите. Тези елементи са от такова естество, че могат да намалят рисковете, свързани с проблемите относно рефинансирането на Dexia. От друга страна е важно да се подчертае, че постъпателното нарастване на разходите за финансиране, свързано с тази промяна в политиката за финансиране, е включено в прогнозите за отчета на приходите на групата и потвърждава, че Dexia ще остане на печалба в периода на реструктуриране.

(192) Четвърто, въпреки подобряването на пазарните условия разходите за финансиране на Dexia продължават да бъдат относително високи спрямо други банки. Равнището на CDS за 5 години е сред най-високите в Европа и винаги се запазва на около 180 базисни пункта; вторичните равнища на „spreads crédit“ на негарантираните емисии и на тези с профил „benchmark“ на Dexia остават високи и са около 140—150 базисни пункта за матуритети между 4 и 5 години; разходите за финансиране с облигации с покритие („covered bonds“) също остават високи и са около 50—60 базисни пункта за относително подобни периоди като тези на финансираните активи.

(193) Пето, за да се измери чувствителността на Dexia на промените в лихвените равнища, Dexia е представила таблица, която съдържа чувствителност на сътресение при 1 % за всеки матуритет. От нея се вижда, че при еднакво увеличение на кривата на процентите Dexia счита, че няма да загуби повече от [...] млн. EUR ⁽⁴⁶⁾. Това равнище на чувствителност изглежда напълно разумно и се обяснява отчасти с политиката на Dexia на [...], като по този начин се намалява чувствителността на промените в процентите. Все пак Комисията отбелязва, че при изчисляването на чувствителността не са включени [...] млрд. EUR краткосрочно финансиране на групата, което предполага, че Dexia остава относително чувствителна към движенията в кривата на процентите за матуритети, по-малки от една година. Това е било потвърдено от Dexia, тъй като групата счита, че е реализирала около [...] млн. EUR печалба през 2009 г., само поради силно

⁽⁴⁶⁾ Към 30 септември 2009 г.

низходящата тенденция на кривата на междубанковите проценти за по-малко от една година. Независимо от това ефектът от съществено намаление на приходите от преобразуване беше отчетен в прогнозите на Dexia, които сочат, че групата ще остане на печалба през следващите години.

- (194) Шесто, както абсолютното, така и относителното равнище на отрицателния резерв AFS на Dexia остава значително въпреки наблюдаваното подобрение през 2009 година. От 12,7 млрд. EUR към 31 март 2009 г. отрицателният резерв е намалял до 7,2 млрд. EUR към 30 септември 2009 г. Като се има предвид: i) равнището на капитала на Dexia (17,1 млрд. EUR капитал Tier 1 и 19,6 млрд. EUR общо регулаторен капитал към 30 септември 2009 г.), ii) невключването към момента на резерва AFS в изчисляването на регулаторния капитал, Комисията се опасява, че включването на резерва AFS в съотношенията за регулаторен капитал, в рамките на текущите дискусии в Базелския комитет, се отразява неблагоприятно на Dexia. В тази връзка Комисията отбелязва следните елементи:

— дори и отрицателният резерв AFS да е бил изцяло включен при изчисляването на регулаторния капитал, към 30 септември 2009 г. Dexia би продължила да отговаря на изискванията за регулаторен капитал. Съотношението на капитала Tier 1 би се променило на [...], а съотношението на общия капитал би се променило на [...].

— подобна промяна в регулирането би оказала влияние върху много други банки.

— подобна промяна в регулирането не би била приложима според заинтересованите държави-членки преди 2012 г. Дотогава планът за реструктуриране предвижда намаление от 30 % на 40 % на портфейла на звеното LPMД (което в най-голяма степен е отговорно за формирането на отрицателния резерв AFS), което би трябвало да намали, при равни други условия, размера на отрицателния резерв AFS.

- (195) Седмо, въпреки намалението им през 2009 година Dexia продължава да има някои относително значителни задбалансови задължения. Все пак те са били взети предвид в стрес тестовете според Dexia.

в) Дейности с дериватни инструменти

- (196) От анализа на баланса на Dexia в края на 2008 г. се вижда, че пазарната стойност на актива на дериватните продукти е 55 млрд. EUR, а тази на пасива на баланса е 75 млрд. EUR, което създава значителна отрицателна разлика от около 20 млрд. EUR, която се дължи главно на деривати по лихвени проценти. Комисията е сравнила тази разлика с разликата, обявена от други финансови институции. Изразена в процент от размера на баланса

и в процент от собствения капитал, тази разлика е не само отрицателна, но е и особено висока за Dexia спрямо другите институции.

- (197) Dexia обосновава това с: i) почти системната политика на [...], ii) намаляването на лихвените проценти iii) високата разлика между средната продължителност на жизнения цикъл на активите и тази на пасивите, iv) [...]. Комисията се съгласява с тези обяснения, но все пак отбелязва, че: i) амплитудата на отрицателната разлика е наистина много голяма и ii) последната вероятно изисква значителни „обезпечения“ („collateral“) за Dexia, които могат да намалят базата ѝ от допустимо „обезпечение“ („collateral“) за финансиране от страна на централните банки или на междубанковия репо пазар. Независимо от това за последната точка такива нужди са били взети предвид в стрес тестовете.

г) Заключение по отношение на жизнеспособността

- (198) От горепосочения анализ Комисията заключава, че планът за реструктуриране ще даде възможност да се възстанови дългосрочната жизнеспособност на Dexia. В тази връзка Комисията отбелязва също, че планът за реструктуриране ще даде възможност на Dexia да се справи със затягането на условията, което ще бъде предвидено в надзорното регулиране. От една страна намаляването на задлъжнялостта, което е резултат от реструктурирането, е в съответствие с евентуалното въвеждане на максимален коефициент на ливъридж („leverage ratio“). От друга страна подобряването и диверсифицирането на източниците на финансиране на Dexia съответстват на въвеждането на нови стандарти за измерването и контрола на ликвидния риск на кредитните институции⁽⁴⁷⁾.

8.3.3.3. Собствен принос на организацията

- (199) Според раздел 3 от съобщението за реструктуриране, планът за реструктуриране трябва да осигури справедливо споделяне на разходите за реструктурирането между заинтересованите държави-членки и банката, тоест планът за реструктуриране трябва да предвиди възможно най-висок принос от банката и нейните акционери от собствените им ресурси. Такъв принос е всъщност необходим, така че банките, на които са предоставени мерки за оздравяване, да посрещнат адекватно последиците от по-ранното си поведение, и да се създадат подходящи стимули за бъдещото им поведение.

- (200) Dexia, акционерите ѝ и заинтересованите държави-членки вече са допринесли лично към усилията за реструктуриране, а именно чрез намалената стойност на частта на дружествения капитал, притежаван от предишните акционери, към увеличението на капитала на банката (френските и белгийските власти пряко са инвестирали 3 млрд. EUR от 6,4 млрд. EUR увеличение на капитала, съобщено през септември 2008 г.).

⁽⁴⁷⁾ Вж. по-конкретно: Базелският комитет за банков надзор, „International framework for liquidity risk measurement, standards and monitoring (Consultative Document)“ („Международна рамка за измерване, стандарти и контрол на ликвидния риск „справочен документ““), декември 2009 г.

- (201) От друга страна Комисията отбелязва, че дадени неблагоприятни елементи съпътстват спирането на разпределението на дивиденди, предвидено в плана за реструктуриране:
- филиалите, които са 50 % собственост на Dexia, не са засегнати от спирането на разпределението на дивиденди, като това е насочено само към структурите, върху които пряко или косвено Dexia SA упражнява изключителен контрол⁽⁴⁸⁾; и
 - според условията на плана за реструктуриране спирането (до края на 2011 година) на разпределението на дивидентите по хибридни инструменти Tier 1 или Tier 2 не засяга операциите, които Dexia трябва да извърши съгласно сключените преди 1 февруари 2010 г. договори.
- (202) Комисията също така отбелязва, че спирането на плащането на дивидент или на купон по хибридни инструменти Tier 1 или Tier 2 се прилага към договорите, сключени преди 1 февруари 2010 г., тъй като съгласно решението от 30 октомври 2009 г.⁽⁴⁹⁾ Dexia е била длъжна в срок от четири месеца да не плаща купони и да не задейства опцията за предсрочно погасяване по тези инструменти от собствения си хибриден капитал (Tier 1 и „Upper Tier 2“). В тази връзка Комисията отбелязва, че обемът на хибридните инструменти на Dexia е бил 1,4 млрд. EUR към 31 декември 2008 г.
- (203) Следователно, за да гарантира, че няма да бъде извършено плащане на купон по хибридни ценни книжа (Tier 1 и Upper Tier 2) на Dexia в противоречие с принципите от съобщението за реструктуриране, Комисията поставя условие в настоящото си решение преди всяко плащане на купон по хибридни инструменти Tier 1 или Upper Tier 2, емитирани преди 1 февруари 2010 г., и най-късно две седмици преди началото на срока за известяване относно плащането на купона на инвеститорите, Dexia ще уведоми Комисията до 31 декември 2011 г. за намерението си да плаща такъв купон и ще докаже, че това плащане: i) е задължително, ii) не може да се отсрочи, iii) не е по собствена преценка, и iv) не е автоматична последица от плащане на дивиденди, независимо под каква форма, от Dexia S.A. или някой от филиалите ѝ, с изключение на емисията Tier 1, емитирана от DFL. Комисията си запазва правото да не разрешава такова плащане, ако едно от четирите кумулативни условия по-горе не е изпълнено.
- (204) От друга страна Комисията отбелязва също, че спирането на плащането на дивиденди не се прилага към изцяло реализираното разпределение на дивиденди чрез предоставяне на нови акции. Все пак е уместно да се отбележи, че плащането на дивиденди чрез разпределение на нови акции, което е станало възможно чрез реализирането на разпределима печалба, не противоречи на съобщението за реструктуриране, ако подобно плащане бъде отразено в отчетите на Dexia чрез включване в капитала на резервите и разпределение на дивиденди, удържани от печалбата за последната приключена бюджетна година и апортирани от акционерите в капитала на Dexia. Тоест разпределението на акции няма да окаже влияние върху собствения капитал на Dexia.
- (205) Комисията отбелязва също, че плащането на дивидент в акции на Dexia не води до плащане на купон върху хибриден инструмент (Tier 1 или Tier 2) на Dexia, с изключение на емисия, реализирана от Dexia Funding Luxembourg SA (наричано по-долу „DFL“) през 2006 г. Уместно е обаче, да се уточни, че това изключение е било одобрено в рамките на общия план за реструктуриране. Като цяло, както се посочва в съображение (203), Комисията не се противопоставя на разпределение на дивиденди, изплатени изключително под формата на акции, тъй като това не води до задължението да се изплаща дивидент или купон върху други категории ценни книжа от собствен капитал. В настоящия случай задължението на Dexia да плати купон върху емисията DFL, не е от такова естество, че да промени подхода на Комисията, предвид факта, че изключението се вписва в рамките на плана за реструктуриране, отнася се до една единствена емисия, която води до плащането на ограничен купон, и Dexia предвижда да получи печалба в периода на реструктуриране.
- (206) Накрая Комисията отбелязва, че помощта е ограничена до необходимия минимум чрез:
- a) продажби на активи и филиали, сред които достатъчно рентабилни филиали като „Dexia Sabadell“, „Dexia Banka Slovensko“ („DBS“) и „Deniz Emeklilik“ (застрахователния филиал на филиала ѝ DenizBank, осъществяващ дейност основно на пазара RCB в Турция), и
 - b) подходящо възнаграждение за получената помощ под формата на гаранция от заинтересованите държави-членки върху пасива на Dexia и върху обезценените ѝ активи (вж. съображения 158—159).
- (207) Горепосочените елементи не само компенсират многобройните условия и резерви, отбелязани като неблагоприятни от Комисията, които съпътстват спирането на разпределението на дивиденди, предвидено в плана за реструктуриране. Следователно Комисията счита, че Dexia и нейните акционери допринасят достатъчно за реструктурирането на собствените си ресурси.

⁽⁴⁸⁾ Вж. точка 9 от приложение I към настоящото решение.

⁽⁴⁹⁾ Вж. *State aid: Commission recalls rules concerning Tier 1 and Tier 2 capital transactions for banks subject to a restructuring aid investigation* („Държавна помощ: Комисията припомня правилата за капиталовите трансакции с Tier 1 и Tier 2 за банките, които подлежат на разследване за реструктуриране на помощта“), MEMO/09/441 от 8 октомври 2009 г., качено на интернет сайта на Комисията на следния адрес: <http://europa.eu/rapid/pressReleasesAction.do?reference = MEMO/09/441&format = HTML&aged = 0&language = FR&guiLanguage = fr>

8.3.3.4. Мерки, които целят да коригират нарушенията на конкуренцията

- (208) Съгласно раздел 4 от съобщението за реструктуриране планът за реструктуриране трябва да даде възможност да се ограничат прекомерни нарушения на конкуренцията вследствие на помощите, тоест планът за реструктуриране трябва да предвиди структурни мерки (за продажба и/или намаляване на дейностите) и предпазни мерки по отношение на поведението. Трябва да бъдат въведени подходящи мерки, за да се намалят максимално случаите на нарушаване на конкуренцията, и да се избегне ситуация, при която държавните помощи в подкрепа на Dexia удължават нарушенията от миналото чрез прекомерно поемане на рискове и неработещ търговски модел.
- (209) Според точка 30 от съобщението за реструктуриране характерът и формата на мерките, които целят да ограничат нарушенията на конкуренцията, ще зависят от два критерия, а именно: първо, от размера на помощта и условията и обстоятелствата, при които е била предоставена, и второ, от характеристиките на пазара или пазарите, на които банката получател ще упражнява дейности.
- (210) По отношение на последния критерий Комисията отбелязва, че Dexia е основен участник на пазара на финансирането на местните власти („PWB“), особено във Франция, Белгия и в Италия, и заема голям дял в Испания. Пазарът PWB е силно концентриран в Белгия⁽⁵⁰⁾, Франция⁽⁵¹⁾ и в Италия⁽⁵²⁾ и пречките за навлизането на него са големи⁽⁵³⁾.
- (211) Комисията отбелязва, обаче, че планът за реструктуриране гарантира, че Dexia ще вземе нужните мерки, за да отвори пазара на финансиране на местните власти и да ограничи нарушенията на конкуренцията на него вследствие на получената помощ:

— първо, намаляването на обхвата на дейността PWB на основните пазари на Dexia чрез ограничение, дори прекратяване на дейността PWB International, което ще позволи да се увеличи конкуренцията на някои

пазари. В тази връзка Dexia е поела ангажимент да продаде Crediop, основен участник във финансирането на местните власти в Италия, и Dexia Sabadell, осъществяваща дейност на испанския пазар;

— след това, на основните пазари, на които Dexia продължава да осъществява дейност, ограничението на обема на новите сключени договори също ще даде възможност за навлизане на нови участници и ще благоприятства конкуренцията на тези пазари (Dexia ограничаваша сключването на нови договори PWB на 12 млрд. EUR през 2009 г., на 15 млрд. EUR през 2010 г. и на 18 млрд. EUR от 2011 г. до 2014 г., което представлява значително намаление спрямо равнището от 34 млрд., реализирано през 2008 г.);

— накрая, Dexia е поела ангажимент да прекрати мажоритарното си участие в AdInfo, филиал, който осъществява дейност в областта на предоставянето на компютърни услуги на местните власти в Белгия. Този филиал предоставя на Dexia достъп до многобройни публични клиенти на цялата територия на Белгия, дава ѝ възможност да засили позицията си на референтен банкер на местните участници в Белгия и да разработва технологични решения, съвместими с финансовите услуги, които тя предлага на местните власти. В тази връзка Комисията счита, че продажбата на този филиал ще даде възможност да се увеличи конкуренцията на пазара PWB в Белгия.

(212) От друга страна Dexia е поела ангажимент равнището на RAROC за всеки заем, отпуснат на клиентите PWB, да остане по-високо от 10 %, така че да се гарантира, че тарифите, прилагани от Dexia към тези клиенти, съответстват на пазара, както и да се избегне в бъдеще ситуация, при която Dexia е доминиращ участник на този пазар, като прилага тарифи, по-ниски от пазарните.

(213) На пазара на банкирането на дребно Dexia няма толкова силни позиции както при финансирането на местните власти. Групата осъществява дейности по банкиране на дребно чрез филиалите си главно в четири държави: Белгия чрез DBB, Люксембург чрез Dexia BIL, Словашката Република чрез Dexia Banka Slovensko (DBS) и Турция чрез DenizBank. Измерен спрямо депозитите, Dexia има пазарен дял от около [10—15] % в Белгия, [10—15] % в Люксембург, [0—5] % в Словашката Република и [0—5] % в Турция.

(214) Като се има предвид, че пазарът на банкирането на дребно не е така концентриран като този на финансирането на местните власти във Франция, Белгия, Италия и Испания, необходимостта от мерки за ограничаване на нарушаването на конкуренцията е по-малка. По-специално в Белгия, където Dexia има най-значителен пазарен дял, тя заема третото място.

⁽⁵⁰⁾ Вж. по-специално решението на Комисията, взето в областта на концентрациите по делото M. 2400 (Dexia/Artesia). В това решение Комисията отбелязва, че Dexia се явява свръх доминиращ участник на белгийския пазар, с пазарен дял 80—85 % на националния пазар на финансиране на „местните власти“ и 65—70 %, ако се вземат предвид и неместните власти, като регионите и общностите.

⁽⁵¹⁾ Във Франция, според информацията, с която разполага Комисията, Dexia Crédit Local притежава най-голям дял, или [40—45] %, от обема от дългосрочни заеми, отпуснати на местните власти, като нейните конкуренти са Caisses d'épargne (около 20 %), Crédit Agricole (около 15 %), Société Générale и BNP Paribas.

⁽⁵²⁾ В Италия, според информацията, с която разполага Комисията, четири банкови групи си поделят 80 % от пазара, като Dexia се нарежда на второ място (около [20—30] %) след Cassa Depositi et Prestiti („CDP“). Останалите пазарни участници са Intesa SanPaolo (14 %) и BNL (10 %).

⁽⁵³⁾ Някои елементи клонят към тенденция, *inter alia*, че процедурите за обществени поръчки все още не се организират по прозрачен и открит начин и че разходите за прехвърляния са доста високи за местните власти (именно защото историческите банкови оператори предлагат цяла гама от услуги на местните власти, като услуги за управление на бюджета, финансирането на който е само един от елементите).

(215) При всички положения Комисията отбелязва с одобрение следните мерки, които Dexia се е ангажирала да приеме по отношение на банкирането на дребно:

- продажбата на Dexia Banka Slovensko;
- прекратяване на финансирането в рамките на групата в полза на DenizBank до края на 2014 г.
- продажбата на Dexia Epargne Pension, осъществяваща дейност в областта на инженеринга и животозастраховането във Франция,
- продажбата на участието си в Crédit du Nord, осъществяваща дейност на пазара на дребно във Франция и
- продажбата на застрахователната дейност в Турция.

(216) Планът за реструктуриране води до намаляване на общия баланс на Dexia с 35 % през 2014 г. спрямо 2008 г. Това намаляване на размера му произтича и от ликвидационното управление на дейностите в LPMO, от преориентирането на дейностите на Dexia на историческите пазари, от продажбата на дейности и от ограничаването на новите сключени договори PWB.

(217) Dexia подлежи на някои предпазни мерки по отношение на поведението, като тази да не придобива (до 30 декември 2011 г.) повече от 5 % от дружествения капитал на други кредитни институции или инвестиционни дружества⁽⁵⁴⁾. Чрез тази предпазна мярка принципно се гарантира, че Dexia няма да придобива друга кредитна институция или инвестиционно дружество, за да упражнява контрол върху тях по смисъла на нормативната уредба относно концентрациите. Този принцип съответства именно на точка 40 от съобщението за реструктуриране.

(218) Като има предвид собствения принос на Dexia и мерките на основните ѝ пазари, Комисията заключава, че всички структурни мерки от плана за реструктуриране са достатъчни, за да се ограничат прекомерните нарушения на конкуренцията, породени от разглежданите помощи.

(219) Накрая, Dexia ще спазва принципите на възнаграждение, приети в рамките на Г-20 и съответните национални инстанции по отношение на възнаграждението на членовете на ръководните и изпълнителни комитети на Dexia и на основните ѝ оперативни структури.

8.3.4. ПРОСЛЕДЯВАНЕ НА МЕРКИТЕ

(220) Комисията отбелязва, че в точка 46 от съобщението за реструктуриране се препоръчва периодично заинтересо-

ваните държави-членки да представят подробен доклад на Комисията, за да може тя да проверява дали планът за реструктуриране се прилага съгласно ангажиментите, за които е постъпило уведомление. В тази връзка Комисията ще получава доклад на всеки шест месеца от независимия експерт, на който е възложен прегледът на плана за реструктуриране, преди 1 октомври и 30 април всяка година.

IX. ЗАКЛЮЧЕНИЯ

(221) Комисията установява, че Белгия, Франция и Люксембург неправомерно са привели в действие помощи под формата на увеличение на капитала, гаранция и гарантирани операции LA в нарушение на член 108, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

(222) Въз основа на информацията и ангажименти, за които е постъпило уведомление в Комисията от заинтересованите държави-членки, Комисията разрешава плана за реструктуриране на Dexia и преобразуването на неотложните помощи в помощи за реструктурирането при предвидените в член 2 условия. Комисията счита също, че планът за реструктуриране отговаря на формулираните твърдения във внесената пред нея жалба, без това да засяга възможността жалбоподателят да предяви правата си за периода, в който въпросните помощи не са били разрешени,

ПРИЕ СЛЕДНОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

1. Приведените в действие мерки от Белгия, Франция и Люксембург в полза на Dexia в размер на 8,4 млрд. EUR под формата на увеличение на капитала и помощ за обработване на обезценени активи, и в размер на [95—135] млрд. EUR под формата на гаранция и операция за осигуряване на ликвидност („Liquidity Assistance“ или LA), представляват държавни помощи по смисъла на член 107, параграф 1 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

2. Посочените помощи са съвместими с вътрешния пазар при условията, определени в член 2:

Член 2

1. Белгия, Франция и Люксембург спазват всички ангажименти и условия, посочени в приложение I към настоящото решение в определените срокове.

⁽⁵⁴⁾ Вж. точка 2 от приложение I към настоящото решение.

2. Преди да пристъпи към плащане на купон по хибридни инструменти Tier 1 или upper Tier 2, емитирани преди 1 февруари 2010 г., и най-късно две седмици преди началото на срока за уведомяване за плащането на купона на инвеститорите, Dexia уведомява Комисията до 31 декември 2011 г. за намерението си да плати този купон и доказва, че плащането:

- i) е задължително;
- ii) не може да бъде отсрочено;
- iii) не е по собствена преценка и
- iv) не е автоматична последица от плащане на дивиденди, независимо под каква форма, от Dexia S.A. или от някой от филиалите ѝ, с изключение на емисията Tier 1, емитирана от DFL (код ISIN XS0273230572).

Комисията си запазва правото да не разрешава плащането, ако едно от четирите кумулативни условия по-горе не е изпълнено.

Член 3

Белгия, Франция и Люксембург уведомяват Комисията в срок от два месеца от нотификацията на настоящото решение, за мерките, предприети за неговото спазване.

Белгия, Франция и Люксембург представят на Комисията по време на изпълнението на плана за реструктуриране и на всеки шест месеца подробен доклад за осъществяването на мерките за реструктуриране, включени в ангажиментите им, за които е постъпило уведомление в Комисията на 9 февруари 2010 г. (приложение I към настоящото решение). Първият доклад се представя в срок от шест месеца, считано от датата на настоящото решение.

Член 4

Адресати на настоящото решение са Кралство Белгия, Република Франция и Великото херцогство Люксембург.

Съставено в Брюксел на 26 февруари 2010 година.

За Комисията

Joaquín ALMUNIA

Заместник-председател

ПРИЛОЖЕНИЕ I

АНГАЖИМЕНТИ НА ЗАИНТЕРЕСОВАНИТЕ ДЪРЖАВИ-ЧЛЕНКИ, ЗА КОИТО В КОМИСИЯТА Е ПОСТЪПИЛО УВЕДОМЛЕНИЕ НА 9 ФЕВРУАРИ 2010 Г.**Поведенчески ангажimenti**

1. Освен ако не е постановено друго, долупосочените ангажimenti, с изключение на ангажимента от точка 7 по-долу, се прилагат до 31 декември 2014 г.
2. До 31 декември 2011 г. Dexia SA и филиалите ѝ, върху които притежава изключителен или съвместен контрол, няма да придобиват повече от 5 % от дружествения капитал на други кредитни институции или инвестиционни предприятия (по смисъла на Директива 2004/39/ЕО от 21 април 2004 г. относно пазарите на финансови инструменти) или застрахователни дружества, освен с разрешение на Комисията.

Горепосоченият ангажмент не е пречка, ако е налице предварително съгласие на Комисията, Dexia да придобива участие, което представлява възнаграждение за апорт от участия или за дейности, осъществено в рамките на операция по продажба или обединяване (чрез сливане или принос) на активи или дейности, стига въпросното участие да не предоставя на Dexia изключителен контрол или съвместен контрол върху структурата получател на апорта или в резултат на сливането.

Dexia предварително ще информира Комисията за всеки проект за придобиване, включително всеки предвиден проект от предприятията, които Dexia съвместно управлява.

3. a) Dexia поема ангажимента да не предоставя заеми на клиентите си PWB на равнище „risk-adjusted return on capital“ (RAROC), по-ниско от 10 %. Изчисляването на RAROC определя нетния марж след облагане към икономическия капитал. По смисъла на настоящото писмо с ангажimenti:
 - i) брутният марж е разликата между фактурирания марж на клиента (изразен в базисни пунктове над референтния процент IBOR) и разхода за финансиране на Dexia (изразен в базисни пунктове над референтния процент IBOR), изразен от цената на вътрешния трансфер;
 - ii) цената на вътрешния трансфер отразява разхода за ново финансиране на Dexia, като се отчитат характеристиките на заемите (матуритет, допустимост за рефинансиране с облигации с покритие (covered bonds) и др.) на клиентите PWB;
 - iii) нетният марж е равен на брутния марж, намален i) с всички видове разходи (общи разходи, разходи за заплати, оперативни разходи, амортизации и др.), изчислени въз основа на наблюдението на разходите от дейността по предоставяне на заеми на клиентите PWB, ii) със среднорисковите разходи, изчислени за всяка транзакция при спазване на методологията Базел II (среднорискови разходи за дълъг период) и iii) с данъчната тежест. Икономическият капитал се изчислява по методологията Базел II.
- б) Ще бъде упълномощен независим експерт съгласно правилата, посочени в точка 17 по-долу, с цел да се проверява на всеки шест месеца дали:
 - i) RAROC по смисъла на настоящото писмо с ангажimenti и неговите съставни елементи (разходи за ново финансиране, общи разходи, разходи за заплати, оперативни разходи, амортизации, данъчно облагане и др.) отразява приноса на дейността по предоставяне на заеми на клиентите PWB в рентабилността на групата;
 - ii) Изчисляването на RAROC е точно; и
 - iii) Методологията е спазена.
- в) Независимият експерт проверява на всеки шест месеца дали ангажиментът, посочен в точка 3, буква а), се спазва.
- г) Независимият експерт ще има достъп до вътрешния правилник на Dexia, в който се уточнява и обобщава използването на RAROC (по смисъла на настоящото писмо с ангажimenti), и до списъка и условията за всеки заем, отпуснат от Dexia на клиентите ѝ PWB.

4. Dexia ще намали до нула размера на предоставяното понастоящем финансиране на турския си филиал DenizBank най-късно на 30 юни 2011 г. и се ангажира да не му предоставя никакво финансиране в рамките на групата до 31 декември 2014 г.

5. Dexia ще намали дела на краткосрочното си финансиране в баланса си и ще увеличи средната продължителност на жизнения цикъл на дългосрочното си финансиране. Спазването на този ангажимент ще бъде оценявано чрез три количествени показателя. В тази рамка:

а) Dexia ще запази съотношението „краткосрочно финансиране/общ размер на баланса“, определен в приложение II към настоящото решение, на 30 % към 31 декември 2009 г. на равнище, по-ниско или равно на 23 % към 31 декември 2010 г., по-ниско или равно на 20 % към 31 декември 2011 г., по-ниско или равно на 14 % към 31 декември 2012 г., по-ниско или равно на 13 % към 31 декември 2013 г. и по-ниско или равно на 11 % към 31 декември 2014 г. За да бъде изпълнен този ангажимент, съотношението ще се проследява и на годишна база за целия съответен период.

б) Dexia ще увеличи срока на финансирането си и ще намали своя *gap de duration*, като запази средната продължителност на жизнения цикъл на пасивите на групата така, както е определено в приложение II към настоящото решение, на равнище по-високо или равно на посочените по-долу нива:

(години)

31.12.2009 г.	31.12.2010 г.	31.12.2011 г.	31.12.2012 г.	31.12.2013 г.	31.12.2014 г.
[...]	[...]	[...]	[...]	[...]	[...]

в) Dexia ще увеличи източниците си на стабилно финансиране. Ще бъде изчислено съотношение, чийто числител е равен на сумата от финансирането под формата на облигации с покритие (covered bonds), от финансирането под формата на търговски депозити „RCB“ и „PWB“, и чийто знаменател е равен на сумата от всички активи на Dexia. Това съотношение, равно на 36 % към 31 декември 2009 г., трябва да бъде по-голямо или равно на 40 % към 31 декември 2010 г., по-голямо или равно на 45 % към 31 декември 2011 г., по-голямо или равно на 53 % към 31 декември 2012 г., по-голямо или равно на 55 % към 31 декември 2013 г. и по-голямо или равно на 58 % към 31 декември 2014 г.

6. До 31 октомври 2014 г. Dexia:

i) няма да използва статута си на банка, който ѝ дава право на гаранция от заинтересованите държави-членки за някои от ангажиментите ѝ за търговско-рекламни цели към трети лица, различни от трети лица получатели; и

ii) няма да използва гаранцията за чисто арбитражни операции.

7. От настоящия момент до 30 юни 2010 г. Dexia ще въведе отчетно звено, наречено „Legacy Portfolio Management Division“. Включените към това звено активи ще бъдат предмет на ликвидационно управление или продадени в рамките на ангажимента, посочен в точка 13, буква н) по-долу. Тези активи са следните: i) портфейлите CSP/PSP (за сума, изчислена на около 134 млрд. EUR към 31 декември 2009 г.), ii) портфейлът FP (за сума, изчислена на около 10,7 млрд. EUR към 31 декември 2009 г.) и iii) портфейлът „non-core PWB loans“ (за сума, изчислена на около 17 млрд. EUR към 31 декември 2009 г.). Полученото от Dexia финансиране и ползващо се от гаранцията за финансиране е изцяло предоставено на това звено.

8. Dexia ще ограничи размера на:

а) всяка една форма на разпределение на дивиденди от страна на Dexia SA, които произтичат от обикновените ѝ акции; и

б) всякакво предсрочно погасяване по собствена преценка или плащане на купон по хибридни инструменти Tier 1 или инструменти Tier 2 i) емитирани от структурите, върху които Dexia притежава изключителен контрол, ii) притежавани от лица или структури, различни от Dexia SA и нейните филиали и iii) чието плащане или реализиране е по собствена преценка съгласно договорните разпоредби, свързани с тези инструменти,

така че след разпределението и предвиденото плащане (и предвид евентуалните плащания, които са станали задължителни поради плащането на дивидент, които произтичат от обикновените акции), Core Tier 1 на групата Dexia (изчислен спрямо последните консолидирани финансови отчети, подготвени съгласно стандартите IFRS);

i) остава по-висок или равен на равнището по-долу; и

31.12.2009 г.	31.12.2010 г.	31.12.2011 г.	31.12.2012 г.	31.12.2013 г.	31.12.2014 г.
10,7 %	10,6 %	[...] %	[...] %	[...] %	[...] %

ii) остава по-висок или равен на сумата от:

- i) 12,5 % от претеглените спрямо риска активи (*risk weighted assets*) на *Legacy Portfolio Management Division*, посочени в точка 7 по-горе; и
- ii) 9,5 % от претеглените спрямо риска активи (*risk weighted assets*) на други дейности на групата („Core Division“).

Горепосоченият ангажимент:

- i) не засяга изискването за разпределими печалби (по смисъла на член 617 от Кодекса на дружествата на Белгия), по отношение на Dexia;
 - ii) не засяга операциите, които Dexia ще бъде законово длъжна да извърши спрямо хибридни инструменти Tier 1 или Tier 2, или операции, които Dexia ще бъде длъжна да извърши спрямо подобни инструменти съгласно сключените договори преди 1 февруари 2010 г.;
 - iii) ще бъде преразгледан при значителна промяна в определянето на собствен капитал съгласно надзорните правила и счетоводните стандарти, приложими към Dexia; и
 - iv) се прилага към всяка едно разпределение, извършено до 31 декември 2014 г.
9. От друга страна, без да се засягат операциите, които Dexia ще бъде законово длъжна да извърши, или операциите, които тя ще бъде длъжна да извърши съгласно сключените договори преди 1 февруари 2010 г., спрямо хибридни инструменти Tier 1 или Tier 2, до 31 декември 2011 г. Dexia няма да:
- a) извършва плащане на купон по хибридни инструменти Tier 1 или инструменти Tier 2, притежавани от лица или структури, различни от Dexia SA и нейните филиали, и чието плащане е по собствена преценка съгласно договорните разпоредби, свързани с тези инструменти;
 - б) одобрява, нито да гласува в полза на изплащането на каквато и да е форма на дивидент от която и да е структура, върху която Dexia SA упражнява пряко или косвено изключителен контрол (включително структурите, които са изцяло нейна собственост), когато подобно плащане би довело до задължение за плащане на купон по хибридни инструменти Tier 1 или инструменти Tier 2, собственост на различни от Dexia SA и филиалите ѝ лица; и
 - в) да упражнява право на избор за предсрочно погасяване по хибридните инструменти Tier 1 или инструментите Tier 2, посочени в буква а) по-горе.

Dexia SA няма да разпределя дивиденди върху обикновените си акции до 31 декември 2011 г. Тази забрана няма да се прилага върху разпределението на дивиденди, изцяло реализирани чрез разпределяне на нови акции, ако размерът на това разпределение i) е в съответствие с точка 8 по-горе и ii) е по-ниско или равно на 40 % от положителния нетен резултат, реализиран от Dexia SA през бюджетната 2009 година по отношение на извършеното разпределение през 2010 г., и е по-нисък или равен на 40 % от положителния нетен резултат, реализиран от Dexia SA през бюджетната 2010 година по отношение на извършеното разпределение през 2011 г.

10. Dexia ще продължи да прилага принципите на възнаграждение, приети в рамките на Г-20 и съответните национални инстанции, по отношение на възнаграждението на членовете на ръководните и изпълнителни комитети на Dexia SA и на основните оперативни структури от групата Dexia.

11. В съответствие с плана за реструктуриране, представен на 17 декември 2009 г., Dexia:

- а) при политиката си за сключване на нови договори ще намали PWB на 12 млрд. EUR през 2009 г., на 15 млрд. EUR през 2010 г. и на 18 млрд. EUR между 2011 г. и 2014 г.;
- б) ще намали оперативните си разходи с 15 % преди 31 декември 2012 г.;
- в) при търговските си дейности (trading) няма да поема рискове за собствена сметка, които не са в съответствие с целта за възстановяване на жизнеспособността чрез разумно управление. Следователно Dexia ще намали търговските си дейности (trading) (намаление с 44 % от средногодишната рискова стойност, която е била 126 млрд. EUR през 2008 г.) и ще прекрати търгуването за собствена сметка, считано от датата на настоящото решение на Комисията;
- г) окончателно ще се откаже, с незабавно влизане в сила, считано от датата на решението на Комисията, от ползването на конвертируемата облигация Dexia ВП в размер на 376 млн. EUR, сума, която Люксембург се е ангажирал да предостави през септември 2008 г.

Гаранция за финансиране

12. Използването от страна на Dexia на гаранцията за финансиране, удължена с изменение от 14 октомври 2009 г. („гаранцията“), ще бъде ограничено от следните условия:

- а) ще бъде прекратена възможността за Dexia да се ползва от гаранцията за всички сключени договори за депозити, считано от 31 март 2010 г.;
- б) ще бъде прекратена възможността за Dexia да се ползва от гаранцията за финансиране за всички реализирани краткосрочни емисии (с матуритет, по-малък от една година), считано от 31 май 2010 г.;
- в) ще бъде прекратена възможността за Dexia да се ползва от гаранцията за финансирането на всички емисии или договори, реализирани или сключени, считано от 30 юни 2010 г.;
- г) в нито един момент общият размер на гарантираните суми с неизтекъл срок на погасяване не може да надвишава 100 млрд. EUR;
- д) през периода на прилагане на гаранцията Dexia ще плаща на държавите допълнително възнаграждение върху сумата от превишаването при преминаване на следните прагове на гарантирани суми с неизтекъл срок на погасяване:

Праг/граница (гарантирана сума с неизтекъл срок на погасяване в млрд. EUR)	[60—70]	[70—80]	[80—100]
Допълнително възнаграждение за превишаването в базисни пунктове	+ 50	+ 65	+ 80

Продажби и ликвидационно управление

13. Dexia ще извърши продажба на активи, списъкът и графикът за които е посочен по-долу:

- а) продажба или регистриране за търговия на фондовата борса на дяловото участие в размер на 70 %, собственост на групата в италианския ѝ филиал Crediop, до 31 октомври 2012 г. В съответствие с точка 15 от съобщението за банковото реструктуриране Dexia няма да бъде длъжна да продава дяловото си участие в Crediop на изключително ниска цена (по-малко от [...] пъти от счетоводната стойност през 2010 г. и 2011 г. и [...] пъти от счетоводната стойност през 2012 г.);
- б) продажба до 30 юни 2010 г. на Dexia Epargne-Pension (DEP), френски филиал на DIB (Dexia Insurance Belgium), осъществяваща дейност в областта на животозастраховането и социалния инженеринг. Споразумението за продажба беше подписано на 9 декември 2009 г. и продажбата трябваше да се осъществи през първото шестмесечие на 2010 г.;
- в) продажба или регистриране за търговия на фондовата борса до 31 декември 2010 г. на дяловото участие в размер на 51 % на Dexia в AdInfo, филиал, осъществяващ дейност в областта на предоставянето на компютърни услуги на местните власти в Белгия;
- г) продажба на дяловото участие на Dexia в SPE преди 31 декември 2010 г.;

- д) продажба на дяловото участие в размер на 20 % на Dexia в Crédit du Nord. Тази продажба беше осъществена на 11 декември 2009 г. (реален трансфер на ценните книжа и паричните средства);
- е) закриване до 2010 г. на около 80 клона в Белгия в рамките на новия модел за разпределение на групата;
- ж) прекратяване на следните дейности на RCB International:
- i) продажба на Experta Jersey, закриването на Dexia PB Jersey, прекратяването на дейностите PB на Montevideo, прекратяването на проекта за развитие на PB в Сингапур, прекратяването на проекта за потребителско финансиране (*consumer finance*) в Русия и прекратяването на дейностите на Dexia Asset Management (DAM) в страните от Централна и Източна Европа, продажбата на тръстовите дейности на Experta в Швейцария е била осъществена през 2009 г. и началото на 2010 г.;
 - ii) продажбата на тръстовите дейности на Experta на Бахамските острови, както и продажбата на датския филиал на Dexia BIL, осъществяващ дейност в областта на управлението на активи, частната банка и пазарните дейности/дейностите по структурирането ще бъдат реализирани до 31 декември 2011 г.;
- з) продажба или регистриране за търговия на фондовата борса до 31 октомври 2012 г. на дяловото участие на Dexia в словашкия ѝ филиал, Dexia Banka Slovensko (DBS). В съответствие с точка 15 от съобщението за банковото реструктуриране Dexia няма да бъде длъжна да продава DBS на изключително ниска цена (по-малко от [...] пъти от счетоводната стойност през 2010 г. и [...] пъти през 2011 г.);
- и) прекратяване и ликвидационно управление на следните дейности на PWB international:
- 1. Индия: продажба на структурата, осъществена през 2009 г.;
 - 2. Швейцария (Dexia Public Finance Switzerland) и Швеция (Dexia Norden): закриване и ликвидация до 31 декември 2010 г.;
 - 3. Мексико, Австралия и Япония: ликвидационно управление на баланса и намаляване на персонала. Структурата в Мексико е била закрыта през 2009 г. и активите ѝ са били прехвърлени на DCL New York, където се управляват до ликвидацията им; персоналетът от Япония и Австралия е бил намален наполовина през 2009 г. и свързаните с него дейности ще бъдат управлявани до ликвидацията им;
- й) продажба на FSA (завършена на 1 юли 2009 г.), след това продажба на дяловете на Dexia в Assured Guaranty (AGO) до 31 декември 2011 г.;
- к) продажба на дяловото участие в размер на 49 % от групата в Kommunalkredit Austria (KA). Тази продажба е била осъществена през четвъртото тримесечие на 2008 година;
- л) продажба или регистриране за търговия на фондовата борса на Deniz Emeklilik, застрахователния филиал на DenizBank, до 31 октомври 2012 г.;
- м) продажба на дяловото участие в размер на 60 % от групата в Dexia Sabadell до 31 декември 2013 г.;
- н) ускорена продажба на портфейла от облигации на Dexia в размер на [10—20] млрд. EUR на година през 2010 г. и 2011 г., от [5—15] млрд. EUR до [10—20] млрд. EUR през 2012 г., от [0—10] до [5—15] млрд. EUR през 2013 г. и 2014 г.;
- о) в съответствие с плана за реструктуриране, представен на 17 декември 2009 г., ликвидационно управление на дейностите на Standby Bond Purchase Agreements (SBPA) и Tender Option Bonds (TOB) (САЩ/Канада).

Посочените ангажменти за продажба в горепосочените букви а)—н) ще бъдат считани за изпълнени, когато Dexia и купувачът са сключили обвързващ и окончателен договор (тоест споразумение, което не може да бъде едностранно анулирано от Dexia, без да ѝ бъде наложена парична санкция) за продажбата на цялото участие на Dexia във въпросната структура или актив, дори и всички разрешения или декларации за невъзражение от компетентните надзорни органи да не са все още получени в момента на подписването на споразумението.

14. Продажбата на активите, описани в точка 13 по-горе, както и амортизацията на активите и пасивите на Dexia, ще доведат до следните резултати:

- а) намаляване с 35 % на общия размер на баланса към 31 декември 2014 г. спрямо размера му към 31 декември 2008 г., при условията и съгласно счетоводните споразумения, описани в допълнителните мерки към плана за реструктуриране на Dexia, представени на Комисията на 17 декември 2009 г. В абсолютна стойност общият размер на баланса ще бъде намален от 651 млрд. EUR към 31 декември 2008 г., на 580 млрд. EUR към 31 декември 2009 г., на [510—550] млрд. EUR към 31 декември 2010 г., на [485—545] млрд. EUR към 31 декември 2011 г., на [425—490] млрд. EUR към 31 декември 2012 г., на [405—465] млрд. EUR към 31 декември 2013 г. и на 427 млрд. EUR към 31 декември 2014 г., тоест намаление с 224 млрд. EUR. Тези суми ще трябва да бъдат променени с развитието на пазарната стойност на вписаните в баланса на Dexia дериватни продукти, ако това развитие се различава от описаното в плана за реструктуриране на Dexia и ако подобна разлика не доведе до значително увеличение на планирания размер на дериватните продукти;
- б) общият баланс на Core Division ще възлиза на [390—410] млрд. EUR към 31 декември 2010 г., на [385—415] млрд. EUR към 31 декември 2011 г., на [345—380] млрд. EUR към 31 декември 2012 г., на [335—365] млрд. EUR към 31 декември 2013 г. и на 353 млрд. EUR към 31 декември 2014 г., тоест намаление от около 45 % спрямо общия баланс на групата към 31 декември 2008 г. Съответното годишно развитие на размера на баланса от дейностите Core Division и *Legacy Portfolio Management Division* ще съответства на описанието в приложение II към настоящото решение.

Пълномощник, на когото е възложена продажбата

15. а) В случай, че един от ангажиментите за продажба на активите, посочени в точка 13, букви а), в)—г), з), л) или м) не бъде изпълнен в посочените по-горе срокове и ако няма одобрение на алтернативен ангажимент от Комисията, френските, белгийските и люксембургските власти ще предложат за предварително одобрение от Комисията, и най-късно един месец след крайния срок за продажбата, списък, съдържащ от едно до три лица, избрано(и) със съгласието на Dexia, което(които) да бъде(ат) назначено(и) като пълномощник(ци), отговорен(ни) за осъществяването на посочените продажби.
- б) Пълномощникът, на когото е възложена продажбата, трябва да бъде независим, да притежава нужните умения и не трябва да се намира в положение на конфликт на интереси при изпълнението на мандата си.
- в) Комисията ще може да одобри или да отхвърли предложения(те) контролиращ(и) управител(и). Ако Комисията отхвърли предложения(те) контролиращ(и) управител(и), на който(които) е възложена предложената продажба, Dexia и белгийските, френските и люксембургските власти ще предложат в срок от един месец след уведомяването за отхвърлянето от един до три нови кандидати, който(които) също така ще трябва да бъде(ат) одобрен(и) или отхвърлен(и) от Комисията. Ако всички предложени кандидати в крайна сметка бъдат отхвърлени от Комисията, тя ще определи пълномощник, когото Dexia ще назначи или ще съдейства да бъде назначен, въз основа на одобрения от Комисията мандат.
- г) Френските, белгийските и люксембургските власти се ангажират Dexia да предостави необходимите и уместни представителни правомощия на контролиращия управител, на когото е възложена продажбата:
 - i) за да извърши продажбата на посочените в точка а) по-горе активи (включително всяко едно необходимо правомощие, за да се осигури правилната обработка на нужните документи за извършването на продажбата); и
 - ii) за да изпълни всяко едно необходимо или уместно действие или декларация за осъществяването на продажбата, включително назначаването на консултанти, които да подпомагат процеса на продажба.
- д) Пълномощникът, комуто е възложена продажбата, ще включи в договора(ите) за покупко-продажба обичайните и разумни условия, които счете за уместни за приключване на продажбата през годината след назначаването на контролиращия управител. Пълномощникът, комуто е възложена продажбата, ще организира процеса на продажбата, така че продажбата да бъде гарантирана [...].
- е) Разходите за услугите на пълномощника, комуто е възложена продажбата, ще бъдат поети от Dexia.

Изпълнение

16. В случай че настъпи промяна в контрола на Dexia, Комисията ще може да решава дали изпълнението на горепосочените ангажименти да бъде прекратено изцяло или отчасти. Тя ще вземе предвид ефекта от предвиденото развитие на дългосрочната жизнеспособност и ще прилага конкретно принципа, според който продажбата от получателя на помощ на конкурент представлява само по себе си форма на компенсация на евентуални нарушения на конкуренцията.

17. а) Белгийските, френските и люксембургските власти ще представят за предварително одобрение от страна на Комисията, и най-късно един месец след настоящото окончателно решение, списък, съдържащ от едно до три лица, избрано(и) заедно с Dexia, за назначаване като независим експерт, който ще отговаря за подробната проверка на прилагането на горепосочените ангажименти („независимият експерт“).
- б) Независимият експерт трябва да притежава нужните умения и не трябва да се намира в положение на конфликт на интереси при изпълнението на мандата си.
- в) Комисията ще може да одобри или да отхвърли предложения(те) независим(и) експерт(и). Ако Комисията отхвърли предложения(те) независим(и) експерт(и), Dexia и белгийските, френските и люксембургските власти ще предложат в срок от един месец след уведомлението за отхвърлянето от един до трима нови кандидати, който(които) също така ще трябва да бъде(ат) одобрен(и) или отхвърлен(и) от Комисията.
- г) Ако всички предложени кандидати в крайна сметка бъдат отхвърлени от Комисията, Комисията ще назначи независим експерт.
- д) Разходите за услугите на независимия експерт ще бъдат поети от Dexia.
18. а) По време на изпълнението на плана за реструктуриране Комисията непрекъснато ще разполага с неограничен достъп до необходимата информация за изпълнението на решението, с което е одобрен планът за реструктуриране. Със съгласието на белгийските, френските и люксембургските власти тя ще може да се обръща директно към Dexia, за да получи нужните обяснения и уточнения. Белгийските, френските и люксембургските власти и Dexia ще сътрудничат изцяло във всички проверки, които Комисията или при необходимост независимият експерт може да поиска да извърши.
- б) Независимият експерт в сътрудничество с Dexia ще представя на всеки шест месеца доклад до Комисията за изпълнението на горепосочените ангажименти. Този доклад ще включва подробно описание на постигнатия напредък при прилагането на плана за реструктуриране, по-специално: i) намаляването на баланса, предвидено в точка 14 по-горе; ii) съотношенията на ликвидност и финансиране, предвидени в точка 5 по-горе; iii) спазването на ангажимента за RAROC през изтеклото шестмесечие, посочен в точка 3 по-горе; iv) продажбите и закриването на дейности, предвидени в точка 13 по-горе, които включват датата на продажбата или закриването, счетоводната стойност на активите към 31 декември 2008 г., стойността на продажбата, реализираните печалби или загуби и подробно описание на мерките, които трябва да бъдат взети в рамките на плана за реструктуриране. Този доклад ще съдържа и подробности за разходите и изчисляването на RAROC (посочени в точка 3 по-горе), приложими за шестмесечието след представянето на доклада. Докладът ще се представя най-късно един месец след представянето на шестмесечните отчети и приемането на годишните отчети и при всички положения преди 1 октомври и 30 април всяка година.
- в) Ако в представения от него доклад преди 1 октомври всяка година, независимият експерт определи рискове, поради които предвидените по-горе годишни цели няма да бъдат постигнати в края на текущата година, белгийските, френските и люксембургските власти представят на Комисията през месеца след представянето на доклада предвидените съвместно с Dexia мерки, с които да се постигнат тези цели чрез подходящи средства преди края на годината.
- г) Ако в представения от него доклад преди 30 април всяка година независимият експерт установи, че годишните цели, предвидени в плана за реструктуриране, не са постигнати, белгийските, френските и люксембургските власти представят на Комисията през месеца след представянето на доклада предвидените съвместно с Dexia мерки, с които да се постигнат тези цели преди 30 юни от текущата година чрез подходящи средства.
19. Ако не бъдат представени предвидените в точка 18, букви в)–г) мерки в посочения срок или ако целите не са постигнати пред 30 юни (относно представените мерки, при необходимост след доклада, който трябва да бъде представен преди 30 април), Комисията може съгласно разпоредбите на Регламент (ЕО) № 659/1999 да открие отново официалната процедура за разследване. [...]

Преразглеждане на ангажиментите

20. Въз основа на достатъчно добре обосновано искане от Франция, Белгия и Люксембург Комисията ще може:
- а) да разреши на Dexia да отложи продажбата на някои от посочените в точка 13 по-горе активи; или
- б) да разреши на Dexia да замени продажбата на някои от посочените в точка 13 по-горе активи с продажба на активи, които съставляват равностойна част в баланса на Dexia; или

- в) да вземе решение някои от горепосочените ангажименти да отпаднат;
- г) да вземе предвид способността на Dexia да покрие нуждата си от краткосрочно финансиране чрез мобилизирането на резервите си от активи, които са допустими за сделки за продажба с обратно изкупуване (*repo*), в случай че някой или някои от посочените в точка 5 показатели не бъдат постигнати.

21. Комисията ще може да вземе едно от решенията от горепосочения параграф, ако счете, че подобно решение е необходимо, например за да запази реалната конкуренция на пазара или за да възстанови финансовата стабилност при продължителна финансова или икономическа криза, или ако промените в икономическата среда, а именно обменните курсове или счетоводните и надзорни правила оправдават подобно действие.

Конкуренция и прозрачност по отношение на банковите заеми, отпускани на местните власти

22. За да подобри конкуренцията и прозрачността по отношение на операциите за отпускане на банков заеми на местните власти, Франция се ангажира да се погрижи местните власти да развият практики за конкуриране при операциите си за осигуряване на пари и капитали.

В тази връзка изрично ще бъдат отправени препоръки от държавата към местните власти преди края на 2010 г. както по отношение на банковото финансиране, така и в областта на използването на сложни финансови продукти.

В тези препоръки ще се наблегне на самия икономически интерес в този сектор с прилагането на мерки за конкуриране и ще се посочат различни практически правила, съгласно които тези мерки могат да бъдат изпълнени. Препоръчаните добри практики ще предвиждат публичния характер на конкурирането за заемите с най-голям размер.

Конкретно за местните власти, службите, които отговарят за предоставянето на помощ и съвети на същите, ще бъдат информирани за тези препоръки. Ако тези препоръки се окажат недостатъчни, за да се осигури прозрачността и недискриминационния характер на поканите за представяне на оферти от страна на местните власти до 2013 г. в областта на банковото финансиране, Франция се ангажира да представи нормативни предложения в тази насока.

23. За да подобри конкуренцията и прозрачността при операциите с банков заеми, отпускани на местните власти, белгийското правителство, заедно с регионалните власти, се ангажира да контролира публикуването от страна на възложителите на известия за сключени договори, свързани с финансирането на местните публични власти.

ПРИЛОЖЕНИЕ II

1. Промени в размера на баланса от дейностите *Core Division* и *Non-Core*, включително финансирането между звената
(в млрд. евро)

	2009 г.	2010 г.	2011 г.	2012 г.	2013 г.	2014 г.
Общо активи Core	419	[390–410]	[385–415]	[345–380]	[335–365]	353
Общо активи Non-core	162	[120–140]	[100–120]	[80–110]	[70–100]	79

2. Общ размер на консолидирания баланс на групата

(в млрд. EUR)						
31.12.2008 г.	31.12.2009 г.	31.12.2010 г.	31.12.2011 г.	31.12.2012 г.	31.12.2013 г.	31.12.2014 г.
651	580	[510–550]	[485–545]		[405–465]	427

3. Определение на RAROC в точка 3, буква а) от ангажиментите

RAROC се изчислява по следната формула:

$$EC_{t=0} = \sum_{t=1}^T \frac{(Revenues_t - EL_t - Costs_t) \times (1 - taxes) + (EC_{t-1} - EC_t)}{(1 + RAROC)^t}$$

в която:

Revenues = приходи

EC = икономически капитал

EL = очаквани загуби

Costs = разходи за изпълнение на транзакцията

Taxes = данъци

4. Определяне на краткосрочното финансиране на групата, посочено в точка 5, буква а) от ангажиментите

Краткосрочното финансиране, посочено в точка 5, буква а), включва: репо сделките (сделки за продажба с обратно изкупуване) от всякакъв вид (с централни, двустранни или тристранни банки), доверени депозити и търговски ценни книжа, междубанкови депозити, доверени депозити, депозити на централни банки, както и останалото банкиране „на едро“ (wholesale). Всички тези видове се следят от компетентния по въпросите на ликвидността център в групата и съставът на това финансиране е предмет на правила, които ще бъдат представени на независимия експерт.

5. Определяне на пасивите на групата, посочени в точка 5, буква а) от ангажиментите

Пасивите на групата, посочени в точка 5, буква б), включват следните запаси:

- i) дългосрочни: от всички облигации с покритие (*covered bonds*), емитирани от групата, и емисиите във формат EMTN (гарантирани, негарантирани и инвестирани на междубанковия пазар или чрез мрежата за банкиране на дребно);
- ii) краткосрочни: от видовете краткосрочно финансиране на баланса на групата.

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

от 27 април 2010 година

относно държавна помощ, отпусната от Белгия за реструктуриране на рибната борса в Остенде

(Държавна помощ С 30/08 (ex NN 21/08))

(нотифицирано под номер С(2010) 2520)

(само текстовете на нидерландски и френски език са автентични)

(текст от значение за ЕИП)

(2010/607/ЕС)

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз, и по-специално член 108, параграф 2, първа алинея от него,

като взе предвид Споразумението за Европейското икономическо пространство ⁽¹⁾, и по-специално член 62, параграф 1, буква а) от него,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета от 22 март 1999 г. за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО ⁽²⁾, и по-специално член 7, параграф 5 и член 14 от него,

след като прикани заинтересованите страни да представят мненията си ⁽³⁾ в съответствие с член 108, параграф 2, първа алинея от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) ⁽⁴⁾ и като взе предвид техните мнения,

като има предвид, че:

1. ПРОЦЕДУРА

- (1) Чрез писмо от 16 февруари 2006 г. Комисията получи жалба относно помощ, предоставена от белгийските власти на рибната борса в Остенде, регистрирана под референтен номер СР 40/06. На 31 юли 2007 г. беше получена допълнителна жалба, която се отнася до същия въпрос.
- (2) С писма от 13 март 2006 г., 26 юни 2006 г. и 11 юли 2007 г. Комисията е поискала белгийските власти да предоставят информация относно тези мерки, на които те отговориха с писма от 11 май 2006 г., 20 октомври 2006 г. и 27 ноември 2007 г.

⁽¹⁾ ОВ L 1, 3.1.1994 г., стр. 3.

⁽²⁾ ОВ L 83, 27.3.1999 г., стр. 1.

⁽³⁾ ОВ С 238, 17.9.2008 г., стр. 12.

⁽⁴⁾ Считано от 1 декември 2009 г. членове 87 и 88 от Договора за ЕО стават съответно членове 107 и 108 от Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС). Двете разпоредби са по същество еднакви. За целите на настоящото решение позоваванията на членове 107 и 108 от ДФЕС следва да се разбират като позовавания на съответно членове 87 и 88 от Договора за ЕО, когато е уместно.

- (3) След разглеждане на информацията и документите, предоставени от белгийските власти, на 3 юли 2008 г. Комисията уведоми белгийските власти за своето решение да открие процедурата, предвидена в член 108, параграф 2 от ДФЕС и в член 6 от Регламент (ЕО) № 659/1999.
 - (4) С писмо от 16 юли 2008 г. белгийските власти предоставиха на Комисията някои документи, свързани с приватизацията на рибната борса в Остенде, планирана от град Остенде.
 - (5) С писмо от 25 юли 2008 г. белгийските власти поискаха удължаване на срока за представяне на мнението им до 8 септември 2008 г. Това удължаване на срока беше разрешено на 4 август 2008 г.
 - (6) С писмо от 8 септември 2008 г. белгийските власти представиха мнението си по решението за откриване на официална процедура по разследване.
 - (7) Решението на Комисията да започне официалната процедура по разследване бе публикувано в *Официален вестник на Европейския съюз* ⁽⁵⁾. Комисията прикани заинтересованите страни да представят мненията си в срок от един месец от датата на публикуване.
 - (8) Комисията се срещна с белгийските власти на 9 октомври 2008 г. По време на тази среща белгийските власти представиха информация за начина, по който смятаха да организират приватизацията на рибната борса.
 - (9) Комисията получи мнения от следните заинтересовани трети страни: European Association of Fishing Ports and Auctions (EAFPA), Nationaal Overleg Visafslagen (NOVA), Flanders Ship Repair, Zeebrugse Vis Promotie vzw (ZVP), Grimsby Fish Market, Zeebrugse Visveiling (ZV), European Fish Centre (EFC) и кораборемонтното предприятие Gardec.
- ⁽⁵⁾ Вж. бележка под линия 4.

- (10) С писмо от 4 ноември 2008 г. Комисията препрати тези мнения на Белгия, на която беше дадена възможност за отговор. Белгия не изпрати никакви наблюдения в отговор на мненията на трети страни.
- (11) С писмо от 8 септември 2009 г. с референтен номер С(2009) 6907 Комисията издаде разпореждане за информация в съответствие с член 10, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 659/1999, с което изиска пълен отговор на въпросите, повдигнати в нейните писма от 13 март 2006 г., 26 юни 2006 г. и 11 юли 2007 г., както и в решението за откриване на официална процедура по разследване.
- (12) С писмо от 7 октомври 2009 г. белгийските власти поискаха удължаване на срока за представяне на исканата информация до 9 ноември 2009 г. Това удължаване на срока беше разрешено на 9 октомври 2009 г. В своето писмо белгийските власти поискаха също така Комисията да им предостави мненията на третите страни. Следователно заедно с разрешението за удължаване на срока Комисията отново предостави мненията на третите страни и копие на писмото от 4 ноември 2008 г.
- (13) С писмо от 22 октомври 2009 г. белгийските власти уведомиха Комисията, че те никога не са получавали писмото на Комисията от 4 ноември 2008 г. По тази причина те поискаха нов едномесечен срок, за да представят своите наблюдения в отговор на мненията на третите страни.
- (14) С писмо от 5 ноември 2009 г. Комисията предостави на белгийските власти удължаване на срока до 27 ноември 2009 г., за да им даде възможност за отговор на мненията на трети страни.
- (15) Белгийските власти предоставиха своите отговори на разпореждането за информация, както и допълнителна информация за приватизацията на рибната борса.
- (16) С писмо от 30 ноември 2009 г. Белгия предостави своите наблюдения във връзка с мненията на трети страни.

2. ПРЕСТРУКТУРИРАНЕ НА РИБНАТА БОРСА В ОСТЕНДЕ ПРЕЗ 2001 Г.

- (17) Рибната борса в Остенде, която първоначално е била борса, притежавана от държавата, е била съставена от много части и е била, според белгийските власти, зле управлявана от години. Резултатите от нейната дейност били лоши. От 1991 г. до 2001 г. нейният дял в пристигналата риба в белгийски пристанища е спаднал от приблизително 37 % на 20 %⁽⁶⁾. От 1997 г. до

2001 г. нейният оборот е намалял от 20 550 000 EUR на 13 440 000 EUR⁽⁷⁾ и в продължение на много години град Остенде (наричан по-долу „Градът“), във връзка с борсата, отчита средна годишна загуба в размер на 1 850 000 EUR (в това число през 2001 г.).

- (18) През 2001 г. Градът е трябвало да избере между затварянето на рибната борса и нейното реструктуриране. На 23 ноември 2001 г. Градът решава да реструктурира рибната борса в Остенде в независимо общинско дружество съгласно белгийското законодателство, като Градът е неин единствен акционер.
- (19) Решението да се реструктурира борсата се основава на финансов план, представящ една хипотеза (определена като положителна) и бизнес план от две страници, изготвен от НАМА Consult NV. Тези документи сочат, че рибната борса е можела да стане печеливша в рамките на период от девет години, при условие че се преобразува в отделно юридическо лице с начален капитал от 250 милиона BEF (около 6,2 милиона EUR), който да бъде внесен изцяло за период от пет години. Това отделно дружество е наречено „Autopoom Gemeentebedrijf Vismijn Oostende“ (наричано по-долу „AGVO“). AGVO поема финансовите задължения, свързани с погасяването на различни банкови заеми на бившата рибна борса в Остенде.
- 2.1. СТРУКТУРА НА ДРУЖЕСТВОТО
- 2.1.1. AGVO
- (20) Както е посочено в съображение 18, с цел да се реструктурира рибната борса, Градът създаде на 23 ноември 2001 г.⁽⁸⁾ независимото общинско дружество AGVO. Едно автономно общинско дружество е отделно юридическо лице, създадено съгласно член 261 от Новия закон за общините, уреждащ организирането на общински институции и служби, извън обичайните общински служби и разглежда в частност институции или служби с търговски или промишлен характер, управлявани чрез промишлени и търговски методи.
- (21) По отношение както на дяловото участие, така и на органите на управление Градът, като община — учредител, по закон трябва да има мажоритарен дял от акциите. В действителност Градът притежава 100 % от акциите в AGVO и — в съответствие с устава на AGVO — назначава всички членове на Съвета на директорите. Болшинството от директорите трябва да бъдат членове на Градския съвет.

⁽⁶⁾ De Belgische Zeevisserij – Anvoer en Besomming 2007, Vlaamse overheid, Departement Landbouw en Visserij, (http://www2.vlaanderen.be/landbouw/downloads/vis/aanvoer_besomming_2007.pdf стр. 12.)

⁽⁷⁾ Vlaamse overheid, Departement Landbouw en Visserij, Jaaroverzicht Zeevisserij 1998, 1999, 2000 en 2001, (<http://lv.vlaanderen.be/nlapps/docs/default.asp?fid=122>).

⁽⁸⁾ AGVO бе създадено на 23 ноември 2001 г. от Града. Това решение на Града беше одобрено на 14 март 2002 г. от фламандския министър на вътрешните работи.

- (22) AGVO понастоящем има най-малко две изцяло притежавани дъщерни дружества: NV Exploïtatïe Vismijñ Oostende (наричано по-долу „EVO“) и NV Pakhuizen (наричано по-долу „PAKHUIZEN“).

2.1.2. EVO

- (23) EVO е учредено на 8 август 2002 г. с цел да ръководи борсата и всички дейности, свързани с нея. На EVO бе предоставен начален капитал в размер на 371 840 EUR. Собствеността бе разделена на 15 000 равни дяла без номинална стойност между AGVO, което притежаваше 14 999 дяла, и г-н Miroir, член на градския съвет, с 1 акция.
- (24) EVO се управлява от Съвет на директорите. Членовете на съвета се избират от акционерите за период от шест години, с възможност за подновяване. Като се има предвид разпределението на дяловете, EVO е изцяло контролирано от AGVO.

2.1.3. PAKHUIZEN

- (25) PAKHUIZEN е учредено през 1988 г. от собственици на кораби с оглед управлението на движими и недвижими обекти. През 2005 г. PAKHUIZEN бе придобито от AGVO чрез закупуването на всичките му дялове за сумата от 350 000 EUR.
- (26) PAKHUIZEN се управлява от Съвет на директорите. Членовете на съвета се избират от акционерите за период от шест години, с възможност за подновяване. От 2005 г. насам PAKHUIZEN е притежавано и контролирано от AGVO.

2.2. ЗАДАЧИ

2.2.1. AGVO

- (27) В съответствие с неговия устав AGVO е натоварено със задачи, които са определени от белгийските власти като задачи в обществен интерес и търговски задачи. „Обществените задачи“ се извършват от самото AGVO, а „търговските задачи“ се извършват от изцяло притежаваните дъщерни дружества EVO и PAKHUIZEN (след 2005 г.).
- (28) По отношение на „обществените задачи“ белгийските власти отбелязва, че AGVO е било натоварено с управлението на риболовното пристанище в Остенде (което включва управлението и поддръжката на публичната и частната собственост, намираща се в границите на риболовното пристанище), инспектиране на рибата, разтоварена за консумация, определяне на такси върху тържните цени, а също и проверка дали разтовареният улов подлежи на облагане с ДДС, експлоатацията на

шлюзовете между канала и рибарския док (който се използва не само за риболовни кораби), функции по връзки с обществеността от името на местните власти и обновяване и предоставяне на сгради на публичноправни или полупубличноправни институции като Flemish Region, West Flanders Province и т.н.

2.2.2. EVO

- (29) EVO ръководи рибната борса в Остенде. Дейностите в това отношение се отнасят главно до организиране и провеждане на рибни търгове, отдаване под наем на складове и други допълнителни дейности. В контекста на управлението на борсата EVO налага тържна такса в размер на 6 % от цената. На купувачите в търга се налага комисиона за купувачи между 1 % и 3 %, като те трябва да поемат и таксата за наемане на кошовете за риба. Не е известно колко заплащат за тях.
- (30) Освен това EVO отпуска заеми на собственици на кораби — клиенти. Някои от неотдавнашните заеми са били отпуснати при ставка, равна на междубанковия лихвен процент в еврозоната (Euribor) + 2 %, в съответствие с условия, които изглежда не се прилагат за всички заеми. Срещу заема собствениците на кораби са задължени да използват услугите на рибната борса в Остенде, за да продават своята риба.
- (31) Освен това EVO предоставя на собствениците на кораби определени съоръжения, като заплаща част от или всички разходи за хладилен транспорт.

2.2.3. PAKHUIZEN

- (32) Дейностите на PAKHUIZEN са основно насочени към преустройство, възстановяване, (пре-)декориране, (ре-)конструиране и разрушаване, експлоатиране, управление и отдаване под наем на недвижими обекти.

2.3. РАЗГЛЕЖДАНИ МЕРКИ ЗА ПОМОЩ

2.3.1. НАЧАЛЕН КАПИТАЛ И УВЕЛИЧЕНИЯ НА КАПИТАЛА

- (33) Към момента на своето учредяване на 23 ноември 2001 г. AGVO разполагаше с начален капитал в размер на 250 милиона BEF (6 179 338,12 EUR), предоставен от Града, който следваше да бъде внесен на равни годишни вноски за период от пет години. От 2002 г. насам са внесени шест вноски от началния капитал, възлизали на общо 3 596 665,62 EUR: 619 734 EUR са внесени на 28 юни 2002 г., 570 155 EUR — на 26 юни 2003 г., 570 155 EUR — на 25 юни 2004 г. и 570 155 EUR — на 26 юни 2005 г. В своите коментари в отговор на откриването на официалната процедура по разследване Белгия е отбелязала, че през 2006 г. и 2007 г. са внесени две вноски от по 619 734 EUR. Доколкото Комисията е запозната, останалата част от началния капитал в размер на 2 582 672,50 EUR все още не е изискана от AGVO.

(34) Белгийските власти са отбелязали, че AGVO отчасти е използвало началния капитал за „обществени разходи“ и за погасяване на главници и лихви по текущите банкови заеми. Използвало го е също така за закупуване на акциите в Pakhuizen. На последно място AGVO го е използвало, за да внесе началния капитал на EVO и да отпусне заеми на EVO, които по-късно (31 декември 2004 г., 31 декември 2005 г. и 21 декември 2007 г.) са били преобразувани в капитал чрез опрощаване на дългове.

(35) В момента на създаването му — 8 август 2002 г. — на EVO е предоставен начален капитал в размер на 371 840,29 EUR. Впоследствие AGVO е увеличило капитала на EVO под формата на опрощаване на дългове. На 31 декември 2004 г. капиталът е увеличен с 1 387 044 EUR; на 31 декември 2005 г. — с 710 000,75 EUR и на 21 декември 2007 г. — с 1 500 114,96 EUR. Общо AGVO е предоставило на EVO капитал в размер на 3 969 000 EUR.

(36) Въпреки че белгийските власти са уведомили Комисията, че началният капитал на EVO е бил увеличен и че възлиза на 2 468 885 EUR към 31 декември 2006 г., те не са уведомили Комисията за конкретния начин на увеличенията на капитала. Вниманието на Комисията беше привлечено от увеличението на капитала от 21 декември 2007 г. и от факта, че увеличенията на капитала са осъществени под формата на опрощаване на дългове съгласно мненията на трети страни. Белгия не се произнесе по тази част от мненията на трети страни.

2.3.2. ГАРАНЦИИ ЗА ЗАЕМИТЕ

(37) Освен началния капитал Градът подпомага както AGVO, така и EVO, като предоставя безплатни гаранции за получаване на частни заеми.

(38) В случая на AGVO това се отнася до гаранциите за 3 заема, отпуснати на 26 март (609 379,40 EUR), на 23 април 2004 г. (2 117 500 EUR) и на 22 април 2005 г. (550 000 EUR), в размер на общо 132 199 987 BEF (3 276 879 EUR).

(39) В случая на EVO това се отнася до гаранции за заеми, отпуснати на 28 юни и на 27 септември 2002 г. Според представената информация от белгийските власти обаче въпросните заеми в крайна сметка не са получени. На 23 април 2004 г. и на 22 април 2005 г. Градът отново е предоставил безплатни гаранции за заеми на EVO. Заемите в размер на 145 505 820 BEF (3 606 995 EUR) са били получени. Без да споменават

никакви дати, белгийските власти са отбелязали, че Градът е предоставил гаранция така също за допълнителен заем в размер на 78 000 EUR. Като се има предвид, че това е посочено в коментарите на белгийските власти от 4 септември 2008 г. и че предишните коментари са били от 23 ноември 2007 г., Комисията предполага, че тази допълнителна гаранция е била предоставена в рамките на този период от време.

(40) AGVO също е предоставяло безплатни гаранции на EVO за 2 заема в общ размер от 600 000 EUR. Не е предоставена информация за датата на решението за предоставяне на безплатната гаранция. Като се има предвид, че EVO е създадено на 22 август 2002 г. и че документът, представен от белгийските власти, в който се споменават двата заема, описва ситуацията на 3 август 2006 г., Комисията предполага, че гаранцията е предоставена в рамките на този период.

2.3.3. ЗЕМЯ И СГРАДИ

(41) В съответствие с член 30 от неговия устав от 23 ноември 2001 г., на AGVO е предоставено изключителното право да използва безвъзмездно земята и сградите на риболовното пристанище в Остенде⁽⁹⁾.

(42) Член 30 от устава предвижда също така че на по-късен етап Градът може да прехвърли собствеността (или други права) върху тази земя и сгради на AGVO.

(43) Това се извършва на 26 март 2004 г., когато Градът прави вноски в AGVO, като му прехвърля недвижимо имущество от различни сгради, намиращи се на риболовното пристанище в Остенде и съответстващи на площ от 57 500 m². Тази вноска е направена по инвентарната стойност, вписана в общинските сметки, която е 14 891 524 EUR. Прехвърлянето се отнася само за сгради (рибна борса, офиси и складове), а не за земята, върху която са построени сградите. Самата земя се използва от Града въз основа на безсрочна концесия от Фламандския регион — собственик на поземлените имоти. AGVO продължава да разполага с изключителното право за ползване на тези земи въз основа на член 30 от своя устав.

⁽⁹⁾ „De Stad Oostende kan aan het AG Vismijn Oostende de volle eigendom, respectievelijk de bestaande zakelijke rechten en beheersrechten overdragen van de goederen die zich bevinden binnen of behoren bij het in artikel 3.1 omschreven Visserhavengebied of die nodig en/of nuttig zijn voor de realisatie van de doelstellingen van het AG Vismijn Oostende (...). In afwachting van de overdracht van de onroerende goederen krijgt het AG Vismijn Oostende het uitsluitend recht deze goederen zonder vergoeding te gebruiken.“

- (44) Прехвърлянето на недвижима собственост на 26 март 2004 г. включва 14 754 m² сгради, предмет на дългосрочен договор за наем между Града и PAKHUIZEN, сключен с Града още през 1989 г. за срок от 45 години. Съгласно този договор PAKHUIZEN заплаща символична такса от 1 000 BEF (25 EUR) годишно за използването на сградите. В замяна на това PAKHUIZEN по договор е задължено, за своя сметка и без право на компенсация, да ремонтира складовете, описани в дългосрочния договор за наем, така че те да съответстват на бъдещите разпоредби. От друга страна, след 27 години наем (през 2016 г.), на Града ще се предоставя на годишна база 50 % от годишната нетна печалба на дружество PAKHUIZEN. Белгийските власти са отбелязали, че PAKHUIZEN не е изпълнило своите задължения и посочените складове не са били ремонтирани, както се изисква по договор, поне не преди 2005 г. Белгийските власти обаче отбелязаха, че, след като AGVO е закупило акциите в PAKHUIZEN, 257 872 EUR през 2005 г. и 68 816 EUR през 2006 г. са похарчени за работи по ремонт и поддръжка. Не е известен точният размер на разходите за предприетите работи през 2007 г.
- (45) Считано от 26 март 2004 г., датата, на която Градът прехвърля собствеността върху сградата на AGVO, AGVO заема мястото на Града като договаряща страна в дългосрочния договор за наем с PAKHUIZEN. По този начин AGVO получава правото да събира сумата от 25 EUR годишно, както и след 27 години наем да получи дял от 50 % от годишната нетна печалба на дружество PAKHUIZEN.
- (46) От общо 57 500 m², с които разполага по този начин AGVO, Белгия посочва, че те се отнасят до:
- 13 600 m², използвани от дъщерното дружество EVO като сграда за рибната борса, работно пространство/хангар и административна сграда,
 - 14 754 m², отдадени под наем на PAKHUIZEN, от които 955 m² се използват за пристанищни дейности,
 - 2 700 m² складове, отдадени под наем на (полу-)публичноправни институции,
 - 8 156 m², които се използват като обществени пътища,
 - 2 488 m², които се използват като безплатен обществен паркинг,
- 2 400 m², които се използват като контейнерен парк за риболовните дейности,
- 13 402 m² докове.
- (47) EVO не плаща наем за използването на сградите. Белгия е заявила, че в замяна на това, EVO заплаща всички разходи за поддръжка и ремонт. PAKHUIZEN продължава да плаща по 25 EUR годишно.
- (48) Белгийските власти посочиха, че между 31 декември 2002 г. и 31 декември 2007 г. EVO и PAKHUIZEN са платили съответно 182 377,31 EUR и 381 835,16 EUR за ремонтни и инфраструктурни работи и 193 255,70 EUR и 133 895,35 EUR за разходи по поддръжка.

2.4. ТЪРГОВСКА СТРАТЕГИЯ

- (49) През годините след реструктурирането както AGVO, така и EVO са отчитали загуби, които непрекъснато са се увеличавали, въпреки малката печалба на AGVO през 2003—2004 г. В края на 2006 г. AGVO е било натрупало загуби от почти 3 000 000 EUR и краткосрочни и дългосрочни дългове от повече от 4 000 000 EUR, а към същата дата EVO е трябвало да пренесе загуби в размер от повече от 3 400 000 EUR, краткосрочни и дългосрочни дългове от повече от 5 800 000 EUR и отрицателен собствен капитал от почти 1 000 000 EUR.
- (50) Въпреки тези натрупани загуби AGVO и EVO участват в спекулативни сделки и разширяване на тяхната дейност. През 2006 г. например AGVO купува 51 % дялово участие в дружество, наречено HAF Holding BO, учредено в Исландия, докато EVO се включва в проект за кралски рак ⁽¹⁰⁾ през 2006 г. (предприятие Polardrift, учредено в Норвегия). EVO също участва в исландското дружество HAF Holding. Освен това EVO сключва през 2005 г. договор с агент по продажбите, съгласно който агентът е упълномощен да купува висококачествена риба на исландски борси, която след това да се препродава на рибната борса в Остенде.
- (51) Търговската стратегия на EVO е описана от различните заинтересовани страни като неясна конкуренция, състояща се, наред с останалото, от предлагане да бъдат покрити всички или част от разходите за транспорт на рибата, натоварена на кораби в чуждестранни пристанища, до Остенде и от предлагане на заеми на собственици на кораби при изгодни условия, ако те продават на търг своя улов в Остенде.

⁽¹⁰⁾ Проект, състоящ се в улов/закупуване на морски рак в Норвегия, с олед (евентуална) продажба на азиатския пазар.

- (52) Тези проекти, както и търговската стратегия, описана от трети страни, изглежда сочат, че EVO се е заело да разшири своя пазарен дял и оборот на всяка цена. Във всеки случай годишните отчети на AGVO и EVO показват, че EVO би могло да поддържа своето присъствие на пазара, въпреки несигурната финансова ситуация, единствено благодарение на подпомагането от Града ⁽¹¹⁾.

3. ОСНОВАНИЯ ЗА ЗАПОЧВАНЕТО НА ОФИЦИАЛНА ПРОЦЕДУРА ПО РАЗСЛЕДВАНЕ

3.1. ПРЕИМУЩЕСТВА, ПРЕДОСТАВЕНИ НА AGVO

- (53) На AGVO е предоставен начален капитал в размер на 250 милиона BEF (6 179 338 EUR). С оглед на големите загуби в миналото и много краткия и непълен бизнес план, в решението си за откриване на официална процедура по разследване Комисията заключи, че частен инвеститор не би инвестирал такава сума в рибна борса и че този начален капитал следователно представлява държавна помощ. Комисията изрази съмнения по отношение на нейната съвместимост с вътрешния пазар, тъй като условията, определени в Насоките за помощ за оздравяване и реструктуриране на предприятия в затруднение (наричани по-долу „Насоки за О и П от 1999 г.“) ⁽¹²⁾, приложими към момента на отпускане на помощта, изглежда не са били изпълнени.
- (54) Градът също така е прехвърлил свои сгради на AGVO без да изиска каквото и да било възнаграждение за това или без да наложи задължения на AGVO на сходна стойност. Комисията е на мнение, че частен инвеститор би поискал разумна цена за подобно участие и че прехвърлянето на сградите трябва да се счита за държавна помощ. Тази помощ привидно занижава производствените разходи на AGVO и представлява оперативна помощ. Комисията не успя да намери разпоредба в член 107 от ДФЕС или в Насоките за преглед на държавната помощ за рибарство и аквакултура (наричани по-долу „Насоки за рибарството“) ⁽¹³⁾, която да дава право на Комисията да разреши помощта.
- (55) Градът също така е предоставил гаранции за заеми за AGVO. Докато частен оператор би поискал премия за гаранцията, Градът я е предоставил безвъзмездно. По

тази причина Комисията заключи, че тези гаранции трябва да се разглеждат като държавна помощ. И в този случай помощта привидно занижава производствените разходи на AGVO и представлява оперативна помощ. Комисията не успя да намери разпоредба в член 107 от ДФЕС или в Насоките за рибарството, която да дава право на Комисията да я сметне за съвместима с вътрешния пазар.

- (56) Накрая Градът упълномощава AGVO да въведе и събира общински такси и да използва постъпленията — преимущество, с което обикновено частните предприятия не разполагат. Комисията е на мнение, че условията за решението по делото на Altmark ⁽¹⁴⁾ не са изпълнени и че преимуществата, произтичащи от правото на налагане и събиране на общински такси, следва да се считат за държавна помощ. При липсата на каквато и да било информация относно таксата, Комисията заключи, че по начало тя следва да се анализира като оперативна помощ и че няма разпоредба в член 107 от ДФЕС или Насоките за рибарството, която да направи тази помощ съвместима с вътрешния пазар.

3.2. ПРЕИМУЩЕСТВО, ПРЕДОСТАВЕНО НА EVO

- (57) Градът и AGVO са предоставили гаранции за заеми за EVO. Докато частен оператор би поискал премия за гаранциите, Градът и AGVO са ги предоставили безвъзмездно и Комисията заключи, че те трябва да се разглеждат като държавна помощ. Тази помощ привидно занижава производствените разходи на EVO и представлява оперативна помощ. Комисията не успя да намери разпоредба в член 107 от ДФЕС или в Насоките за рибарството, която да дава право на Комисията да я сметне за съвместима с вътрешния пазар; следователно тя изрази съмнения относно възможността тези мерки да бъдат счетени за съвместими с вътрешния пазар.
- (58) AGVO е разрешило на EVO постоянно безвъзмездно ползване на сградите, притежавани от AGVO, с обща площ от 13 600 m². Комисията е на мнение, че частен инвеститор би поискал разумна цена за това и че такава възможност за безвъзмездно използване на сградите е трябвало да се разглежда като държавна помощ. Тази помощ привидно занижава производствените разходи на EVO и представлява оперативна помощ. Комисията не успя да намери разпоредба в член 107 от ДФЕС или в Насоките за рибарството, която да дава право на Комисията да я сметне за съвместима с вътрешния пазар; следователно тя изрази съмнения относно възможността тези мерки да бъдат счетени за съвместими с вътрешния пазар.

⁽¹¹⁾ Jaarrekening AGVO от 2005 г., стр. 26 (verslag van de Raad van Bestuur aan de aandeelhouders over de waardering van de aandelen in EVO): „Tenslotte is het niet onbelangrijk dat in deze fase de engagementen van de Stad Oostende een wezenlijke buffer vormen om op verantwoorde wijze een waardering in going concern toe te passen zodat de waardering zoals beschreven in art. 66§2 mag aangehouden worden en niet naar een waardering in discontinuïteit moet overgegaan worden“.

⁽¹²⁾ ОВ С 288, 9.10.1999 г., стр. 2.

⁽¹³⁾ ОВ С 19, 20.1.2001 г., стр. 7. ОВ С 229, 14.9.2004 г., стр. 5. ОВ С 84, 3.4.2008 г., стр. 10.

⁽¹⁴⁾ Решение от 24 юли 2003 г., Altmark Trans и Regierungspräsidium Magdeburg / Nahverkehrsgesellschaft Altmark, C-280/00, Recueil, стр. I-7747.

3.3. ПРЕИМУЩЕСТВО, ПРЕДОСТАВЕНО НА РАКНUIZEN

- (59) Условието на дългосрочния договор за наем между Града и РАКНUIZEN водят до това, че РАКНUIZEN се е ползвал от годишно намаление на оперативните си разходи. Комисията заключи, че това преимущество представлява държавна помощ и не попада в обхвата на никоя от мерките, споменати в Насоките за рибарството, или в рамките на целите на други хоризонтални или специфични насоки, които може да са приложими към този вид предприятие. Както съгласно съответните Насоки за рибарството, така и според хоризонталните правила за държавни помощи, този вид помощ се счита за оперативна помощ, която е несъвместима с вътрешния пазар. Следователно Комисията изрази своите съмнения, че тази мярка може да бъде счетена за съвместима с вътрешния пазар.

3.4. ПРЕИМУЩЕСТВА, ПРЕДОСТАВЕНИ НА РИБОЛОВНИТЕ ПРЕДПРИЯТИЯ

- (60) Комисията освен това отбеляза, че на риболовните предприятия, които ползват рибната борса в Остенде, са предоставени преимущества от страна на EVO чрез предоставянето на услуги на по-ниски цени, отколкото обикновен частен оператор би таксувал, и от страна на РАКНUIZEN, чрез отдаването на сгради под наем на по-ниски цени, отколкото обикновен частен оператор би таксувал.
- (61) Комисията е на мнение, че тези преимущества представляват държавна помощ; тя не може да намери никаква разпоредба в член 107 от ДФЕС или в Насоките за рибарството, която да ѝ позволи да приеме тази помощ за съвместима и следователно изрази съмнения, че тези мерки могат да бъдат счетени за съвместими с вътрешния пазар.

3.5. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

- (62) Предвид горепосоченото и информацията, с която разполага, Комисията е на мнение, че всички мерки, споменати в раздел 3, трябва да се считат за държавна помощ и че са налице съмнения относно съвместимостта на тези помощи с вътрешния пазар.

4. МНЕНИЯ, ПРЕДСТАВЕНИ ОТ ЗАИНТЕРЕСОВАНИ ТРЕТИ СТРАНИ

- (63) Всички заинтересовани трети страни, които представиха мнения по решението за откриване на официална процедура по разследване, се съгласиха с аргументите, изтъкнати във въпросното решение. Освен това те отбелязаха, че са понесли щети в резултат на незаконната помощ, отпусната на AGVO, EVO и РАКНUIZEN (загуба на клиенти и приходи), и приканиха Комисията да предприеме необходимите стъпки, за да забрани помощта и да поиска възстановяването ѝ.

4.1. EAFPA

- (64) EAFPA подчертава, че разглежданите мерки за помощ изкривяват пазара и прикани Комисията да забрани помощта и да изиска възстановяването ѝ.

4.2. NOVA

- (65) В качеството си на тъжител NOVA подкрепя решението на Комисията за откриване на официално разследване. Те считат, че е важно да се гарантира прозрачност на рибната борса и да се осигури равнопоставеност. Освен това те приканиха Комисията да предприеме съответните стъпки, които да гарантират възстановяването на евентуално несъвместимата помощ.

4.3. FLANDERS SHIP REPAIR

- (66) Според Flanders Ship Repair държавната помощ е била причина товародателите да отиват в Остенде. Това е довело, според Flanders Ship Repair, до загуба на приходи, тъй като товародателите, които са се пренасочили към Остенде, вече не ремонтират корабите си в Zeebrugge. Flanders Ship Repair моли за забрана с възстановяване, както и за временни мерки.

4.4. ZVP

- (67) ZVP — асоциация на купувачите и преработвателите на риба по Белгийското източно крайбрежие, заявява, че незаконната държавна помощ, заедно с други преимущества, е дала възможност на рибната борса в Остенде изкуствено да привлича чуждестранни кораби и кораби от Zeebrugge. Освен това многобройните съобщения за пресата и интервюта на местни политици и членове на Съвета на директорите на EVO (специално подчертаващи факта, че в Белгия има място само за една рибна борса, а именно тази в Остенде) са породили съмнения за бъдещето на рибната борса в Zeebrugge и следователно за заобикалящия го бизнес парк. Това е довело до загуба на приходи, до намаляване, прекратяване или оттегляне на инвестиции и маркетингови дейности.

- (68) ZVP споменава също така че са се опитали да повишат осведомеността на местните власти по отношение на този проблем, но не са постигнали успех.

- (69) Накрая ZVP изтъква, че EVO — с подставено лице и благодарение на обществените средства — е учредило дружество за филетиране на риба, наречено Ostend Filleting Factory, което също извършва нелоялна конкуренция.

4.5. GRIMSBY FISH MARKET

- (70) Grimsby Fish Market — рибна борса от Обединеното кралство, отбелязва, че около 2005—2006 г. EVO е започнало да изкупува риба направо от исландските рибари на (високи) фиксирани цени и е продавало тази риба на търг в Остенде, често на по-ниски цени; Grimsby Fish Market заключава, че тези загуби са платени с публични средства. Grimsby Fish Market призовава за одит на финансовите отчети на EVO с цел разследване на финансовите методи за исландските доставки на риба и загубите, претърпени от EVO вследствие на методите за продажба.

4.6. ZV И EFC

- (71) ZV и EFC обръщат внимание на Комисията върху възможните нелоялни практики и мерки за държавни помощи, а именно безвъзмездното използване от страна на AGVO/EVO на персонал на Града и ценовите гаранции, предоставени от EVO и основаващи се на цените на рибната борса в Zeebrugge (Zeebrugse Visveiling).
- (72) Освен това те обясняват защо по тяхно мнение са нарушени правилата на конкуренцията и е засегната търговията между държавите-членки.
- (73) Те обръщат внимание на Комисията също така върху допълнителното инжектиране на капитал в AGVO и в EVO (чрез опрощаване на дългове).
- (74) Накрая те отбелязват, че белгийските власти не са прекратили помощта.

4.7. GARDEC

- (75) Gardec е кораборемонтно предприятие, намиращо се в Zeebrugge. То подкрепя решението на Комисията и добавя, че е понесло щети в резултат на нелоялните търговски практики в Остенде (понижение на оборота); отбелязва и факта, че ефектът от заемите, предоставени на предприятията в затруднение, е бил да им позволи да оцелеят в Остенде, докато техните дългове са останали неуредени в Zeebrugge.

5. КОМЕНТАРИ НА БЕЛГИЯ ВСПЕДСТВИЕ СЪМНЕНИЯТА, ИЗРАЗЕНИ В РЕШЕНИЕТО ЗА ОТКРИВАНЕ НА ПРОЦЕДУРАТА ПО РАЗСЛЕДВАНЕ

- (76) В мнението си от 8 септември 2008 г., след откриването на официалната процедура по разследване, белгийските власти считат, че Комисията следва да ограничи своето разследване до рибната борса. Тъй като нито AGVO, нито PAKHUIZEN работят на тази борса, предприетите мерки в тяхна полза не са от значение за настоящата

процедура. По-общо казано, те считат, че Комисията не е определила правилно обхвата на разследването и че съществува риск от двойно отчитане на помощта.

5.1. ПО ОТНОШЕНИЕ НА ПОМОЩТА ЗА AGVO

- (77) Белгийските власти настояват на факта, че AGVO няма търговска дейност и че следователно не може да има въздействие върху конкуренцията. Помощта, предоставена на AGVO, следователно не може да се счита за държавна помощ. Те добавят, че в краен случай само средствата, използвани за EVO, биха могли да бъдат взети предвид при разследването (например частта от началния капитал, която е прехвърлена на EVO чрез AGVO). Те заявяват, че остатъкът е използван за задачи от обществен интерес и не може да оказва въздействие върху конкуренцията на пазара на тръжната търговия с риба.
- (78) Белгийските власти отбелязват, че, въпреки че начален капитал в размер на 6 197 338,12 EUR е обещан на AGVO, до момента AGVO е получило само 3 569 667 EUR.
- (79) По отношение на правото за налагане на данъци или такси, белгийските власти считат, че то е свързано със задачите от обществен интерес на AGVO и не може да се разглежда като държавна помощ и че във всеки случай AGVO няма право да налага такси за шлюзовете и рампите.
- (80) По отношение на сградите те заявяват, че няма значение дали сградите са собственост на Града или на друго публично дружество. Те считат, че прехвърлянето на сградите на AGVO е обикновено вътрешно разпределение на имущество. Белгийските власти напомнят, че AGVO няма търговска дейност и че прехвърлянето на сградите следователно не може да се счита за държавна помощ. Те добавят, че прехвърлянето на сградите е свързано със задължението за тяхното ремонтване и поддържане в добро състояние, така че AGVO не е получило преимущество чрез прехвърлянето.
- (81) Освен това те считат, че безвъзмездните гаранции не могат да бъдат считани за държавна помощ, защото са били предоставени за заеми, получени от AGVO за ремонтни работи по сградите, отдадени под наем на публични органи. Те обаче признават, че един от гарантираните заеми (заем в размер на 550 000 EUR) е използван за EVO.
- (82) Накрая белгийските власти отбелязват, че решението *Altmark* не е приложимо в конкретния случай, тъй като публичните задачи на AGVO нямат икономически характер. Те добавят, че не съществува риск от кръстосано субсидиране, защото AGVO няма търговска дейност.

5.2. ПО ОТНОШЕНИЕ НА ПОМОЩТА ЗА PAKHUIZEN

- (83) Белгия заявява, че Остенде има само ограничено право върху земята и договорът за емфитевсис следователно е с по-ниска търговска стойност. Освен това PAKHUIZEN има задължение да ремонтира и обновява сградите, което е представено като извънредно задължение, чрез което голяма степен се компенсира символичния наем.
- (84) Белгийските власти добавиха, че PAKHUIZEN действа единствено на пазара на управление на сгради, използвани в риболовния сектор. Те считат, че неговата дейност трудно може да бъде сметена за търговска поради включените задължения за обновяване и ниската стойност на сградите. Накрая, тъй като сградите, управлявани от PAKHUIZEN, могат да бъдат отдавани под наем единствено за дейности, свързани с риболовния сектор, белгийските власти твърдят, че PAKHUIZEN не се конкурира с никого.
- (85) Белгийските власти допълнително отбелязват, че AGVO е закупило акциите в PAKHUIZEN по пазарни цени и че PAKHUIZEN отдава под наем сградите на пазарни цени (като се има предвид, че те не са в добро състояние).

5.3. ПО ОТНОШЕНИЕ НА ПОМОЩТА ЗА EVO

- (86) Белгийските власти отбелязват, че фактът, че сградите са на разположение на EVO безвъзмездно, се компенсира от факта, че EVO трябва да заплаща разходите по ремонт, които обикновено се покриват от собственика на сградите.
- (87) Освен това те заявяват, че безвъзмездните гаранции, предоставени за заемите на EVO, следва да бъдат анализирани в рамките на плана за приватизация и реструктуриране на борсата. Те считат, че в рамките на реструктурирането на рибната борса Градът е действал като частен инвеститор, доколкото рекапитализацията на рибната борса е била по-доходоносна от икономическа гледна точка отколкото закриването на борсата и че чрез приватизация Градът би имал възможността да възстанови своята инвестиция чрез наема, който ще събира от частния собственик на борсата. Те отбелязват също така че още през 2002 г. е имало планове за приватизиране на рибната борса и че приватизацията е била възможна единствено след реструктуриране.
- (88) По-специално във връзка с безвъзмездната гаранция, те отбелязват, че заемите са били използвани за допълване на финансирането на рибната борса, която е била най-вече финансирана чрез вливане на капитали (на AGVO и чрез AGVO — на EVO) от страна на Града. Белгийските власти отбелязват, че чрез гаранцията Градът значително е намалил направените разходи за реструктурирането. Те

добавят, че без гаранцията на Града не би бил предоставен никакъв заем, и отбелязват, че е нормална търговска практика дружеството-майка да предложи гаранция за заеми, получени от неговото дъщерно дружество.

5.4. ПО ОТНОШЕНИЕ НА ПОМОЩТА ЗА СОБСТВЕНИЦИ НА РИБОЛОВНИ ПРЕДПРИЯТИЯ/КОРАБИ

- (89) Белгийските власти отбелязват, че Комисията е отчела една и съща помощ два пъти и че помощ има или за EVO, или за рибарите, но не и за двете. Те считат, че ако разглежданите мерки представляват държавна помощ, то те представляват държавна помощ на равнище EVO и PAKHUIZEN и нарушават конкуренцията на това равнище, а не на равнището на собствениците на кораби и риболовните предприятия. Те добавят, че във всеки случай EVO и PAKHUIZEN не предлагат своите услуги на цени, които са под пазарните. По-специално, що се отнася до EVO, те обясняват, че EVO предлага услуги, които се предлагат и другаде. Те отбелязват също така че EVO не предлага никакви съоръжения за складиране, не предлага безплатно електричество и не управлява пристанището и рамките. Те посочват, че цената на водата е включена в тръжната такса и че EVO не предоставя никакви заеми под пазарните цени на собственици на кораби. Накрая те заявяват, че на практика EVO никога не е прилагало членовете от договора, които задължават собствениците на кораби да продават на търг своя улов на EVO.

6. ПРОЦЕС НА ПРИВАТИЗАЦИЯ, ЗАПОЧНАЛ СЛЕД НАЧАЛОТО НА ПРОЦЕДУРАТА ПО РАЗСЛЕДВАНЕ

- (90) Белгия е уведомила Комисията, че на 22 май 2008 г. е взето решение за приватизиране на рибната борса в Остенде и че Градът е стартирал публична процедура за подбор, за да привлече оперативен партньор за експлоатацията на EVO.
- (91) В своите коментари Белгия обяснява, че приватизацията ще бъде извършена чрез създаването на ново дружество, което ще осъществява експлоатацията на рибната борса. Сградите на рибната борса ще бъдат върнати на града, а новото дружество ще трябва да сключи договор за наем с Града. Новото дружество няма да бъде задължено да поеме останалите активи на рибната борса (служители, кутии за риба, договори, заеми към собственици на кораби и т.н.).
- (92) Тъй като договорът за продажба и наем ще бъде договарян на пазарни цени, на новото дружество няма да се прехвърлят никакви помощи и от новото дружество не могат да се възстановяват никакви помощи.

- (93) В своето писмо от 16 ноември 2009 г. Белгия е уведомила Комисията за по-нататъшното развитие на процеса на приватизация.
- (94) Тя отбелязва, че като първа стъпка собствеността върху сградите, принадлежащи на AGVO, е прехвърлена безвъзмездно обратно на Града на 4 септември 2009 г., както и правата и задълженията, свързани със сградите (договори за наем). Градът е поел също така различни заеми от AGVO и PAKHUIZEN. Впоследствие собствеността върху сградите е била прехвърлена на Фламандския регион, който заплаща компенсация на Града под различни форми: плащане в размер на 3 500 000 EUR в негова полза и на Града бива предоставено правото да събира наема, заплащан от публичните и полупубличните наематели на сградите, до 1 януари или в някои случаи до 30 юни 2010 г. Накрая Фламандският регион поема различни дългове и/или заеми от Града.
- (95) Белгия твърди, че прехвърлянето на собствеността върху сградите обратно на Града решава окончателно въпроса за държавните помощи.
- (96) Белгия освен това отбелязва, че PAKHUIZEN е решило да прекрати дългосрочния договор за наем, сключен с Града през 1989 г. Белгия очаква PAKHUIZEN да бъде ликвидирано скоро, така че процедурата, свързана с държавни помощи, според нея ще стане безпредметна.
- (97) Що се отнася до EVO, Белгия обясни, че кандидатът, който отговаря на критериите за подбор, не е предложил задоволителни за Града условия. EVO ще продължи да съществува до намиране на подходящ кандидат, който да поеме активите на EVO.
- (98) Накрая Белгия отбелязва, че AGVO ще продължи да съществува до уреждането на всички оставащи дългове/ задължения.
- (99) Белгия отправя искане до Комисията да отложи своето решение до приключването на процеса на приватизация.
- (101) Белгия добавя, че скоро става ясно, че препродажбата на исландска риба не е доходоносна. По тази причина след около година, на 17 март 2006 г., било решено, тези покупки и препродажби да бъдат преустановени. Белгия е представила копие на това решение.
- (102) Белгия обяснява, че причината, поради която рибата е купувана на високи цени на исландските рибни борси и след това препродавана в Остенде на по-ниски цени, не е била някаква стратегия, целяща привличането на исландска риба в Остенде, а се е дължала на факта, че висококачествената риба, закупена от агента по продажбите в Исландия и предназначена за EVO, така и не е достигнала до EVO, а вместо това е била закупена направо от частно предприятие за филетиране — Luna Fish, докато EVO е получило исландска риба с по-ниско качество, която впоследствие не е могло да продаде на изгодни цени предвид по-ниското ѝ качество. Белгия заключава, че по тази причина EVO е било по-скоро жертва на тези практики. Делегираният администратор на AGVO/EVO и търговският директор са били уволнени при откриването на проблема.
- (103) Що се отнася до обвиненията за безплатно използване на държавни служители за административни и счетоводни задачи и задачи по поддръжката, Белгия заявява, че твърденията на ZV се основават единствено на подозрения и че EVO разполага със свои собствени служители, които да изпълняват тези задачи, както и, освен това, че някои от служителите на EVO понякога изпълняват задачи от обществен интерес (поддръжка на пътя на рибната борса).
- (104) Белгия споменава също така че твърдението на ZV, че EVO гарантира минимална цена по отношение на тръжната цена на рибната борса в Zeebrugse, не е подкрепено с никакви доказателства. Белгия добавя, че риболовните предприятия може да са споменали това в преговорите с ZV, като част от стратегия за получаване на по-добри търговски условия от ZV.
- (105) По въпроса за Ostend Filleting Factory (OFF) Белгия подчертава, че документите, представени от трети страни посочват единствено, че OFF е било създадено от частни страни и не разкриват как OFF се е конкурирало нелегално. Белгия отбелязва, че едва през март 2006 г. PAKHUIZEN е придобило 60 % от дяловете на OFF. След това OFF е преименувано на Ostend Premium Fish bvba и впоследствие е обявило фалит на 14 януари 2008 г.

7. КОМЕНТАРИ НА БЕЛГИЯ ВСЛЕДСТВИЕ МНЕНИЯТА НА ТРЕТИТЕ СТРАНИ

- (100) Белгия отбелязва, що се отнася до исландския въпрос, че EVO никога не е купувало риба направо от исландските собственици на кораби и рибари, а само от исландски рибни търгове чрез агент по продажбите.

(106) По отношение на обвиненията за загуби, претърпени от Gardec и Flanders Ship Repair в резултат на държавната помощ, Белгия счита, че, дори ако държавна помощ привлича корабите да отиват в Остенде вместо в Зеебрюге, причинно-следствената връзка със загубата отново не може да бъде доказана. Белгия твърди, че собствениците на кораби не винаги оставят своите кораби за ремонт в своите пристанища на домуване, като вместо това се възползват от по-евтини ремонтни услуги в Източна Европа (Полша). Белгия отбелязва, че в Остенде се наблюдава ясен спад в кораборемонтните предприятия.

8. РАЗПОРЕЖДАНЕ ЗА ИНФОРМАЦИЯ

(107) С писма от 13 март и 26 юни 2006 г. Комисията поиска от белгийските власти информация относно правното положение на рибната борса в Остенде, относно участието на държавата, и поиска данни за финансовите потоци между държавата и рибната борса.

(108) В своето писмо от 19 октомври 2006 г. белгийските власти подчертаха факта, че, освен с неговата търговска дейност (експлоатация на рибната борса), AGVO е било натоварено със задачи от обществен интерес. Предоставената по този въпрос информация обаче беше много кратка и не съдържаха елементи, които да позволят на Комисията да прецени дали предоставените от Града преимущества на AGVO могат да се считат за компенсация за задачите от общ (икономически) интерес и дали не е имало свръхкомпенсация и рискове от кръсото субсидиране.

(109) Следователно, както е предвидено в член 10, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 659/1999, с писмо от 11 юли 2007 г. Комисията поиска от белгийските органи да предоставят подробна информация за обществените задачи, възложени на AGVO. Тя попита по-специално дали и на какво основание тези задачи биха могли да се считат за задачи за обществени услуги по смисъла на Решение 2005/842/ЕО на Комисията от 28 ноември 2005 г. относно прилагането на член 86, параграф 2 от Договора за ЕО за държавната помощ във вид на компенсация за обществена услуга, предоставена на определени предприятия, натоварени с извършването на услуги от общ икономически интерес⁽¹⁵⁾.

(110) С писмо от 27 ноември 2007 г. белгийските власти само заявиха, че никоя от задачите, с които е натоварено AGVO, не е икономическа и че Решение 2005/842/ЕО не е приложимо към конкретния случай. Те заявиха, че AGVO не получава компенсация за никоя от обществените услуги, които извършва.

(111) В своето решение от 2 юли 2008 г. за откриване на официалната процедура по разследване, Комисията установи, че AGVO, EVO и PAKHUIZEN са образували група от предприятия, действащи на пазара на тръжната търговия с риба и свързаните с нея услуги, като са им били дадени различни преимущества от страна на Града, които са нарушили конкуренцията на пазара. По въпроса за компенсирането за задачи от обществен интерес Комисията отбелязва, че в досието няма елементи, които да сочат, че са изпълнени критериите, установени от Съда в неговото решение по делото на *Altmark*. Освен това, предвид липсата на информация по тази точка, Комисията нямаше възможност да определи дали специално правото да установява и събира такси може да се счита за компенсация, предоставена за услуги в обществен интерес, като налице бяха съмнения за съвместимостта на помощта. Следователно в съображение 121 от своето решение за откриване на официално разследване Комисията прикани белгийските власти да представят всякаква информация, която може да е от полза за оценка на разглежданите мерки.

(112) В изразеното от тях мнение, получено на 8 септември 2008 г., и по време на последващата среща на 9 октомври 2008 г. белгийските власти не представиха никакви допълнителни елементи, които да дадат възможност на Комисията да прецени дали преимуществата, предоставени на AGVO, могат да се считат за компенсация за задачи от общ (икономически) интерес. Вместо това белгийските власти отново заявиха, че критериите по делото *Altmark* не са приложими, защото AGVO е било ангажирано единствено със задачи от обществен интерес.

(113) Този отговор обаче не беше задоволителен, тъй като AGVO е било ангажирано също така с икономически дейности.

(114) Съгласно член 10, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 659/1999 Комисията съответно изиска чрез разпореждане за информация от 8 септември 2009 г. всякаква полезна информация, и по-специално:

— списък на различните дейности, с които е натоварено AGVO, с разграничение между икономическите дейности, задачи от неикономически, обществен интерес и задачи от общ икономически интерес,

— параметрите за изчисление, контрол и преразглеждане на компенсацията за задачите с неикономически обществен интерес, от една страна, и компенсацията за задачи с икономически обществен интерес, от друга страна,

— мерките за избягване и връщане на свръхкомпенсации,

⁽¹⁵⁾ ОВ L 312, 29.11.2005 г., стр. 67.

- разходите, направени при изпълнение на задълженията за предоставяне на икономически обществени услуги, неикономически обществени услуги и други услуги, както и приходите, свързани с тях,
- извлечения от вътрешните сметки, показващи отделно разходите и постъпленията, свързани с услугите от общ икономически интерес, и тези, свързани с услугите от общ неикономически интерес, и тези на други услуги, както и параметрите за разпределение на разходите и приходите,
- ако има на разположение, документи, показващи, че AGVO съответства на четвъртия критерий по делото *Altmark*, т.е. че равнището на необходимата компенсация е определено въз основа на анализ на разходите, които едно типично, добре управлявано и подходящо оборудвано предприятие от същия сектор би направило, като се вземат предвид постъпленията и разумна печалба от изпълнение на задълженията.

(115) В своето писмо от 16 ноември 2009 г. белгийските власти повторно заявяват, че AGVO е натоварено със следните задачи от обществен интерес: управление на риболовното пристанище, обновяване и отдаване под наем на сградите на публични и полупублични организации и управление и поддръжка на публичната собственост (в това число поддръжка на пътя, водещ до рибната борса). Те твърдят, че тези задачи са в обществен интерес, тъй като не се извършват в полза на специфични бенефициери. Те не правят разграничение между задачите от общ икономически интерес и услугите в обществено икономически интерес, но признават, че някои или всички обществени задачи биха могли да имат икономически характер.

(116) Белгийските власти признават, че AGVO, чрез своето дъщерно дружество EVO, се занимава с търговска дейност, т.е. управлява рибната борса, което не е в обществен интерес.

(117) Белгийските власти заявяват, че AGVO в действителност не получава компенсация за своите задачи в общ интерес. Те се финансират от бюджета на AGVO. Следователно не съществува методология за изчисление на компенсацията. Белгийските власти добавят, че не е възможно въз основа на отчетите на AGVO и на EVO да бъдат разграничени разходите и приходите, свързани със задачите от общ интерес и търговските задачи.

9. ОБХВАТ НА РАЗСЛЕДВАНЕТО

(118) Както може да бъде заключено от различни съображения (например съображение 85) от решението за откриване на

официалната процедура по разследване, обхватът на разследването е по-широк от пазара на тръжната търговия с риба и се отнася също така до дейностите, свързани с рибната борса (отдаване под наем на сгради около рибната борса, управление на риболовното пристанище и т.н.). Следователно преимуществата, предоставени на AGVO или PAKHUIZEN, които не са пряко свързани с експлоатирането на рибната борса, също са част от настоящата процедура.

(119) Комисията е анализираща така също преимуществата, предоставени на EVO, на право от Града или от AGVO. В решението за откриване на официалната процедура по разследване началният капитал на EVO и последващите увеличения на капитала не са разглеждани като отделни мерки от вноските в капитала, отпуснат на AGVO. Те просто са отчетени като една от целите, за които AGVO е използвало вноските в капитала, получени от Града. В своите коментари обаче белгийските власти изтъкват, че Комисията не е направила уместно разграничение между дейностите и задачите, извършвани от AGVO, PAKHUIZEN и EVO, и че, поради разделянето на задачи между AGVO и EVO, предоставените на AGVO преимущества са от значение за настоящото разследване само до степен, в която те са били „прехвърлени“ на EVO. Следователно, с цел постигане на яснота и за да се отговори на загрижеността на белгийските власти, отпускането на началния капитал на EVO и последващите увеличения на капитала се разглеждат поотделно в точка 10.1.2.2.3. Въпросът с реалния бенефициер на помощта се разглежда в съображение 319.

10. ОЦЕНКА

10.1. НАЛИЧИЕ НА ДЪРЖАВНА ПОМОЩ

(120) Член 107, параграф 1 от ДФЕС гласи: „Освен когато е предвидено друго в Договорите, всяка помощ, предоставена от държава-членка или чрез ресурси на държава-членка, под каквато и да било форма, която нарушава или заплашва да наруши конкуренцията чрез поставяне в по-благоприятно положение на определени предприятия или производството на някои стоки, доколкото засяга търговията между държавите-членки, е несъвместима с вътрешния пазар.“

10.1.1. ДРУЖЕСТВА

(121) Както беше обяснено по-горе, настоящото разследване се отнася до евентуалната помощ, предоставена на AGVO, EVO и PAKHUIZEN и на риболовните предприятия, които използват рибната борса в Остенде и услугите на EVO и PAKHUIZEN. Всичките те следва да бъдат определени като предприятия по смисъла на член 107 от ДФЕС. Единственото дружество, по отношение на което белгийските власти имат сериозни възражения, е AGVO, което според белгийските власти изпълнява единствено задачи от обществен интерес.

- (122) Белгийските власти са отбелязали, че AGVO изпълнява „задачи от обществен интерес“ (*taken van openbaar belang*). Изглежда обаче, че AGVO е обвързано с икономически дейности и следователно трябва да се счита за предприятие ⁽¹⁶⁾ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС поради причините, които подробно са представени в съображения 123—129.
- (123) AGVO предлага под наем сгради на публични и полупублични институции и на предприятия. AGVO следователно предлага пряко услуги на пазара (услуги по отдаване под наем).
- (124) AGVO е натоварено също така с експлоатацията и управлението на риболовното пристанище. Както Първоинстанционният съд и Съдът са потвърдили в делото *Aéroports de Paris* ⁽¹⁷⁾, управлението на инфраструктурни съоръжения може да представлява икономическа дейност. Що се отнася до пристанищна инфраструктура, това е потвърдено по-специално в делата за изграждането на Фламандските пристанища и пристанище Ротердам ⁽¹⁸⁾. Комисията отбелязва, че AGVO предлага услуги, стоки и инфраструктурни съоръжения срещу заплащане. Всъщност според неговия устав AGVO има право да установява и събира такси за възнаграждение на неговите услуги.
- (125) Освен това AGVO предлага също така непряко, чрез своите дъщерни дружества EVO и PAKHUIZEN, стоки и услуги на пазара.
- (126) AGVO притежава контролен дял в EVO и PAKHUIZEN и в действителност упражнява този контрол, като се ангажира пряко или непряко в управлението:
- почти всички членове на Съвета на директорите на AGVO са също така членове на Съвета на директорите на EVO и PAKHUIZEN. Между 2005 г. и 2007 г. AGVO и EVO са били членове на Съвета на директорите на PAKHUIZEN,
 - съгласно неговия устав AGVO е натоварено с управлението, развитието и експлоатацията на рибната борса и рибния док в Остенде и неговите странични
- сгради, както и с развитието на всички дейности, които са пряко или непряко свързани с тях. С други думи AGVO е задължено съгласно своя устав да се занимава с управлението на рибната борса.
- (127) Съществуват и други връзки между AGVO и EVO и PAKHUIZEN, които допълнително показват наличието на органични и функционални връзки между AGVO и неговите дъщерни дружества: AGVO е гарантирало заеми, отпуснати на EVO; AGVO предоставя сгради на разположение на EVO и PAKHUIZEN, а годишните отчети на AGVO показват, че AGVO редовно е отпуснало заеми на EVO и PAKHUIZEN.
- (128) Всички тези елементи позволяват на AGVO да упражнява функциите, свързани с контрола, но също така ръководство и финансово подпомагане на EVO и PAKHUIZEN. По тези причини AGVO също следва да се счита за предприятие за целите на законодателството в областта на конкуренцията, по-специално чрез неговото участие в EVO и PAKHUIZEN ⁽¹⁹⁾.
- (129) Комисията отбелязва, че белгийските власти са признали, че EVO и PAKHUIZEN оперативните инструменти на AGVO, че чрез EVO AGVO е участвало в търговска дейност и че мерките, които облагодетелстват AGVO, могат да окажат въздействие върху пазара чрез EVO. В своите коментари и отговори те разглеждат AGVO, PAKHUIZEN и EVO като едно единствено предприятие и също така изрично са заявили, че AGVO и EVO следва да се считат за едно единствено дружество.
- (130) Накрая следва да се отбележи, че AGVO няма отделни отчети за своите икономически и неикономически задачи, така че не може да бъде изключено кръстосано субсидиране.

10.1.2. ПРЕИМУЩЕСТВА ЗА ЗАСЕГНАТИТЕ ПРЕДПРИЯТИЯ

10.1.2.1. Преимущества за AGVO

10.1.2.1.1. Начален капитал

⁽¹⁶⁾ Решение от 23 април 1991 г. *Höfner u Elseer*, C-41/90, Recueil, стр. I-1979, точка 21; Решение от 16 март 2004 г., АОК *Bundesverband*, съединени дела C-264/01, C-306/01, C-354/01 и C-355/01, Recueil, стр. I-2493, точка 46; Решение от 10 януари 2006 г., *Ministero dell'Economia/Cassa di Risparmio e.a.*, C-222/04, Recueil, стр. I-289, точки 107—112.

⁽¹⁷⁾ Решение от 24 октомври 2002 г., *Aéroports de Paris/Commission*, C-82/01, Recueil, стр. I-9297, точка 78 и Решение от 24 октомври 2002 г., *Aéroports de Paris/Commission*, T-128/98, Recueil, стр. II-3929, точки 122—124.

⁽¹⁸⁾ Решение № 520/03 от 20 октомври 2004 г. — фламандски пристанища; Решение № 60/06 от 24 април 2007 г. — Project Mainportontwikkeling.

(131) Публичните инвестиции се считат за държавна помощ, когато е очевидно, че публичен орган, който инжектира капитал в дадено дружество, не предоставя само акционерен капитал при нормални условия на пазарната икономика. Такъв е случаят, когато финансовото положение на предприятието и по-специално структурата и обемът на неговия дълг са такива, че не е възможно да се очаква нормална възвръщаемост на инвестицията

⁽¹⁹⁾ Решение *Ministero dell'Economia e delle Finanze/Cassa di Risparmio di Firenze e.a.*, C-222/04, цитирано по-горе, точки 110—117.

капитал (под формата на дивиденди или капиталови печалби) в разумен период от време. Следователно е необходимо да се прецени дали, при сходни обстоятелства, частен инвеститор от съпоставима величина с тази на органите, които управляват обществения сектор, би направил вноски в капитала със същата големина във връзка с реструктурирането на това предприятие или вместо това би избрал да го ликвидира, като поспециално се взема предвид информацията, която е на разположение, и предвидимите дейности към датата на въпросните вноски ⁽²⁰⁾.

- (132) Белгийските власти твърдят, че решението на Града за предоставяне на начален капитал на AGVO в размер на 250 милиона BEF (6 179 338 EUR) е било икономически разумен избор. Изборът да бъде реструктурирана борсата е бил направен въз основа на финансов и бизнес план, който показва, че с ограничена инвестиция борсата би могла да стане отново печеливша след 8 години, ако не поема загубите от миналото. Белгийските власти твърдят, че един частен инвеститор в същото положение би взел същото решение.
- (133) Въз основа на информацията, която е на нейно разположение, Комисията не споделя това мнение.
- (134) Както е отбелязано по-горе, рибната борса в Остенде имаше лоши резултати и неговият пазарен дял се е понижавал непрекъснато през годините преди реструктурирането. Комисията счита, че обикновен частен инвеститор в сходно положение не би избрал да предостави начален капитал от повече от 6 000 000 EUR само въз основа на един финансов план, съдържащ финансова прогноза за 2002—2010 г. при „положителна хипотеза“, и бизнес план от само две страници.
- (135) Това е още по-вярно, както по-подробно е описано в съображение 259, тъй като AGVO, като продължение на рибната борса в Остенде, се определя като предприятие в затруднено положение към момента, когато е предоставен началния капитал. При наличието на предприятие в затруднено положение обикновеният частен инвеститор би изискал сериозни гаранции относно изгледите за бъдещето на дружеството и не би се задоволил с документите, въз основа на които Градът е взел своето решение.

⁽²⁰⁾ Решение от 28 януари 2003 г., *République fédérale d'Allemagne/Commission*, C-334/99, Recueil, стр. I-01139, точка 133. Решение от 16 май 2002 г., *France/Commission (Stardust)*, C-482/99, Recueil, стр. I-4397, точка 70; решение от 3 октомври 1990 г., *Italie/Commission*, C-261/89, Recueil, стр. I-4437, точка 8; решение от 14 септември 1994 г., *Espagne/Commission*, съединени дела C-278/92 — C-280/92, Recueil, стр. I-4103, точка 21; решение от 14 септември 1994 г., *Espagne/Commission*, C-42/93, Recueil, стр. I-4175, точка 13.

- (136) Комисията подчертава важността на инвестицията, от една страна, и дългосрочния характер на текущите загуби на рибната борса в Остенде ⁽²¹⁾, от друга страна. Особено в светлината на тези факти, в съчетание с фактите, че фирмата е действала на силно конкурентен, но свиващ се пазар, обикновеният частен оператор би базирал своето решение на много по задълбочен финансов и бизнес план, съдържащ различни хипотези и сценарии, вместо да вземе предвид един финансов план, който е основан само на една хипотеза, която освен това е била определена за „положителна“.
- (137) Би изглеждало целесъобразно също така обикновеният частен оператор да поиска изготвянето на проучване поспециално за пазарното пространство, което е на разположение в отрасъла към дадения момент, въз основа на съществуващите стойности на разтоварвания улов и местното търсене, и да изиска план, в който да се обяснява как е щяла да бъде реструктурирана дейността, какви мерки са били предвидени с цел избягване на повторното реализиране на тежките загуби от миналото и насърчаване на производителността (нови инвестиции, нова маркетингова стратегия и т.н.).
- (138) Бизнес планът обаче не съдържа нито един от тези елементи.
- (139) Още повече той се основава на редица допускания и фактически елементи, които са приети за даденост, но не са обяснени или обосновани и понякога изглеждат твърде хипотетични или малко вероятни. Трудно е например да се приеме допускането, че оборотът от тръжните дейности ще се повиши с 10 % през следващите 5 години, въпреки че през периода преди реструктурирането разтоварванията на риба и оборотът са намалявали непрекъснато, пазарът е станал силно конкурентен и тенденцията при рибните квоти е била към спад. Освен това няма обяснения относно изчислението на социалните разходи и разходите за възлагане на външни изпълнители, както и разходите за вода и енергия. Още повече, че в бизнес плана тези разходи са отбелязани като оставащи без всякаво изменение през 9-те години след създаването на AGVO. Това обаче едва ли е възможно, особено, когато се очаква оборотът да се удвои през същия период.
- (140) В резултат на това финансовият план и бизнес планът не само изглеждат твърде кратки и непълни, но също така са и неправдоподобни. Обикновеният частен инвеститор не би разчитал на тях, за да инвестира 250 милиона BEF в губещо предприятие на свиващ се пазар ⁽²²⁾.

⁽²¹⁾ Към този момент Градът е бил изправен пред средна годишна загуба от 1 850 000 EUR.

⁽²²⁾ Решение от 11 юли 2002 г., *HAMSA/Commission*, T-152/99, Recueil, стр. II-3049, точка 132; решение от 8 май 2003 г., *Italie et SIM 2 Multimedia/Commission*, съединени дела C-328/99 и C-399/00, Recueil, стр. I-4035, точка 44, и решение от 21 март 1991 г., *Italie/Commission*, C-303/88, Recueil, стр. I-1433, точки 18 и следващи.

- (141) Дори ако се приеме, че финансовият и бизнес план са били пълни и надеждни — *quod pop* — Комисията отбелязва, че един частен инвеститор все пак не би инвестирал една толкова голяма сума както Града. Въз основа на финансовия план и на бизнес плана изглежда, че би бил достатъчен и по-малък размер на капитала. Като се има предвид ниската възвръщаемост на капитала, обикновеният частен оператор не би инвестирал такава сума без да е необходимо.
- (142) Белгийските власти считат, че решението за продължаване на текущите дейности на рибната борса е било по-рационално, отколкото тя да бъде закрыта.
- (143) Белгийските власти обаче не дават никакви данни за разходите за прекратяване на тези дейности и всъщност не обясняват защо закриването не е било рационално решение.
- (144) Белгийските власти освен това се опитват да обосноват рационалността на решението, което са взели през 2001 г., да вляят 250 милиона BEF в AGVO чрез решението за приватизация на рибната борса. Те твърдят, че настоящата приватизация е била част от плана за реструктуриране, за който е взето решение през 2001 г., и че приватизацията на рибната борса не е била възможна без реструктуриране.
- (145) Комисията напомня, че, в съответствие с постоянната съдебна практика, за да се установи дали държавата е действала като далновиден инвеститор, извършващ дейност в условията на пазарна икономика, е необходимо случаят да се постави в контекста на периода, в който са били предприети мерките за финансова подкрепа, за да се оцени икономическата рационалност на поведението на държавата и по този начин да се избегне евентуална оценка на базата на последваща ситуация. Поради това следва да се избягва оценка въз основа на предишна ситуация ⁽²³⁾.
- (146) Белгийските власти твърдят, че настоящата приватизация е част от решението за реструктуриране от 2001 г. и че рационалността на решението да се реструктурира рибната борса трябва да се прецени в светлината на този процес на приватизация. Различните документи, представени от белгийските власти обаче не подкрепят тяхното твърдение. По-специално намерението да бъде приватизирана рибната борса не се споменава в решението за реструктуриране на рибната борса, нито в бизнес плана, нито във финансовия план. Нищо в тези документи не подсказва, че решението да бъдат инвестирани 6 200 000 EUR в рибната борса е било (наред с другото) мотивирано или обосновано от факта, че тази инвестиция ще позволи евентуално да се приватизира рибната борса след известен период от време. Тяхното твърдение не отговаря и на устава на AGVO, в който се посочва, че AGVO е учредено за неопределен период от време, че Градът има намерение да контролира AGVO и че дъщерните дружества или дружества, в които AGVO притежава дялове, трябва да бъдат контролирани от AGVO (и следователно от Града).
- (147) Освен това би могло да се очаква, че решението за приватизация би излязло на дневен ред след като рибната борса стане отново печеливша, за да се получи за нея по-добра цена, която всъщност да даде възможност да се възстанови поне част от допълнителната инвестиция от 250 милиона BEF. Въпреки това не само, че приватизацията не е била спомената във финансовия и бизнес план, но решението за приватизиране дори не е било взето в момент, когато рибната борса е била печеливша. Вместо това то е било взето след 2 години на тежки загуби както на равнището на AGVO, така и на EVO и след като Комисията е била открила своята процедура по разследване. По тази причина перспективата за приватизация не изглежда да е била част от решението за реструктуриране, взето от Града през 2001 г.
- (148) Освен това белгийските власти отбелязваха, че бъдещият частен партньор ще поеме клиентелата на EVO и може да избере активите, които желае да поеме (с или без служители, с или без машини, с или без шандовите плочи за риба и т.н.). Няма да е необходимо той да поема пасивите на EVO. При тези обстоятелства е трудно да се разбере защо през 2001—2002 г. не е възприет подобен подход (без да се инвестират допълнително 250 милиона BEF).
- (149) Освен това, ако това е било част от плана за реструктуриране на рибната борса през 2002 г., никой частен инвеститор не би се съгласил да инвестира 250 милиона BEF в нея с цел по-късно да я препродаде, тъй като той не би могъл да очаква с основание, въз основа на бизнес плана, да може да си възстанови тази инвестиция само чрез продажба на клиентелата на борсата няколко години по-късно. В това отношение Съдът е потвърдил, че частен инвеститор, който осъществява структурна политика — било то обща или структурна — и е воден от прогнози за жизнеспособност в дългосрочен план, разумно не би си позволил, след години на непрекъснати загуби, да направи вноска в капитала, свързана с продажбата на предприятието, която елиминира всички надежди за печалба, дори в по-дългосрочен план ⁽²⁴⁾.

⁽²³⁾ Решение *France/Commission (Stardust Marine)*, C-482/99, цитирано по-горе, точка 71; решение от 30 април 1998 г., *Cityflyer Express/Commission*, T-16/96, Recueil, стр. II-757, точка 76; решение от 6 март 2003 г., *Westdeutsche Landesbank Girozentrale/Commission*, съединени дела T-228/99 и T-233/99, Recueil, стр. II-435, точка 246.

⁽²⁴⁾ Решение съединени дела T-129/95, T-2/96 и T-97/96, *Neue Maxhütte Stahlwerke/Commission* Recueil, стр. II-17, точка 124; съединени дела C-278/92, C-279/92 и C-280/92 *Espagne/Commission*, цитирано по-горе, точка 26.

- (150) Белгийските власти добавят, че реструктурирането, последвано от приватизация, ще позволи възстановяване на инвестициите чрез наема, който ще бъде изискван за сградите на рибната борса.
- (151) Този аргумент обаче също не е убедителен. Финансовият план посочва, че през следващите 8 години Градът е щял да загуби 121 603 000 BEF (в допълнение към натрупаните загуби през предходни периоди) преди да може да възстанови част от капиталовата инжекция в размер на 250 милиона BEF през 2001 г. Комисията отбелязва, че Градът е можел да реши още през 2002 г. да отдаде сградите на рибната борса под наем на трета страна. Това е можело да позволи на Града да започне да възстановява още от 2002 г. значителната парична сума, изразходвана за рибната борса в Остенде преди неговото реструктуриране, или поне да покрива финансовия товар по погасяването на заемите, вместо да се поема много висок риск — особено в светлината на лошите резултати на борсата в миналото — от повишаване на размера на загубите, които ще трябва да се възстановяват на по-късен етап.
- (152) Белгийските власти допълнително подчертават, че решението за реструктуриране на рибната борса не е взето лесно, тъй като решението първо е било отхвърлено от публичния орган, който осъществява мониторинг върху Града (*toezichtautoriteit*), тъй като не е имало достатъчно перспективи за жизнеспособността на рибната борса. Всъщност представените на Комисията документи посочват, че решението за реструктуриране на борсата първоначално е било отхвърлено, защото съгласно първия финансов план, след 5 години е можело да се очакват натрупани загуби от 190 000 000 BEF.
- (153) Вместо да направи решението по-рационално, този елемент разкрива, че първоначално намерението да се реструктурира рибната борса и да ѝ се отпусне свеж допълнителен капитал не е било основано дори на идеята, че тя отново ще стане печеливша след определен период от време. Нещо повече, по този начин вторият финансов план изглежда дори по-непълнен и ненадежден, тъй като няма обяснение как е било възможно да се стигне до толкова различни резултати в първия и във втория план. Следователно е дори по-малко вероятно, че частен инвеститор е щял да вземе решението да инвестира допълнително 250 милиона BEF в борсата при същите обстоятелства.
- (154) Въз основа на горните елементи Комисията заключава, че решението да се инвестират 250 милиона BEF в борсата не би било взето при същите обстоятелства от обикновен частен инвеститор. Това е потвърдено също така от документите, които са предоставени на Комисията. Те показват, че една от причините, поради които е било решено да се реструктурира борсата вместо да бъде закрита, е била от политически и социален характер, а именно че реструктурирането ще помогне да се задържи заетостта в един град, в който равнището на безработица е било над 12 % ⁽²⁵⁾ — причина, която частен инвеститор не би взел предвид ⁽²⁶⁾.
- (155) Следователно това действие дава на AGVO преимущество спрямо неговите конкуренти и по този начин поставя в по-благоприятно положение това предприятие по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС.

10.1.2.1.2. Земя и сгради

- (156) В съответствие с член 30 от неговия устав, след неговото учредяване, на AGVO е било предоставено изключителното право на безвъзмездно ползване на земята и сградите на рибната борса в Остенде.

- (157) През 2004 г. различни сгради и инфраструктура, намиращи се в рибната борса на Остенде и представляващи, според документите на Града от този период, 57 500 m², са предоставени на AGVO чрез прехвърляне на пълните права на собственост. Според общинските отчети тази собственост към дадения момент е била с балансова стойност от 14 891 524 EUR. Комисията не е получила информация, която да ѝ позволи да определи пазарната стойност на недвижимите имоти към момента, в който са били прехвърлени на AGVO.

- (158) Белгийските власти твърдят, че решението за прехвърляне на собствеността върху недвижимите имоти на AGVO изобщо не може да се разглежда като държавна помощ, тъй като то се отнася само до прехвърляне на недвижими имоти между два публични органа, тъй като AGVO не участва в търговска дейност.

⁽²⁵⁾ Отговор на белгийските власти от 19 октомври 2006 г., стр. 2: „De Stad koos voor deze laatste oplossing: (...) - de locale economie rondom de vismijn scheepsherstel, scheepsbenodigheden, opslag- en diepvriesbedrijven, ijsfabrieken, groot- en kleinhandels, toerisme (...) bleef behouden, wat in de naweën van de sluiting (1997) van de plaatselijke (verlieslatende) Regie der Maritiem Transport (verlies van 1 700 arbeidsplaatsen) een belangrijke considerans was binnen een Stad met meer dan 12 % werkloosheid“. Отговор на белгийските власти от 19 октомври 2006 г., стр. 6: „Dit belet niet dat de gedelegeerd bestuurder van een bedrijf dat voor 100 % gehouden wordt door een lokale overheid ook oog heeft voor de maatschappelijke en sociale rol die de vismijn van Oostende binnen de regio kan vervullen en die de Stad anno 2001 heeft gemotiveerd om niet radicaal tot sluiting over te gaan.“

⁽²⁶⁾ Решение *Italie et SIM 2 Multimedia/Commission*, съединени дела C-328/99 и C-399/00, цитирано по-горе, точка 44; решение *Italie/Commission*, C-303/88, цитирано по-горе, точка 18 и последващите.

- (159) Въпреки това, както е показано в точка 10.1.1 от настоящото решение, AGVO участва пряко и непряко чрез своите дъщерни дружества в търговска дейност и трябва да се счита за предприятие. Решението за прехвърляне на собствеността върху недвижимите имоти на AGVO следователно не може да се разглежда единствено като прехвърляне на недвижими имоти между два публични органа, особено поради факта, че споменатите недвижими имоти широко се използват във въпросните икономически дейности (услуги по отдаване под наем, експлоатация на рибната борса, управление на риболовното пристанище).
- (160) Комисията счита, че обикновеният частен оператор не би се съгласил да прехвърли собствеността на сгради с такава стойност без да получи разумна цена.
- (161) Белгийските власти заявиха, че сградите са били в много лошо състояние и че следователно балансовата стойност на сградите е завишена. Те твърдят също, че разходите за ремонт, които са щели да бъдат платени от AGVO, са били от такава величина, че прехвърлянето на собствеността може да се разглежда като операция без значение.
- (162) Белгийските власти обаче не са предоставили на Комисията доказателства, които да показват, че балансовата стойност на въпросните активи е била завишена, нито пък Комисията е получила каквито и да било доказателства, които да сочат, че разходите за обновяване са били равни на действителната стойност на правата на собственост върху включените сгради.
- (163) Информацията, която е на разположение на Комисията, напротив, сочи, че аргументът на белгийските власти не може да бъде приет.
- (164) Първо трябва да се отбележи, че преди прехвърлянето на собствеността и след неговото учредяване, на AGVO е било предоставено изключителното право безвъзмездно да използва земите и сградите на риболовното пристанище, в това число рибната борса. Уставът не съдържа никакво конкретно задължение по отношение на задължителни работи по ремонт, които следва да бъдат предприети от AGVO. Според член 3 от устава AGVO, ако пожелае, има правото да извършва работи по поддръжка, ремонт и модернизация на сградите ⁽²⁷⁾, но уставът не съдържа никакви разпоредби, които да вменияват на AGVO задължение за ремонт на определени сгради.
- (165) AGVO следователно е разполагало със земите и сградите на риболовното пристанище от своето учредяване без да е трябвало да плаща какъвто и да било наем или някакъв друг вид възнаграждение. Един частен оператор не би се съгласил да предостави изключителни права на ползване на предприятието без да получи съответно възнаграждение.
- (166) Актът за прехвърляне чрез вноса на недвижимо имущество от 30 декември 2004 г., чрез който правото на собственост върху сградите е било прехвърлено от Града на AGVO, не съдържа никакви конкретни условия или задължения за AGVO и по отношение на специфични ремонтни работи. Всъщност става дума за общ акт, чрез който Градът предава на AGVO всички права и задължения по отношение на въпросните сгради. Отговорностите, наложени на AGVO в акта, не изглеждат да са от такъв характер, че да обосноват неизискването на плащане в замяна на собствеността върху сградите.
- (167) Освен това не се оспорва, че AGVO също има право да предлага сградите под наем или да предоставя концесионни права. Сградите, поне част от тях, имат търговска стойност. Белгийските власти признават, че част от тях са отдадени под наем на публични и полупублични организации и друга част — за частни цели (вж. съображение 46 от настоящото решение).
- (168) Накрая Комисията отбелязва, че на AGVO е предоставено друго преимущество във връзка със споменатите разходи за ремонт. Белгийските власти са предоставили на Комисията списък с гаранции, които са били предоставени безвъзмездно за някои заеми. Според предания на Комисията списък някои от тези гарантирани заеми са били предназначени за финансиране на тези ремонтни дейности. Следователно, предвид факта, че AGVO не е било задължено да извършва тези дейности, разходите за поне някои от тях, които AGVO е извършило, са били намалени посредством тези гаранции. Също по тази причина не може да се приеме и аргументът, че прехвърлянето на собствеността е извършено безвъзмездно, като някакъв вид „компенсация“ за особено високите разходи по ремонтни дейности, които AGVO е било задължено да извърши.
- (169) Дори ако разходите за ремонт могат да се смятат за значителни и представляват някакъв вид възнаграждение за прехвърлянето на собствеността върху сградите, което не бе доказано от белгийските власти, фактът, че на AGVO е било предоставено още от самото му учредяване изключително право на безвъзмездно ползване на земята и сградите на риболовното пристанище в Остенде, отново

⁽²⁷⁾ „Het AG Vismijn Oostende beslist vrij over het aanleggen, het bouwen, het onderhouden, het herstellen, het verbeteren, het bedienen, het zelf exploiteren en het aan derden ter beschikking stellen van roerende en onroerende goederen“.

би бил счетен за преимущество, което следва да бъде определено като държавна помощ. Възшност въпросът дали Градът е действал като обикновен частен инвеститор трябва да се разглежда в светлината на наличните елементи към момента на вземане на решението⁽²⁸⁾. В настоящия случай, когато е било взето решението, Градът трябва да е бил наясно, че предоставя преимущество на AGVO, тъй като в точка 11 от бизнес плана, изготвен от НАМА Consult NV на 9 ноември 2001 г. ясно се споменава, че рибната борса наскоро е била модернизирана и че през следващите 10 години не са се очаквали значителни инвестиции.

(170) Освен това, в съответствие със Съобщение на Комисията относно елементите на държавна помощ при продажба на земя и сгради от публични органи⁽²⁹⁾, за да се счита, че прехвърлянето на собствеността върху сгради, които са обществена собственост, отговаря на пазарната стойност, продажбата обикновено трябва да бъде извършена или чрез безусловна тръжна процедура или след оценка на независим експерт. Не е приложена нито една от тези процедури. Експертна оценка на стойността на сградите и на съответното възнаграждение за изключителното право на ползване, предоставено на AGVO, и след това прехвърлянето на собствеността, в настоящия случай би била по-необходима, тъй като белгийските власти са счели, че балансовата стойност не отговаря на реалната стойност.

(171) По тази причина изглежда, че безвъзмездното предоставяне и впоследствие участие на Града чрез тези сгради в AGVO е акт, който не може да бъде счетен за съответстващ на нормалните икономически стандарти, и какъвто обикновен частен инвеститор би предприел в сходни обстоятелства.

(172) Белгийските власти считат, че след като собствеността е върната обратно на Града (без компенсация), вече не съществува въпрос, свързан с държавна помощ.

(173) Комисията обаче не може да се съгласи с тази позиция.

(174) Комисията би желала да отбележи, че фактът, че собствеността е върната обратно на Града, не засяга факта, че от 2002 г. до 2009 г. AGVO се е възползвало безвъзмездно от изключителното право на ползване на въпросните сгради, било то въз основа на член 30 от неговия устав или въз основа на Акта за прехвърляне на собствеността от 30 декември 2004 г. По-специално не е сигурно, че

стойността на собствеността, която наскоро е била прехвърлена, е поне равна на стойността на ползите, посочени в предходното изречение, плюс лихва, която е дължима съгласно правилата за държавни помощи върху неправомерна и несъвместима помощ, която следва да бъде възстановена.

(175) Освен това Комисията счита, че дотолкова доколкото AGVO продължи да използва тези сгради безвъзмездно или на по-нисък от пазарния наем след прехвърлянето на собствеността, то ще продължи да се ползва от държавна помощ⁽³⁰⁾.

10.1.2.1.3. Безвъзмездни гаранции за заеми

(176) Като се има предвид точка 2.1.1 от Известието на Комисията за прилагане на членове 87 и 88 от Договора за създаване на Европейската общност по отношение на държавните помощи под формата на гаранции („Известие по отношение на гаранциите“)⁽³¹⁾, държавната гаранция се счита, че облагодетелства определено предприятие, когато би позволила на заемополучателя да получи по-добри финансови условия за заем, отколкото тези, които нормално важат на финансовите пазари, без да заплаща пазарна премия за гаранцията. С цел да се определят нормалните пазарни условия действията на Града следва да се сравнят с тези на частен кредитор, целящ разумна печалба⁽³²⁾.

(177) Известието по отношение на гаранциите посочва определен брой признаци по отношение на това как дадена гаранция се преценява в рамките на обхвата на правилата за държавни помощи. По-специално в него се посочва, че, за да не се счита за държавна помощ една гаранция, тя трябва да отговаря на определени критерии. Някои от тях пораждаат проблеми в настоящия случай.

(178) За гаранциите не е платена пазарна цена, тъй като гаранциите са изцяло безвъзмездни.

(179) Освен това гаранциите покриват повече от 80 % от неуредения заем, тъй като те обхващат целия заем. Това засилва полученото преимущество, защото в случай на 100 % държавна гаранция няма стимул за кредитора правилно да прецени кредитната надеждност на AGVO и следователно правилно да определи финансовите условия на заема в съответствие с профила на риска на AGVO⁽³³⁾.

⁽²⁸⁾ Решение *France/Commission (Stardust Marine)*, C-482/99, цитирано по-горе, точка 71; Решение *Cityflyer Express/Commission*, T-16/96, цитирано по-горе, точка 76; решение *Westdeutsche Landesbank Girozentrale/Commission*, съединени дела T-228/99 и T-233/99, цитирано по-горе, точка 246.

⁽²⁹⁾ ОВ С 209, 10.7.1997 г., стр. 3.

⁽³⁰⁾ По тази причина постановителната част на настоящото решение ще обхване също така случая, при който имуществото понастоящем е предоставено на разположение на AGVO срещу такса, но в размер, който е под пазарната цена.

⁽³¹⁾ ОВ С 71, 11.3.2000 г., стр. 14.

⁽³²⁾ Решение C-342/96 *Espagne/Commission*, Recueil 1999, стр. I-2459; решение от 29 юни 1999 г. C-256/97 *DTM Transports SA*, Recueil, стр. I-3913, и решение T-152/99 *HAMSA/Commission*, цитирано по-горе.

⁽³³⁾ Вж. точка 3.4 от съобщението относно гаранциите.

- (180) Следователно е ясно, че тези гаранции са позволили на AGVO да получи по-добри финансови условия за заемите, отколкото тези, които обикновено важат на финансовите пазари⁽³⁴⁾, особено в светлината на лошите и често отрицателни резултати на AGVO и неговите дъщерни дружества.
- (181) Белгийските власти твърдят, че би било нормално акционерът да предоставя безвъзмездна гаранция в полза на предприятието, което контролира. Това твърдение обаче не е подкрепено с никакви доказателства или примери. Освен това е особено трудно това да се приравни това с поведението на частен кредитор.
- (182) Всъщност решението на Града да предостави без каквото и да било заплащане гаранции пред финансови институции за заемите, изтеглени от AGVO, е особено необичайно при нормалните условия на финансовите пазари. В една нормална ситуация срещу такава една гаранция би била платена съответната премия, която отразява рисковете, свързани с гаранцията⁽³⁵⁾, дори и гарантът да е акционер, който притежава контролно мнозинство⁽³⁶⁾. Освен това един обикновен частен кредитор, който предоставя гаранции, би изискал известна сигурност преди да предостави гаранцията и би проверил преди това условията на заема, свързания риск и т.н., докато информацията, предоставена от Белгия, показва, че случаят не е бил такъв⁽³⁷⁾. Това е още по-проблематично в настоящия случай, като се има предвид финансовото положение на рибната борса, която е претърпяла серия от тежки загуби през минали години и работи на силно конкурентен и свиващ се пазар⁽³⁸⁾.
- (183) Както по-подробно е описано в съображение 259, AGVO трябва да се счита за предприятие във финансово затруднено положение по смисъла на Насоките за О и П от 1999 г. В съответствие с установената практика гаранциите, предоставени на дружества в затруднено положение, се считат за вероятна държавна помощ⁽³⁹⁾.
- (184) Белгийските власти твърдят, че гаранциите са предоставени за заеми, свързани с работи по ремонти, които е следвало да бъдат извършени по сградите, отдадени под наем на публични и полупублични организации. Те добавят, че, тъй като това е част от обществената задача на AGVO, гаранцията трябва да се разглежда като участваща в тази обществена задача и следователно не могат да се считат за държавна помощ.
- (185) Първо трябва да се отбележи, че не е сигурно, че гарантираните заеми са били действително използвани по предназначение. Дори и да е вярно, че информацията, представена на Комисията, посочва, че Градът е предоставил гаранциите въз основа на намерението на AGVO да използва заемите за извършване на ремонтни работи, изглежда също така че Градът не е свързал безвъзмездните гаранции с осъществяването на тези работи, нито пък Градът е оттеглил безвъзмездните гаранции или е поискал възнаграждение, когато впоследствие е установено, че заемите всъщност са използвани за други цели.
- (186) Белгийските власти обясниха, че се е оказало, че заемите са използвани за други цели, различни от обявената цел. Например един заем от Fortis, който първоначално е предназначен за финансиране на покупката на акциите в PAKHUIZEN, в крайна сметка не е използван за тази цел, а очевидно за ремонтни работи.
- (187) Белгийските власти освен това признаха, че заем в размер на 550 000 EUR от ING Bank, който първоначално е бил предвиден за ремонтни работи, впоследствие е бил използван за подпомагане на EVO. Безспорно безвъзмездната гаранция за този заем не може да се разглежда като вноска за ремонтните дейности. С други думи не може да се каже, че Градът е действал като обикновен частен гарант (включително такъв, който контролира въпросното дружество), а именно първо да провери дали заемът, който гаранцията би покрила, по всяка вероятност ще бъде погасен и след това да провери дали заемът е използван стриктно за проекта, за който първоначално е предвиден.
- (188) Що се отнася до гарантирани заеми, които действително са били (цялостно или отчасти) използвани за финансиране на работите по обновяване, трябва да се напомни, че дейността на AGVO по отдаване под наем е икономическа дейност и че предоставянето на безвъзмездни гаранции поставя AGVO в по-благоприятно положение на пазара на наеми. Освен това безвъзмездната гаранция подобрява финансовото положение като цяло на AGVO, като му позволява да използва финансовите ресурси, които, при нормални обстоятелства, би трябвало да използва, за да плати премията, за други цели, различни от ремонта на сградите, отдадени под наем на публични и полупублични организации.
- ⁽³⁴⁾ Решение С 5/03 (ex NN 115/02) от 21 януари 2003 г. — Помощ за MobilCom AG (ОВ С 80, 3.4.2003 г., стр. 5).
- ⁽³⁵⁾ Решение по съединени дела T-204/97 и T-270/97 EPAC/Commission, [2000] Recueil стр. II-2267, точка 82.
- ⁽³⁶⁾ За случай, отнасящ се до гаранция, предоставена от дружество-майка, вж. гаранцията, предоставена от CDC на неговото дъщерно дружество CDC IXIS, решение от 21 януари 2003 г. и 30 април 2003 г., помощ Е 50/01 (ОВ С 154, 2.7.2003 г., стр. 13). Гаранцията е заплатена, но не при пазарни условия и следователно е определено, че тя съдържа държавна помощ.
- ⁽³⁷⁾ Белгийските власти признаха, че дори Градът не винаги разполага с копие на договорната документация, свързана със заема и гаранцията, вж. приложение Б към писмо от 27 ноември 2007 г.
- ⁽³⁸⁾ Решение *République fédérale d'Allemagne/Commission*, С-334/99, цитирано по-горе, точка 138; Решение 1999/720/ЕО, ЕОВС от 8 юли 1999 г. — помощ за Gröditzter Stahlwerke (ОВ L 292, 13.11.1999 г., стр. 27., параграф 45).
- ⁽³⁹⁾ Вж. например точка 17 от Насоките за О и П от 1999 г.

- (189) Накрая, дори да бъде прието, че отдаването на сгради под наем на публични и полупублични организации би могло да бъде сметено за услуга в общ икономически интерес, с която е шяло да бъде натоварено AGVO, условията, определени в делото *Altmark*, не са изпълнени, така че се налага заключението, че безвъзмездните гаранции представляват държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС.
- (190) В своето решение по делото *Altmark* Съдът отсъди, че компенсацията за обществената услуга не представлява държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС, ако изпълнява кумулативно следните критерии: „(...) Първо, предприятието получател трябва действително да има задължения за предоставянето на обществена услуга и тези задължения трябва да са ясно дефинирани (...)“; „(...) Второ, параметрите, въз основа на които се изчислява компенсацията, трябва да бъдат установени предварително по обективен и прозрачен начин (...)“; „(...) Трето, компенсацията не може да надвишава това, което е необходимо за покриване изцяло или частично на разходите, възникнали при изпълнението на задълженията, свързани с предоставянето на обществената услуга, като се отчитат съответните приходи и приемлива печалба (...)“; и „(...) Четвърто, когато предприятието, което трябва да изпълнява задължения, свързани с предоставянето на обществена услуга, в специфичния случай не е избрано в съответствие с процедура за обществена поръчка, която би осигурила избора на кандидата, който може да предостави съответните услуги на най-ниска цена за обществото, нивото на необходимата компенсация трябва да се определя на базата на анализ на разходите, които би направило едно типично, добре управлявано и адекватно снабдено предприятие от същия сектор, като се отчитат приходите и приемлива печалба от изпълнението на задълженията“.
- (191) В настоящия случай тези критерии не са изпълнени. Като не отчитаме факта, че може да се оспорва дали на AGVO са били възложени задължения по предоставяне на обществена услуга във връзка с отдаването под наем на сградите на публични и полупублични организации, Комисията отбелязва, че белгийските власти изрично са потвърдили, че не са установени параметри за компенсация. Освен това AGVO не е въвело система на отделни отчети и нищо не предотвратява свръхкомпенсиране и кръстосано субсидиране между различните дейности на AGVO. Освен това AGVO не е избрано въз основа на процедура по възлагане на обществени поръчки и белгийските власти не са показали, че услугите са предоставени на най-ниска цена за обществото.
- 10.1.2.1.4. Такси**
- (192) Градът е предоставил на AGVO правото да установява и събира общински такси за използването на рибното пристанище и борсата.
- (193) Таксите, събрани по този начин от AGVO, изглежда представляват ресурси на разположение на държавата, които отчасти ⁽⁴⁰⁾ са били прехвърлени на AGVO. Освен това те представляват преимущество, което дружеството нормално не би получило, и следователно поставят в по-благоприятно положение това предприятие по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС.
- (194) В настоящия случай белгийските власти посочиха, че събирането на таксата е част от и в действителност представлява възнаграждение за задачите от обществен интерес, с които е натоварено AGVO, по-специално задачата за управление на риболовното пристанище. Те твърдят, че прехвърлянето на задачи и правото да събира такси следва да се разглеждат просто като разпределение на задачи в рамките на държавата и не може да се счита за държавна помощ.
- (195) Както обаче вече беше доказано в точка 10.1.1 от настоящото решение, AGVO представлява предприятие по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС, което белгийските власти също са признали в своето писмо от 27 ноември 2009 г. Както е обяснено в съображение 124, управлението на риболовното пристанище представлява икономическа дейност.
- (196) Комисията е проверила дали правото да се събират такси и да се използват постъпленията би могло да се определи като компенсация за услугите от общ икономически интерес и дали кумулативните критерии, определени в решението *Altmark*, са изпълнени.
- (197) Както обаче вече беше установено в съображение 191 от настоящото решение, тези критерии не са изпълнени, тъй като например не са определени параметри за компенсация.
- (198) Накрая, дори да се приеме, че правото да събира такси и да използва постъпленията следва да се разглежда като компенсация/възнаграждение за задачите в публичен (неикономически) интерес, си остава, че AGVO също изпълнява търговски дейности, което изрично е признато от белгийските власти. Тъй като белгийските власти са признали също така че AGVO няма отделни отчети и че не е възможно да се отделят разходите и приходите, свързани с нетърговските задачи на AGVO, кръстосаното субсидиране не може да бъде избегнато и таксите трябва да се разглеждат като преимущество.

⁽⁴⁰⁾ Белгия е подчертала няколко пъти, че Градът е запазил правото да установява и събира такси за използването на рамките и пристанищните шлюзове.

10.1.2.1.5. **Заклучение**

- (199) С оглед на горните съображения изглежда, че действията, посочени в 10.1.2.1.1—10.1.2.1.4, са предоставили на AGVO преимущество по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС.

10.1.2.2. **Преимущества за EVO**

- (200) Комисията счита, че помощ е предоставена на EVO от една страна пряко от Града, под формата на безвъзмездни гаранции за заеми от частни банки и от друга страна чрез AGVO, под формата на безвъзмездно ползване на 13 600 m² сгради, предоставяне на безвъзмездни гаранции за заеми от частни банки и предоставяне на начален капитал и увеличения на капитала.

10.1.2.2.1. **Безвъзмездна гаранция за заеми**

- (201) Що се отнася до гаранциите от Града и AGVO, Комисията отбелязва, че за гаранциите не е заплатена пазарна цена, тъй като гаранциите са напълно безвъзмездни. Още повече, че те покриват повече от 80 % от неизплатения заем.
- (202) Белгийските власти твърдят, че е нормално акционер, който притежава контролен дял в дружество, да предостави безвъзмездни гаранции в полза на дружеството, което контролира. Това твърдение обаче не е потвърдено с никакви доказателства. Освен това е особено трудно да се приравни с поведението на частен инвеститор. В една нормална ситуация такава една гаранция би била заплатена чрез подходяща премия, която отразява свързаните с гаранцията рискове⁽⁴¹⁾, дори и гарантът да е дружество-майка⁽⁴²⁾. Още повече, че Съдът вече е постановил, че търговските операции, дори в рамките на група от публичните предприятия, следва да се заплащат в съответствие с нормалните пазарни условия⁽⁴³⁾.
- (203) Следва да се отбележи също така, както по-подробно е определено в съображение 306, че EVO е трябвало да бъде считано за дружество в затруднено финансово положение по смисъла на Насоките за О и П от 1999 г. и Насоките за държавните помощи за оздравяване и реструктуриране на предприятия в затруднение от 2004 г.⁽⁴⁴⁾ (наричани по-долу „Насоки за О и П от 2004 г.“). Неговото финансово положение е останало

затруднено през целия период 2003—2008 г. В края на 2003 г. регистрираният капитал на EVO е бил намалял с повече от половината — положение, което не се е променило през следващите години, въпреки последователните увеличения на капитала.

- (204) В съответствие с установената практика гаранциите, предоставени на дружества в затруднено положение, се считат за вероятна държавна помощ⁽⁴⁵⁾.
- (205) Белгийските власти добавиха, че без безвъзмездната гаранция от Града EVO е нямало да получи заемите. Според Комисията и това признание, както и неизменното лошо финансово състояние на EVO, разкриват, че заемите, предоставени от частни банки въз основа на безвъзмездна гаранция, предоставена от Града (или AGVO), също е нямало да бъдат получени без тази гаранция. Следователно гарантираните заеми също предоставят преимущество на EVO⁽⁴⁶⁾.
- (206) Накрая белгийските власти твърдят, че гаранциите следва да се разглеждат като част от реструктурирането на рибната борса.
- (207) Комисията отбелязва обаче, че нито безвъзмездната гаранция, нито инвестициите, за които заемите очевидно са получени, са били споменати в бизнес плана. Освен това разглежданите заеми и гаранции (тези, които действително са били реализирани) не са били предоставени през 2002 г., когато EVO е било учредено, а по-късно — през 2004 г. и 2005 г. Многобройните предоставени гаранции също разкриват, че са предоставени при поискване всеки път, когато е било заявено, че EVO има нужда от гаранция, за да получи заем от кредитна институция. Комисията отбелязва също така че един от заемите, отпуснат от Fortis и гарантиран от Града, в действителност е използван за отпускане на заеми на собственици на кораби и е трудно да се определи как това би могло да се разглежда като част от реструктурирането или дори от бъдещия план за приватизация на рибната борса.
- (208) Следователно Комисията счита, че безвъзмездните гаранции, предоставени от Града и от AGVO, са подпомогнали EVO по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС.

⁽⁴¹⁾ Решение по съединени дела T-204/97 и T-270/97 EPAC/Commission, цитирано по-горе, точка 82.

⁽⁴²⁾ За случай, отнасящ се до гаранция, предоставена от дружество-майка, вж. гаранцията на CDC за CDC IXIS, решение от 17 януари 2003 г., помощ № 50/01. Гаранцията е заплатена, но не при пазарни условия и следователно е определено, че тя съдържа държавна помощ.

⁽⁴³⁾ Решение от 11 юли 1996 г. C-39/94 SFEI/La Poste, Recueil, стр. I-3547, точка 61.

⁽⁴⁴⁾ ОВ С 244, 1.10.2004 г., стр. 2.

⁽⁴⁵⁾ Вж. например точка 17 от Насоките за О и П от 1999 г.

⁽⁴⁶⁾ Решение 96/563/CEO по дело Jadekost (ОВ L 246, 27.9.1996 г.), потвърдено с решение от 5 октомври 2000 г., *Allemagne/Commission*, C-288/96, Recueil, стр. I-8237, точка 41.

10.1.2.2.2. Сгради

- (209) Белгийските власти заявиха, че решението на AGVO да предостави на EVO правото на безвъзмездно ползване на сградите може да се счита за съответстващо на нормалните пазарни стандарти, както би постъпил обикновен частен инвеститор при сходни условия.
- (210) Комисията не може да приеме подобно твърдение. То е вече опровергано от факта, че белгийските власти са посочили, че бъдещият стратегически партньор ще трябва да сключи договор за наем за използването на сградите на рибната борса и ще трябва да плаща наем. Освен това не може да се оспорва също така че AGVO, в качеството си на изключителен собственик на EVO ⁽⁴⁷⁾, е очаквало, че печалбите на EVO ще бъдат значителни, така че капиталовите печалби, които то би реализирало по този начин, са обосновавали неплащането на наем. В крайна сметка борсата е реализирала високи средни годишни загуби.
- (211) Белгийските органи заявиха, че липсата на наем е била компенсирана от факта, че EVO е трябвало да поеме разходите за ремонт на рибната борса, които обикновено би трябвало да са за сметка на собственика. Според белгийските власти EVO е заплатило 182 377,31 EUR от 2002 г. насам за ремонтни и инфраструктурни работи по рибната борса.
- (212) Комисията първо отбелязва, че белгийските власти не са подали никакви документи, които да потвърдят, че EVO е било задължено да поема всички разходи за ремонт на сградите на рибната борса; нито пък са представили каквито и да било документи, потвърждаващи, че EVO действително е заплатило 182 377,31 EUR за ремонтните работи.
- (213) Комисията отбелязва също така че белгийските власти не са доказали, че би било толкова необичайно наемателят да поеме разходите за ремонт или че, когато случат е такъв, той не би плащал наем. Те не са посочили също така какви видове работи са извършени, така че не е възможно Комисията да определи дали въпросните работи са били необичайни за наемател. Освен това от получения документ е видно, че AGVO е предприело работи по ремонта на рибната борса между 2004 г. и 2007 г. за сума от 36 497,40 EUR. Това не отговаря на твърдението на белгийските власти, според които EVO е трябвало да поема всички разходи за поддръжка и ремонт.
- (214) Освен това белгийските власти не предоставиха никакви доказателства за това, че 182 377,31 EUR заплатени от EVO, както се твърди, за ремонтни работи, съответстват на наема, който е трябвало да бъде платен за повече от 5 години ползване на 13 600 m² сгради при нормални пазарни условия.
- (215) Освен това дори и разходите за ремонт да могат да бъдат сметнени за особено значими и като вид заплащане за ползването на сградите, което не бе доказано от белгийските власти, в бизнес плана от 21 ноември 2001 г. ясно се посочва, че, тъй като рибната борса наскоро е била модернизирана, не се очакват съществени инвестиции през следващите 10 години. В резултат на това, когато AGVO е решило през 2002 г. да предостави сградите безвъзмездно на разположение на EVO, без каквото и да било основание да се очаква, че разходите, произтичащи, както се твърди, от задължението на EVO да финансира тяхната поддръжка, биха били най-малкото равни на наема, който един оператор би бил готов да плати за тях, AGVO е предоставило преимущество на EVO. Тъй като въпросът дали AGVO е действало като обикновен частен инвеститор трябва да се разглежда в светлината на елементите, които са били на разположение към момента на вземане на решението ⁽⁴⁸⁾, има основания да се заключи, че EVO е получило държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС, като му е било предоставено безвъзмездно ползването на 13 600 m² сгради през 2002 г.

10.1.2.2.3. Начален капитал и последващи увеличения на капитала

- (216) Що се отнася до началния капитал от около 370 000 EUR за EVO, Комисията се позовава на своя анализ в точка 10.1.2.1.1 от настоящото решение. Всъщност белгийските власти са потвърдили, че началния капитал в EVO е бил финансиран чрез началния капитал в AGVO. Тъй като Комисията вече отбеляза, че един частен инвеститор не би избрал да реструктурира рибната борса и да инвестира 250 милиона BEF в нея, още по-малко той би решил да учреди 100 % притежавано дъщерно дружество с част от новопостъпилния капитал.
- (217) Що се отнася до увеличенията на капитала чрез опрощаване на дълг от AGVO, Комисията може да се позове също така на своя анализ в точка 10.1.2.1.1) от настоящото решение. Всъщност белгийските власти са потвърдили, че увеличенията на капитала също са били (отчасти ⁽⁴⁹⁾) финансирани от началния капитал в AGVO.

⁽⁴⁸⁾ Решение *France/Commission (Stardust Marine)*, C-482/99, цитирано по-горе, точка 71; решение *Cityflyer Express/Commission*, T-16/96, цитирано по-горе, точка 76; решение *Westdeutsche Landesbank Girozentrale/Commission*, съединени дела T-228/99 и T-233/99, цитирано по-горе, точка 246.

⁽⁴⁹⁾ Капиталът на EVO е финансиран и чрез други средства, не само от началния капитал на AGVO. Всъщност сумата на влятия в EVO капитал е по-висока от сумата на капитала, внесен в AGVO.

⁽⁴⁷⁾ С изключение на една акция от общо 15 000.

- (218) Освен това съществуват и други причини, поради които трябва да се счита, че AGVO не е действал както частен инвеститор би действал в същата ситуация.
- (219) Публичните инвестиции се разглеждат като държавна помощ, когато е очевидно, че финансовото положение на съответното предприятие и по-специално структурата и обемът на неговия дълг са такива, че не е възможно да се прогнозира нормална възвръщаемост на инвестирания капитал (под формата на дивиденди или капиталови печалби) в разумен период от време.
- (220) Комисията отбелязва, че първото увеличение на капитала чрез опрощаване на дълг е реализирано на 31 декември 2004 г. след почти година и половина съществуване на EVO. Увеличаването на капитала очевидно е било планирано като мярка за компенсиране на тежките загуби на EVO. Същото може да се каже за увеличаването на капитала през 2005 г. и 2007 г. Мерките явно не са били предприети с цел получаване на някаква възвръщаемост на капитала в краткосрочен и дори в дългосрочен план, а просто за компенсиране на минали загуби. Един частен инвеститор никога не би разрешил увеличаване на капитала, особено що се отнася до последните две увеличения. EVO не е било в добро финансово и икономическо положение, а ситуацията очевидно не се е развивала според обявеното в бизнес плана, който е предвиждал устойчиво намаляване на загубите, вместо бързото им увеличение. Всъщност още в края на 2003 г. регистрираният капитал на EVO е бил намалял с повече от половината — положение, което не се е променило през следващите години, въпреки последователните увеличения на капитала. Без каквато и да било перспектива за бъдеща възвръщаемост на капитала частният инвеститор не би избрал да увеличи капитала на дружеството, за да компенсира загубите⁽⁵⁰⁾. Вместо това той сериозно би обмислил другите възможни алтернативи (закриване, продажба и т.н.) и най-малко би изискал някакви гаранции или мерки за реструктуриране. Конкретната форма на увеличението на капитала (опрощаване на дълг) също потвърждава, че тези увеличения на капитала не могат да се разглеждат като част от реструктурирането, планирано през 2001 г.
- (221) В допълнение следва да се отбележи, че EVO следва да бъде считано за дружество в затруднено финансово положение⁽⁵¹⁾. Съгласно установената практика увеличението на капитала, предоставен на дружества в затруднено положение, се счита за отпускане на държавна помощ⁽⁵²⁾.
- (222) Следователно последователните увеличения на капитала са подпомогнали EVO по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС.

⁽⁵⁰⁾ Вж. също съображение 99 от Решение 2006/740/ЕО на Комисията от 20 октомври 2004 г., свързано с дело *Hamburgische Landesbank/Girozentrale* (ОВ L 307, 7.11.2006 г., стр. 110).

⁽⁵¹⁾ Вж. съображения 203 и 306 от настоящото решение.

⁽⁵²⁾ Вж. например точка 17 от Насоките за О и П от 1999 г.

10.1.2.3. Преимущество за PAKHUIZEN

- (223) Що се отнася до дългосрочния договор за наем за ползването на сградите от PAKHUIZEN⁽⁵³⁾, предвид наличната информация Комисията счита, че той предоставя преимущество. Първо, таксата от само 25 EUR годишно не може да се разглежда като нормално заплащане за дългосрочен наем с продължителност от 45 години на 14 754 m² сгради, дори когато са в много лошо състояние и се нуждаят от ремонти. Фактът, че PAKHUIZEN трябва да ремонтира сградите, не променя това. Всъщност съгласно белгийското законодателство⁽⁵⁴⁾ собственикът на сградите не е задължен да ремонтира сградите. Обратно наемателят е задължен да поддържа сградите в добро състояние и да извършва всички обичайни ремонтни работи. Белгийските власти не доказваха, че ремонтните работи, които PAKHUIZEN е било задължено да извършва съгласно дългосрочния договор за наем, ще бъдат нещо повече от „обичайни ремонтни работи“. Освен това белгийските власти не са предоставили никакво доказателство, че разходът, произтичащ от това задължение, е равен на заплащането на наем, което би било получено за сградите при нормални пазарни условия.
- (224) Освен това белгийските власти признават, че PAKHUIZEN не е изпълнил своите задължения за ремонти и не е спазил предназначението на сградите. Градът очевидно не е предприел никакви действия срещу PAKHUIZEN, за да наложи изпълнение на договора, въпреки че е имал право да направи това. Следователно, дори, ако се вземат предвид разходите за ремонти, наемът в размер на 25 EUR годишно е можело да бъде сметен за съответстващ на пазарната цена — *quod non* — PAKHUIZEN във всеки случай е получил преимущество от момента, в който е станало ясно, че Градът се е отказал да наложи изпълнението на договора.
- (225) Освен това, що се отнася до отдаването под наем на сгради на PAKHUIZEN, при условие че те бъдат поддържани и ремонтирани, трябва да се отбележи, че, в съответствие с принципа на инвеститор в условията на пазарна икономика и с оглед на условията, определени в Съобщение на Комисията относно елементите на държавна помощ при продажба на земя и сгради от публични органи, публичният орган може да се счита, че действа като оператор в условията на пазарна икономика, ако предлага своите договори на най-високата възможна цена в рамките на открит, прозрачен и недискриминиращ търг, на участника в търга, предложил най-висока цена, или въз основа на оценка на пазарната стойност от независим експерт. Случаят обаче изглежда не е бил такъв.
- (226) Накрая фактът, че след 27 години собственикът на сградите (първоначално Градът, след това AGVO) има право на половината от годишната печалба на

⁽⁵³⁾ Вж. съображение 44 от настоящото решение.

⁽⁵⁴⁾ Член 5 от Закона от 10 януари 1824 г. относно правото на емфитевсис, (*Moniteur belge* XIX, № 14).

PAKHUIZEN, не променя горния анализ. Това преимущество е твърде далечно и несигурно, за да има някаква действителна конкретна стойност в настоящия момент за собственика на сградите. Освен това, дори и да има такава стойност, белгийските власти не доказаха, че тази стойност — дори прибавена към 25-те EUR годишно плюс (извънредни) разходи за ремонти — е толкова висока, че да е равна на пазарния наем за ползване на недвижимите имоти от PAKHUIZEN.

- (227) В резултат на това PAKHUIZEN се ползва от годишно преимущество в своите оперативни разходи, което представлява преимущество по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС.
- (228) Що се отнася до периода след 26 март 2004 г. — датата, на която AGVO е станало собственик на въпросните сгради, Комисията отбелязва, че договърът за наем е продължил да се прилага при същите условия, както и преди, и че следователно преимущество за PAKHUIZEN се е запазило.

10.1.2.4. **Преимущество за риболовните предприятия, които ползват услугите на EVO и PAKHUIZEN**

- (229) В решението за откриване на официалната процедура по разследване Комисията е отбелязала, че EVO, вероятно също и PAKHUIZEN са предлагали на риболовните предприятия, които използват борсата, своите услуги на цени, които са под тези, които нормалният частен оператор би предложил.
- (230) Изглежда, че EVO погасява всички или част от разходите за контейнерния превоз на рибата, която ще се продава на търг в Остенде от различни местоназначения в Европа. Освен това EVO предоставя заеми, които изглеждат под пазарните нива, при условие че предприятието заемодател продава своя улов на борсата в Остенде.
- (231) Коментарите, представени от трети страни, предполагат, че EVO е прилагало и други практики, които нарушават нормалната конкуренция на пазара, но Комисията не е получила доказателства в потвърждение. Белгийските власти заявиха, че EVO е предлагало услуги при пазарни условия.
- (232) Въпреки че Комисията получи много малко доказателства по отношение на търговските условия, при които EVO е предлагало своите услуги, не може да се изключи, че предприятията, които са използвали рибната борса в Остенде, са били подпомогнати по смисъла на член 107, параграф 1 от ДФЕС. Към дадения момент обаче Комисията признава известно основание на аргумента на белгийските власти, че фактът, че благодарение на държавната помощ EVO е могло да предлага своите услуги при по-добри условия, отколкото ако не е разпо-

лагало с помощта, не означава обезателно, че ползата от държавната помощ се прехвърлила на собствениците на кораби и на риболовните предприятия.

- (233) По тези причини Комисията счита, че не е възможно да се заключи със сигурност, че преимущество се е прехвърлило на собствениците на кораби. Освен това има вероятност, тъй като Комисията в своето решение нарежда прекратяване и възстановяване на помощта на AGVO, EVO и PAKHUIZEN, всички такива преимущества да бъдат преустановени или силно намалени. Накрая, при всички положения основният бенефициер на помощта е реструктурираната рибна борса, която е използвала помощта, за да се задържи на пазара и да увеличи своя пазарен дял чрез предлагане на услуги на загуба, като по този начин е нарушила нормалното функциониране на пазара.

10.1.3. ДЪРЖАВНИ РЕСУРСИ И ОТГОВОРНОСТ НА ДЪРЖАВАТА

- (234) Комисията отбелязва, че разглежданите дейности се отнасят до действия на самия град, както и до действия, финансирани с държавни ресурси, за които носи отговорност Градът.

10.1.3.1. **Предоставени от публичния орган**

- (235) Първо, Градът е отпуснал помощ на AGVO, като му е предоставил начален капитал, финансиран от бюджета на Града, като е предоставил на AGVO безвъзмездни гаранции за заеми от частни банки, като е прехвърлил собствеността върху неговите сгради на AGVO и като е упълномощил AGVO да установи и събира общински такси. Той е предоставил също така на PAKHUIZEN, чрез дългосрочния договор за наем, ползването на своите сгради и на EVO, като му е предоставил безвъзмездни гаранции за заеми от частни банки.
- (236) Тези мерки следователно са финансирани с държавни ресурси и за тях следва да носи отговорност държавата.

10.1.3.2. **Действия, за които следва да носи отговорност публичният орган**

- (237) Второ, що се отнася до преимуществата, предоставени от AGVO на EVO и от AGVO на PAKHUIZEN, Комисията отбелязва, че, според съответния устав, AGVO е единственият акционер в EVO (с изключение на г-н Miroir, който притежава 1 акция от общо 15 000 акции и всъщност е член на Градския съвет) и в PAKHUIZEN и че то назначава всички членове на Съвета на директорите на тези предприятия. Градът е единственият акционер в AGVO и общинският съвет назначава всички членове на Съвета на AGVO. Следователно Градът може да упражнява доминиращо влияние върху AGVO.

(238) Освен това, в съответствие с неговия устав, на AGVO е възложено управлението, развитието и експлоатацията на рибната борса и рибния док в Остенде и неговите странични сгради, както и изпълнението на всички дейности, които са пряко или непряко свързани с това. С други думи AGVO е задължено съгласно своя устав да се занимава с управлението на рибната борса.

(239) Що се отнася конкретно до дългосрочния наем на сградите на PAKHUIZEN, този наем е предоставен направо от Града.

(240) По тази причина, с оглед на делото *Stardust* ⁽⁵⁵⁾ и като се има предвид публичното подпомагане, предоставено на тези предприятия, както е посочено по-горе, AGVO трябва да се счита за орган, контролиран от държавата, а неговите решения по отношение на капиталовите инжекции в EVO, безвъзмездни гаранции за заеми на EVO и безвъзмездно право на ползване на сградите за EVO, като решения, финансирани чрез държавни ресурси и за които носи отговорност публичният орган.

(241) Белгийските власти не оспорват тези констатации. Напротив те потвърждават, че Градът контролира EVO и PAKHUIZEN чрез AGVO ⁽⁵⁶⁾.

10.1.4. НАРУШЕНИЕ НА КОНКУРЕНЦИЯТА И ВЪЗДЕЙСТВИЕ ВЪРХУ ТЪРГОВИЯТА

(242) Дейностите на Града поставят в по-благоприятно положение AGVO, EVO и PAKHUIZEN. AGVO, EVO и PAKHUIZEN образуват група от дружества, които функционират на общ пазар, продават на търг риба и предоставят съответни с това услуги в сектор рибарство.

(243) Пазарът на тръжната търговия с риба е силно конкурентен пазар, на който борси от съседни държави-членки се конкурират пряко за привличане на рибари от различни държави-членки. Следователно всяко предимство, дадено на участник на този пазар, нарушава или заплашва да наруши конкуренцията между борсите и по този начин може да окаже влияние върху търговията между държавите-членки.

(244) Това е потвърдено от мненията на трети страни. Всъщност също така рибни борси или асоциации на рибни борси от Обединеното кралство, Нидерландия и други европейски

страни заявиха интерес към процедурата и описаха отражението, което имат според тях мерките за държавна помощ върху тяхната дейност.

(245) Накрая Комисията отбелязва, че белгийските власти са отбелязали, че не само белгийски, но също така и други рибни борси от други държави-членки са проявили интерес от закупуването на рибната борса в Остенде.

(246) Що се отнася до пазарите на услуги по отдаване под наем, помощта за предприятията, действащи в тези сектори, може да наруши конкуренцията с предприятия, предоставящи услуги по отдаване под наем, в други риболовни пристанища, в това число в други държави-членки, както и с предприятия, предлагащи сгради под наем в близост до рибната борса в Остенде (което може да включва също така и предприятия от други държави-членки). Мерките за помощ също така са могли да подпомогнат поддържането или засилването на пазарната позиция на AGVO и PAKHUIZEN, чиято дейност е шяла или е могла да бъде поета от друго предприятие, ако помощ не е била отпусната. Следва да се напомни, че, според съдебната практика на Съда, само фактът, че конкурентното положение на едно предприятие е засилено спрямо други конкурентни предприятия, като му е дадено икономическо предимство, което то в противен случай не би получило в нормалния ход на осъществяване на своя бизнес, говори за възможно нарушаване на конкуренцията ⁽⁵⁷⁾.

(247) Що се отнася до дейностите по управление на риболовните пристанища, Комисията счита, че помощта за тези предприятия би могла да наруши конкуренцията с предприятия, които управляват други риболовни пристанища, които са конкурентни на риболовното пристанище в Остенде. Мерките за помощ са могли да помогнат също така да се поддържа или да се засили пазарната позиция на предприятие, чиято дейност би била или би могла да бъде подкрепена от друго предприятие, ако помощ не е била отпусната ⁽⁵⁸⁾.

(248) Комисията би желала да добави, че, въпреки че AGVO и PAKHUIZEN не действат пряко на пазара на тръжната търговия с риба, те предоставят услуги, които са допълнителни към тази дейност и които оказват въздействие върху привлекателността на рибната борса. Комисията отбелязва освен това, че AGVO непряко действа на пазара на тръжната търговия с риба чрез своето дъщерно дружество EVO. Помощта, предоставена на AGVO и PAKHUIZEN, следователно може не само да наруши конкуренцията и да засегне търговията между държавите-членки на конкретния пазар, на който те действат (пазар на отдаване под наем и пазар на риболовни пристанища), но също така и на пазара на тръжната търговия с риба.

⁽⁵⁵⁾ Решение *France/Commission*, C-482/99, цитирано по-горе.

⁽⁵⁶⁾ Вж. отговора, представен от белгийските власти, от 19 октомври 2006 г., стр. 3: „zowel op het niveau van aandeelhouderschap als dat van de organen (bestuur) dient de Gemeente (achter AGVO) krachtens de wet de meerderheid te hebben in de stemrechten. Dit is hier het geval.“

⁽⁵⁷⁾ Вж. решението от 17 септември 1980 г., *Philip Morris*, 730/79, Recueil стр. 2671, точки 11 и 12.

⁽⁵⁸⁾ Вж. решението *Philip Morris*, цитирано по-горе.

10.1.5. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

(249) С оглед на горното Комисията счита, че следните дейности изпълняват условията на член 107, параграф 1 от ДФЕС и следователно представляват държавна помощ:

а) Преимуществовата, предоставени на AGVO чрез следните решения на Града:

— да предостави на AGVO начален капитал в размер на 250 милиона BEF (6 179 338 EUR),

— да предостави на AGVO изключителното право на ползване на земите и сградите, намиращи се в границите на риболовното пристанище,

— да прехвърли сградите на AGVO;

— да предостави безвъзмездни гаранции за заеми на AGVO, и

— да предостави на AGVO правото да събира и използва общински такси.

б) Преимущества, предоставени на EVO, чрез:

— решението на Града да предостави безвъзмездно необходимите гаранции за заеми на EVO,

— решението на AGVO да предостави безвъзмездно на EVO ползването на сградите, както и

— решението на AGVO да предостави на EVO начален капитал и увеличения на капитала в размер на 3 969 000 EUR.

в) Преимуществовата, предоставени на PAKHUIZEN от Града и/или впоследствие от AGVO, посредством дългосрочния договор за наем за ползването на неговите сгради.

10.2. СЪВМЕСТИМОСТ

(250) Държавната помощ може да бъде обявена за съвместима с вътрешния пазар, ако удовлетворява едно от изключенията, посочени в ДФЕС. Засегнатите предприятия са предприятия, които действат предимно в сектор рибарство. Те действат също така на пазара на услуги по отдаване под наем. Комисията счита, че AGVO, в качеството си на управител на риболовното пристанище, и EVO, в качеството си на оператор на рибната борса, са предприятия, за които значителна част от техните дейности следва да се счита, че попадат в обхвата на

сектор рибарство. Що се отнася до PAKHUIZEN, изглежда по неубедително това предприятие да може да бъде сметено като действащо в сектор рибарство.

(251) По отношение на сектор рибарство държавната помощ се счита за съвместима с вътрешния пазар единствено, ако удовлетворява условията на Насоките за рибарството. В съответствие с точка 5.3 от действащите Насоки всяка „неправомерна помощ“ по смисъла на член 1, буква е) от Регламент (ЕО) № 659/1999 ще бъде преценявана в съответствие с насоките, приложими в момента, в който административният акт, определящ помощта, е влязъл в сила. Следователно помощта следва да се преценява въз основа на Насоките за рибарството от 2001 г., 2004 г. и 2008 г.

(252) Доколкото PAKHUIZEN не може да се счита за риболовно предприятие, Комисията отбелязва, че преценката на помощта следва да се основава на общите правила, приложими за всички сектори, и на базата на целите на помощта.

(253) Накрая Комисията отбелязва, че белгийските власти не са оспорили анализа на Комисията по отношение на съвместимостта.

10.2.1. ПОМОЩ, ОТПУСНАТА НА AGVO

(254) Що се отнася до държавната помощ, отпусната от Града на AGVO, при преценката е необходимо да се разграничат различните действия и датите, на които са извършени.

10.2.1.1. Начален капитал

(255) Белгийските власти са заявили, че началния капитал следва да се разглежда в рамките на реструктурирането на рибната борса в Остенде.

(256) Съгласно точка 2.2.4 от Насоките за рибарството от 2001 г., приложими към момента на реструктурирането, помощта за реструктуриране на предприятия в затруднено положение следва да се преценява в съответствие с Насоките за помощ за оздравяване и реструктуриране на предприятия в затруднение, приложими към момента на отпускане на помощта, т.е. в случая — Насоките за О и П от 1999 г., включително когато става дума за предприятия, действащи в сектор рибарство и аквакултури⁽⁵⁹⁾.

⁽⁵⁹⁾ Вж. също точка 12 от Насоките за О и П от 1999 г., в която е предвидено, че тези Насоки за О и П от 1999 г. се прилагат също така за сектор земеделие и рибарство.

- (257) По смисъла на точка 2.1 от Насоките за О и П от 1999 г. се счита, че дадено предприятие е в затруднено положение, когато то не е в състояние със собствени финансови средства или с тези, които неговите собственици/акционери и кредитори са готови да предоставят, да компенсира загубите, които без външна намеса на публичните власти, го водят към почти неизбежна смърт в краткосрочен или средносрочен план. Обичайните признаци за предприятие в затруднение са нарастващи загуби, намаляващ оборот, увеличаваща се нереализирана продукция, свръхпроизводство, намаляващ паричен поток, нарастващи дългове, нарастващи лихвени проценти и намаляващи или нулеви нетни стойности на активите.
- (258) Според оценката на Комисията няма съмнение, че рибната борса в Остенде проявява през 2001 г. всички признаци на „предприятие в затруднение“. Всъщност както е обяснено в съображение 17, от 1991 г. до 2001 г. нейният дял в разтоварената риба в белгийски пристанища е намалял от приблизително 37 % на 20 %. От 1997 г. до 2001 г. нейният оборот е спаднал от 20 550 000 EUR на 13 440 000 EUR и в продължение на много години Градът е отчитал средна годишна загуба в размер на 1 850 000 EUR. Следователно през 2001 г. Градът е трябвало да реши дали да закрие борсата или да я реструктурира. По тази причина Комисията счита, че рибната борса в Остенде представлява предприятие в затруднено положение по смисъла на Насоките за О и П от 1999 г. Белгийските власти не са възразили срещу това заключение.
- (259) Въпреки че AGVO е новоучредено юридическо лице, Комисията отбелязва, че учредяването на началния капитал на AGVO е било част от плана за реструктуриране на рибната борса в Остенде. Тъй като последното е било предприятие в затруднено положение и AGVO е било създадено само за целите на реструктурирането на рибната борса в Остенде и AGVO е поело не само активите на рибната борса в Остенде, но също така и финансовите пасиви, изразяващи се в различни банкова заеми, AGVO може да се счита за предприятие в затруднено положение към момента на отпускане на началния капитал. По тази причина може да се счита, че началният капитал представлява помощ за реструктуриране ⁽⁶⁰⁾ по смисъла на Насоките за О и П от 1999 г.
- (260) Въпреки че AGVO отговаря на условията за помощ съгласно точка 30 от Насоките за О и П от 1999 г., помощта за реструктурирането на борсата, чрез учредяване на AGVO и предоставяне на последното на начален капитал в размер на 250 милиона BEF (6 179 338 EUR), не отговаря на условията за съвместимост с вътрешния пазар, посочени в параграф 32 от Насоките за О и П от 1999 г.
- (261) По-специално съгласно точка 32 от посочените насоки „планът за реструктуриране, чиято продължителност трябва да бъде възможно най-кратка, трябва да възстанови дългосрочната жизнеспособност на фирмата в рамките на разумно време и въз основа на реалистични презумпции за бъдещите оперативни условия“. Комисията не счита, че планът за реструктуриране, посочен в съображение 19, отговаря на тези условия. В това отношение Комисията отбелязва, че планът не съдържа специфични вътрешни мерки за подобряване на експлоатацията на борсата и за преустановяване на дейностите, които реализират загуби.
- (262) Освен това и противно на изискването на точка 32 от Насоките за О и П от 1999 г., не изглежда реструктурирането да е основано на пазарно проучване, което дава информация за бъдещите перспективи за предлагане и търсене, анализ на съответния пазар и другата информация, спомената в приложение I към Насоките за О и П от 1999 г.
- (263) Планът за реструктуриране не съдържа така също елементите, посочени в точка 33 от Насоките за О и П от 1999 г., а именно обстоятелствата, които са предизвикали затрудненото положение на дружеството, въз основа на които да се прецени дали предложените мерки са целесъобразни; настоящото състояние и бъдещите перспективи за предлагане и търсене на съответния пазар на продукти, като включва сценарии за най-добро възможно развитие, най-лошо такова и средностатистически очаквания, а също и описание на специфичните силни и слаби страни на предприятието.
- (264) Освен това Комисията констатира, че наличната информация не съдържа никакви доказателства, които да покажат, че помощта е била ограничена до строгия необходим минимум, както се изисква в точка 40 от Насоките за О и П от 1999 г., или че от бенефициера е било изискано да прави някакви вноски от своите собствени ресурси. В това отношение също е от значение да се отбележи, в съответствие с точка 41 от Насоките за О и П от 1999 г., че помощта трябва да се използва единствено за възстановяване на жизнеспособността на предприятието и не следва да дава възможност на получателя да разширява производствения капацитет по време на изпълнението на плана за реструктуриране. Както обаче е посочено по-горе, финансовият план, изготвен през 2001 г., предполага, че рибната борса е щяла да се възстанови за 8 години без да му е необходима цялата сума от 250 милиона BEF. Бизнес планът предвижда също така увеличение от 10 % на оборота през първите 5 години, през които реструктурираната рибна борса е щяла да функционира на пазара, което предполага, че рибната борса е планирала разширяване на дейността си. Следователно планът за възстановяване не изглежда предназначен да гарантира, че помощта е щяла да бъде използвана единствено за възстановяване на жизнеспособността и изглежда дава възможност на рибната борса да използва допълнителни ликвидни средства, за да разшири своя производствен капацитет,

⁽⁶⁰⁾ Решение 2008/849/ЕО на Комисията от 16 юли 2008 г. във връзка с Държавна помощ С 14/07 (ex NN 15/07), Италия, Помощ за реструктуриране на NGP (ОВ L 301, 12.11.2008 г., стр. 14).

своите дейности и/или да действа агресивно на пазара. От получената информация изглежда, че помощта действително е била използвана за разширяване на дейностите на борсата ⁽⁶¹⁾ и за агресивни дейности, които нарушават пазара ⁽⁶²⁾.

- (265) Комисията отбелязва също така че планът за реструктуриране не включва никакви мерки за гарантиране на цялостното изпълнение на плана и за спазване на всички негови условия.
- (266) Освен това Белгия не е доказала също така че компенсаторните мерки са били взети в съответствие с точки 35—39 от Насоките за О и П от 1999 г. или, алтернативно, че са изпълнени специфичните (алтернативни) условия за земеделие (в това число рибарство), определени в точки 73—82 от Насоките за О и П от 1999 г. ⁽⁶³⁾ Всъщност не изглежда Градът да е взел каквито и да било мерки за намаляване, доколкото е възможно, на всички неблагоприятни въздействия на помощта върху конкурентите, което противоречи на изискванията на точка 35 от Насоките за О и П от 1999 г. Въпреки това, що се отнася до специфичното положение на рибните борси, по-специално с оглед на ограниченото предлагане, дължащо се на строгите мерки за съхранение, приемани ежегодно на равнище Европейски Съюз, има голяма вероятност помощта да е засегнала неблагоприятно конкурентните борси и Градът е следвало да обърне специално внимание на тази точка.
- (267) Следователно, помощта, отпусната на AGVO за реструктуриране на рибната борса, не е съвместима нито с условията на Насоките за О и П от 1999 г., нито с Насоките за рибарството от 2001 г., които се отнасят до насоките за оздравяване и реструктуриране.

⁽⁶¹⁾ Придобиването от страна на AGVO на Pakhuizen през 2004 г. и придобиването на дялово участие от 51 % в Haf Holding BO (Исландия) през 2006 г. EVO също се е обвързало няколко проекта, като Pollar Drift (проект за морски кралски рак) и Novafish-project (HAF Holding), включени в годишните отчети за 2005 г. Вж. също коментарите, представени от Grimsby Market, в които се твърди, че „EVO започна около 2005—2006 г. да купува риба направо от исландските рибари на (високи) фиксирани цени и продаваше тази риба на търг в Остенде, често на по-ниски цени“. Белгийските власти не оспориха никои от коментарите, представени от третите страни. Нещо повече, тържните документи, представени от белгийските власти потвърждават, че EVO преди 2007 г. се е занимавало с чуждестранни дейности, които е преустановило през 2007 г. (вж. Меморандум, стр. 39).

⁽⁶²⁾ Заеми, при условие че заемополучателят ще продава своята риба на търг в Остенде, участие (понякога до 100 %) в разходите за превоз, когато рибата се продава на търг на рибната борса в Остенде, гарантирана минимална тръжна цена и т.н.

⁽⁶³⁾ Точка 70 от Насоките за О и П от 1999 г. предвижда, че точки 35—39 от Насоките за О и П от 1999 г. се прилагат за всички предприятия от сектор земеделие, в това число МСП. Що се отнася до компенсаторните мерки, в сектор земеделие държавите-членки имат възможност да избират да спазват или точки 35—39 от Насоките за О и П от 1999 г. или специалните правила за сектор земеделие, посочени в точки 73—82 от Насоките за О и П от 1999 г.

- (268) Относно това доколко предоставянето на капитал може да се счита за компенсиране на задължения по предоставяне на обществена услуга, Комисията се позовава на анализа по точка 10.2.1.4. от настоящото решение.

10.2.1.2. Прехвърляне на собствеността върху сгради и изключителни права за ползване на земята и сградите

- (269) Както е установено в точка 10.1.2.2.2 от настоящото решение, предоставянето на изключителното право на безвъзмездно ползване на сградите, считано от 14 март 2002 г., и впоследствие прехвърлянето от страна на Града на собствеността върху няколко сгради с площ от 57 500 m², е осъществено без да се налагат задължения на AGVO със сходна стойност. Както беше отбелязано, нито уставът, нито актът за прехвърляне не изглеждат свързани с каквото и да било специфично или необичайно условие или задължение, което би обосновоало липсата на наем или заплащане.
- (270) Следователно това действие трябва да се счита за помощ, предназначена да подобри положението на предприятието и да увеличи ликвидността на неговата стопанска дейност, което представлява намаляване на производствените разходи на получателя.
- (271) Комисията не е установила, че тази помощ би изпълнила което и да било от правилата за съвместимост с вътрешния пазар, предвидени в Насоките за рибарството от 2001 г., нито пък белгийските власти са представили никакви доказателства в това отношение.
- (272) Относно безвъзмездните изключителни права на ползване и прехвърляне на собствеността следва да се разглеждат в рамките на реструктурирането на рибната борса, Комисията вече е определила в съображение 260 и следващите от настоящото решение, че, въпреки че AGVO би било допустимо към момента на предоставяне на мерките за помощ за реструктуриране (т.е. представлявало е предприятие в затруднено положение), условията на Насоките за О и П от 1999 г. не са изпълнени.
- (273) Относно това дали изключителните права на ползване и прехвърлянето на собствеността биха могли да се считат за компенсиране за задължения по предоставяне на обществена услуга, Комисията се позовава на своя анализ по точка 10.2.1.4 от настоящото решение.

10.2.1.3. Гаранции по заеми

- (274) Белгийските власти считат, че следва да бъдат разграничени безвъзмездните гаранции за заеми, които са използвани за ремонтни работи от тези, които са използвани за подпомагане на EVO.

- (275) В това отношение те признават, че заем в размер на 550 000 EUR е използван за подпомагане на EVO.
- (276) Белгийските власти са заявили, че безвъзмездните гаранции за заеми, които са използвани за подпомагане на EVO, следва да се разглеждат в рамките на реструктурирането на рибната борса.
- (277) Комисията отбелязва обаче, че, както е установено в съображение 260, и в съответствие с настоящото решение, въпреки че AGVO вероятно е отговаряло на условията за помощ за реструктуриране към момента на предоставяне на мерките (т.е. е отговаряло на условията за предприятие в затруднено положение), условията за съвместимост, предвидени в Насоките за О и П от 1999 г., не са изпълнени.
- (278) В допълнение Комисията отбелязва, че безвъзмездните гаранции представляват мерки за помощ, които не са споменати в плана за реструктуриране. Комисията напомня, че съгласно точка 3.2.3 от Насоките за О и П от 1999 г. и точка 3.3 от Насоките за О и П от 2004 г. ⁽⁶⁴⁾, помощта за реструктуриране може да се отпуска само веднъж. Следователно, дори ако приемем, че първоначалната помощ, именно чрез начален капитал и прочее, е отговаряла на приложимите Насоки за О и П — *quod pop* — то безвъзмездните гаранции не отговарят на условието за еднократност на помощта.
- (279) Белгийските власти изглежда твърдят, че в крайна сметка Градът е избрал да предостави безвъзмездни гаранции за заеми вместо да плаща следващите годишни вноски на началния капитал. Комисията обаче отбелязва, че планът за реструктуриране не е бил преразгледан в съответствие с точка 52 от Насоките за О и П от 1999 г. и Насоките за О и П от 2004 г. Освен това не е ясно дали размерът на помощта е бил увеличен, намален или дали формата на помощта е променена. Всъщност, въпреки че не всички вноски в началния капитал са платени на годишна база, както е било предвидено първоначално, все пак AGVO е имало законното право да изиска от своя акционер да изплати останалата част от началния капитал. В действителност AGVO е упражнило това право през 2006 г. и 2007 г., когато на AGVO за заплатени допълнителни вноски.
- (280) Следователно Комисията счита, че безвъзмездната гаранция за заема в размер на 550 000 EUR не е съвместима с условията на Насоките за О и П от 1999 г. и на Насоките за О и П от 2004 г., както и на Насоките за рибарството от 2004 г., които се отнасят до насоките за обновяване и реструктуриране.
- (281) Що се отнася до безвъзмездните гаранции за заеми, които са използвани за ремонтни работи, Комисията се позовава на анализа в точка 10.2.1.4 от настоящото решение.
- 10.2.1.4. Такси и компенсация за обществени услуги**
- (282) Белгийските власти заявяват, че част от началния капитал, част от сградите и част от гарантираните заеми са били използвани за предоставяне на услуги в общ (икономически) интерес, а именно управление на риболовното пристанище и отдаване под наем на сгради на публични и полупублични организации. Те са счели също така че правото да се събират (и използват) такси от ползвателите на риболовното пристанище следва да се разглежда като част от обществените задачи на AGVO.
- (283) Белгийските власти не доказаха, че тези мерки могат да бъдат обявени за съвместими с член 106, параграф 2 от ДФЕС. Следва да се напомни, че държава-членка, която се позовава на член 106, параграф 2 от ДФЕС, за да обоснове дерогация от основните правила на Договора, е задължена да докаже, че условията за прилагане на тази разпоредба са изпълнени ⁽⁶⁵⁾. Във всеки случай Комисията е проверила дали мерките за помощ могат до известна степен да се считат за компенсация за обществена услуга, предоставена в съответствие с условията, определени в член 106, параграф 2 от ДФЕС.
- (284) В това отношение Комисията — в Съобщенията от 1996 г. ⁽⁶⁶⁾ и от 2001 г. ⁽⁶⁷⁾ за услугите от общ интерес в Европа, както и в Рамката на Общността за държавните помощи под формата на компенсация за публични услуги от 2005 г. ⁽⁶⁸⁾ — разясни подробно условията, при които държавната помощ може да бъде определена за съвместима съгласно член 106, параграф 2.
- (285) Едно от тези условия е, че предприятието-бенефициер на помощта трябва да бъде изрично натоварено от държавата-членка с извършването на конкретна услуга от общ икономически интерес. Подобен акт или актове на възлагане трябва най-малко да посочва точния характер, обхват и продължителност на наложените задължения по предоставяне на обществена услуга и името на съответното предприятие.
- (286) Комисията е съгласна, че чрез неговия учредителен акт на AGVO е било поверено управлението на риболовното пристанище и че тази отговорност предполага определени специфични задължения.

⁽⁶⁴⁾ ОВ С 244, 1.10.2004 г., стр. 2.

⁽⁶⁵⁾ Решение от 23 октомври 1997 г., *Commission/Italie*, C-158/94, Recueil стр. I-5789, точка 54.

⁽⁶⁶⁾ ОВ L 281, 26.9.1996 г., стр. 3.

⁽⁶⁷⁾ ОВ С 17, 19.1.2001 г., стр. 4.

⁽⁶⁸⁾ ОВ С 297, 29.11.2005 г., стр. 4.

- (287) Що се отнася обаче до извършването от AGVO отдаване под наем, Комисията отбелязва, че задълженията по предоставяне на обществена услуга, наложени на AGVO, не са ясно определени. По-специално Комисията не намира никаква разпоредба, която да налага специфични задължения на AGVO в това отношение и белгийските власти не представиха допълнителна информация по този въпрос. Те изглежда смятат, че фактът, че организациите, които наемат сградите, са публични или полупублични организации, задължително предполага, че самите предприятия, които отдават сградите под наем на тези организации, изпълняват обществена услуга. Комисията обаче не може да се съгласи с тази позиция, тъй като този факт, сам по себе си, не предполага каквото и да било възлагане или някакво налагане на задължения по предоставяне на специфична обществена услуга, които да се различават от задълженията, с които е натоварен всеки частен наемодател. Комисията следователно заключава, че Белгия не е доказала, че AGVO е било натоварено със задължения по предоставяне на обществена услуга във връзка с дейностите по отдаване под наем.
- (288) Освен това Комисията счита, че мерките за помощ, предоставени на AGVO, не отговарят също така на изискванията за необходимост и съразмерност.
- (289) Изискванията за необходимост и съразмерност на компенсацията се определят, както следва (вж. особено точки 14, 15 и 17 от Рамката на Общността за държавните помощи под формата на компенсации за публични услуги от 2005 г.):
- размерът на компенсацията не може да надвишава това, което е необходимо за покриване на разходите, понесени при изпълнение на задълженията за обществени услуги, като се отчитат съответните постъпления и една разумна печалба за изпълнение на тези задължения,
 - размерът на компенсацията включва всички преимущества, предоставени от държавата или чрез ресурси на държавата под каквато и да било форма — без оглед на тяхната класификация за целите на член 107 от ДФЕС,
 - размерът на компенсацията трябва реално да се използва за предоставянето на съответната услуга от общ икономически интерес. Компенсацията за обществена услуга, използвана за работа на други пазари, не е обоснована и следователно представлява несъвместима държавна помощ.
- (290) Комисията отбелязва, че изискванията за необходимост и съразмерност не са спазени в този случай. Белгия признава, че не са определени параметри за компенсацията. Белгийските власти освен това са обяснили на Комисията, че не е възможно да бъдат определени разходите, които са понесени за изпълнение на задълженията за обществена услуга и постъпленията от изпълнение на тези задължения. Комисията освен това отбелязва, че AGVO не води отделни отчети за различните категории на своите дейности. Следователно компенсацията за задълженията за обществена услуга може да бъде използвана за опериране на други пазари. Няколко елемента в дописото сочат, че действително е налице свръхкомпенсиране. Например, що се отнася до безвъзмездните гаранции за заеми, в съображение 186 и следващите от настоящото решение е установено, че гарантираните заеми са могли да бъдат и са били използвани за други цели, различни от предвидената първоначална цел. Предвид на това, че размерът на капитала, внесен в EVO (3 969 000 EUR), и цената, платена за изкупуване на акциите в PAKHUIZEN (350 000 EUR), (общо: 4 319 000 EUR) надвишават размера на капитала, който действително е платен на AGVO [3 596 665,62 EUR], AGVO задължително е използвало заеми и евентуално такси, за да ги финансира.
- (291) Поради горните причини Комисията не може да счита въпросните мерки за помощ като съвместими с условията, наложени в член 106, параграф 2 от ДФЕС.
- #### 10.2.2. ПОМОЩ, ОТПУСНАТА НА EVO
- (292) Що се отнася до държавната помощ, отпусната от Града и от AGVO на EVO, за преценката е необходимо да се разграничат различните действия и датите, на които са извършени.
- (293) Следните решения следва да бъдат преценени в съответствие с Насоките от 2001 г.:
- решенията, взети от Града с цел предоставяне на безвъзмездна гаранция за заемите на 28 юни и 27 септември 2002 г., 23 април 2004 г.,
 - решението, взето от AGVO с цел да позволи на EVO от 8 август 2002 г. нататък постоянно безвъзмездно ползване на сградите, притежавани от AGVO с обща площ от 13 600 m²,
 - решението, взето от AGVO с цел да предостави на EVO начален капитал в размер на 371 840 EUR на 22 август 2002 г.

(294) Следните решения следва да бъдат преценени в съответствие с Насоките от 2004 г.:

— решенията, взети от Града с цел предоставяне на безвъзмездна гаранция за заем на 22 април 2005 г.,

— решенията, взети от AGVO с цел увеличаване на капитала на EVO чрез опрощаване на дългове на 31 декември 2004 г., 31 декември 2005 г., 21 декември 2007 г.

(295) Следните решения следва да бъдат преценени съгласно Насоките от 2001 г. и от 2004 г.:

— решенията, взети от AGVO с цел предоставяне на безвъзмездни гаранции за заеми в размер на 600 000 EUR между 22 август 2002 г. и 3 август 2006 г.

(296) Следното решение следва да бъде преценено съгласно Насоките от 2004 г. и от 2008 г.:

— решенията, взети от Града с цел предоставяне на безвъзмездна гаранция за заем в размер на 78 000 EUR между 27 септември 2007 г. и 4 септември 2008 г.

10.2.2.1. *Гаранции за заеми, безвъзмездно право на ползване на рибната борса*

(297) В съответствие с точка 1.2 от Насоките за рибарството от 2001 г. и точка 3.7 от Насоките за рибарството от 2004 г. държавна помощ, която е отпусната без да се налага никакво задължение на получателите и която е предназначена да подобри състоянието на предприятията и да увеличи ликвидността на тяхната стопанска дейност или е изчислена на базата на произведеното или пуснатото на пазара количество, цените на продуктите, произведените бройки или средствата за производство и която води до намаляване на себестойността или до увеличаване на приходите на получателя, е несъвместима с вътрешния пазар като оперативната помощ. В съответствие с точка 3.4 от Насоките за рибарството от 2008 г. оперативна помощ, която например увеличава ликвидността на получателя или е изчислена на базата на произведеното или пуснатото на пазара количество, цените на продуктите, произведените бройки или средствата за производство, и води до намаляване на производствените разходи на получателя или до увеличаване на приходите на получателя е принципно несъвместима с вътрешния пазар. Тя може да се счита за съвместима единствено, ако ясно и безусловно допринася за постигане на целите на общата политика в областта на рибарството.

(298) Наличната информация сочи, че безвъзмездните гаранции за заеми и правото на безвъзмездно ползване на рибната

борса са били предоставени без да се налага никакво специално задължение на EVO, което би направило помощта съвместима с някое от условията, които са предвидени в Насоките за рибарството.

(299) Всъщност безвъзмездните гаранции за заеми изглежда са били предоставени единствено заради необходимостта от заеми за обслужване на различни цели и не изглежда да са били предмет на никакви специални условия или задължения.

(300) Информацията, предоставена от белгийските власти, дори показва, че фактът, че гарантираният заем в крайна сметка е бил използван за различна от първоначално обявената цел, не е довел до никаква санкция или анулиране на гаранцията. Например изглежда, че, въпреки че първоначално е било обявено, че заем в размер на 1 795 000 EUR, отпуснат от Fortis, е бил предназначен, наред с други неща, за закупуване на допълнителни машини и кошове за риба и за финансиране на някои преустройствени работи, в действителност е бил (поне част от него) използван за предоставяне на заеми на собствениците на кораби. Гаранцията не е била оттеглена, като гаранции са предоставяни също така след възникването на тази ситуация, без това да накара Градът да наложи никакви условия на EVO за гаранцията.

(301) Безвъзмездните гаранции са увеличили ликвидността на стопанската дейност на EVO, тъй като то не е трябвало да плаща за гаранцията и още повече, както изглежда, че без гаранцията EVO не би получило заемите.

(302) Също така правото на безвъзмездно ползване на сградите на борсата са увеличили ликвидните средства на EVO, тъй като са му били спестени разходите за наем, които то в противен случай е трябвало да плати при пазарни условия.

(303) Комисията не може да определи как безвъзмездните гаранции или правото на безвъзмездно ползване на сградите могат да бъдат сметени за допринасящи към целите на общата политика в областта на рибарството. Белгийските власти не представиха никакви доказателства в това отношение.

(304) Белгийските власти заявиха, че мерките е трябвало да бъдат разглеждани в рамките на реструктурирането на рибната борса.

(305) Първо трябва да се прецени дали EVO би отговаряло на условията за подобни мерки съгласно Насоките за оздравяване и реструктуриране. EVO е могло да се счита за предприятие в затруднено положение по смисъла съответно на Насоките за О и П от 1999 г. и от 2004 г.

(306) В съответствие с точка 8 от Насоките за О и П от 1999 г. и точка 13 Насоките за О и П от 2004 г. дружество, което принадлежи към по-голяма икономическа група, обикновено не отговаря на условията за помощ за оздравяване и реструктуриране. То би могло обаче да отговаря на условията, ако е създадено от предприятие в затруднено положение. EVO е създадено от AGVO, което от своя страна е новата юридическа форма на рибната борса в Остенде, реструктурирана през 2001 г. Следва да се отбележи, че AGVO е наследник на бившата рибна борса в Остенде, която е била собственост на държавата и е била без статут на юридическо лице. Както е посочено в съображение 259 от настоящото решение, въпреки че е новосъздадено, Комисията счита, че AGVO представлява предприятие в затруднено положение и отговаря на условията за помощ съгласно Насоките за О и П от 1999 г. Тъй като EVO е било създадено в рамките на реструктурирането на AGVO, EVO, заедно с AGVO, може да се разглежда като предприятие в затруднено положение и би могло да получи помощ при условията, определени в Насоките за О и П.

(307) Дори обаче EVO да отговаря на условията за помощ съгласно Насоките за О и П, все пак в съображение 260 и следващи от настоящото решение бе доказано, че не са изпълнени условията за съвместимост, определени в Насоките за О и П от 1999 г. Освен това, тъй като съответните мерки за помощ не са били предвидени в плана за реструктуриране, те пораждат същите опасения, както и тези, споменати в съображение 278 и следващи от настоящото решение.

(308) Безвъзмездните гаранции за заеми и правото на безвъзмездно ползване на рибната борса трябва следователно да се считат за оперативна помощ по смисъла на Насоките за рибарството от 2001 г., 2004 г. и 2008 г. и не допринасят за постигане на целите на общата политика в областта на рибарството. Следователно те не са съвместими с вътрешния пазар.

10.2.2.2. *Начален капитал и последващи увеличения на капитала*

(309) EVO е учредено в рамките на реструктурирането на рибната борса в Остенде. Белгийските власти потвърдиха освен това, че част от началния капитал на AGVO (т.е. 371 840 EUR) е използвана като начален капитал за учредяването на EVO и за последващи увеличения на капитала.

(310) По тази причина следва да се прецени дали началният капитал и последващите увеличения на капитала са могли да бъдат сметени за помощ за оздравяване и реструктуриране по смисъла съответно на Насоките за О и П от 1999 г. и Насоките за О и П от 2004 г.

(311) EVO, заедно с AGVO, може да се счита за предприятие в затруднено положение по смисъла съответно на Насоките

за О и П от 1999 г. и Насоките за О и П от 2004 г., както е описано в точка 10.2.2.1.

(312) Както обаче вече беше отбелязано по-горе в съображения 260 и следващи от настоящото решение, условията за съвместимост на помощ за реструктуриране в този случай не са изпълнени.

(313) Началният капитал и последващите увеличения на капитала следователно не могат да се считат за съвместими с вътрешния пазар.

10.2.3. ПОМОЩ, ОТПУСНАТА НА PAKHUIZEN

(314) Условията на договора за заем между Града и PAKHUIZEN са позволили на PAKHUIZEN да се възползва от годишно намаление на неговите оперативни разходи. Този вид помощ не попада в обхвата на никоя от мерките, споменати в Насоките за рибарството, или на целите на други хоризонтални или специфични насоки, които може да са били приложими към този вид предприятие. Както съгласно съответните Насоки за рибарството, така и според хоризонталните правила за държавни помощи, този вид помощ би бил сметен за оперативна помощ, която е несъвместима с вътрешния пазар.

10.2.4. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

(315) Предвид горепосоченото Комисията заключава, че мерките, посочени в точка 10.1.5 от настоящото решение, трябва да се считат за държавна помощ, че не са съвместими с вътрешния пазар и че те трябва да бъдат възстановени до степената, описана в раздел 11.

11. ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ

(316) Съгласно член 14, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 659/1999, когато са приети отрицателни решения в случаи на неправомерна помощ, Комисията решава съответната държава-членка да предприеме всички необходими мерки за възстановяване на помощта от бенефициера. Целта на възстановяването е постигната, когато въпросната помощ заедно с лихвата за просрочването, когато е уместно, е била изплатена обратно от получателя или, с други думи, от предприятията, които в действителност са се възползвали от нея.

(317) Регламент (ЕО) № 659/1999 не установява какъвто и да е давностен срок за разглеждане на неправомерна помощ по смисъла на член 1, буква е) от него, по-специално помощ, въведена в изпълнение преди Комисията да е в състояние да стигне до заключение за съвместимостта ѝ с вътрешния пазар. Въпреки това член 15 от същия регламент определя правомощията на Комисията да изиска възстановяване на помощ в рамките на давностен срок от десет години, който започва да тече от деня на отпускане на помощта на бенефициера и се прекъсва от всяко предприето от Комисията действие по отношение на тази помощ.

(318) Давностният срок е бил прекъснат чрез искането за информация, изпратено на Белгия на 13 март 2006 г. Следователно възстановяването следва да бъде ограничено до помощта, получена след 13 март 1996 г.

(319) С цел да се определи какво трябва да бъде възстановено от AGVO, EVO и PAKHUIZEN, следва да се вземе предвид фактът, че част от отпуснатата на AGVO помощ е била прехвърлена на EVO. Както отбелязва белгийските власти, тази помощ следва да бъде възстановена само веднъж от действителния бенефициер.

(320) По тази причина в ситуация, в която помощта, отпусната от Града, в крайна сметка е облагодетелствала EVO, помощта, която следва да бъде възстановена от AGVO, е частта от помощта, която не е била прехвърлена на EVO.

11.1. ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ ОТ EVO

(321) Помощта, която следва да бъде възстановена от EVO, се състои от:

— началния капитал в размер на 371 840 EUR,

— последващите увеличения на капитала в размер на 1 387 044 EUR, 710 000,75 EUR и 1 500 114,96 EUR,

— преимуществата, получени благодарение на предоставянето на безвъзмездни гаранции за заеми,

— преимуществото, получено от безвъзмездното ползване на рибната борса между 22 август 2002 г. и последния ден, на който EVO е разполагало с рибната борса.

(322) По отношение на елемента от помощта, представляващ безвъзмездни гаранции, това по принцип е размерът на гарантираните заеми, освен ако белгийските власти представят доказателство, че е било възможно EVO да получи такива гаранции на пазара; в този случай елементът на помощта отговаря на премията, която най-вероятно е щяла да бъде поискана на пазара за получаване на гаранцията.

(323) Белгийските власти са декларирали, че двата заема, за които е била предоставена гаранция през 2002 г., в крайна сметка не са били усвоени от EVO. В резултат на това, въпреки че помощта е била предоставена (решението за предоставяне на безвъзмездната гаранция е било прието), в действителност EVO не се е възползвало от нея. Помощта, произтичаща от безвъзмездните гаранции за заеми, одобрени на 28 юни и 27 септември 2002 г., следователно не е необходимо да се възстановява. По тази причина следва да бъде възста-

новена сума в размер на 4 284 995 EUR (3 606 995 EUR + 78 000 EUR + 600 000 EUR).

11.2. ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ ОТ PAKHUIZEN

(324) Помощта, която следва да бъде възстановена от PAKHUIZEN, се състои от преимуществото, произлизащо от факта, че дългосрочният договор за наем не е бил сключен на пазарна цена.

(325) В съответствие с член 15 от Регламент (ЕО) № 659/1999 възстановяването следва да бъде ограничено до период от десет години назад, считано от 13 март 2006 г.

(326) Преимуществото се състои във възнаграждение (наем), което е трябвало да бъде платено при нормални пазарни условия по дългосрочния договор за наем на сградите, минус а) 25 EUR, заплащани на годишна база и б) всички разходи за ремонти, които е поело PAKHUIZEN и които не би било задължено да заплати съгласно нормалните правила на белгийското законодателство⁽⁶⁹⁾. Въпросният период продължава до деня на възстановяване или — в случай че договорът за наем е прекратен преди разпореждане на възстановяването — до деня, в който договорът за наем е бил прекратен.

11.3. ВЪЗСТАНОВЯВАНЕ ОТ AGVO

(327) Помощта, която следва да бъде възстановена от AGVO, се състои от началния капитал, полученото преимущество от предоставянето на безвъзмездни гаранции за заеми, полученото преимущество от изключителното право на ползване на земите и сградите в рибното пристанище на Остенде между 14 март 2002 г. и 25 март 2004 г. (за сградите, които в последствие са били прехвърлени на AGVO) и между 14 март 2002 г. и деня на възстановяване (за останалите земи и сгради, които не са били част от акта за прехвърляне на собствеността, сключен на 26 март 2004 г.) и полученото преимущество от безвъзмездното прехвърляне на 26 март 2004 г. на собствеността върху 57 500 m² сгради, намиращи се в рибното пристанище в Остенде.

(328) Що се отнася до началния капитал, предоставената на Комисията информация показва, че, въпреки че помощта е предоставена за сума от 250 милиона BEF (6 200 000 EUR), тя не е била все още изцяло изплатена. Следователно заповедта за възстановяване следва да бъде ограничена до сумата, която действително е платена на AGVO, а именно 3 596 665,62 EUR в съответствие с последната информация, представена на Комисията. Ако на AGVO е платена сума, по-голяма от посочената, тази добавка също следва да бъде възстановена.

⁽⁶⁹⁾ Както е посочено по-горе, условието, че след 27 години наемодателят ще има право на половината от печалбата на PAKHUIZEN, е толкова несигурно, че въз основа на това не може да се приспадне нищо. Освен това, договорът за наем е прекратен, така че тази клауза никога да не бъде приложена.

- (329) По отношение на елемента от помощта, представляващ безвъзмездни гаранции, това по принцип е размерът на гарантираните заеми, освен ако белгийските власти представят доказателство, че е било възможно AGVO да получи такива гаранции на пазара; в този случай елементът от помощта отговаря на премията, която най-вероятно е щяла да бъде поискана на пазара за получаване на гаранциите, когато те са били осигурени (26 март 2004 г., 23 април 2004 г. и 22 април 2005 г.).
- (330) Когато на пазара не съществуват гаранции за въпросната операция, елементът от помощта следва да бъде изчислен по същия начин, както и паричния еквивалент на помощта под формата на кредит при облекчени условия, а именно като разликата между специфичния пазарен лихвен процент, който AGVO би заплатило без гаранцията, и лихвеният процент, получен чрез държавната гаранция. Ако не е налице пазарен лихвен процент и ако държавата-членка желае да използва референтната ставка като заместител, Комисията изтъква, че условията, определени в Съобщението на Комисията относно преразглеждане на метода за определяне на референтните и сконтови лихвени проценти⁽⁷⁰⁾, са валидни за изчислението на интензитета на помощта на индивидуалната гаранция. Това означава, че трябва да се обърне особено внимание, за да се прибави допълнителното плащане към базисната ставка, за да се вземе предвид съответният рисков профил, свързан с покритата трансакция, с предприятията, на които се предоставя гаранция, и с предоставените обезпечения.
- (331) Що се отнася до преимуществото, произтичащо от изключителното безвъзмездно ползване на земите и сградите на риболовното пристанище в Остенде, помощта е равна на наема, който AGVO е трябвало да плати при пазарни условия за изключителното ползване на земите и сградите в риболовното пристанище в Остенде между 14 март 2002 г. и деня на възстановяване или последния ден, в който AGVO е имало право на безвъзмездно ползване на сградите, въз основа на своя устав, на акта за прехвърляне на собствеността върху сградите или по друг начин.
- (332) Комисията е наясно с факта, че търговската стойност на част от земите и сградите е била ограничена или изобщо отсъства (например пътищата). Комисията отбелязва обаче, че част от земите и сградите са имали ясна търговска стойност (рибна борса, офиси, складове) и че друга част от земите и сградите (инфраструктура на риболовното пристанище) е позволявала на AGVO да предоставя услуги на собствениците на кораби и че AGVO е имало право да събира такса в замяна на предоставените услуги. Тези елементи следва да бъдат взети предвид при изчисляване на наема.
- (333) Що се отнася до полученото преимущество от събирането на такси, помощта възлиза на размера на таксите, които са събрани между тяхното установяване и деня на възстановяване или последния ден, в който AGVO е имало право да събира тези такси.
- (334) Накрая Комисията отбелязва, че сумата, която следва да бъде възстановена от AGVO, следва да бъде намалена със сумата на помощта, която е прехвърлена на EVO под формата на капитал (3 969 000 EUR), и безвъзмездното ползване на сградите, в които извършва дейност рибната борса.
- (335) Комисията е наясно с факта, че AGVO е било натоварено с някои неикономически обществени задачи (инспекция на разтоварената риба за консумация, проверка дали разтовареният улов подлежи на изискването за ДДС, функции по връзки с обществеността) и с управлението на риболовното пристанище. Комисията счита, че сумата, която следва да бъде възстановена от AGVO, следва да бъде намалена с разходите, за които може да се докаже, че са направени при изпълнението на тези задачи.

11.4. ВЪЗДЕЙСТВИЕ НА ПРЕСТРУКТУРИРАНЕТО НА РИБНАТА БОРСА ВЪРХУ ВЪПРОСА ЗА ВЪЗСТАНОВЯВАНЕТО

- (336) Белгийските власти са уведомили Комисията, че Градът и AGVO планират приватизиране на рибната борса. Те са заявили, че след приключване на приватизацията, вече няма да съществува въпросът с държавната помощ и процедурата ще бъде безпредметна.
- (337) Комисията би желала да напомни в това отношение, че, въпреки че приватизацията би могла да сложи край на разглежданите мерки за помощ, тя не заличава предоставените преимущества на бенефициерите на помощта за периода преди прекратяване на мерките за помощ. Възстановяването служи именно за целите на възвръщане на ситуацията, която е съществувала преди, за да се гарантира равнопоставеността в рамките на вътрешния пазар. Комисията обръща внимание на белгийските власти върху Известие на Комисията „Към ефективно прилагане на решенията на Комисията, разпореждащи на държавите-членки да възстановят неправотерна и несъвместима държавна помощ“⁽⁷¹⁾, и по-специално върху раздел 3.2.4, която се отнася до възстановяване на държавна помощ от дружества в ликвидация или бенефициери в несъстоятелност. По отношение на искането за отлагане на вземането на настоящото решение (вж. съображение 99 по-горе), това би било нецелесъобразно, тъй като е важно неправотерната и несъвместима държавна помощ да бъде възстановена възможно най-бързо,

⁽⁷⁰⁾ ОВ С 14, 19.1.2008 г., стр. 6.

⁽⁷¹⁾ ОВ С 272, 15.11.2007 г., стр. 4.

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 4

Член 1

1. Помощта, предоставена на NV Exploitatie Vismijn Oostende (EVO), в размер на 3 969 000 EUR, под формата на начален капитал и заеми, които впоследствие са били преобразувани в увеличения на капитал, е несъвместима с вътрешния пазар.

2. Помощта, предоставена на EVO, в размер на 4 284 995 EUR, под формата на безвъзмездни гаранции за заеми, е несъвместима с вътрешния пазар.

3. Помощта, предоставена на EVO, под формата на право на безвъзмездно ползване на сградите на рибната борса, намиращи се в риболовното пристанище на Остенде, е несъвместима с вътрешния пазар.

Член 2

1. Помощта, предоставена на Autonom Gemeentebedrijf Vismijn Oostende (AGVO), в размер на 6 200 000 EUR, под формата на начален капитал, е несъвместима с вътрешния пазар.

2. Помощта, предоставена на AGVO, под формата на безвъзмездни гаранции за заеми, е несъвместима с вътрешния пазар.

3. Помощта, предоставена на AGVO под формата на право на ползване както безвъзмездно, така и при цени, които са по-ниски от пазарните, на земи и сгради, намиращи се в риболовното пристанище на Остенде, е несъвместима с вътрешния пазар.

4. Помощта, предоставена на AGVO под формата на безвъзмездно прехвърляне на собствеността, между 26 март 2004 г. и 4 септември 2009 г., върху 57 500 m² сгради, намиращи се в риболовното пристанище на Остенде, е несъвместима с вътрешния пазар.

5. Помощта, предоставена на AGVO под формата на право да събира такси от 14 март 2002 г., е несъвместима с вътрешния пазар.

Член 3

Помощта, предоставена на NV Pakhuizen (PAKHUIZEN) и произтичаща от дългосрочния договор за наем, сключен през 1989 г. с град Остенде, е несъвместима с вътрешния пазар.

1. Белгия е длъжна да възстанови от бенефициерите помощта, посочена в член 1 и член 2, параграфи 2—5.

2. Белгия е длъжна да възстанови помощта, посочена в член 2, параграф 1, до степента, в която тя вече е била платена на AGVO (3 596 665,62 EUR).

3. Белгия е длъжна да възстанови помощта, посочена в член 3, до степента, в която е предоставена след 13 март 1996 г.

4. Върху сумите за възстановяване се начислява лихва от датата, на която са предоставени на разположение на бенефициерите, до тяхното действително възстановяване или последната дата, на която са били предоставени на разположение на бенефициерите, ако мерките за помощ са приключили преди възстановяването.

5. Лихвата ще бъде изчислена с натрупване в съответствие с глава V от Регламент (ЕО) № 794/2004 на Комисията⁽⁷²⁾ и Регламент (ЕО) № 271/2008 за изменение на Регламент (ЕО) № 794/2004 на Комисията⁽⁷³⁾.

6. Белгия е длъжна да анулира всички неизплатени суми от помощта и/или други форми на предоставяне на помощта, посочена в членове 1, 2 и 3, считано от датата на приемане на настоящото решение.

Член 5

1. Възстановяването на помощта, посочена в членове 1, 2 и 3, се изисква незабавно и ефективно.

2. Белгия е длъжна да приведе в изпълнение настоящото решение в срок от четири месеца от датата на неговото оповестяване.

⁽⁷²⁾ ОВ L 140, 30.4.2004 г., стр. 1.

⁽⁷³⁾ ОВ L 82, 25.3.2008 г., стр. 1.

Член 6

1. До два месеца след уведомяването на това решение Белгия изпраща следната информация на Комисията:

- а) общият размер (главница и лихва), който следва да бъде възстановен от AGVO, EVO и PAKHUIZEN;
- б) подробно описание на мерките, които вече са предприети и които са планирани за спазване на настоящото решение;
- в) документи, от които е видно, че на AGVO, EVO и PAKHUIZEN е било наредено да върнат помощта.

2. Белгия е длъжна да информира Комисията за напредъка на предприетите на национално равнище мерки за изпълнение на настоящото решение до пълното възстановяване на помощта,

посочена в членове 1, 2 и 3. Тя е длъжна да предава незабавно, при поискване от страна на Комисията, всички сведения относно предприетите и планираните мерки за изпълнение на настоящото решение. Тя е длъжна да предоставя също така подробна информация за размера на помощта и лихвата, които вече са възстановени от AGVO, EVO и PAKHUIZEN.

Член 7

Адресат на настоящото решение е Кралство Белгия.

Съставено в Брюксел на 27 април 2010 година.

За Комисията

Maria DAMANAKI

Член на Комисията

IV

(Актове, приети преди 1 декември 2009 г. по силата на Договора за ЕО, Договора за ЕС и Договора за Евратом)

РЕШЕНИЕ НА КОМИСИЯТА

от 18 ноември 2009 година

относно държавна помощ С 10/09 (ex N 138/09), приведена в действие от Нидерландия за механизъм за подкрепа (back-up facility) на неликвидните активи на ING и план за нейното реструктуриране

(нотифицирано под номер С(2009) 9000)

(само текстът на английски език е автентичен)

(текст от значение за ЕИП)

(2010/608/ЕО)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално член 88, параграф 2, първа алинея от него,

като взе предвид Споразумението за Европейското икономическо пространство, и по-специално член 62, параграф 1, буква а) от него,

като покани държавите-членки и други заинтересовани страни да представят мненията си в съответствие с посочените разпоредби⁽¹⁾, Комисията не получи мнения на заинтересовани страни,

като има предвид, че:

1. ПРОЦЕДУРА

- (1) На 12 ноември 2008 г. Комисията разреши спешна рекапитализация по дело N 528/08. В рамките на мярката за рекапитализация Нидерландия закупи ценни книжа на ING представляващи капитал от първи ред, на стойност 10 млрд. EUR. Мярката беше разрешена за срок от 6 месеца, при условие че бъде представен надежден план в рамките на тези шест месеца⁽²⁾. Валидността на мярката за спешна рекапитализация беше удължена автоматично с представянето на план за реструктуриране до излизането на решението на Комисията по отношение на плана.
- (2) На 31 март 2009 г. по дело С 10/09 (ex N 138/09) Комисията разреши мярка за обезценени активи („мярката за ОА“) за портфейл, състоящ се от американски Alt-A ценни книжа, обезпечени с ипотечи върху жилища (RMBS), в полза на ING за срок от шест месеца⁽³⁾. Нидерландските власти наричат мярката „механизъм за подкрепа (back-up facility) на неликвидни активи“ (IABF). Поради

съмнения дали някои аспекти от мярката за ОА са в съответствие със съобщението на Комисията относно обработването обезценените активи в банковия сектор на Общността⁽⁴⁾ („съобщението за обезценени активи“) Комисията реши да открие процедурата, предвидена в член 88, параграф 2 от Договора.

- (3) Решението на Комисията да открие процедурата беше публикувано в Официален вестник на Европейския съюз⁽⁵⁾. Комисията покани заинтересованите страни да представят мненията си. Комисията не получи мнения на заинтересовани страни.
- (4) Разрешението за мярката за ОА беше удължено до излизането на решението на Комисията на 15 септември 2009 г.⁽⁶⁾
- (5) В допълнение, съгласно нидерландската схема за гарантиране на кредити (одобрена в решението на Комисията по дело N 524/08 от 30 октомври 2008 г. и удължена с решението на Комисията по дело N 379/09⁽⁷⁾ от 7 юли 2009 г.) Нидерландия предостави гаранции по средносрочни задължения на ING в размер на: i) 9 млрд. USD (8,25 млрд. USD от които вече са били предоставени); и ii) 5 млрд. EUR (4,15 млрд. EUR от които вече са били предоставени).
- (6) На 25 ноември 2008 г., 8 април 2009 г., 18 май 2009 г. и 9 ноември 2009 г. Комисията получи информация от участници на пазара, които твърдяха, че ING Direct Еигоре за кратък период е рекламирало вливането на капитал, което е получило от Нидерландия, и че това е било възприето като агресивно търговско поведение.

⁽¹⁾ Решение на Комисията по дело С 10/09 (ex N 138/09) ING, ОВ С 158, 11.7.2009 г., стр. 13.

⁽²⁾ Решение на Комисията по дело N 528/08, ING, ОВ С 328, 23.12.2008 г., стр. 10.

⁽³⁾ Решение на Комисията по дело С 10/09 (ex N 138/09) ING, ОВ С 158, 11.7.2009 г., стр. 13.

⁽⁴⁾ ОВ С 72, 26.3.2009 г., стр. 1.

⁽⁵⁾ Вж. бележка под линия 1.

⁽⁶⁾ Все още не публикувано.

⁽⁷⁾ Решение на Комисията от 7 юли 2009 г. по дело N 379/09 и NN 16/09, все още не публикувано.

- (7) Между Комисията и нидерландските власти бяха проведени редица срещи и телефонни конференции, а също бе разменена кореспонденция по електронна поща.
- (8) По отношение на въпросите във връзка с методиките за оценяване на активи, използвани в контекста на мярката за ОА, Комисията се възползва от техническото съдействие на външни експерти на договор към Комисията (Duff и Phelps и професор Wim Schoutens) и от експерти от Европейската централна банка.
- (9) На 12 май 2009 г. Нидерландия представи на Комисията план за реструктуриране на групата ING, който беше допълнен с допълнителна информация, представена на 7 юли 2009 г. Планът за реструктуриране беше изменен на 22 октомври 2009 г. (всяко позоваване на план за реструктуриране по-нататък в текста касае последната версия на плана за реструктуриране). В това изменение беше включена и промяна във връзка с възстановяването на влетите от Нидерландия капитали.
- (10) На 22 октомври 2009 г. Нидерландия представи редица ангажименти относно изпълнението на плана за реструктуриране и плащанията по мярката за ОА.
- (11) Нидерландия уведоми Комисията, че тъй като случаят е неотложен, по изключение тя се съгласява настоящото решение да бъде прието на английски език.

2. ОПИСАНИЕ НА ФАКТИТЕ

2.1. Получател

- (12) ING се състои от ING Groep N.V. („ING Group“), холдинговото дружество майка, което контролира 100 % от ING Bank N.V. и ING Verzekeringen N.V., и две подхолдингови дружества, които контролират съответно банкови и застрахователни филиали. ING Group се състои от над 70 отделни предприятия с над 2 500 юридически лица, които извършват дейност в около 50 държави. В края на 2008 г. счетоводният баланс на групата беше на стойност общо 1,332 млрд. EUR, над 75 % от които произлизат от банковите дейности на ING.
- (13) В края на 2008 г., като се включи и мярката за рекапитализация, капиталовите съотношения на ING за банкиране бяха 9,3 % що се отнася до нейното съотношение за капитал от първи ред и 7,3 % що се отнася до съотношението за основен капитал от първи ред (Core-Tier 1 ratio). При застраховането съотношението на покритие на капитала беше 256,5 %.
- (14) Капиталовата структура на ING Group също така включва т.нар. „основен дълг“, тоест привилегирован дълг, натрупан на нивото на групата, който впоследствие се инвестира като акционерен капитал в ING Bank и застрахователен холдинг ING (т.нар. „двоен ливъридж“). Освен това застрахователният холдинг ING самостоятелно е привлякъл средства в размер на 2,3 млрд. EUR от т.нар.

„основен дълг“, които могат да се използват като акционерен капитал в неговите застрахователни филиали.

- (15) Инвестиционният портфейл на ING се състои от неговия Alt-A портфейл, притежаван в по-голямата си част от ING Direct US. Съгласно законите на САЩ ING Direct US има статут на „спестовна каса в САЩ“ и този статут задължава ING Direct US да инвестира по-голямата част от спестовните депозити в шатски ипотечни кредити или инвестиции, свързани с шатски ипотечни кредити. В съответствие с това ING е заделило значителна част от своя инвестиционен портфейл за американски Alt-A RMBS. Alt-A портфейлът беше обхванат от мярката за ОА от Нидерландия (както е описано в раздел 2.3.2 по-долу). Освен това инвестиционният портфейл на ING се състои от значителен дял ценни книжа, гарантирани с търговски ипотеки (CMBS), шатски RMBS и инвестиции в недвижимо имущество, които не са обхванати от мярката за ОА.

2.2. Бизнес дейности

- (16) В края на 2008 г. ING е извършвало дейност в шест бизнес насоки. ING също така е извършвало дейност по управление на активи, която функционално е била част от съответните регионални клонове за застрахователна дейност.

2.2.1. Банкиране за граждани

- (17) ING предлага услуги за банкиране за граждани в Нидерландия, Белгия, Полша, Румъния, Турция, Индия и Тайланд (услугите за банкиране за граждани чрез ING Direct не са описани в този раздел, а в раздел 2.2.2). Частно банкиране се предлага в Нидерландия, Белгия, Люксембург, Швейцария и други държави в Азия и Централна и Източна Европа. Малките и средни предприятия и средно големите предприятия представляват част от банкирането за граждани на ING.
- (18) В своите дейности по банкиране за граждани в Нидерландия и Белгия ING комбинира модел за пряко банкиране и клонова мрежа. ING осигурява услуги по текущи сметки и платежни системи, спестовни влогове, ипотечни кредити, потребителски кредити, услуги за кредитни карти и инвестиционни и застрахователни продукти. Ипотеки се предлагат директно, чрез свързани агенти за продажба и чрез посредници. Чрез своята клонова мрежа ING предлага и пълна гама търговски банкови продукти, както и животозастраховане и продукти, различни от животозастраховане.
- (19) В банкирането за граждани (частни лица) в Нидерландия пазарният дял на дружеството възлиза на 40—50 %⁽⁸⁾ за основни банкови отношения. Пазарният му дял за спестовни влогове възлиза на 30—40 % по стойност и 20—30 % по обем. Пазарните дялове за потребителски кредити по стойност, ипотеки и частно банкиране представляват 10—20 %.

⁽⁸⁾ Пазарните дялове в съображение 19 и съображение 24 за нидерландския пазар се базират на оповестените стойности в решението на Комисията по дело Comp/M.4844 Fortis/ABN Amro Assets. Пазарният дял се различава в незначителна степен от по-актуалните стойности, предоставени от Нидерландия. При все това, тъй като разликата не е от значение за решението, Комисията използва проверените стойности с оглед на последователността.

(20) Пазарните дялове в Белгия възлизат на [10—15] (*) % за разплащателни сметки, [20—25] % за потребителски кредити, [15—20] % за ипотечи, [10—15] % за спестявания и [10—15] % за взаимни фондове. Пазарните дялове при банкирането за граждани в Полша възлизат на [5—10] % общо и [5—10] % за спестявания. В Румъния пазарният дял на ING възлиза на [0—5] % от всички пасиви и [0—5] % от всички активи. Пазарните дялове от спестяванията в Турция възлизат на [0—5] %.

2.2.2. ING Direct — банкиране за граждани

(21) ING Direct извършва дейности за директно банкиране за граждани в интернет за потребители в Австралия, Австрия, Канада, Франция, Германия, Италия, Испания, Обединеното кралство и Съединените щати. Основните предлагани продукти са спестовни влогове и ипотечи, а все повече и взаимни фондове и разплащателни сметки.

(22) По отношение на спестяванията пазарният дял на ING Direct в Германия възлиза на [5—10] %, [0—5] % в Италия, [0—5] % в Австралия, [0—5] % в Канада, около [0—5] % в Испания, Обединеното кралство и Австрия и приблизително [0—5] % в САЩ и Франция. По отношение на жилищните ипотечи пазарните дялове възлизат на [0—5] % в Австралия, [0—5] % в Канада, [0—5] % в Италия и [0—5] % в Испания. Пазарните дялове за нови жилищни ипотечи възлизат на [0—5] % в Германия. Основната част на ING Direct извън Европа е неговият филиал в САЩ, където пазарният му дял за жилищни ипотечи възлиза на [0—5] %, а счетоводният баланс към края на първото тримесечие на 2009 г. е бил [...] (**) млрд. USD.

2.2.3. Банкиране за дружества

(23) Банкирането за дружества е съсредоточено най-вече в Нидерландия, Белгия, Полша и Румъния, където се предлагат пълна гама продукти от управление на парични средства в брой до корпоративни финанси. На други места се приема по-избирателен подход спрямо клиенти и продукти. Банкиране за дружества се извършва в шест бизнес звена: общи кредити и плащания и управление на парични средства в брой, структурирани финанси, лизинг и факторинг, финансови пазари, други продукти на едро и ING недвижимо имущество.

(24) Що се отнася до корпоративните клиенти, пазарните дялове на ING в Нидерландия възлизат на [20—30] % за основни банкови отношения, документални акредитиви, международни плащания и услуги по международни плащания, кредити разплащателни сметки и факторинг. По-високи са пазарните дялове за депозити/спестявания и вътрешни плащания в размер на

[30—40] %. Пазарният дял на ING за предприятия в Белгия възлиза на [25—30] % за разплащателни сметки, [15—20] % за кредити, [15—25] % за лизинг и [20—30] % за депозити.

2.2.4. Дейности по застраховане и управление на активи в Европа

(25) Основните застрахователни дейности на ING в Европа се извършват в Нидерландия (най-вече под търговските марки ING, Nationale-Nederlanden и RVS). ING притежава пазарен дял в размер на [15—20] % в областта на животозастраховане и [5—10] % за продукти, различни от животозастраховане (по данни за брутни издадени премии през 2008 г.). Продуктите се разпространяват чрез преки канали за разпространение (най-вече клонове на ING и Postbank, която промени търговската си марка на ING в началото на 2009 г.) и брокери. Извън Нидерландия ING не извършва дейности в сектора за застраховане, различно от животозастраховане, с изключение на Белгия (където пазарният му дял в продуктите, различни от животозастраховане, възлиза на [0—5] %).

(26) Пазарните дялове на ING в животозастраховането възлизат на [30—35] % в Румъния, [20—25] % в Унгария, [10—15] % в Чешката република и Гърция, [5—10] % в Полша, [5—10] % в Словашката република и [5—10] % в Белгия. ING също така извършва дейност — с много по-малки пазарни дялове от под [0—5] % — в Испания, България и Турция. Управлението на пенсионни фондове представлява част от неговите дейности, като се включват задължителни (MPF) и доброволни (VPF) пенсионни фондове. В сектора на MPF пазарните дялове на ING възлизат на [20—25] % в Полша и [10—15] % в Словакия. В сектора на VPF пазарните дялове на ING възлизат на [35—40] % в Словашката република, [10—15] % в Чешката република и [5—10] % в Турция. Пазарните му дялове общо от MPF и VPF възлизат на [35—40] % в Румъния, [10—15] % в Унгария и [5—10] % в България.

(27) През 2008 г. активите на ING в съответните географски зони са възлизили на [...] млрд. EUR в Нидерландия, [...] млрд. EUR в Белгия (и Люксембург) и [...] млрд. EUR в Централна и Източна Европа.

2.2.5. Дейности по застраховане и управление на активи в Северна и Южна Америка

(28) ING Insurance Americas извършва дейности в две основни географски области: Съединените щати и Латинска Америка. Дейностите му в Канада бяха продадени в началото на 2009 г. ING Insurance Americas предлага животозастраховане и продукти, различни от животозастраховане, пенсионни услуги (най-вече планове с дефинирани вноски), анюитети, взаимни фондове, брокерски и дилърски услуги и институционални продукти, включително групово презастраховане и продукти и услуги за управление на институционални активи.

(*) Части от текста за заличени, за да се избегне разкриване на поверителна информация. Тези части са обградени с квадратни скоби и са отбелязани със звездичка.

(**) Части от текста за заличени, за да се избегне разкриване на поверителна информация. Тези части са обградени с квадратни скоби и са отбелязани със звездичка.

(29) В САЩ пазарният му дял възлиза на [5—10] % в бизнеса с променливи анюитети, [0—5] % в животозастраховането и около [0—5] % в бизнеса с фиксирани анюитети и групово животозастраховане. ING най-вече предоставя пенсионни продукти в Мексико, Чили, Перу, Колумбия и Уругвай. Пазарните дялове за пенсионни фондове са най-високи в Перу ([30—35] %), Чили ([20—25] %) и Уругвай ([15—20] %). Пазарните дялове за животозастраховане са най-значителни в Перу ([15—20] %) и в Чили ([10—15] %). През 2008 г. неговите активи са възлизили на [...] млрд. EUR в САЩ и [...] млрд. EUR в останалата част от Северна и Южна Америка.

2.2.6. Животозастраховане и управление на активи в Азия/Тихоокеански регион

(30) Insurance Asia/Pacific е доставчик на животозастраховане и продукти и услуги за управление на активи в Азия/Тихоокеанския регион, предлагащ услуги по животозастраховане в девет държави (Австралия, Нова Зеландия, Япония, Южна Корея, Малайзия, Хонконг, Тайланд, Индия и Китай) и разполагащ с клонове за управление на активи в дванадесет държави (деветте горепосочени държави плюс Тайван, Филипините и Сингапур). ING е едно от най-големите международни застрахователни дружества и доставчици на услуги за управление на активи в Азия/Тихоокеанския регион. Стойността на активите, които ING притежава в този регион, е в размер на [...] млрд. EUR.

2.3. Мерки за помощ

(31) ING се е възползвало от три мерки за помощ от Нидерландия.

2.3.1. Вливане на капитали

(32) Първата мярка е представлявала вливане на капитали, изцяло предоставени от Нидерландия, и е дала възможност на ING Group да увеличи своя основен капитал от първи ред с 10 млрд. EUR⁽⁹⁾. В своето решение за одобряване на помощта за оздравяване (N 528/08) Комисията отбеляза, че причините за загубата на пазарно доверие в ING, която е довела до намеса на държавата, се е дължала на възприеманата „токсичност“ на портфейла от Alt-A, пазарни опасения относно последващи обезценки, нуждите от капитал на ING Insurance и влошаващото се съотношение задължения/собствен капитал на ING group. Според Нидерландия без вливането на капитали ING все пак би оцеляло, но би било изправено пред допълнителен спад на доверие и повишен ликвиден риск.

(33) Емисионната цена за вливането на 10 млрд. EUR основен капитал от първи ред е била 10 EUR за ценна книга. По инициатива на ING ценните книжа могат или да се изкупят обратно по цена от 15 EUR на ценна книга (премия за изкупуване в размер на 50 % към емисионната цена), или след три години да бъдат преобразувани в

обикновени акции при съотношение едно към едно. Ако ING задейства опцията за преобразуване, Нидерландия има възможност да избере алтернативното изкупуване на ценните книжа по курс от 10 EUR на ценна книга плюс натрупана лихва. Даден купон ще се плаща на Нидерландия само ако върху обикновените акции се изплащат дивиденди.

(34) В рамките на плана за реструктуриране Нидерландия представя изменение на споразумението за изплащането от ING на ценните книжа от първи ред. В съответствие с изменените условия ING може да изкупи обратно до 50 % от основните ценни книжа от първи ред на емисионната цена (10 EUR), плюс натрупаната по годишния купон лихва в размер на 8,5 % (около 253 млн. EUR), плюс санкция за предсрочно обратно изкупуване, когато цената на акциите на ING се търгува над 10 EUR. Лихвата за предсрочно обратно изкупуване се увеличава с цената на акциите на ING. За целите на изчисляването на премията за предсрочно обратно изкупуване за цената на акциите е определена горна граница от 12,45 EUR⁽¹⁰⁾. На това ниво санкцията е 13 % годишно. Санкцията за предсрочно обратно изкупуване би могла да е в размер на максимум 705 млн. EUR, ако приемем, че 5-те млрд. EUR бъдат възстановени 400 дни след датата на емитиране. Освен това наказателната премия има долна граница в размер на 340 млн. EUR, което гарантира минимална вътрешна ставка на възвращаемост за Нидерландия в размер на 15 %. С други думи, като се отчете фактът, че в обичайния случай ING трябва да заплати премия за обратно изкупуване в размер на 2,5 млрд. EUR, това изменение би довело до допълнително предимство за ING в размер на между 1,79 и 2,2 млрд. EUR в зависимост от пазарната цена на акциите на ING. Нидерландия обясни, че причината за изменението е на ING да се осигурят сходни условия за излизане от схемата като условията, предоставени на SNS⁽¹¹⁾ и Aegon⁽¹²⁾ при вливанията на капитали, които са получили от Нидерландия. Тези условия за предсрочно обратно изкупуване могат да се прилагат само към възстановяването на 5 млрд. EUR (тоест 50 % от първоначалното вливане на капитали).

(35) ING може да предпочете да се възползва от опцията за обратно изкупуване преди 31 януари 2010 г., но ако бъде постигнато съгласие с Нидерландия този краен срок може удължен до 1 април 2010 г. поради извънредни пазарни обстоятелства, ако ING може да докаже, че икономически е невъзможно да се привлече достатъчен основен капитал от първи ред, необходим за обратното изкупуване на 5 млрд. EUR по-рано. Такова удължаване подлежи на одобрение от Комисията. ING се стреми да се възползва от опцията за обратно изкупуване преди 1 януари 2010 г. Опциите за обратно изкупуване и преобразуване на останалите 50 % остават непроменени.

⁽¹⁰⁾ Лихвата за предсрочно обратно изкупуване се изчислява, както следва: $650\,000\,000\text{ EUR} * (\text{брой на изкупените обратно ценни книжа} / 500\,000\,000) * (\text{дни от емитирането} / 365) * (\text{преобладаваща цена} - 10) / (12,5 - 10)$, където преобладаващата цена е средноаритметичната стойност от пазарната цена 5 дни преди обратното изкупуване, по-висока или равна на 11,20 EUR и по-ниска или равна на 12,45 EUR.

⁽¹¹⁾ Решение на Комисията по дело N 611/08, ОВ С 247, 15.10.2009 г., стр. 2.

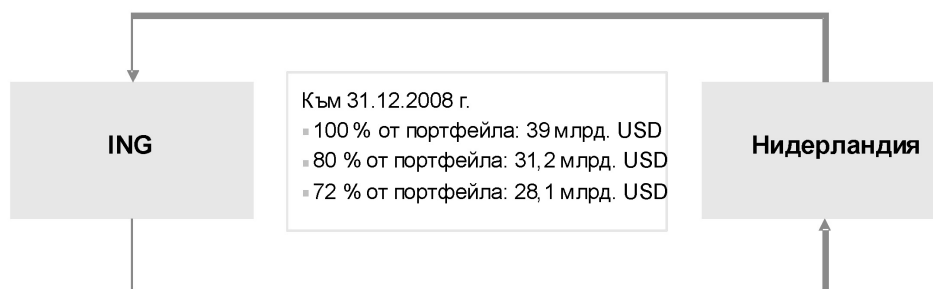
⁽¹²⁾ Решение на Комисията по дело N 569/09, ОВ С 9, 14.1.2009 г., стр. 3.

⁽⁹⁾ Мярката е описана в решение на Комисията N 528/08 от 12 ноември 2008 г.

2.3.2. Мярката за обезценени активи

- (36) Втората мярка за помощ беше мярка за ОА във връзка с портфейла от Alt-A, чиято стойност е намаляла значително, което утежнява отрицателния преоценъчен резерв. Нидерландските власти поискаха мярката да бъде одобрена преди 31 март 2009 г. поради съображения за финансова стабилност. Освен това, ако мярката бъде изменена по какъвто и да е начин, освен незначително, ING би претърпяло голяма счетоводна загуба.
- (37) Мярката за ОА беше описана подробно в решението за откриване на процедурата от 31 март 2009 г. Структурата на мярката се припомня накратко преди обяснението на основните промени в структурата на възнаграждението и таксите.
- (38) От 26 януари 2009 г. насам Нидерландия е получила 80 % от всички парични потоци от обезценения американски портфейл с RMBS Alt-A (наричан по-долу „портфейлът“) от ING (представени от поток 4 в графиката по-долу), заедно с гаранционна такса (поток 5). В замяна ING получава следните безрискови парични потоци от Нидерландия:
- гарантирана стойност, представляваща парични потоци от плащания по главницата на обща стойност 28 млрд. USD, което съответства на 90 % (цената за закупуване или препродажба) от 80 % от портфейла, тоест 72 % от портфейла (поток 1). Тези парични потоци се изплащат ежемесечно за целия жизнен цикъл на портфейла;
 - такса за финансиране (поток 2);
 - такса за управление (поток 3).
- (39) Паричните потоци, произтичащи от останалите 20 % от портфейла, се запазват от ING и не попадат в обхвата на суапа на парични потоци.
- (40) ING се съгласи да извърши поредица от допълнителни плащания на Нидерландия, които ефективно водят до значително увеличение на възнаграждението на държавата за мярката за ОА чрез адаптиране на таксите, описани в съображения 41, 42 и 43:

- 1 Суми по **главницата** върху 90 % от 80 % (= 72 %) от портфолиото (**рискови свободни парични потоци**)
- 2 **Такса за финансиране** : Фиксирана ставка от 3 %
 - За 57 % : Фиксирана ставка от 3 %
 - За 43 % : Плаваща ставка на LIBOR
- 3 **Такса за управление** : 0,10 % р.а. върху 80 % от портфолиото (коригирано от 0,25 % р.а. чрез гаранционната такса)

- 4 Всички **лихви и главницата** възлизат на 80 % от портфейла (**рискови парични потоци**)
- 5 **Гаранционна такса**: 0,55 % р.а. + **адаптации** = 1,37 % р.а. върху 80 % от портфолиото

- (41) Първо, от 25 октомври 2009 г. Нидерландия ще намали таксата за финансиране за 57 % (ценни книжа с фиксирана лихва) от 72 % от портфейла с 50 базисни пункта („bp“) годишно („р.а.“) от 3,5 % ⁽¹³⁾ р.а. на 3 % р.а. и ще намали таксата за финансиране за 43 % (ценни книжа с плаващ лихвен процент) от 72 % от портфолиото с 50 bp р.а. от LIBOR + 50 bp р.а. на фиксиран LIBOR.
- (42) Второ, таксата за управление (която Нидерландия плаща на ING) в размер на 25 bp р.а. върху 80 % от неизплатения размер на портфейла ще бъде намалена с 15 bp на 10 bp чрез увеличаване на гаранционната такса (както е посочено в съображение 43 по-долу).
- (43) Трето, от 25 октомври 2009 г. ING ще увеличи гаранционната такса от 55 bp р.а. върху неизплатения размер на прехвърленото портфолио с допълнителни 82,6 bp р.а., като общата гаранционна такса ще стане 137,6 bp. От увеличението с 82,6 bp, 67 bp компенсират намаляването на таксата за управлението (които Нидерландия плаща на ING) с 15 bp и преразглеждането на цената за прехвърляне на портфейла с 52 bp (което съответства на намаление на цената за прехвърляне от 90 % на около 87 %). 15,6 bp са коригирани на дължими възстановявания за периода от 26 януари 2009 г. (началната дата на първоначалната мярка) до 25 октомври 2009 г. ⁽¹⁴⁾.
- (44) Ако първоначалната мярка, договорена между Нидерландия и ING, бъде оттеглена ⁽¹⁵⁾, размерът на неплатените допълнителни плащания, свързани с периода между 26 януари 2009 г. и 25 октомври 2009 г. (тоест 15,6 bp, включени в коригирането, свързано с гаранционната такса), отново ще бъде дължим. Ако се направи частично оттегляне на първоначалната мярка, тази сума ще бъде дължима в съответната пропорция.
- (45) Тези поправки, въведени през октомври 2009 г., ще бъдат приведени в действие чрез отделно споразумение между ING и Нидерландия, за да се запази действаща първоначалната мярка. Нидерландия поема ангажимент да извести Комисията за всяко пълно или частично оттегляне на първоначалната мярка.

2.3.3. Гаранции

- (46) В съответствие с нидерландската схема за гарантиране на кредити (дело N 524/08) Нидерландия също така предостави гаранции за средносрочни задължения на ING в

размер на i) 9 млрд. USD (от които 8,25 млрд. USD вече са предоставени); и ii) 5 млрд. EUR (4,15 млрд. EUR вече са предоставени). ING заплаща гаранционна такса в размер на средно 84 bp от гарантираната сума.

- (47) Нидерландия потвърждава, че за всякакви допълнителни гаранции, предоставени на ING, ще бъдат отправени индивидуални уведомления. Комисията ще получи отделно уведомление и за гаранцията в размер на до [...] млрд. EUR, която Нидерландия се е ангажирала да предостави в контекста на изпълнение на плана за реструктуриране за финансирането на Westland Utrecht Hypotheekbank (WUH)/Interadvies, както е описано в съображения 55 и 85. Тези гаранции в размер на до [...] млрд. EUR са неразделна част от плана за реструктуриране, към който се отнася настоящото решение, но необходимостта и изплащането на тези гаранции все още предстои да се определят от Нидерландия и ще бъдат оценени от Комисията в отделно решение след индивидуално уведомление за мярката.

3. ПЛАН ЗА ПРЕСТРУКТУРИРАНЕ

3.1. Мерки, предвидени в плана

- (48) ING планира да опрости структурата на групата, да намали разходи, да намали риска и да извърши редица продажби на активи, да разработи устойчива политика за възнагражденията, да адаптира капиталовата си структура, да въведе нови вътрешни цели за капиталови съотношения и да увеличи размера на дългосрочното финансиране от източници, различни от депозити. Планът за реструктуриране предстои да се изпълни в срок от пет години.
- (49) С оглед опростяване на групата ING прегрупира своите шест сфери на дейност в две направления — банкиране и застраховане. Всяко направление носи отговорност за осъществяване на своята стратегия и за управление на счетоводния баланс. В плана за реструктуриране се предвижда ING да извършва само банкови дейности и постепенно да продаде застрахователните дейности.
- (50) Банковите дейности ще се съсредоточат предимно в Европа, но подбрани възможности за растеж в други части на света също ще бъдат използвани. ING планира стратегическо насочване към и генериращо стабилни печалби банкиране за граждани на развити пазари, към подбрани възможности за растеж в банкирането за граждани в Централна и Източна Европа и банкиране за търговски дружества в Европа по модела на банкирането за граждани, и специализирана финансова дейност. Банката ще извършва дейности въз основа на стандартизирани продукти и високо ниво на автоматизация. Вместо да придобива инвестиции като обезпечени с активи ценни книжа (ABS), групата във все по-голяма степен ще издава свои активи.

⁽¹³⁾ Таксата за финансиране е сбор от 3 % (предполагаме разход за финансиране в USD, направен от Нидерландия) и марж от 0,5 %.

⁽¹⁴⁾ Увеличението на таксата е приложимо, считано от 25 октомври 2009 г. Беше необходимо коригиране, което беше оценено на 15,6 bp, за да се компенсира неизплащането между 26 януари 2009 г. и 25 октомври 2009 г. Това коригиране обхваща както намаляването на таксата за финансиране с 50 bp (която ING получава от Нидерландия), така и увеличението на гаранционната такса с 67 bp (която ING плаща на Нидерландия).

⁽¹⁵⁾ Това би се случило, ако ING изкупи портфейла обратно от Нидерландия изцяло или отчасти.

- (51) За 2009 г. е предвидено намаляване на разходите в размер на 1,3 млрд. EUR. 35 % от намаляването на разходи трябва да се постигне чрез намаляване на разходи, свързани с еквивалент на пълно работно време (FTE), а 65 % чрез намаляване на други разходи, включително разходи за външен персонал, дейности във връзка с маркетинг и състезанията от Формула 1. Седалището ще допринесе за намаляването на разходите. Към август 2009 г. вече е било постигнато намаляване на разходите в размер на над 800 млн. EUR. С оглед постигане на желаното намаляване на разходи ING вписа провизия за реструктурирането в размер на приблизително 450 млн. EUR след данъчно облагане.
- (52) ING също така планира редица мерки за намаляване на риска като програми за хеджиране, намаляване, закриване и премахване на рискови позиции и намаляване на прякото излагане на собствен капитал на стоквата борса. По отношение на инвестиционния си портфейл ING получи мярка за защита на активи от Нидерландия под формата на мярката за Alt-A OA. Последващи мерки, приложени от ING, включват прекласифициране на редица от неговите ABS от категорията „налични за продажба“ в категорията за задържане до матуритет и по този начин се ограничи нестабилността на отрицателния преоценъчен резерв. ING ще намали своето излагане на класове от активи с по-висок риск в рамките на американските CMBS и RMBS. В допълнение ING няма да предприема нови инициативи, които целят увеличаване на прякото излагане на риск на неговото недвижимо имущество.
- (53) Комисията разбира, че ING ще приеме [разумна] бизнес стратегия по-специално по отношение на ING Direct, предвид факта, че ING желае да базира своя бизнес [...] на справедливи цени [...] ⁽¹⁶⁾, а не да заема лидерска позиция по отношение на цените.
- (54) Следвайки своята нова бизнес стратегия, ING е в процес на реализиране на редица продажби на активи със значителен ефект по отношение на неговия счетоводен баланс. Мерките за реструктуриране, представени в преработения план за реструктуриране на ING, ще доведат до очаквано намаляване на счетоводния баланс с 616 млрд. EUR, изчислено въз основа на размера на действащите към 30 септември 2008 г. образувания. Намаляването на счетоводния баланс с 616 млрд. EUR се състои от инициативи за намаляване на степента на задлъжнялост на банката и интегриране на счетоводния баланс (приблизително [...] млрд. EUR), продажба на банкови активи (в размер на приблизително [...] млрд. EUR) и продажбата на цялото ING Insurance (в размер на приблизително [...] млрд. EUR). Въпреки че е с по-малък счетоводен баланс в сравнение с банката, на застраховането се дължат около 50 % от приходите на ING преди настъпването на кризата ⁽¹⁷⁾. В сравнение със счетоводния баланс за третото тримесечие на 2008 г. (тоест 1376 млрд. EUR), общото намаляване на счетоводния баланс възлиза на приблизително 45 %.
- (55) Като част от продажбата на активи в плана за реструктуриране се предвижда ING да се раздели с изцяло функционираща компания за банкиране за граждани, която може да бъде продадена (вж. подробности в съображение 85 по-долу), състояща се от сегашните Interadvies (Westland Utrecht Hypotheekbank, Westland Utrecht Effectenbank и Nationale Nederlanden Hypotheekbedrijf, Nationale Nederlanden Financiële Diensten), към които ще бъде прикачен портфейла от потребителски кредити на бившата Postbank. ING ще се стреми да отдели предприятието Interadvies (наричано по-долу „WUH/Interadvies“) [въз основа на подробен график]. Общият счетоводен баланс на дружеството ще възлиза на около [25—50] млрд. EUR.
- (56) [...] продажбата на WUH/Interadvies не постави въпроси относно риск за финансовата стабилност, нидерландските власти предоставиха проучване на нидерландския пазар за банкиране за граждани от независим експерт, в което се доказва, че разплащателните сметки, макар и като цяло да се считат за обвързващ продукт при кръстосана продажба в банкирането за граждани, не са действително важни за разпространението на ипотечни и други банкови продукти в Нидерландия и по-специално що се отнася до ING. В допълнение в проучването се изтъква значението на интернет като канал за разпространение в Нидерландия, който намалява необходимостта от клонова мрежа за разпространение на банкови продукти. Според нидерландските власти към ипотечните продукти, разпространявани от WUH/Interadvies, могат да се прикрепят други продукти. По-специално прехвърленият портфейл за потребителски кредити може да послужи като вход към други пазарни продукти.
- (57) В по-подробен мащаб ING планира да продаде или прехвърли следните други предприятия, дейности или продукти:
- ING Life Taiwan (приключено);
 - спиране на продажбите на променливи анюитети с единна премия (SPVA) в Япония (приключено);
 - закриване на съществуващия портфейл от променливи анюитети в САЩ;
 - закриване на дейността с финансови продукти в САЩ;
 - спиране на планираното пускане на ING Direct Japan (приключено);
 - продажба на Non-life Insurance Canada (приключено);
 - продажба на дейностите, свързани с анюитети и ипотечи в Чили (приключено);
 - продажба на Insurance Russia — частен пенсионен фонд (приключено);
 - продажба на Insurance Argentina — Origines Seg. De Retiro (приключено);

⁽¹⁶⁾ [...]

⁽¹⁷⁾ 52 % от приходите преди облагане с данъци за групата средно за периода 2004—2007 г. са генерирани от застраховане.

- продажба на Insurance Asia — услуги на платформа в Хонконг (приключено);
- продажба на Private Banking Asia и Private Banking Switzerland (подписано);
- продажба на US Group Re Insurance (подписано);
- продажба на Insurance Asia/Pacific (Австралия (подписано), Нова Зеландия (подписано), Япония, Корея, Хонконг, Индия, Тайланд, Малайзия);
- продажба на Asset Management Asia/Pacific;
- продажба на US Employee Benefits;
- продажба на Insurance US (US Retirement Services, US FA, Traditional Life);
- продажба на Asset Management US;
- продажба на ING Direct US;
- продажба на Insurance Latin America (Бразилия, Чили, Мексико, Перу, Колумбия, Уругвай);
- продажба на Asset Management Latin America;
- продажба на Insurance Central Europe (България, Чешка република, Гърция, Унгария, Полша, Румъния, Словакия, Испания);
- продажба на Asset Management Europe;
- продажба на Insurance Benelux (Nationale Nederlanden Insurance, RVS, Retail Insurance Netherlands (бившата Postbank Insurance), Insurance Belgium, Insurance Luxembourg);
- продажба на дейностите на Interadvies (Westland Utrecht Hypotheekbank, Westland Utrecht Effectenbank, Nationale Nederlanden, Hypotheekbedrijf, Nationale Nederlanden Financiële Diensten), включително портфейла от потребителски кредити на бившата Postbank (вж. ангажиментите на Нидерландия за допълнителна информация).
- (58) ING предвижда органичен растеж на счетоводния баланс за банката в размер на приблизително [...] % годишно по време на периода на реструктуриране [...]. ING планира да постигне по-голямата част от този растеж чрез предоставяне на заеми на реалната икономика (домакинства и дружества).
- (59) ING също така прилага нова политика на възнагражденията, според която надзорният съвет на ING се ангажира да разработи устойчива политика на възнагражденията за изпълнителния съвет и висшето ръководство. Тези стимулиращи схеми ще бъдат свързани със създаване на стойност в дългосрочен план, като се вземе под внимание риска и ограничаване на възможностите за „възнаграждаване на провала“.
- (60) ING се ангажира да елиминира двойния ливъридж колкото се може по-скоро и не по-късно от [...].
- 3.2. Капацитет за постигане на жизнеспособност при основен сценарий и сценарий с неблагоприятни пазарни условия**
- (61) ING представи основен сценарий и сценарий с неблагоприятни пазарни условия с цел да демонстрира, че е в състояние да постигне дългосрочна жизнеспособност.
- (62) В основния случай ING [...]. Освен това се приема, че пазарите за акции ще [...].
- (63) При прогнозирания основен сценарий нетните приходи за групата [...]. Общите постъпления на групата [...]. Възвръщаемостта на акционерния капитал (RoE) би била [...]. ING insurance би [...].
- (64) За банката ING предвижда увеличение на претеглените спрямо риска активи („RWA“) с около [...] годишно (преди продажбите), отчасти поради [...]. Приходите (с изключение на промените на справедливата стойност и случаите на обезценяване) се очаква да [...] банкирането за търговски дружества се очаква да [...] и банкирането за граждани се очаква да [...].
- (65) Очаква се ING Bank да постига своите вътрешни капиталови цели през целия прогнозен период. ING определи нови вътрешни цели, а именно [...] % за съотношението на капитала от първи ред на банката и [...] % за съотношението за основния капитал от първи ред. За ING Insurance съотношението на покритие на целевия капитал остава непроменен на 150 %.
- (66) В основния сценарий на общото му съотношение на платежоспособност (общо капитал спрямо RWA) би възлизал на около [...] по време на целия период на реструктуриране, като най-ниските точки са [...].
- (67) ING insurance ще бъде продадено през периода на реструктуриране [...]. В основния случай се приема продажбите да генерират нетни постъпления в размер на [...] EUR.
- (68) В алтернативен сценарий, при който застраховането се продава, [...] ING би очаквало съответно по-високи нетни постъпления [...].
- (69) ING също така представи сценарий с неблагоприятни пазарни условия [...].
- (70) [...] В допълнение се приема значително повишаване на вероятността за неизпълнение. ING също така приема, че ще са налице по-високи съотношения на загуба при неизпълнение (LGD).

- (71) В съответствие с този сценарий с неблагоприятни пазарни условия основният търговски резултат на ING Group би бил [...].
- (72) Въпреки предположенията в сценария с неблагоприятни пазарни условия капитализацията на ING би продължила да бъде достатъчна, тъй като дружеството продължава да отговаря на регулаторните изисквания. [...].
- (73) В тази връзка Нидерландия твърди, че ING прилага LGD модели в сценариите с неблагоприятно пазарно положение, за да изчисли LGD на своите кредитни портфейли, които са били одобрени от органа за финансов надзор De Nederlandsche Bank (нидерландската централна банка, наричана по-долу „DNB“) [...].
- (74) Освен това ING е включило и по-строги предположения за неблагоприятни пазарни условия — които надхвърлят значително представения сценарий с неблагоприятни пазарни условия за нидерландските ипотечи на дребно ⁽¹⁸⁾ [...]. При тези предположения капитализацията на ING относно остава достатъчна, тъй като продължава да отговаря на регулаторните изисквания и дори запазва значителен допълнителен капиталов буфер.
- (75) Нидерландия твърди, че банката е преминала успешно всички стрес тестове на надзорния орган по отношение на ликвидността. [...].

възползва от възможността за преобразуване, при което Нидерландия би получила или [...] млн. EUR обикновени акции на ING, или финансови средства в брой в размер на [...] млрд. EUR плюс приблизително [...] млн. EUR натрупана лихва.

в) [...].

(77) Общо транзакциите [...] ще осигурят примерен IRR в размер на [15—25] % на Нидерландия. Нидерландия е длъжна да уведоми Комисията за всяка промяна в споразумението за възстановяване на ценните книжа.

(78) До настоящия момент ING не е забавило нито едно плащане на купони по хибридни инструменти от първи ред, издадени от групата.

(79) На 14 октомври 2009 г. ING се възползва от кол опция на облигация от втори ред. ING уведоми Комисията, че съжалева за това и заяви, че това е недоразумение [...]. В допълнение Нидерландия повтори, че по нейно разбиране Комисията по принцип не счита покупката на капиталови инструменти от първи ред/втори ред за подходяща за банки в период на реструктуриране и се съгласи, че в бъдеще такива покупки ще бъдат обсъждани поотделно и ще подлежат на одобрение от Комисията за период от три години с начало датата на приемане на настоящото решение или до датата, на която ING напълно е изплатило основните ценните книжа от първи ред на Нидерландия (включително съответната натрупана лихва върху купони от основни дейности от първи ред и премийни такси за оттегляне), в зависимост кое от двете събития ще настъпи по-рано.

(80) За мярката за ОА не се предвижда едностранно оттегляне и Нидерландия се ангажира да уведоми Комисията за всяко прекратяване на мярката за ОА чрез споразумение. При все това в плана за реструктуриране се приема, че при основния сценарий мярката ще остане в сила след 2013 г.

3.3. Стратегия за излизане

- (76) В основния сценарий на ING на плана за реструктуриране основните ценни книжа от първи ред ще бъдат изкупени обратно от ING по следния начин:
- а) Около 17 декември 2009 г. се предвижда обратното изкупуване на първи транш с условен размер 5,0 млрд. EUR на минимална цена от 5,75 млрд. EUR. Тази предполагаема цена предвижда 15 % вътрешна норма на възвръщаемост (IRR) за Нидерландия и включва основна възвръщаемост от 8,5 % плюс допълнителна премия от поне 340 млн. EUR и до 705 млн. EUR ⁽¹⁹⁾, отразяващи известен потенциал за нарастване на стойността във връзка с цената на акциите на ING. Точната цена на обратно изкупуване ще зависи от цената на акциите на ING.
- б) [Оставащ] транш с условен размер [...] млрд. EUR ще бъде изкупен обратно през [...] на предполагаема цена от [...] млрд. EUR. Тази цена предполага обратно изкупуване при 150 % от номиналната стойност (15 EUR за акция) плюс 8,5 % натрупана лихва за една година в съответствие с първоначалните условия на споразумението за основните ценни книжа от първи ред. Като алтернатива [след] 2011 г. ING би могло [...] да изкупи обратно този транш и след това да се

3.4. Ангажименти на Нидерландия

(81) По отношение на мерките за ОА (тоест „механизъм за подкрепа на неликвидните активи“ или IABF) Нидерландия се ангажира, както следва:

— считано от 25 октомври 2009 г. ING Group ще извършва допълнителни плащания на Нидерландия, съответстващи на коригиране на Alt-A възнаграждението от – 50 базисни пункта върху таксата за финансиране, получавана от ING, и от + 82,6 базисни пункта върху гаранционната такса,

⁽¹⁸⁾ [...]

⁽¹⁹⁾ Като се приема изплащане 400 дни след издаването.

заплащана от ING. Коригирането, свързано с гаранционната такса, включва 15,6 базисни пункта, представляващи коригиране за периода от 26 януари 2009 г. — началото на IABF ⁽²⁰⁾ (тоест мярката за ОА) — до 25 октомври 2009 г. Допълнителните плащания ще се прилагат в зависимост от обхвата и продължителността на споразумението за IABF.

— Допълнителните плащания ще бъдат осъществявани под формата на отделно споразумение между ING Group и Нидерландия, с цел да се запази незаsegнатата първоначалния IABF.

— Допълнителните плащания, с изключение на частта, свързана с периода между 26 януари 2009 г. и 25 октомври 2009 г. (тоест онези 15,6 базисни пункта, включени в коригирането, свързано с гаранционната такса), не подлежат на остатъчен плащане в случай на предсрочно погасяване на IABF. Размерът на неплатените допълнителни плащания, свързани с периода между 26 януари 2009 г. и 25 октомври 2009 г. (тоест онези 15,6 базисни пункта, включени в коригирането, свързано с гаранционната такса), ще станат дължими в случай на частично или пълно погасяване на първоначалната транзакция. Ако IABF бъде частично погасена, този сетълмент чрез предсрочно обратно изкупуване би се приложил пропорционално.

— Нидерландия се ангажира да уведоми Комисията за всякакви мерки, свързани с предсрочно пълно или частично погасяване на мярката за ОА.

(82) По отношение на намаляването на счетоводния баланс, ангажиментът за продажба на застраховането, ING Direct US и други клонове, които предстои да бъдат продадени преди края на 2013 г., Нидерландия се ангажира, както следва:

— ING да намали с 45 % своя счетоводен баланс в сравнение с 30 септември 2008 г. до края на 2013 г. и да продаде включените в списъка структури, както е описано в съображение 57, по-специално застраховането и ING Direct US [...].

— Тези стойности произтичат от прогнози, при които не се взема предвид възможното въздействие на органичен растеж и се изключват допълнителни увеличения поради потенциални нови регулаторни изисквания, например ако банките бъдат задължени да разполагат със значително по-големи ликвидни буфери поради (нови) правила в целия ЕС. Такива изисквания биха могли да увеличат значително счетоводния баланс отвъд настоящите прогнози за органичен растеж.

— ING няма да има ограничение на органичния (тоест несвързан с придобиване) растеж на счетоводния баланс на своите предприятия. [...]. В бъдеще ING ще води обща политика на използване на увеличаването на средствата, поверени от клиенти, преди всичко за нарастване на предоставянето на заеми на реалната икономика (корпоративни дружества и потребители) и намаляване на своето излагане на класове от активи с по-висок риск в рамките на американските CMBS и RMBS. [...] ⁽²¹⁾.

— По отношение на структурите, които ING се ангажира да продаде (изброени в съображение 57), ако продажбата на такава структура не е била осъществена до 31 декември 2013 г. (например въз основа на сключено окончателно обвързващо споразумение за продажба) Комисията може по целесъобразност или поради извънредни обстоятелства, в отговор на искане от Нидерландия, да разреши удължаване на този период ⁽²²⁾. Комисията може също в такъв случай да i) поиска от Нидерландия да назначи един или повече управители (на продажбата) ⁽²³⁾, предварително избрани и предложени от ING (и подлежащи на одобрение от Комисията), [...].

— Във всеки случай, в който Нидерландия поиска удължаване на даден период, тя отправя искане до Комисията не по-късно от един месец преди изтичането на този период и посочва основателна причина. При извънредни обстоятелства Нидерландия има право да поиска удължаване в рамките на последния месец от периода.

(83) Освен това Нидерландия се ангажира, че ING ще спазва забраната за придобиване:

— ING ще се въздържа от придобиване на финансови институции за определен период. Тези ангажименти ще се прилагат за по-краткия период от следните: три години с начало датата на решението на Комисията или датата, на която ING напълно е изплатило основните ценни книжа от първи ред на Нидерландия (включително съответната натрупана лихва върху купони от основни дейности от първи ред и премийни такси за оттегляне). През въпросния период ING също така ще се въздържа от всякакво друго придобиване на предприятия, което би забавило изплащането на основните ценни книжа от първи ред на Нидерландия.

— Независимо от тази забрана, след като получи одобрение от Комисията, ING може да придобива предприятия, по-специално ако това е от съществено значение за защита на финансовата стабилност или конкурентоспособност на съответните пазари.

⁽²¹⁾ [...]

⁽²²⁾ По-специално винаги, когато се предприема продажба чрез вече започнал процес на IPO и преди края на периода на продажба е било осъществено значително (30 % или повече) пласиране на акции, Комисията (в консултация с Нидерландия, ING и управителя) активно ще обмисли предоставянето на повече време на предприятието, за да пласира останалите акции.

⁽²³⁾ Приема се, че могат да се определят различни управители за различни региони и/или видове дейност.

⁽²⁰⁾ Механизъм за подкрепа на неликвидните активи.

(84) Освен това Нидерландия се ангажира, че ING ще спазва забрана за заемане на лидерска позиция по отношение на цените:

— Без предварително разрешение на Комисията ING няма да предлага стандартизирани продукти на ING на по-благоприятни цени (на определените по-долу пазари) от трима свои конкуренти с най-добри цени на пазарите на ЕС, в които ING има пазарен дял от над 5 %.

— Това условие се ограничава до стандартизираните продукти на ING на следните продуктови пазари: i) пазар за спестявания на граждани, ii) пазар за ипотечи на граждани, iii) банкиране за граждани, доколкото включва ипотечни продукти или спестовни продукти, или iv) депозити за МСП (МСП се определят съгласно определението на МСП, обичайно или понастоящем използвано от ING в своята дейност в съответната държава). Веднага след като ING осъзнае, че предлага своите продукти на по-благоприятни цени от трима свои конкуренти с най-добри цени, ING колкото се може по-скоро и без необосновано забавяне коригира своята цена до ниво в съответствие с този ангажимент.

— Това условие ще се прилага за три години с начало датата на настоящото решение или до датата, на която ING напълно е изплатило основните ценни книжа от първи ред на Нидерландия (включително съответната натрупана лихва върху основни купони от първи ред и премийни такси за оттегляне), в зависимост от това кой от двата периода е по-кратък. Нидерландия ще определи предварително избран и предложен от ING контролиращ управител да следи за спазването на това условие. Контролиращият управител подлежи на одобрение от Комисията.

— Освен това, с оглед подпомагане на дългосрочната жизнеспособност на ING, ING Direct ще се въздържа от заемане на лидерска позиция по отношение на цените без предварително разрешение от Комисията що се отнася до стандартизирани продукти ING на пазарите за ипотечи на дребно и спестявания на дребно в ЕС, за по-краткия от следните периоди: три години от датата на настоящото решение или до датата, на която ING напълно е изплатило основните ценни книжа от първи ред на Нидерландия (включително съответната натрупана лихва върху основни купони от първи ред и премийни такси за оттегляне). Веднага след като ING осъзнае, че е заело лидерска позиция по отношение на цените на пазари за ипотечи за граждани и спестявания на граждани в ЕС, ING ще коригира своята цена до ниво в съответствие с този

ангажимент колкото се може по-скоро и без необосновано забавяне.

— Нидерландия ще определи предварително избран и предложен от ING контролиращ управител да следи за спазването на това условие. Контролиращият управител подлежи на одобрение от Комисията.

(85) Нидерландия се ангажира с редица подробни разпоредби по отношение на отделянето на WUH/Interadvies:

— ING ще създаде ново дружество за продажба на активи в Нидерландия, което ще бъде отделено от сегашната ѝ дейност по банкиране за граждани в Нидерландия. В резултат от това новото отделно дружество трябва да е жизнеспособно и конкурентоспособно предприятие, което да е самостоятелно и независимо от предприятията, запазени от ING, и което може да се прехвърли на подходящ купувач. Това ново дружество ще се състои от дейността на банковия клон WUH/Interadvies, който понастоящем е част от застрахователните операции в Нидерландия, и портфейла от потребителски кредити на ING Bank. WUH/Interadvies е търговска структура на ING, в рамките на Nationale Nederlanden Insurance. То представлява (най-вече) ипотечна банка, извършваща дейност въз основа на свои собствени банкови лицензи. Банката е жизнеспособен „самостоятелен“ участник на пазара и разполага със свои собствени продажбени звена за обслужване на клиенти и независима организация със стабилни базови приходи. Отделянето ще бъде извършено под надзора на контролиращия управител в сътрудничество с управител по отделянето. В този контекст по време на отделянето контролиращият управител може да препоръчва на ING включване на материални и нематериални активи в бизнеса, който се налага да бъде продаден (свързани с въпросния бизнес), които счита за обективно необходими, за да се гарантира пълно спазване на задълженията на ING във връзка с горепосочения резултат и по-специално жизнеспособността и конкурентоспособността на бизнеса, който се налага да бъде продаден. Ако ING не е съгласно с контролиращия управител относно обективната необходимост да се включат такива материални или нематериални активи, за да се гарантира жизнеспособността и конкурентоспособността на бизнеса, който се налага да бъде продаден, ING уведомява контролиращия управител в писмен вид. В такъв случай в рамките на [...] изпълнителното ръководство на ING и контролиращият управител провеждат среща за постигане на консенсус. Ако не бъде постигнат консенсус, ING и контролиращият управител съвместно и без необосновано забавяне определят независима трета страна с експертен опит във финансовия сектор („експертът“), която да изслуша аргументите на страните и да предложи решение. Ако не бъде постигнато решение, в срок от [...] от своето назначаване експертът взема решение относно

обективната необходимост да се включат въпросните материални или нематериални активи в бизнеса, който се налага да бъде продаден, за да се гарантира неговата жизнеспособност или конкурентоспособност, и страните приемат решението на експерта в това отношение и действат по съответния начин. Въпросите, свързани с несъгласие, се посочват в доклада на контролиращия управител до Комисията.

— ING се ангажира да гарантира оптимални условия на продажба, като изготви бизнес план, създаде интернет платформа и отдели продажбен капацитет за отделеното дружество. Освен това ще осигури капацитет за плащане (при търговски условия) при поискване от купувача. В допълнение ING ще съдейства за създаване на трезорна функция и ще гарантира финансиране за две години след продажбата, при което финансовата помощ на ING постепенно ще намалява през тези две години. Финансовата помощ на ING за предприятието WUH ще се основава на трансферни цени за вътрешно финансиране. ING [...] да прилага по отношение на Нидерландия за държавно гарантираното финансиране в размер на до [...] млрд. EUR за финансиране на предприятието WUH. В този случай нидерландските власти се ангажират да отправят отделно уведомление за тази мярка.

— Освен това ING ще се въздържа, за междинен период [...], активно да предлага на клиенти на предприятието WUH продукти, които предприятието WUH доставя на тези клиенти към датата на приемане на настоящото решение.

— ING ще се стреми да отдели предприятието WUH в срок от [...]. След периода на отделяне [...] ING ще отдели предприятието WUH и ще се стреми към продажба на това предприятие [...] ⁽²⁴⁾.

— В срок от [...] от датата на настоящото решение на Комисията ще бъдат определени контролиращ управител и управител по отделянето и ще бъде определен управител по продажбата [...]. Всички управители ще бъдат определени от Нидерландия и предварително подбрани и предложени от ING. Управителите подлежат на одобрение от Комисията.

(86) Разходите за всички управители, определени по време на процеса на реструктуриране, ще бъдат поети от ING.

(87) С цел възстановяване на жизнеспособността Нидерландия се ангажира, че ING ще спазва следните правила:

— ING се ангажира да насочи предоставеното от нея финансиране, не произлизащо от депозити, към дългосрочно финансиране, след като пазарите се

успокоят, чрез издаване на повече дългови инструменти с матуритет над 1 година. [...]

— ING се стреми да елиминира своя двоен ливъридж (като използва основен дълг като акционерен капитал в своите филиали) колкото се може по-скоро и се ангажира да осъществи това не по-късно от [...]. Двойният ливъридж автоматично се елиминира, ако и когато ING Group отново стане регулирана банка.

(88) По отношение на отлагането на купони и обратното изкупуване на основни ценни книжа от първи и втори ред Нидерландия се ангажира, че ING ще спазва следните правила:

— Ако за обратното изкупуване на 50 % от основните цени книжа от първи ред, включително съответната натрупана лихва и премийната такса за оттегляне, е необходимо емитиране на права, надхвърлящо [...], ING няма да е длъжно да забавя купонни плащания на хибриди на 8 и 15 декември 2009 г. ⁽²⁵⁾ и всякакви купонни плащания на хибриди след това.

— Ако не бъде извършено такова емитиране на права и ING е било на загуба през предходната година, ING ще бъде длъжно да отложи хибридни купони, доколкото има право да го направи, за трите години с начало датата на решението на Комисията или до датата, на която ING напълно е изплатило основните цени книжа от първи ред на Нидерландия (включително съответната натрупана лихва върху основни купони от първи ред и премийни такси за оттегляне), в зависимост от това кой от двата периода е по-кратък.

— Нидерландските власти разбират, че Комисията е против идеята получателите на държавна помощ да възнаграждават собствените си средства (собствен капитал и подчинен дълг), когато техните дейности не генерират достатъчни печалби ⁽²⁶⁾, и че в този контекст Комисията принципно е против покупката на капитал от втори ред и хибриди от първи ред. ING изрази съжаление относно недоразумението във връзка с покупката на по-ниска облигация от втори ред на 14 октомври 2009 г. В бъдеще всеки случай на покупка на капитал от втори ред и хибриди от първи ред ще бъде представян поотделно на Комисията за получаване на разрешение, за по-краткия период от следните: три години с начало датата на настоящото решение или до датата, на която ING напълно е изплатило основните цени книжа от първи ред на Нидерландия (включително съответната натрупана лихва върху основни купони от първи ред и премийни такси за оттегляне).

⁽²⁵⁾ При условие че е ясно, че част от постъпленията от емитирането на права ще бъде използвана за купонните плащания.

⁽²⁶⁾ Вж. параграф 26 от Съобщение на Комисията относно връщане на жизнеспособността и оценка на мерките за реструктуриране във финансовия сектор според правилата за държавна помощ в настоящата криза, ОВ С 195, 19.8.2009 г., стр. 9.

⁽²⁴⁾ [...]

- (89) Нидерландия се ангажира, че ING ще се въздържа от масов маркетинг, при който мярката за рекапитализация се изтъква като предимство в конкурентен план.
- (90) Нидерландия се ангажира, че ING ще запази ограниченията на своите политики за възнаграждане и маркетингови дейности съгласно поетите преди това ангажменти в съответствие със споразуменията относно основните ценни книжа от първи ред и механизма за подкрепа на неликвидните активи.
- (91) ING и Нидерландия се ангажират, че докладът за напредъка по изпълнението на плана за реструктуриране ще бъде предоставян на Комисията на всеки шест месеца, считано от датата на настоящото решение.
- (92) Нидерландските власти се ангажират, че пълното изпълнение на плана за реструктуриране на ING ще приключи преди края на 2013 г.

4. ПРИЧИНИ ЗА ОТКРИВАНЕ НА РАЗСЛЕДВАНЕТО

- (93) В решението за откриване на процедурата Комисията изрази съмнения относно съвместимостта на първоначалната мярка със съобщението относно обезценените активи и по-специално по отношение на остойността и споделянето на тежестта. При все това Комисията счете, че мярката отговаря на условията за допустимост на активите, управленски подходи към активите, прозрачност и оповестяване, както и гаранционна такса, както е посочено в съобщението относно обезценените активи.
- (94) По отношение на остойността Нидерландия заяви, че действителната икономическа стойност (REV) на портфолиото е 97,3 % от номиналната му стойност в основния сценарий и 88,8 % от номиналната му стойност в сценарий с неблагоприятни пазарни условия. Въз основа на това портфейлът беше прехвърлен на Нидерландия при 90 % от номиналната му стойност. Комисията изрази съмнения относно оценката на REV, по-специално относно избора на сконтовия процент, предположенията за цените на жилищата, нивата на кредитно подобрене и други въпроси на оценката.
- (95) По отношение на споделянето на тежестта Комисията изрази съмнения относно нивото на таксата за финансиране и адекватността на таксата за управление, плащана от Нидерландия на ING. Освен това предвид факта, че Комисията изрази съмнения относно остойността на портфейла, всяко отрицателно заключение относно прегледа на остойността би могло пряко да засегне оценката на гаранционната такса.
- (96) В съответствие с член 87, параграф 1 от Договора всяка помощ, предоставена от държава-членка или чрез държавни ресурси, под каквато и да било форма, която нарушава или заплашва да наруши конкуренцията чрез поставяне в по-благоприятно положение на определени предприятия или производството на някои стоки, доколкото засяга търговията между държавите-членки, е несъвместима с общия пазар.
- (97) Комисията вече установи в решението за откриване на процедурата, че рекапитализацията на ING представлява държавна помощ в размер на сумата на влетия капитал, тоест 10 млрд. EUR.
- (98) Изменението на премията за обратно изкупуване също представлява държавна помощ, доколкото държавата се отказва от своето право да получи приходи. Тъй като ING вече се е съгласило на премия за изкупуване в размер на 150 %, всяко намаляване в действителност представлява пропуснати ползи. Изменението на условията на изплащане за вливането на нидерландски капитали води до допълнителна полза за ING. Тя представлява допълнителна помощ в размер на около 2 млрд. EUR, както е посочено в съображение 34 по-горе.
- (99) По отношение на мярката за ОА, в решението за откриване на процедурата Комисията заключи, че мярката представлява помощ. Размерът на помощта, произтичаща от мярката за ОА, се изчислява като разликата между трансферната цена (въз основа на действителната икономическа стойност) и пазарната цена на прехвърления портфейл. В съответствие с информация, представена от нидерландските власти, общата номинална стойност на Alt-A портфейла към 31 декември 2008 г. е била 39 млрд. USD. 80 % от портфейла са били прехвърлени на Нидерландия на 87 % от номиналната стойност (въз основа на изменената мярка), което се равнява на 27,1 млрд. USD. В съответствие с информация, представена от нидерландските власти, общата пазарна стойност на Alt-A портфейла към 31 декември 2008 г. е била 25,8 млрд. USD, 80 % от която (20,6 млрд. USD) е била прехвърлена на Нидерландия. Получената разлика между трансферната цена и пазарната цена на прехвърленото портфолио е 6,5 млрд. USD, което отговаря на около 5,0 млрд. EUR⁽²⁷⁾. Поради това се счита, че размерът на помощта от мярката за ОА е 5 млрд. EUR.
- (100) Вливането на 10 млрд. EUR първоначално е било разпределено в рамките на групата, както следва: 5 млрд. EUR на ING Bank, 4 млрд. EUR на ING Insurance и 1 млрд. EUR на нивото на холдинга. ING има възможност по всяко време да прехвърли размера на влетия капитал между ING Bank, ING Insurance и нивото на холдинга.

5. ОЦЕНКА НА ПОМОЩТА

5.1. Наличие на помощ

- (96) В съответствие с член 87, параграф 1 от Договора всяка помощ, предоставена от държава-членка или чрез

⁽²⁷⁾ Като се приема, че обменният курс EUR/USD е 1,3.

- (101) Освен това 85 % от паричните потоци, прехвърлени на Нидерландия в съответствие с мярката за ОА, обхващат активи, притежавани от ING Bank и 15 % от активите, притежавани от ING Insurance. Поради това от общия размер на помощта в резултат на мярката за ОА (5 млрд. EUR) 4,25 млрд. EUR се приписват на ING Bank и 0,75 млрд. EUR на ING Insurance.
- (102) Това води до общ размер на помощта за ING Bank от 9,25 млрд. EUR (което представлява 2,7 % от RWA на ING Bank ⁽²⁸⁾), общ размер на помощта за ING Insurance от 4,75 млрд. EUR (което представлява 50 % от изискванията за маржа на платежоспособност на ING Insurance ⁽²⁹⁾) и 1 млрд. EUR, който остава на нивото на холдинга.
- (103) С цел опростяване и съгласуване на термините, използвани в съобщението относно обезценените активи, общият размер на помощта може да се изрази и само като RWA на ING Bank. В такъв случай двете мерки заедно плюс допълнителната помощ от намаляването на премията за изкупуване в размер на 2 млрд. EUR водят до елемент на помощ от около 17 млрд. EUR, който възлиза на около 5 % от претеглените спрямо риска активи на ING Bank.
- (104) В допълнение ING е получило 5 млрд. EUR и 9 млрд. USD помощ по нидерландската гаранционна схема. Въз основа на преобладаващия обменен курс 1 EUR = 1,3 USD към момента на предоставяне на тези мерки, размерът на предоставените гаранции е около 12 млрд. EUR, което се равнява на около 1 % от целия счетоводен баланс на групата. Гаранциите са били предоставени по време, когато пазарните условия са се влошавали и за банките е било трудно да привлекат финансиране. Поради това тези гаранции не биха били предоставени от пазарен инвеститор и представляват допълнителна помощ, евентуално до номиналния размер ⁽³⁰⁾.
- (105) Освен това Нидерландия твърди, че ING ще [...] допълнителни [...] млрд. EUR гаранции от Нидерландия за отделяне на предприятието за банкиране на дребно WUH/Interadvies, които все още не са били предоставени и чиято необходимост все още предстои да бъде установена. Нидерландия счита това за допълнителна помощ за реструктуриране на получателя, за която ще бъде отправено уведомление на по-късен етап. Комисията по принцип не е против такава помощ, стига тя да е ограничена до необходимия минимум за реструктуриране на ING ⁽³¹⁾ и за която се плаща достатъчно.
- (106) Поради това като цяло ING ще получи помощ за реструктуриране в размер на до [12—22] млрд. EUR като гаранции за ликвидност и около 17 млрд. EUR друга помощ, което възлиза на около 5 % от RWA на банката.

5.2. СЪВМЕСТИМОСТ

5.2.1. Прилагане на член 87, параграф 3 от Договора

- (107) Член 87, параграф 3, буква б) от Договора оправомощава Комисията да вземе решение, че дадена помощ е съвместима с общия пазар, ако цели „преодоляването на сериозни затруднения в икономиката на държава-членка“. В своето скорошно одобрение на удължаването на нидерландската гаранционна схема ⁽³²⁾ Комисията призна, че като цяло заплахата от сериозни затруднения в нидерландската икономика продължава да е налице и че мерките за подпомагане на банките са подходящи за отстраняване на тази заплахата.
- (108) Предвид значимостта на неговите дейности по предоставяне на заеми за специфични регионални пазари, неговото трансгранично присъствие и неговата интеграция и сътрудничество с други банки, Комисията приема, че ING е банка от значение за системата. [...] Поради това се заключава, че такъв провал би довел до сериозни последствия за нидерландския финансов сектор и реалната икономика. Поради това помощта трябва да се оцени в съответствие с член 87, параграф 3, буква б) от Договора.

5.2.2. Съвместимост на мярката за ОА

- (109) Третирането на мерки за облекчение на активите от страна на държавите-членки в съответствие с член 87, параграф 3, буква б) от Договора се оценява въз основа на съобщението относно обезценените активи. В съобщението относно обезценените активи се определят принципи, които трябва да бъдат спазени във всяка мярка за облекчение на активите.
- (110) Съмненията, изразени в решението за откриване на процедурата, че мярката за ОА не отговаря на условията за съвместимост на облекчаването на активите, определени в съобщението относно обезценените активи, бяха разсеяни.
- (111) Нидерландските власти се ангажираха да изменят мярката чрез увеличаване на гаранционната такса, плащана от ING на Нидерландия, с 82,6 ⁽³³⁾ бр р.а., при което се променят трансферната цена на мярката и структурата на таксите. Освен това таксата за финансиране беше намалена с 50 бр р.а.

⁽²⁸⁾ RWA на ING Bank към края на 2008 г. са възлезли на 343 млрд. EUR.

⁽²⁹⁾ Като се отчитат изискванията за маржа на платежоспособност към края на 2008 г.

⁽³⁰⁾ Решение на Комисията по дело С 9/08 от 4 юли 2008 г. *SachsenLB*, все още непубликувано, решение на Комисията от 29 май 2009 г. по дело N 264/09; помощ за оздравяване на *HSB Nordbank AG*, ОВ С 179, 1.8.2009 г., стр. 1, решение на Комисията от 7 май 2009 г. по дело N 244/09 *Commerzbank*, ОВ С 147, 27.6.2009 г., стр. 4.

⁽³¹⁾ Вж. точка 7, последно съображение от съобщението за реструктуриране, както и точка 27.

⁽³²⁾ Решение на Комисията от 7 юли 2009 г. по дело N 379/09 и NN 16/09, все още непубликувано.

⁽³³⁾ Което представлява коригиране с 52 бр р.а. за остойността, 15 бр р.а. за такса за управление и 15,6 бр р.а. за пропуснати плащания от държавата за периода от 26 януари до 25 октомври 2009 г.

— Остойносттаване

- (112) Първо, от увеличението с 82,6 вр. р.а. на гаранционната такса 52 вр. р.а. се предвиждат за намаляване на трансферната цена за активите на портфейла от 90 % от номиналната стойност на 87 % от номиналната стойност. Изменената трансферна цена привежда трансферната цена в съответствие с прогнозите за REV за портфейла, които биха били резултат от използването на разумни предположения. В отговор на решението за откриване на процедурата нидерландските власти представиха преработено остойносттаване на портфейла. След като Комисията изрази съмнения относно предположенията за цените на жилищата и скontoвите проценти, използвани при първоначалното остойносттаване на портфейла от Dynamic Credit Partners, нидерландските власти представиха на Комисията резултати от остойносттаване със същата методологията за остойносттаване, но въз основа на по-предпазливи предположения за цените на жилищата и скontoвите проценти. Комисията коригира резултата спрямо допълнителни фактори след консултация с външните си експерти. Въз основа на анализа се заключава, че изчислената на 87 % REV е приемлива с оглед на изискванията на съобщението относно обезценените активи във връзка с методологията за остойносттаване и предпазливите хипотези, които бяха описани в решението за откриване на процедурата. Поради това с коригирането на REV на 87 % първоначалните съмнения на Комисията бяха разсеяни.

— Структура на таксите

- (113) В своето решение за откриване на процедурата Комисията изрази съмнения относно нивото на таксата за управление, която първоначално беше определена на 25 вр. р.а. Чрез увеличение на гаранционната такса от 15 вр. р.а. (в допълнение към 52 вр. р.а. за коригиране на остойносттаването и 15,6 вр. р.а. за коригиране на времето) таксата за управление беше намалена на 10 вр. р.а., което е приемливо ниво, предвид размера на управлявания портфейл. В допълнение съмненията на Комисията по отношение на таксата за финансиране, изразени в решението за откриване на процедурата, също бяха разсеяни, доколкото таксата за финансиране беше намалена с 50 вр. р.а. По този начин таксата за финансиране се съгласува с разходите за финансиране от Нидерландия, представени на Комисията от нидерландските власти⁽³⁴⁾. Поради това първоначалните съмнения на Комисията по отношение на таксите за управление и финансиране бяха разсеяни.

— Споделяне на тежестта

- (114) По отношение на споделянето на тежестта в раздел 5.2 от съобщението относно обезценените активи се посочва, че като общо правило банките са длъжни да поемат в най-голяма степен загубите, свързани с обезценените активи. Комисията счита, че подходящо ниво на споделяне на тежестта може да се постигне, само ако обезценените активи се прехвърлят на държавата при трансферна

цена, което не надхвърля REV⁽³⁵⁾. Комисията получи надеждни данни по тази точка посредством преработената трансферна цена, посочена в съображение 112 по-горе.

- (115) Адаптирането на трансферната цена в този случай се постига чрез увеличение на гаранционната такса от 52 вр. р.а., което от гледна точка на нетната настояща стойност се равнява на разликата между 90 % и 87 % номинална стойност. Това е в съответствие с решението за откриване на процедурата, в което Комисията прие споразумението за суап на парични потоци и заяви, че корекциите по остойносттаването ще се извършват чрез промяна на гаранционната такса. Поради това мярката за ОА отговаря на условията, свързани с подходящото споделяне на тежестта.
- (116) На последно място, изменената мярка за ОА влиза в сила на 25 октомври 2009 г., докато от 26 януари 2009 г. до 25 октомври 2009 г. са били извършвани плащания по първоначалната структура на таксите за транзакция, която е облагодетелствала ING в по-голяма степен. С оглед компенсиране на плащанията от ING към държавата, които са били пропуснати през този период, гаранционната такса беше увеличена с допълнителни 15,6 вр. р.а. Това изменение е необходимо, за да бъде сметена мярката за съвместима със съобщението относно обезценените активи от 26 януари 2009 г. При все това увеличението не повишава остойносттаването на портфейла или споделянето на тежестта, защото то единствено гарантира прилагането на съобщението относно обезценените активи от датата, на която е влязла в сила мярката за ОА, т.е. със задна дата.

5.2.3. Съвместимост на помощта за реструктуриране

- (117) Комисията трябва да оцени продължаването на всички предишни мерки за незабавна помощ като помощ за реструктуриране. Съвместимостта на помощта за реструктуриране се оценява въз основа на плана за реструктуриране в контекста на съобщението на Комисията относно връщане на жизнеспособността и оценка на мерките за реструктуриране във финансовия сектор според правилата за държавна помощ в настоящата криза⁽³⁶⁾ („съобщението за реструктуриране“). Дори предишните решения да са се позовавали на насоките за държавните помощи за оздравяване и реструктуриране на предприятия в затруднение⁽³⁷⁾, в точка 49 от съобщението за реструктуриране Комисията поясни, че всички помощи, за които е отправено уведомление до Комисията преди 31 декември 2009 г., ще бъдат оценени като помощ за реструктуриране за банки в съответствие със съобщението за реструктуриране, а не с насоките за държавните помощи за оздравяване и реструктуриране на предприятия в затруднение.

— Необходима степен на реструктуриране

- (118) В съобщението за реструктуриране не се определят условията, при които дадена банка може да е длъжна да представи план за реструктуриране, а се използват предишни съобщения.

⁽³⁴⁾ Нидерландия изчислява своите разходи за финансиране в щатски долари на около 3 % за матуритет от 5—7 години, което съответства на средно претеглената продължителност на портфейла.

⁽³⁵⁾ Като се предполага подходящо изплащане; то понастоящем вече е предоставено.

⁽³⁶⁾ ОВ С 195, 19.8.2009 г., стр. 9.

⁽³⁷⁾ ОВ С 244, 1.10.2004 г., стр. 2. В точка 42 беше направено изрично позоваване на съобщението за банките.

- (119) Комисията счита, че ING трябва да премине през процес на задълбочено реструктуриране, по-специално поради факта, че получателят вече е получил държавна помощ, която е предназначена за избягване или покриване на загубите и която в своята цялост надхвърля 2 % от общите RWA на банката. Тази позиция е в съответствие с точка 4 от съобщението за реструктуриране и точка 55 от съобщението относно обезценените активи, както и предишните ангажименти на ING ⁽³⁸⁾.
- Възстановяване на жизнеспособност
- (120) При оценяването на план за реструктуриране Комисията цели банката да е в състояние да възстанови своята жизнеспособност в дългосрочен план без държавна помощ (раздел 2 от съобщението за реструктуриране).
- (121) В този контекст в съобщението за реструктуриране се припомня, че правителствата рекапитализираха банки при условия, диктувани основно от съображения за финансова стабилност, а не за възстановяване на жизнеспособността. Следователно за постигане на дългосрочна жизнеспособност се изисква всяка получена държавна помощ или да се погаси след време, както е предвидено в момента на отпускане на помощта, или да се изплати в съответствие с нормалните пазарни условия, като по този начин се гарантира, че е приключена всяка форма на допълнителна държавна помощ. В плана за реструктуриране се излага убедителна стратегия за възстановяване на капитала на Нидерландия, което ще започне още преди публикуването на настоящото решение.
- (122) В съобщението за реструктуриране се обяснява, че дългосрочната жизнеспособност е постигната, когато банката е в състояние да покрива всичките си разходи, включително обезценяването и финансовите разходи, и да осигурява адекватна възвръщаемост на собствения капитал, като се отчита профилът на риска на банката. Както е посочено в съображение 65, в плана за реструктуриране се обяснява как ING ще покаже адекватна доходност, за да покрие всичките си разходи, включително обезценяването и финансовите разходи, и ще осигури адекватна възвръщаемост на собствения си капитал, като се отчита профилът на риска на банката.
- (123) В плана за реструктуриране се показва, че ING също така ще е в състояние да изпълни съответните регулаторни изисквания дори по сценарии с неблагоприятни пазарни условия с продължителна глобална рецесия, както се изисква в точка 13 от съобщението за реструктуриране. В информацията, представена от нидерландските власти, се показва, че ING би било жизнеспособно дори по сценарии с неблагоприятни пазарни условия с консервативни предположения, прегледани от Комисията. Комисията отбелязва, че по отношение на нивата на LGD за нидерландския портфейл за ипотечи за граждани, използваните от ING модели са били одобрени от DNB, нидерландският надзорен орган. По отношение на качеството на нидерландския ипотечен портфейл на ING бяха приложени допълнителни строги предположения за неблагоприятни пазарни условия. В съответствие с информацията, предоставена от нидерландските власти, при допълнителните предположения за неблагоприятни пазарни условия ING отново би постигнало изискванията за капитал.
- (124) Планираните продажби с времето ще генерират излишен капитал, който следва допълнително да укрепи капиталовата основа на ING.
- (125) Второ, в съответствие с точка 10 от съобщението за реструктуриране в плана се набелязват причините за трудностите на банката и собствените ѝ слабости и се очертава начинът, по който чрез предложените мерки за реструктуриране ще се решават предишните проблеми. За тази цел в плана за реструктуриране се посочва, че получателят ще подобри своята капиталова структура, като елиминира двойния ливъридж и увеличи съотношенията на своя основен капитал. Поради това ING ще бъде в по-добра позиция да се справи с евентуални неблагоприятни икономически събития в бъдеще и да понася непредвидени загуби дори след възстановяването на капитала, предоставен от Нидерландия.
- (126) Alt-A портфейлът беше определен като основна причина за повторна нужда от държавна помощ. Опасенията на пазара за евентуални обезценки по Alt-A портфолиото са една от причините за мярката за рекапитализация преди да бъдат обхванати от мярката за OA. [...] В това отношение с предвидената продажба на ING Direct US, описана в плана за реструктуриране, се премахва основен източник на затруднения, довели до намеса на държавата.
- (127) ING допълнително ще намали своето излагане на класове от активи с по-висок риск и няма да се стреми да увеличава излагането на риск на своето недвижимо имущество. ING също така ще продаде или намали други предприятия и активи, които водят до излагане на риск.
- (128) Освен това ING предприе по-широкообхватна програма за „отстраняване на риска“ (т.е. политика за намаляване на риска) и намаляване на разходите, която също така решава проблема със сложността на групата, като първо създава банков и застрахователен клон, а по-късно продава цялата застрахователна част от своя бизнес. В плана се доказва по-специално, че ING Direct ще адаптира [разумна] бизнес стратегия и ще се въздържа от [...] цени, което се подчертава в забраната за заемане на лидерска позиция по отношение на цените, както е описано в съображения 53 и 84.
- (129) В допълнение в плана се показва, че ING се адаптира към научените от кризата уроци в съответствие с точка 11 от съобщението за реструктуриране. Например в плана се обяснява, че ING възнамерява да измени своята политика на възнаграждения, така че банката да се ориентира повече към дългосрочни постижения и по този начин да избягва възнаграждаването на неуспеха. [...].
- (130) Поради това се заключава, че планът за реструктуриране е в състояние да възстанови дългосрочната жизнеспособност.

⁽³⁸⁾ Вж. решението за обезценените активи от 30 март 2009 г., точка 83.

— Собствен принос на получателя

- (131) В допълнение в плана за реструктуриране се предвижда подходящ собствен принос към разходите за реструктуриране (раздел 3 от съобщението за реструктуриране). В плана за реструктуриране се доказва, че ING осигурява подходящо споделяне на тежестта в съответствие със съобщението за реструктуриране, което е важно от гледна точка на моралния риск.
- (132) Първо, Нидерландия се ангажира да коригира условията на мярката за ОА, така че да я приведе в съответствие с изискванията, определени в съобщението относно обезценените активи.
- (133) Второ, ING ще заплати адекватно възнаграждение за вливането на капитали в него в съответствие със съобщението за рекапитализация на финансовите институции в условията на настоящата финансова криза: ограничаване на помощта до необходимите минимални равнища и предпазни мерки срещу излишното нарушаване на конкуренцията⁽³⁹⁾ („съобщението за рекапитализация“). Тази оценка не се изменя от промяната на условията за изплащане, тъй като те представляват премия за предсрочно обратно изкупуване. Такава премия за предсрочно обратно изкупуване представлява изменение на решението за рекапитализация. Това е приемливо, защото Комисията насърчава предсрочното обратно изкупуване. Аргументът за такива стимули за погасяване е, че обратното изкупуване елиминира текущите ефекти на ползи от държавна помощ за банката. Това беше приложено в решения на Комисията, взети след съобщението за рекапитализация, като SNS и Aegon (вж. съображение 33) и следва да се прилага в настоящия случай *mutatis mutandis*. Освен това, с оглед на факта, че вливането на капитали ще осигури на Нидерландия IRR в размер на 15 %, намаляването на премията за предсрочно обратно изкупуване също изглежда обосновано като такова, тъй като IRR е адекватно възнаграждение по смисъла на съобщението за рекапитализация. В съответствие с това намаляването на премията за предсрочно обратно изкупуване следва да се счита за съвместима помощ за реструктуриране.
- (134) Трето, ING ще заплати адекватно възнаграждение на своите гаранции за средносрочни задължения в съответствие с нидерландската гаранционна схема, която на свой ред е в съответствие със съобщението за прилагане на правила за държавна помощ към мерки, взети във връзка с финансовите институции в контекста на настоящата световна финансова криза⁽⁴⁰⁾.
- (135) Нидерландия също така се ангажира с голям брой планирани продажби по отношение на застрахователните дейности на ING в световен план, неговия бизнес за управление на активи и неговите дейности за частно банкиране в Швейцария и извън Европа, което допринася за покриване на разходите за реструктуриране.
- (136) Освен това в плана за реструктуриране се предвижда, че ING ще привлече 5 млрд. EUR капитали чрез предлагане на акции през 2009 г., което ще доведе до размиване на съществуващите акционерни права. Това може да се счита за значителен собствен принос на настоящите акционери.
- (137) В допълнение се гарантира и ограничаване на помощта до необходимия минимум чрез ангажимента на Нидерландия, че получателят няма да придобива други финансови институции като цяло или други предприятия, ако това забавя изплащането на капитала, предоставен от Нидерландия. Това гарантира, че банката ще се въздържа от всякакво придобиване [...].
- (138) При все това в миналото е имало случаи, в които ING не е спазвало политиката на Комисията относно капиталовите инструменти от първи и втори ред, както е посочено в точка 26 от съобщението за реструктуриране⁽⁴¹⁾. В този документ Комисията поясни, че в контекста на реструктуриране приспадането на загуби по усмотрение на банките бенефициери (например чрез освобождаване на резерви или намаляване на собствения капитал), за да се гарантира изплащането на дивидентите и купоните върху оставащия подчинен дълг, по принцип е несъвместимо с целта за споделяне на тежестта. Макар Комисията да признава, че ING вече не купува инструменти от първи и втори ред без официално одобрение от Комисията, при покупката на 14 октомври 2009 г. не е спазен този принцип и тя следва да се компенсира чрез допълнителни мерки, които смекчават нарушаването на конкуренцията.
- (139) По аналогичен начин не се одобрява фактът, че през 2009 г. ING е извършило изплащане на купони по свое усмотрение без подходящо основание, въпреки че през 2008 г. е било на загуба. Макар Комисията по принцип да счита, че в случая с ING е необходима и забрана за купони, тя заключава, че такава забрана вече не се изисква в настоящия случай, при условие че ING изплати 5 млрд. EUR преди 31 януари 2010 г. Това би включило изплащанията на купони от 8 и 15 декември 2009 г. Предсрочното погасяване на значителна част от предоставената държавна помощ обратно на Нидерландия разсейва настоящите опасения на Комисията, че такива изплащания на купони възпрепятстват ING от постигане на дългосрочна жизнеспособност без държавна помощ. Ако банката е в състояние да привлече толкова значими капиталови суми от пазара и разполага с ясна стратегия в средносрочен план, тя не следва да бъде ограничена по отношение на използването на своя капитал, ако и когато това не излага на риск изпълнението на плана за реструктуриране. Това беше доказано в плана за реструктуриране.

⁽³⁹⁾ ОВ С 10, 15.1.2009 г., стр. 2.

⁽⁴⁰⁾ ОВ С 270, 25.10.2008 г., стр. 8.

⁽⁴¹⁾ MEMO/09/441 от 8 октомври 2009 г. Комисията припомня правилата относно капиталовите трансакции от първи и втори ред за банки, подлежащи на разследване във връзка с помощ за реструктуриране.

— Мерки за отстраняване на нарушаването на конкуренцията

- (140) В плана за реструктуриране също така се включва структурни и поведенчески мерки за отстраняване на нарушаването на конкуренцията. В съобщението за реструктуриране се обяснява, че нарушаването на конкуренцията може да се създаде в случаи, в които някои банки се конкурират въз основа на качествата на своите продукти и услуги, докато други натрупват прекомерни рискове и/или разчитат на нестабилни бизнес модели. Държавната помощ удължава това нарушаване на конкуренцията, тъй като подпомага по изкуствен начин пазарното присъствие на получателите. По този начин тя създава морален риск в рамките на банковата система и същевременно отслабва стимулите на неполучаващите помощ участници да се конкурират, да инвестират и да осъществяват иновации. Държавната помощ също така може да подрони единния пазар, като създаде пречки за навлизане на пазара и подрони стимулите за трансгранични дейности.
- (141) Точка 31 от съобщението за реструктуриране гласи, че при оценката на помощта и произтичащите нарушения Комисията трябва да вземе под внимание по отношение на получената държавна помощ както абсолютните, така и относителните стойности. В това отношение ING е получило значителна по размер помощ, която представлява 5 % от RWA, ако сумата бъде изразена в RWA на ING Bank. Това ниво е доста над „праговото ниво“ от 2 % от RWA ⁽⁴²⁾. В допълнение ING е получило гаранции в значителен размер, което обаче не следва непременно да доведе до мерки за смекчаване на нарушаването на конкуренцията в съответствие с точка 31 от съобщението за реструктуриране, тъй като ING не е имало проблем с финансирането (каквото гаранциите обикновено помагат да се преодолеят), а е било насърчено от Нидерландия да приеме гаранциите, за да предоставя заеми на реалната икономика. Освен това изглежда няма причина, поради която на този етап допълнителните гаранции, предвидени в плана за реструктуриране за отделянето на WUH/Interadvies, трябва да изискват допълнителни мерки за смекчаване на нарушаването на конкуренцията. Тази мярка сама по себе си е мярка, предвидена да спомогне за смекчаване на нарушаването на конкуренцията, тъй като е предвидена единствено да даде възможност WUH/Interadvies да бъде отделено.
- (142) Поради това се заключава, че размерът на помощта за получателя е голям. В съответствие с това са необходими значителни мерки, за да се отстрани нарушаване на конкуренцията. Мерките за смекчаване следва да се увеличат в съответствие с точка 31 от съобщението за реструктуриране поради незначителното споделяне на тежестта, произтичащо от неспазването на политиката на Комисията относно инструменти от първи и втори ред,

описана в точка 26 от съобщението за реструктуриране, както беше обяснено в съображение 138 и следващи от настоящото решение ⁽⁴³⁾.

- (143) Комисията счита, че ING е предприело необходимите постъпки за отстраняване на много сериозното нарушаване на конкуренцията, тъй като в плана за реструктуриране се предвиждат редица продажби, с които се намалява пазарното присъствие на получателя. В тази връзка получателят ще намали своя счетоводен баланс с 45 % преди края на 2013 г. в сравнение със счетоводния баланс от 30 септември 2008 г. Само малка част от тези мерки се дължи на намаляването на степента на задлъжнялост и те преди всичко включват продажба на цялата застрахователна дейност и дейност по управление на активи на ING, както и банкирането за граждани в Нидерландия, частното банкиране в Швейцария и банкови дейности на други места извън Европа. Машабът на предложените продажби е подходящ за смекчаване на нарушаването на конкуренцията и от гледна точка на утежняващите ситуацията обстоятелства, посочени в съображения 138 и 139.
- (144) В допълнение в плана за реструктуриране също така се насърчава ефективна конкуренция, предотвратява се натрупването на пазарна мощ и се възпрепятстват трансграничните дейности в съответствие със съображение 32 от съобщението за реструктуриране чрез отделяне на предприятието от бизнеса на ING на нидерландския пазар на дребно. Комисията определи такива пазарни условия, по-специално в Нидерландия, при които пазарът за банкиране за граждани е силно концентриран и ING е един от водещите участници на пазара, като успява да запази своя висок пазарен дял благодарение на държавната помощ. Предприятието WUH/Interadvies е подходящо, защото то може да представлява жизнеспособно предприятие в бъдеще, което би могло да се конкурира в бизнеса за банкиране за граждани в Нидерландия.
- (145) Според Нидерландия отделянето следва да позволи повишаването на конкуренцията на този силно концентриран пазар, предвид факта, че в отделянето се включват сериозен пазарен дял в ипотечния бизнес и потребителските кредити, както и някои спестовни дейности. Освен това предприятието ще бъде изцяло развито банково предприятие с добре оборудван бек офис, напълно разработен интернет интерфейс с платежна система и се финансира от ING. Фактът, че то не разполага с клонова мрежа, която обикновено е незаменима част от работата на банково предприятие в повечето държави-членки, поне отчасти се компенсира с интернет банкиране, което също е важен канал за разпространение на банкови продукти в Нидерландия. Депозитите могат да се прикачат към WUH/Interadvies чрез интернет платформата, която то ще получи. Освен това, предвид предоставените на новото предприятие ноу-хау и човешки ресурси, то ще бъде в позиция допълнително да развие настоящата си дейност и евентуално да създаде свои клонове.

⁽⁴²⁾ Ако се отчита само размерът на помощта, разпределен за застраховане, тя представлява 50 % от изискванията за маржа на платежоспособност на ING Insurance. Това би се равнявало на 4 % от RWA за банка, тъй като представлява половината от минималния необходим капитал, за да може съответното образуване да извършва дейност.

⁽⁴³⁾ Същото изглежда вярно за прицържането на ING към забраната на реклами мярката за рекапитализация, която не е била спазвана в продължение на няколко дни в Италия и Испания след предоставянето на помощта.

(146) В допълнение Комисията отбелязва аргумента на нидерландските власти, посочен в съображение 56, относно относително по-маловажното значение на продукти за разплащателни сметки в Нидерландия за кръстосани продажби на други продукти при банкиране за граждани. В това отношение и при липсата на аргументи в полза на противното Комисията приема, че продукти за разплащателни сметки в Нидерландия могат да са с относително малко значение за кръстосаните продажби на други продукти за банкиране на дребно.

(147) На последно място, Комисията отбелязва, че ING ще няколко ангажмента с цел да гарантира, че предприятието е жизнеспособно, например управител по отделянето и контролиращ управител. Двата следва да гарантират, че правата и другите материални и нематериални активи на предприятието (което предстои да бъде отделено) са защитени, опазени и съхранени от ING. Създаденият механизъм за арбитраж, който изисква новото предприятие да получи всички необходими елементи, за да се гарантира неговата жизнеспособност, също ще гарантира спазването на ангажиментите на ING в съответствие с настоящото решение. В допълнение ING няма да се насочва към клиенти на отделеното предприятие във връзка с продукти, прехвърлени на WUH/Interadvies, дори ако ING все още има взаимоотношения с тези клиенти. Освен това ING ще предостави финансиране на WUH/Interadvies за [...] след инвестицията, макар че размерът на финансирането постепенно ще намалява през този период. В допълнение Комисията ще [...] гарантира, че предприятието е стабилно с помощта на управител на продажбата [...]. Всички тези елементи гарантират, че предприятието ще бъде жизнеспособно и по този начин ще се повиши конкуренцията на нидерландския пазар за банкиране на дребно. Поради това Комисията приема, че продажбата на WUH/Interadvies може да позволи на нов конкурент да развие дейност на пазара за банкиране за граждани в Нидерландия и може да послужи за навлизане на нова конкурентна сила на този пазар.

(148) Освен това Нидерландия също така се ангажира със забрана за придобиване, която възпрепятства ING да придобива привлекателни предприятия, които вероятно ще бъдат предложени на пазара поради общото реструктуриране на финансови фирми и сектора като цяло⁽⁴⁴⁾. Това възпрепятства неорганичния растеж на ING и позволява на други фирми, които не са получили държавна помощ, да закупуват такива предприятия.

(149) Освен това Комисията обмисля ангажимент за забрана за заемане на лидерска позиция по отношение на цените в съответствие с изискванията на съобщението за реструктуриране, за да се гарантира, че държавната помощ не може да се използва за предлагане на условия, които не могат да бъдат предложени от неполучаващите държавна

помощ конкуренти (съображение 44). В съответствие с точка 32 от съобщението за реструктуриране на пазари, където са били поети значителни структурни ангажменти, може да не е необходима забрана за заемане на лидерска позиция по отношение на цените. В зависимост от специфичните характеристики на всеки отделен случай забраната може да приеме различни форми, които целят постигане на най-адекватния баланс между индивидуално третиране на нарушавания на конкуренцията поради помощта и конкурентни пазарни условия⁽⁴⁵⁾.

(150) Нидерландия избра да въведе обща забрана за заемане на лидерска позиция по отношение на цените за ING, по силата на която ING няма да предлага по-благоприятни цени от трима свои конкуренти с най-добри цени. Този ангажимент е подходящ, тъй като той обхваща всички пазари, на които банката е добре установена с пазарен дял от поне 5 %⁽⁴⁶⁾. Освен това по отношение на ING Direct Europe ING и нидерландските власти поеха ангажимент за забрана за заемане на лидерска позиция по отношение на цените независимо от пазарния дял. Това е обосновано от информацията, получена от Комисията, която показва агресивно търговско поведение. Ефектът на забраната следва да е такъв, [...], ING основно ще се конкурира въз основа на качеството на своите продукти и услуги. Това би трябвало да разсея съмненията, посочени в адресираната до Комисията информация, посочена в съображение 6 по-горе в това отношение.

(151) На последно място, Нидерландия се ангажира, че ING ще се въздържа от масов маркетинг, при който мярката за рекапитализация се изгъква като конкурентно предимство.

(152) При все това, в съответствие със съобщението за рекапитализация, вече няма причина да се настоява за временно ограничаване на счетоводния баланс, каквото беше наложено в решение N 528/08.

5.2.4. Мониторинг

(153) Планът за реструктуриране, представен от Нидерландия, трябва да бъде изпълнен правилно. С оглед да гарантира правилно изпълнение, Нидерландия ще предоставя на Комисията доклад за мониторинг два пъти годишно. В допълнение в плана за реструктуриране и ангажиментите, поети от Нидерландия, се предвиждат определен брой управители, които ще съдействат на Комисията в мониторинга на изпълнението на плана за реструктуриране и различни разпоредби от него.

⁽⁴⁵⁾ В решението на Комисията от 7 май 2009 г. по дело N 244/09 *Commerzbank*, ОВ С 147, 27.6.2009 г., стр. 4 Комисията прие забрана по отношение на трима конкуренти с най-добри цени. В решението на Комисията от 18 ноември 2009 г. по дело С 18/09, *KBC*, все още непубликувано, Комисията прие забрана за заемане на лидерска позиция по отношение на цените, при която KBC се ангажира да не предлага по-добри цени от своя конкурент с най-добри цени от десетте главни участници на пазара от гледна точка на пазарен дял на съответния пазар.

⁽⁴⁶⁾ В решението на Комисията от 7 май 2009 г. по дело N 244/09 *Commerzbank*, ОВ С 147, 27.6.2009 г., стр. 4 и в решението на Комисията от 18 ноември 2009 г. по дело С 18/09, *KBC*, все още непубликувано, Комисията счете за уместно да ограничи забраната до пазарите, на които банката има значително присъствие, което за целта на забраната за заемане на лидерска позиция по отношение на цените беше определено като пазарен дял от поне 5 %.

⁽⁴⁴⁾ Подобно: решение на Комисията от 7 май 2009 г. по дело N 244/09 *Капиталова инжекция в Commerzbank*, ОВ С 147, 27.6.2009 г., стр. 4, параграф 111.

(154) Обичайна практика за Комисията е да разрешава на държавите-членки да коригират своите ангажменти при извънредни обстоятелства⁽⁴⁷⁾. Поради това, когато е подходящо, в отговор на искане от Нидерландия с посочване на основателна причина, Комисията ще направи основателни промени или за: i) предоставяне на удължаване на периода на мерките, с които Нидерландия се ангажира с настоящото решение, или ii) премахване, изменение или заменяне на един или повече аспекти от всеки ангажмент, поет от Нидерландия с настоящото решение.

6. ЗАКЛЮЧЕНИЕ

(155) Заклучава се, първо, че въз основа на измененията, представени от Нидерландия на 20 октомври 2009 г., мярката за ОА е в съответствие със съобщението относно обезценените активи и следователно трябва да бъде обявена за съвместима с общия пазар в съответствие с член 87, параграф 3, буква б) от Договора.

(156) Второ, заклучава се, че мерките за реструктуриране позволяват на ING да възстанови своята дългосрочна жизнеспособност, че те са достатъчни с оглед на споделянето на тежестта и са адекватни и пропорционални за компенсиране на нарушаващите конкуренцията ефекти от въпросните мерки за помощ. Представеният план за реструктуриране отговаря на критериите на съобщението за реструктуриране и поради това следва да се счита за съвместим с общия пазар в съответствие с член 87, параграф 3, буква б) от Договора. Поради това мерките за вливане на капитали и гаранциите, които вече са били предоставени, могат да бъдат удължени в съответствие с плана за реструктуриране. При все това следва да се премахнат временните ограничения на счетоводния баланс, наложени с решение N 528/08.

(157) Трето, заклучава се, че допълнителните мерки за помощ, представени в рамките на плана за реструктуриране, тоест изменението на условията за обратно изкупуване на основните ценни книжа от първи ред от Нидерландия и предвидените гаранции за задължения, също следва да бъдат обявени за съвместими с общия пазар в съответствие с член 87, параграф 3, буква б) от Договора, предвид

задълбочеността на мерките за отстраняване на нарушаването на конкуренцията, представени в плана за реструктуриране, и факта, че помощта подпомага получателя да подобри своята жизнеспособност. Това се отнася и за помощта, произтичаща от променените условия на спогодбите за изплащане на капитала, предоставен от Нидерландия,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Мярката за обезценени активи, предоставена от Нидерландия за т.нар. „Alt A портфейл“ на ING, представлява държавна помощ по смисъла на член 87, параграф 1 от Договора.

Помощта е съвместима с общия пазар, при условие че са спазени ангажментите, посочени в приложение I.

Член 2

Помощта за реструктуриране, предоставена от Нидерландия на ING, представлява държавна помощ по смисъла на член 87, параграф 1 от Договора.

Помощта е съвместима с общия пазар, при условие че са спазени ангажментите, посочени в приложение II.

Премахва се временното ограничение за растежа на счетоводния баланс, определено с решение на Комисията от 12 ноември 2008 г. относно мярката за рекапитализация на ING.

Член 3

Адресат на настоящото решение е Кралство Нидерландия.

Съставено в Брюксел на 18 ноември 2009 година.

За Комисията

Neelie KROES

Член на Комисията

⁽⁴⁷⁾ Решение на Комисията от 22 октомври 2008 г. по дело C 10/08, ИКВ, ОВ L 278, 23.10.2009 г., стр. 32.

ПРИЛОЖЕНИЕ I

По отношение на мярката за обезценени активи трябва да се спазват следните ангажименти:

- Считано от 25 октомври 2009 г., ING Group ще извършва допълнителни плащания на Нидерландия, които отговарят на адаптиране на Alt-A възнаграждението от – 50 базисни пункта върху таксата за финансиране, получавана от ING и от + 82,6 базисни пункта върху гаранционната такса, заплащана от ING. Коригирането, свързано с гаранционната такса, включва 15,6 базисни пункта, които представляват коригиране за периода от 26 януари 2009 г. — началото на IABF (тоест мярката за ОА) — до 25 октомври 2009 г. Допълнителните плащания ще бъдат прилагани до степента и за продължителността на споразумението за IABF.
 - Допълнителните плащания ще бъдат извършвани под формата на отделно споразумение между ING Group и Нидерландия, с цел да се запази незасегната първоначалната IABF.
 - Допълнителните плащания, с изключение на частта, свързана с периода между 26 януари 2009 г. и 25 октомври 2009 г. (тоест онези 15,6 базисни пункта, включени в коригирането, свързано с гаранционната такса), не подлежат на остатъчно плащане в случай на предсрочно погасяване на IABF. Размерът на неплатените допълнителни плащания, свързани с периода между 26 януари 2009 г. и 25 октомври 2009 г. (тоест онези 15,6 базисни пункта, включени в адаптирането, свързано с гаранционната такса), ще станат дължими в случай на частично или пълно погасяване на първоначалната транзакция. Ако IABF бъде частично погасена, това плащане чрез предсрочно обратно изкупуване се прилага пропорционално.
 - Нидерландия се ангажира да уведоми Комисията за всякакви мерки, свързани с предсрочно пълно или частично погасяване на мярката за ОА.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ II

По отношение на помощта за реструктуриране трябва да се спазват следните ангажименти:

a) По отношение на намаляването на счетоводния баланс, ангажиментите за продажба на застрахователната дейност, ING Direct US и другите клонове, които предстои да бъдат продадени преди края на 2013 г.:

— ING ще намали с 45 % своя счетоводен баланс в сравнение с 30 септември 2008 г. до края на 2013 г. и ще продаде включените в списъка структури, както е описано в съображение 57, по-специално застрахователната дейност и ING Direct US, [...].

— Тези стойности произтичат от прогнози, при които не се взема предвид възможното въздействие от органичен растеж и се изключват допълнителни увеличения поради потенциални нови регулаторни изисквания, например ако банките бъдат задължени да разполагат със значително по-големи ликвидни буфери поради (нови) правила в целия ЕС. Такива изисквания биха могли да увеличат значително счетоводния баланс отвъд настоящите прогнози за органичен растеж.

— ING няма да има ограничение на органичния (тоест несвързан с придобиване) растеж на счетоводния баланс на своите предприятия. [...]. В бъдеще ING ще води обща политика на използване на увеличаването на средствата, поверени от клиенти, преди всичко за нарастване на предоставянето на заеми на реалната икономика (корпоративни дружества и потребители) и намаляване на своето излагане на класове от активи с по-висок риск в рамките на базирания в САЩ CMBS и RMBS. [...] ⁽¹⁾.

— По отношение на структурите, които ING се ангажира да продаде (изброени в съображение 57), ако продажбата на такава структура не е била осъществена до 31 декември 2013 г. (например въз основа на сключено окончателно обвързващо споразумение за продажба) Комисията може по целесъобразност или поради извънредни обстоятелства, в отговор на искане от Нидерландия, да разреши удължаване на този период ⁽²⁾. Комисията може също в такъв случай да i) поиска от Нидерландия да назначи един или повече управители (на продажбата) ⁽³⁾, предварително избрани и предложени от ING (и подлежащи на одобрение от Комисията), [...].

— Във всеки случай, в който Нидерландия поиска удължаване на даден период, тя отправя искане до Комисията не по-късно от един месец преди изтичането на този период и посочва основателна причина. При извънредни обстоятелства Нидерландия има право да поиска удължаване в рамките на последния месец от периода.

b) Освен това Нидерландия се ангажира, че ING ще спазва забраната за придобиване:

— ING ще се въздържа от придобиване на финансови институции за определен период. Тези ангажименти ще се прилагат за по-краткия период от следните: три години с начало датата на решението на Комисията или датата, на която ING напълно е изплатило основните ценни книжа от първи ред на Нидерландия (включително съответната натрупана лихва върху купони от основни дейности от първи ред и премийни такси за оттегляне). През въпросния период ING също така ще се въздържа от всякакво друго придобиване на предприятия, което би забавило изплащането на основните ценни книжа от първи ред на Нидерландия.

— Независимо от тази забрана, след като получи одобрение от Комисията, ING може да придобива предприятия, по-специално ако това е от съществено значение за защита на финансовата стабилност или конкурентоспособност на съответните пазари.

v) Освен това Нидерландия се ангажира, че ING ще спазва забрана за заемане на лидерска позиция по отношение на цените:

— Без предварително разрешение на Комисията ING няма да предлага стандартизирани продукти на ING на по-благоприятни цени (на определените по-долу пазари) от трима свои конкуренти с най-добри цени по отношение на пазарите на ЕС, в които ING има пазарен дял от над 5 %.

— Това условие се ограничава до стандартизираните продукти на ING на следните продуктови пазари: i) пазар за спестявания на граждани, ii) пазар за ипотечни на граждани, iii) банкиране за граждани, доколкото включва ипотечни продукти или спестовни продукти, или iv) депозити за МСП (МСП се определят съгласно определението на МСП, обичайно или понастоящем използвано от ING в своята дейност в съответната държава). Веднага след като ING осъзнае, че предлага своите продукти на по-благоприятни цени от трима свои конкуренти с най-добри цени, ING колкото се може по-скоро и без необосновано забавяне коригира своята цена до ниво в съответствие с този ангажимент.

⁽¹⁾ [...].

⁽²⁾ По-специално винаги, когато се предприема продажба чрез вече започнал процес на IPO и преди края на периода на продажба е било осъществено значително (30 % или повече) пласиране на акции, Комисията (в консултация с Нидерландия, ING и управителя) активно ще обмисли предоставянето на повече време на предприятието, за да пласира останалите акции.

⁽³⁾ Приема се, че могат да се определят различни управители за различни региони и/или видове дейност.

- Това условие ще се прилага за три години с начало датата на настоящото решение или до датата, на която ING напълно е изплатило основните ценни книжа от първи ред на Нидерландия (включително съответната натрупана лихва върху основни купони от първи ред и премийни такси за оттегляне), в зависимост от това кой от двата периода е по-кратък. Нидерландия ще определи предварително избран и предложен от ING контролиращ управител да следи за спазването на това условие. Контролиращият управител подлежи на одобрение от Комисията.
 - Освен това, с оглед подпомагане на дългосрочната жизнеспособност на ING, ING Direct ще се въздържа от заемане на лидерска позиция по отношение на цените без предварително разрешение от Комисията що се отнася до стандартизирани продукти ING на пазарите за ипотечи на дребно и спестявания на дребно в рамките на ЕС, за по-краткия от следните периоди: три години от датата на настоящото решение или до датата, на която ING напълно е изплатило основните ценни книжа от първи ред на Нидерландия (включително съответната натрупана лихва върху основни купони от първи ред и премийни такси за оттегляне). Веднага след като ING осъзнае, че е заело лидерска позиция по отношение на цените на пазари за ипотечи за граждани и спестявания на граждани в рамките на ЕС, ING ще коригира своята цена до ниво в съответствие с този ангажимент колкото се може по-скоро и без необосновано забавяне.
 - Нидерландия ще определи предварително избран и предложен от ING контролиращ управител да следи за спазването на това условие. Контролиращият управител подлежи на одобрение от Комисията.
- г) Нидерландия се ангажира с редица подробни разпоредби по отношение на отделянето на WUH/Interadvies:
- ING ще създаде ново дружество за продажба на активи в Нидерландия, което ще бъде отделено от сегашната ѝ дейност по банкиране за граждани в Нидерландия. В резултат от това новото отделено дружество трябва да е жизнеспособно и конкурентоспособно предприятие, което да е самостоятелно и независимо от предприятията, запазени от ING, и което може да се прехвърли на подходящ купувач. Това ново дружество ще се състои от дейността на банковия клон WUH/Interadvies, който понастоящем е част от застрахователните операции в Нидерландия, и портфейла от потребителски кредити на ING Bank. WUH/Interadvies е търговска структура на ING, в рамките на Nationale Nederlanden Insurance. То представлява (най-вече) ипотечна банка, извършваща дейност въз основа на свои собствени банкови лицензи. Банката е жизнеспособен „самостоятелен“ участник на пазара и разполага със свои собствени продажбени звена за обслужване на клиенти и независима организация със стабилни базови приходи. Отделянето ще бъде извършено под надзора на контролиращия управител в сътрудничество с управител по отделянето. В този контекст по време на отделянето контролиращият управител може да препоръчва на ING включване на материални и нематериални активи в бизнеса, който се налага да бъде продаден (свързани с въпросния бизнес), които счита за обективно необходими, за да се гарантира пълно спазване на задълженията на ING във връзка с горепосочения резултат и по-специално жизнеспособността и конкурентоспособността на бизнеса, който се налага да бъде продаден. Ако ING не е съгласно с контролиращия управител относно обективната необходимост да се включат такива материални или нематериални активи, за да се гарантира жизнеспособността и конкурентоспособността на бизнеса, който се налага да бъде продаден, ING уведомява контролиращия управител в писмен вид. В такъв случай в рамките на [...] изпълнителното ръководство на ING и контролиращият управител провеждат среща с оглед постигане на консенсус. Ако не бъде постигнат консенсус, ING и контролиращият управител съвместно и без необосновано забавяне определят независима трета страна с експертен опит във финансовия сектор („експертът“), която да изслуша аргументите на страните и да предложи решение. Ако не бъде постигнато решение, в срок от [...] от своето назначаване експертът взема решение относно обективната необходимост да се включат въпросните материални или нематериални активи в бизнеса, който се налага да бъде продаден, за да се гарантира неговата жизнеспособност или конкурентоспособност и страните приемат решението на експерта в това отношение и действат по съответния начин. Въпроси, свързани с несъгласие, се посочват в доклада на контролиращия управител до Комисията.
 - ING се ангажира да гарантира оптимални условия на продажба, като изготви бизнес план, създаде интернет платформа и отдели продажбен капацитет за отделеното дружество. Освен това ще осигури капацитет за плащане (при търговски условия) при поискване от купувача. В допълнение ING ще съдейства за създаване на трезорна функция и ще гарантира финансиране за две години след продажбата, при което финансовата помощ на ING постепенно ще намалява през тези две години. Финансовата помощ на ING за предприятието WUH ще се основава на трансферни цени за вътрешно финансиране. ING [...] да прилага по отношение на Нидерландия за държавно гарантираното финансиране в размер на до [...] млрд. EUR за финансиране на предприятието WUH. В този случай нидерландските власти се ангажират да отправят отделно уведомление за тази мярка.
 - Освен това ING ще се въздържа, за междинен период [...], активно да предлага на клиенти на предприятието WUH продукти, които предприятието WUH доставя на тези клиенти към датата на приемане на настоящото решение.
 - ING ще се стреми да отдели предприятието WUH в срок от [...]. След периода на отделяне [...] ING ще отдели предприятието WUH и ще се стреми към продажба на това предприятие [...] (*).
 - В срок от [...] от датата на настоящото решение на Комисията ще бъдат определени контролиращ управител и управител по отделянето и ще бъде определен управител по продажбата [...]. Всички управители ще бъдат определени от Нидерландия и предварително избрани и предложени от ING. Управителите подлежат на одобрение от Комисията.
- д) Разходите за всички управители, определени по време на процеса на реструктуриране, ще бъдат поети от ING.

(*) [...].

- е) С цел възстановяване на жизнеспособността Нидерландия се ангажира, че ING ще спазва следните правила:
- ING се ангажира да насочи предоставеното от нея финансиране, не произлизащо от депозити, към по-дългосрочно финансиране след като условията на пазарите се успокоят чрез издаване на повече дългови инструменти с матуритет над 1 година. [...].
 - ING се стреми да елиминира своя двоен ливъридж (като използва основен дълг като акционерен капитал в своите филиали) колкото се може по-скоро и се ангажира да осъществи това не по-късно от [...]. Двойният ливъридж автоматично се елиминира ако и когато ING Group отново стане регулирана банка.
- ж) По отношение на отлагането на купони и обратното изкупуване на ценни книжа от първи и втори ред Нидерландия се ангажира, че ING ще спазва следните правила:
- Ако за обратното изкупуване на 50 % от основните ценни книжа от първи ред, включително съответната натрупана лихва и премийната такса за оттегляне е необходимо емитиране на права, надхвърлящо [...], ING няма да е длъжно да отлага купонни плащания на хибриди на 8 и 15 декември 2009 г. ⁽⁵⁾ и всякакви купонни плащания на хибриди след това.
 - Ако не бъде извършено такова емитиране на права и ING е било на загуба през предходната година, ING ще бъде длъжно да отложи хибридни купони, дотолкова доколкото има право да го направи, за трите години с начало датата на решението на Комисията или до датата, на която ING напълно е изплатило основните ценни книжа от първи ред на Нидерландия (включително съответната натрупана лихва върху основни купони от първи ред и премийни такси за оттегляне), в зависимост от това кой от двата периода е по-кратък.
 - Нидерландските власти разбират, че Комисията е против идеята получателите на държавна помощ да възнаграждат собствените си средства (собствен капитал и подчинен дълг), когато техните дейности не генерират достатъчни печалби ⁽⁶⁾, и че в този контекст Комисията принципно е против покупката на капитал от втори ред и хибриди от първи ред. ING изрази съжаление относно недоразумението във връзка с покупката на по-ниска облигация от втори ред на 14 октомври 2009 г. В бъдеще всеки случай на покупка на капитал от втори ред и хибриди от първи ред ще бъде представян поотделно на Комисията за получаване на разрешение, за по-краткия период от следните: три години с начало датата на настоящото решение или до датата, на която ING напълно е изплатило основните ценни книжа от първи ред на Нидерландия (включително съответната натрупана лихва върху основни купони от първи ред и премийни такси за оттегляне).
- з) Нидерландия се ангажира, че ING ще се въздържа от масов маркетинг, при който мярката за рекапитализация се изтъква като предимство в конкурентен план.
- и) Нидерландия се ангажира, че ING ще запази ограниченията на своите политики за възнаграждение и маркетингови дейности съгласно поетите преди това ангажменти в съответствие със споразуменията, относно основните ценни книжа от първи ред и механизма за подкрепа на неликвидните активи.
- й) ING и Нидерландия се ангажират, че докладът за напредъка по изпълнението на плана за реструктуриране ще бъде предоставян на Комисията на всеки шест месеца, считано от датата на настоящото решение.
- к) Нидерландските власти се ангажират, че пълното изпълнение на плана за реструктуриране на ING ще приключи преди края на 2013 г.

⁽⁵⁾ При условие че е ясно, че част от постъпленията от емитирането на права ще бъде използвана за купонните плащания.

⁽⁶⁾ Вж. параграф 26 от Съобщението на Комисията относно връщане на жизнеспособността и оценка на мерките за реструктуриране във финансовия сектор според правилата за държавна помощ в настоящата криза (съобщението за реструктуриране).

ЦЕНИ ЗА АБОНАМЕНТ ЗА 2010 г. (без ДДС, с включени разходи за стандартна доставка)

Официален вестник на ЕС, серии L + C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	1 100 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, на хартиен носител + годишно сборно издание на CD-ROM	на 22 официални езика на ЕС	1 200 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия L, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	770 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, месечно издание на CD-ROM (сборно издание)	на 22 официални езика на ЕС	400 EUR за годишен абонамент
Притурка към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане), CD-ROM, две издания на седмица	многоезичен: на 23 официални езика на ЕС	300 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия C — Конкурси	на език(езици) в зависимост от конкурса	50 EUR за годишен абонамент

Абонамент за *Официален вестник на Европейския съюз*, издаван на официалните езици на Европейския съюз, може да се направи за 22 езикови версии. Един абонамент включва сериите L (Законодателство) и C (Информация и известия).

За всяка езикова версия се прави отделен абонамент.

Съгласно Регламент (ЕО) № 920/2005 на Съвета, публикуван в Официален вестник L 156 от 18 юни 2005 г., според който институциите на Европейския съюз временно не са задължени да съставят всички актове на ирландски език и да ги публикуват на този език, изданията на Официален вестник на ирландски език се разпространяват отделно.

Абонаментът за притурката към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане) включва всички 23 официални езикови версии в един общ многоезиков CD-ROM.

Абонатите на *Официален вестник на Европейския съюз* имат право, след заявка, да получат различните приложения към Официален вестник без допълнително заплащане. Информация за публикуването на приложенията се предоставя чрез съобщения за читателите, включени в *Официален вестник на Европейския съюз*.

През 2010 г. CD-ROM форматът ще бъде заменен с DVD формат.

Продажби и абонаменти

Абонаментът за различните платени периодични издания, като например *Официален вестник на Европейския съюз*, може да бъде направен чрез всички наши търговски представители.

Списъкът на търговските представители е достъпен на адрес:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_bg.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) предлага директен безплатен достъп до законодателството на Европейския съюз. Този интернет сайт дава възможност за справка с *Официален вестник на Европейския съюз* и включва договорите, законодателството, юриспруденцията и подготвителните законодателни актове.

За подробна информация за Европейския съюз посетете интернет сайта: <http://europa.eu>

